

مذهب جي اوسر

يوناني ڌند ڪٿائون

يوسف شاهين

مذهب جي اوسر

يوناني ڏند ڪٿائون

يوسف شاهين

سنگم پبليڪيشن
پوسٽ باڪس نمبر (۲۰۷) ڪراچي ۱

سنگم پبليڪيشنس جو ۳۳ نمبر ڪتاب

- ڪتاب..... يوناني ڏند ڪٿائون
مصنف..... يوسف شاهين
پيشڪش..... ڪم الهي چنا
پبلشر..... سنگم پبليڪيشنس پوسٽ باڪس نمبر ۱۳۰، ڪراچي ۷۴۵۰۰
پرنٽر..... العسڪري پرنٽرس - نوابه ڪراچي
گيت آپ..... نظام الدين انصاري
ڪئليگرافي..... احمد شاه
چاپو..... جولاءِ ۱۹۸۹ع
قيمت :-..... ۳۶/= چئهرپيا

انتساب

شيخ اياز جي نالي

سڄي شعوري طور، سنڌ جي جديد ۽ قديم روايتن جو شاعر
موهن جي دڙي جو شاعر- جيڪو اڄ اسان ۾ موجود آهي.
شل، وڏي ڄمار ماڻهي ته جيئن آرين ۽ سنڌين وچ ۾ ٿيل
عظيم جنگ بابت احوال ”مها سنڌ“ قلمبند ڪري سگهي.

— يوسف

فہرست

۱۵	زوس (جوپیٹر) دیوتا	①
۲۸	پوزیدون (نیپچون) دیوتا	②
۳۸	ہڈیز (پلوٹو) دیوتا	③
۴۱	ہیسٹیا (ویستا) دیوی	④
۴۳	ہیرا (جونہ) دیوی	⑤
۵۲	اتھینا (منروا) دیوی	⑥
۵۶	اپالو دیوتا	⑦
۶۲	افروڈائیٹ (وینس) دیوی	⑧
۷۰	ایرز (ماس) دیوتا	⑨
۷۴	ہیفائسٹس (ولکن) دیوتا	⑩
۸۰	آرٹیمس دیوی	⑪
۸۴	ڈمیٹر (سیریس) دیوی	⑫
۹۷	پرومیٹیئس دیوتا	⑬
۱۰۴	اکلیز دیوتا	⑭
۱۲۳	ہیراکلیز (ہرکیولس) دیوتا	⑮

مذهبي اوسر

۴

يوناني ڏند ڪٿائون

خدا جي ڳولا ۽ سندس سڃاڻ لاءِ، انسان ابتدا کان اڄ تائين ڪئين ڪشالا ڪيا آهن. انسان جي انهن ابتدائي ڪوششن ڏند ڪٿائن کي جنم ڏنو، جن مان ڪيتريون ئي ڪٿائون مذهب جي صورت اختيار ڪري ويون يا مختلف مذهبن جو حصو ٿي ويون. يوناني ڏند ڪٿائون به ان سلسلي جي هڪ ڪڙي آهن.

عالمگير مذهبن جي وجود ۾ اچڻ کان اڳ دنيا جي تقريبن سڀني علائقن / ملڪن ۾ ڏند ڪٿائون مذهبي حيثيت

رڪنڊيون ڏهن. اڄ به دنيا جي وڏي آبادي ڏندڪٿائن کي مذهبي حيثيت ڏي ٿي ۽ ان ۾ ڄاڻايل خدائن، ديوتائن تي ايمان رکي ٿي. سزا ۽ جزا، جنت ۽ جهنم، نيڪي ۽ بدِي جا جيڪي به تصور ڪٿائن ۾ ڄاڻايل آهن، انهن کي عقيدي جي لحاظ کان سچ سمجهيو ويو آهي.

صدين کان، هن دنيا بلڪ سموري ڪائنات ۽ ان ۾ موجود سمورن ساهوارن جي تخليق، هر باشعور انسان لاءِ هڪ چرڪائيندڙ مسئلو رهيو آهي. هن ڪائنات جي هر شئي، ايڏي ته اعليٰ مهارت ۽ ڪمال فنڪاريءَ سان جوڙيل آهي جو، ان تي غور ڪرڻ سان تاڳ لڳيو وڃن، ذهن ۾ زلزلو پئجي وڃن. هي ماڻهو، هي پکي پکن، هي جانور، هي درياءُ ۽ سمنڊ، هي وارياسا ميدان ۽ جبل، هي وڻ ۽ ٺڻ ۽ ٻوٽا، هي سڄ چنڊ تارا ڪنهن ٻڌا ۽ ڇو ٻڌايا؟ ڪهڙا ڪيميڪلز ملائي واري، مٽي، پوري مٽي، چيڪي مٽي، جابلو مٽي، پٿر، لوهم، ٽامون، چاندي، سون وغيره ٺاهيو ويو. ايترا ڪيميڪلز ڪٿان آيا، جن مان مختلف قسم جون گئسون، تيل، پئٽرول، ڪوئلو وغيره پيدا ٿيو. لکين ڪروڙين اربين ٽن لوڻ استعمال ڪري سمنڊن جو پاڻي ڇو ڪارو ڪيو ويو ۽ انهن سمنڊن ۾ لکين قسم جا، جدا جدا، انتهائي حيران ڪندڙ ساهوارا پيدا ڪيا ويا ۽ پوءِ سڀني ساهوارن کي اڪيون، ڪن، نڪ ۽ ٻيا مڪمل عضوا ڏنا ويا. اوهان ڏسو ته انسان جي پيدائش وارو عمل، ڪيڏو نه حيران ڪندڙ آهي. پاڻي جي هڪ قطري مان زندگي جنم وٺي ٿي. ان پاڻي جي هڪ قطري مان ڪيئن هڏيون، ڏند، اڪيون، ڪن وار ۽ جسم جا ٻيا حصا پيدا ٿين ٿا. پاڻي جي هڪ قطري ۾ ايڏي شڪتي، ايڏي قوت ڪنهن پيدا ڪئي ۽ ڪيئن پيدا ڪئي. نه صرف ايترو، بلڪ هڪ ٻار جو خود بخود

نسرڄڻ، وڌڻ، ويجهڻ، جوان ٿيڻ، ڪنهن ڪرشي کان گهٽ مرحلو نظر نه ايندو. ٻار جا هٿ پير، ٻانهون، ٽنگون، اکيون، ڪن ۽ جشم جا ٻيا حصا سڀ خود بخود وڌن ويجهن ٿا. انسان هجي يا جانور، پکي پکن هجي يا سامونڊي مخلوق، ڄم ۽ پرورش جا ڪمال فنڪاريءَ جا اهڙا هزارين لکين مظاهرا، هر روز مسلسل ٿيندا رهن ٿا. ائين لڳي ٿو، ڄڻ ته ڪا لڪل قوت، ڪا لڪل هستي پاڻ ظاهر ڪرڻ لاءِ، هر روز، هر گهڙي، هر هنڌ لڳاتار معجزا ڏيکاريندي رهي ٿي. جيئن انهن نظر ڪبي، معجزائي معجزا نظر نظر ايندا. آخر، اهو ڪير آهي، ڪهڙي هستي آهي، جيڪا معجزا ڏيکاريندي رهي ٿي. ابتدا کان اڄ تائين، انسان اهڙي هستي، اهڙي شخصيت، اهڙي قوت کي سمجهڻ ۽ ڳولڻ لاءِ، واهڻا ڪيا آهن، پر خدا پيدا ڪيا يا ڳولي لڌا ۽ پوءِ انهن جي بندگي ۽ تعظيم لاءِ ڪيئن واهڙ وهائي ڇڏيا.

سائنسدان سمجهن ٿا ته، هن ڪائنات جي تخليق هڪ حادثي يا هڪ اتفاق جو نتيجو آهي. جيڪڏهن هن ڪائنات ۽ ان ۾ پيدا ٿيل ساهوارا ڪنهن حادثي جو نتيجو هجن ها ته هوند هن دنيا جي ڪا ٻي صورت هجي ها. خود سائنس جي نظر سان هن ڪائنات ۽ ان ۾ موجود هر پيدا ٿيل شئي کي ڏسجي ته هر طرف باقاعده هڪ وسيع ترين منصوبه بندي اکين اڳيان اڀري ايندي. رات ڏينهن جو ٿيڻ، موسمن جو بدليجڻ، سڄ ڇنڊ تارن جو مقرر اصولن ۽ پابندين هيٺ هائڻ، زمين جي گردش، هوائن جو هائڻ، سمنڊ جي لوڇ پوڇ، ڪڪرن جو ٺهڻ، مينهن وسڻ، سيارو، اونهارو، گرمي سردِي—اهي سڀ ڳالهيون هڪ مضبوط رٿابنديءَ جو حصو لڳن ٿيون ۽ ان رٿابنديءَ ۾ ڪٿي به ڪا تر جيتري به غلطي

نظر نه ايندي. مضبوط رٿابنديءَ جو اندازو هن ڳالهه مان به لڳائي سگهجي ٿو ته هر جاندار جوڙي جوڙيءَ ۾ پيدا ڪيو ويو آهي. هر ساهوارو نر ۽ ماد جي صورت ۾ پيدا ٿيل آهي ته جيئن زندگيءَ ۽ موت جي ڪشمڪش ۾، زندگيءَ جو سلسلو جاري رهي سگهي. نباتات ۾ هر ٻوٽو، هر وڻ، پاڻ سان گڏ، بي شمار ٻج کڻو اچي ته جيئن نباتات ۾ پيدائش جو سلسلو جاري رهي سگهي. اهي سڀ ڪارروائيون اتفاقي ٿيون ٿي سگهن. فقط وڻن ٺٺن، ٻوٽن جي پيدائش تي ڌيان سان نظر ڪبي ته حواس خطا ٿيڻ لڳندا. اهو ڪير آهي، جيڪو سائي رنگ جي ٻوٽن مان ڪلائي، نيل، پيل، ڪارا، اڇا گل پيدا ڪري ٿو، جيڪو سائي رنگ جي وڻن مان باقاعديءَ سان، بي شمار ڏانڊن ۽ رنگن وارا خوبصورت ميوا پيدا ڪري ٿو، جنهن هزارين قسم جا اناج، ٻاجيون پيدا ڪيون ۽ ڪندو رهي ٿو. اهو ڪير ٿي سگهي ٿو جنهن گلن ۾ خوشبو پيدا ڪئي، جا اسين ڏسي ته ٿڌا سگهون، پر سونگهي سگهون ٿا. اهو ڪير آهي جنهن هر ميوي، هر اناج جو ڏانڊو ۽ رنگ الڳ الڳ رکيو آهي. ايترا رنگ، ايترا ڏانڊا، ايتري خوشبو هن ڪٿان آندي؟

اوهان ڪڏهن ماءُ جي ممتا ۽ پيار بابت غور ڪيو آهي؟ اها ممتا، اهو پيار، خاص طور ماءُ بچڻ کان پوءِ هر عورت، هر جانور، هر پکي پکڻ ۾، هڪ مقرر اصول تحت، پيدا ٿئي ٿو. ماءُ جي ممتا، ماءُ جو پيار، اڻ ميو پيار، خود خدا جي وجود ۽ حقيقت وانگر نظر نه ايندو آهي؛ جز فقط محسوس ڪري سگهجي ٿو. ڇا اهو پيار ڪنهن حادثي يا اتفاق جو سبب آهي؟

اوهان ڪڏهن، انسان ۾ موجود ڏاهپ، عقل، ڪاوڙ، حسد، نفرت، عداوت، پيار، محبت جي جذبن تي ويچار ڪيو

آهي، جيڪي ڏسي ته ٿڌا سگهجن، پر محسوس ڪري سگهجن
 ٿا. ڇا اهي سمورا جذبا اتفاق سان پيدا ٿيل آهن؟ ڇا اهي
 سڀ ڪنهن حادثي جو نتيجو آهن؟.... اهي سوال، اهي مسئلا
 ڏاڍا منجهائيندڙ آهن، جيڪي جهالت جي دؤر کان اڄ جي
 جديد ترين دنيا تائين، پريشان ڪندا اچن ٿا. اهي سوال
 حل طلب آهن ته هن ڪائنات کي ۽ ان ۾ موجود تمام
 ساهوارن کي ڪنهن پيدا ڪيو؟ اگر ڪا اهڙي هستي، هن
 سموري ڪائنات جي خالق ۽ مالڪ آهي ته پوءِ اها
 هستي ڪيئن وجود ۾ آئي؟.... بهرحال، اهي سوال، اهي مسئلا
 ۽ معاملو ڏند ڪٿائن ۽ مذهبن کي جنم ڏيڻ جو سبب بڻيا.
 پوءِ، جيئن جيئن ڪٿائون ۽ مذهب وڌندا ويا، تيئن تيئن
 خداوند تعاليٰ جي سچاڻ وارو مسئلو وڌيڪ پيچيده ٿيندو ويو.
 مختلف ڪٿائن ۽ مذهبن، خداوند تعاليٰ بابت مختلف ۽
 عجيب و غريب رايا پيش ڪيا. ڪن نانگ بلائن، وٽن ٺٺن،
 سچ چنڊ تارن کي خدا جي حيثيت ۾ تسليم ڪيو، ڪن پيشمار
 خدائن/ديوتائن جي هڪ وڏي خاندان کي متعارف ڪرايو.
 ڪن فقط هڪ خدا لاشريڪ خدا جي ڳالهه ڪئي ته ڪن هڪ
 خدا کي اولاد ۽ زال وارو ڄاڻايو؛ ڪي ڪيترن ئي بادشاهن
 کي خدا طور معيو ويو ته ڪي ڪيتريون ئي مذهبي شخصيتون
 خود خدا جي حيثيت اختيار ڪري ويون؛ جيئن گوتم ٻڌ کي
 مختلف ملڪن ۾ خدا طور تسليم ڪيو وڃي ٿو. گوتم ٻڌ
 هڪ راجا جو پٽ هو. اهڙيءَ طرح هڪ ٻي راجا جي
 پٽ ”رام“ کي به خدا يا پڳوان جو اوتار سڏيو وڃي ٿو.
 عيسائي مذهب ۾، بائيبل مطابق، حضرت عيسيٰ خدا جو پٽ
 آهي ياڪ هنکي خداوند مسيح طور ياد ڪيو وڃي ٿو. ان
 کان اڳ، مصر جا فرعون بادشاهه، پاڻ کي خدا سڏائيندا هئا.
 ميسوپوٽيا جي حاڪم سڪندر اعظم، جنهن دنيا جي وسيع
 علائقي تي فوجي قبضو ڪيا، ان به آخري ڏينهن ۾ حڪم

جاري ڪيو هو ته آئس خدا يا ديوتا طور مڃيو ۽ پوڄيو وڃي. اهو سلسلو سڪندر کان جاپان جي هيرو هيتو تائين هلندو اچي.

اصل ۾، خدا جي تلاش ۽ سچاڻ وارين ڪوششن کي سڀ کان گهڻو نقصان فوجي حڪمرانن پهچايو. آڄ تائين دنيا ۾ گهڻي پاڻي سموريون مملڪتون، بادشاهتون، فوجي ڪارروائين ذريعي، فوجي حاڪمن قائم ڪيون. سميرڪان، آشور، اڪاد، بابل، مصر، ايران، روس، هندستان، چين، جاپان تائين قائم ٿيندڙ شهنشاهتون، بنيادي طور فوجي حاڪمن وجود ۾ آنديون. يورپ ۾ مينان، فونيشين، ائٿراسڪن، يوناني، روسي، فرينچ، اسپيني ۽ انگريز شهنشاهتون، فوجي حڪمرانن، فوجي ڪارروائين ذريعي قائم ڪيون. جن جا بنياد ظلم و جبر، قتل و غارت، ڦرلٽ، تباهي برباديءَ تي رکيل هئا. اهڙيءَ طرح فوجي حڪمرانن، پنهنجا گناه لڪائڻ ۽ پنهنجي اقتدار کي مستقل رکڻ لاءِ مذهب ۽ ڏندڪٿائن کان پرڀور فائدو ورتو. ظلم، زوري، زبردستيءَ سان وڏيون وڏيون مملڪتون، شهنشاهتون قائم ڪندڙن لاءِ ضروري هو ته هو عوام کي پنهنجو غلام ۽ تابع رکڻ لاءِ مسلسل خوف، دهشت، رعب ۽ دٻدٻي کان ڪم وٺندا رهن. ان سلسلي ۾ ڪن پاڻ خدا هئڻ جي دعويٰ ڪئي ته ڪن خدا جو ڀاڄو، خدا جو اوتار هئڻ جا اعلان ڪيا ۽ عوام کي سندن اڳيان جهڪڻ تي مجبور ڪيو. اهڙي طرح، ديني ۽ دنياوي خدا، هميشه کان انسان لاءِ ذهني ۽ روحاني ڪشمڪش جو سبب بڻيا رهيا. ويچارو انسان شروع کان محدود ذهني اوسر ۽ بندش هيٺ، خدا بابت مختلف رايا ڏيندو آيو آهي. انهن رايي تحت ڪٿي خداوند تعاليٰ عظيم ترين نظر اچي ٿو ته ڪٿي هن جي حيثيت، ڪنهن قبيلي جي سردار جيتري مس

سلي ٿي. انهن ڳالهين مجموعي طور انسان کي، خدا جي حقيقي تلاش کان تمام پري ڪري ڇڏيو. ايتري قدر جو اڄ جي اڌ دنيا خداوند تعاليٰ جي وجود کان ئي انڪاري آهي.

آئون هتي فقط ايترو عرض ڪندس ته منهنجو خدا، سندس وجود ۽ هستيءَ بابت ڪوبه بحث ڪرڻ مقصد نه هو. پر ڏندڪٿائن بابت ”ه اکر“ لکڻ ۽ انهن جي اهميت واضح ڪرڻ لاءِ، آئون پاڻ کي ان بحث کان آجو رکي نه سگهيس.

ڏندڪٿائون، بنيادي طور انساني تاريخ جو اهم ترين حصو آهن، جن کي پڙهڻ ۽ پرورڻ، هر باشعور انسان لاءِ بيحد ضروري آهي. هي ڪٿائون انسان جي شعوري، تمدني، تهذيبي ۽ مذهبي سفر جو پرپور داستان بيان ڪن ٿيون. انهن ڪٿائن ۾، يوناني ڏندڪٿائون خاص اهميت رکن ٿيون جن ذريعي انساني تاريخ ۾ سڀ کان اول خدائن يا ديوتائن کي انسان جي روپ ۾ پيش ڪيو ويو. هن کان اڳ، ديوتائن جون عجيب و غريب پوائٽيون صورتون ٺاهيون وينديون هيون، جن ۾ هنن جو اڌ ڌڙ انسان جو ته اڌ ڌڙ ڪنهن جانور وغيره جو ڏيکاريو ويندو هو. يونانين، نه صرف پنهنجي ديوتائن کي انساني صورت ۾ پيش ڪيو بلڪ ديوتائن جي ذهني ۽ اخلاقي ڪيفيت به انسانن جهڙي ڏيکاري. هو عاشق مزاج، راڳ ۽ ناچ جا شوقين، مختلف راندين ۽ جسماني ڪرتبن ۾ تمام گهڻي دلچسپي وٺندڙ هئا. اڄ جي دنيا ۾ ٿيندڙ اولمپڪس رانديون يوناني ديوتائن جي وڌل ان روايت جو سلسلو آهن. يوناني ديوتا اهڙيون رانديون هر چئن سالن بعد ڪرائيندا هئا. اڄ اولمپڪس رانديون، ساڳيءَ ريت هر چئن سالن بعد ٿين ٿيون.

يوناني ڏند ڪٿائن ۾ خدائن/ديوتائن جو هڪ تمام وڏو خاندان ملي ٿو، جن ۾ ”زوس ديوتا“ کي بزرگ ترين ديوتا جي حيثيت حاصل هئي بلڪ هنکي ديوتائن جو بادشاهه سمجهيو ويندو هو. اڄ اقوام متحده جي عمارت اڳيان، هن ئي ديوتا جو مجسمو لڳايو ويو آهي.

يوناني ڏند ڪٿائن جو يورپ جي تاريخ، علم و ادب، تهذيب و تمدن، مذهب، سياست ۽ سائنس تي ڀرپور اثر ملي ٿو. خود يورپ جو نالو يونان جي يورپا ديويءَ تان ورتل آهي. ڏينهن، هفتن، مهينن جا نالا، سج، چنڊ تارن، سيارن جا نالا ايتري قدر جو جهازن ۽ راکيٽن جا نالا به يوناني ڏند ڪٿائن تان ورتا ويا آهن.

يونان جا ماڻهو پنهنجي خدائن کي خوش ڪرڻ لاءِ جانورن جي قرباني ڪندا هئا. جانورن جو رت ديوتائن کي بيهڪڻ ۾ رڳو ڀڳڻ ۽ سوڙجڻ جو رت هئڻ جي دلپسند غذا هئي. ڀاڄيون، ميوا ۽ ٻيون کاڌي پيئي جون شيون به ديوتائن کي وڻنديون هيون جيڪي يوناني ماڻهو نياز نذر طور ڏيندا هئا.

يوناني ڪٿائن تحت سڀ کان اول هيءَ ڪائنات وجود ۾ آئي، جنهن کان پوءِ خدائن/ديوتائن جنم ورتو. انهن ديوتائن جي نظر ۾ ”شاعر“ جي حيثيت، مقامي، مبلغ، زاهد، عابد کان تمام مٿاهين ملي ٿي. هڪ واقعي موجب مقامي شخص کي قتل ڪرڻ جو حڪم ڏنو ويو جڏهن ته شاعر کي ان ڪري معاف ڪيو ويو جو هو ديوتائن ۽ جنت جي تمام ويجهو آهي.

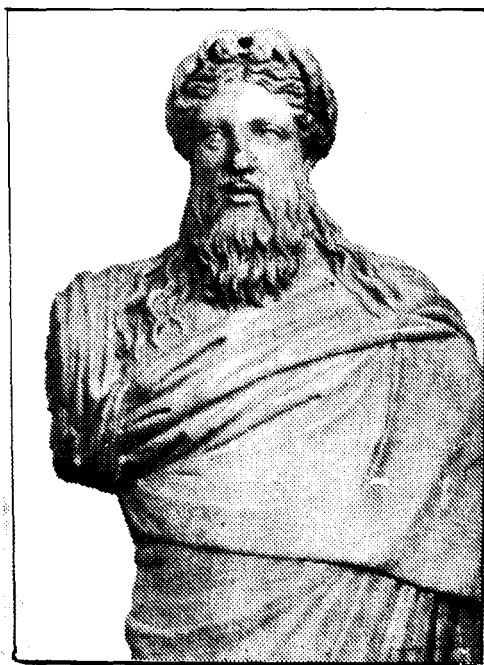
يوناني ڪٿائن ۾ انسان کي پهريون ڀيرو ڪائنات جو مرڪزي نقطو، اهم جز بلڪ اشرف المخلوقات طور ڄاڻايو ويو. هتي جنت، جهنم، سزا ۽ جزا جو هاڪو تصور به ملي ٿو. انسان جي پيدائش بابت مختلف ڪٿائون ڏنل آهن جن ۾ هڪ ڪٿا تحت، ديوتائن سڀ کان اول سون مان انسان پيدا ڪيا. جيڪي ڏک، تڪليفن، مصيبتن کان آجا هئا. ان ڪري کين انسان ذات جي روح، محبت ۽ پيار جي جذبن جي حفاظت جو ڪم ڏنو ويو. ان کان پوءِ ديوتائن چانديءَ مان انسان ٺاهيا، جيڪي انتهائي اڻ ڄاڻ، اهوجه ۽ نادان هئا. ان ڪري ديوتائن اهو نسل ختم ڪري ڇڏيو. ان کان پوءِ پتل مان ماڻهو ٺاهيا ويا جيڪي بيحد طاقتور، خونخوار، جنگ و جدل جا ڪوڏيا هئا. جن پاڻ ۾ وڙهي، رتوڇاڻ ٿي هڪ ٻئي کي ماري ڇڏيو. اهڙي طرح هيءُ نسل به ختم ٿي ويو. ان کان پوءِ لوهه مان ماڻهو ٺاهيا ويا جيڪي اڄ تائين موجود آهن. جيئن ته انسان جو هي نسل، بديءَ جي دؤر ۾ ٺاهيو ويو ان ڪري انسان جي فطرت ۾ به بدِي شامل ٿي ويئي. جڏهن انسان ۾ بدِي انتها تي پهچي ويندي، تڏهن ”زوس ديوتا“ انسان جو هي نسل به ختم ڪري ڇڏيندو. بهرحال هي ڪٿائون مذهبي اوسر ۽ ڄاڻ جو اهم ترين حصو آهن، جنکي ٽي هزار سال اڳ سڀ کان اول يونان جي عظيم شاعر هومر قلمبند ڪيو.

هن ڪتاب لکڻ جا سبب

منهنجو ڏندڪٿائن بابت ڪوبه ڪتاب لکڻ جو پروگرام نه هو. مون عالمي قومن جي اتحاد ۽ آزادي بابت هڪ ڪتاب WORLD CONFEDERATION OF THE PEOPLE لکڻ چاهيو ٿي. جنهن لا مونکي تاريخ، مذهب، ڏندڪٿائن،

مائنس، سياست ۽ ٻين علن بابت بي شمار ڪتاب پڙهڻا پيا . منهنجي خواهش هئي ته پنهنجي راهه کي صحيح ثابت ڪرڻ لاءِ تاريخ کي شاهد بڻيان. ان لاءِ مختلف تاريخي واقعا، انگ اکر ۽ ڄاڻ گهربل هئي. اهو ڪم تمام ڏکيو، بيحد ٽڪائيندڙ ۽ وقت وٺندڙ هو. فقط ڪنهن هڪ قوم جي مڪمل تاريخ پڙهڻ ۽ پروڙڻ لاءِ ڄمار گهرجي ٿي. ان ڪري مون، پنهنجن ٽن دوستن کي مدد لاءِ پاڻ سان گڏ کنيو. جن ۾ جناب رئيس زبدي، جناب علي اقبال ۽ جناب عبدالرحمان پليجو شامل هئا. انگ اکر ۽ واقعا گڏ ڪرڻ واري جدوجهد ۾ ڪيئي ڪتاب تيار ٿي پيا. جن ۾ دنيا جون مختلف ڏندڪٿائون به شامل آهن. جيئن ته ڏندڪٿائن بابت، سنڌيءَ ۾ ڪوبه ڪتاب يا مواد موجود ناهي، ان ڪري مون سڀ کان اول، يوناني ڏندڪٿائن بابت ڪتاب تيار ڪرڻ جو پروگرام بنايو. ابتدائي طور، ڪجهه مضمون ”برسات“ ۾ به شايع ڪيا. زير نظر ڪتاب کي مڪمل ڪرڻ ۾، خاص طور عبدالرحمان پليجي منهنجي تمام گهڻي مدد ڪئي، جنهن لاءِ سندس شڪرگذار آهيان.

— يوسف شاهين

زوس ديوتا (جوپيٽر)

Zeus (Jupiter)

زوس [زيوس] ديوتا جون صفتون

سڀني ديوتائن ۽ ماڻهن جو ابو، نگهبان، حاڪم جو حاڪم، آسمان ۽ جنت جو مالڪ، وڏو عشق باز، روشني، اوند، هوا ۽ پاڻي ۽ ٻئي قدر، قانون جو معاف، منتظم، رحم ۽ انصاف ڪندڙ، سڌي واٽ ڏيکاريندڙ، رازي، سزا ۽ جزا ڏيندڙ، سڀني يوناني ديوتائن کان مٿاهون حاڪم.

نالا ۽ لقب

ڪڪرن کي گڏ ڪندڙ - زوس پوليس (Zeus Polieus)

سڀني ديوتائن جو ابوءَ آڳاٽو، سهبره حاڪم، بادشاهن
جو بادشاهه، مددگار، دعائون قبول ڪندڙ، بچائيندڙ، قانون
جو محافظ، منتظم، رحيم، عادل ۽ جابري

نشان

شاهه بلوط جو وڻ، عقاب پڪي، ڪنڀو، گجگوڙ، ساهمي ۽
ساهي عصا (لٽ) زوس ديوتا جا خاص نشان هئا.

زوس ديوتا جو ڄم ۽ سندس ابتدائي ڪارناما

قديم يوناني ڪٿا مطابق، زوس ديوتا جنت جي بادشاهه
ڪرونس (Cronus) جو پٽ هو. ڪرونس تائين اها ڄاڻ پهتي
ته، کيس ڪو اولاد ٿيو ته، اهو ڪائوس اقتدار کسي وٺندو. ان
ڀپ وچان، ڪرونس کي جيڪي به ٻار ٿيا، انهن کي هن ڄڻ شرط،
گڙڪائي ڇڏيو. ڪرونس جي زال ريئا (Rhea) پنهنجي مڙس
جي انهن حرڪتن سبب ڏاڍو پريشان رهڻ لڳي.

نيٺ جڏهن زوس پيدا ٿيو ته، هنجي ماءُ پنهنجي ان تازي
ڄاول ٻار کي لڪائي، ان جي جاءِ تي، پٿر جو هڪ ٺڪر،
ٻاراڻي ڪڙڻ ۾ ويڙهي، سندس مڙس جي حوالي ڪيو، جيڪو
به هو گڙڪائي ويو. ان بعد، ڪرونس جي زال، پنهنجي پٽ
زوس کي، ڪريٽ (Crete) جي ٻيٽ ۾، هڪ غار اندر، ڏاڍي
احتياط ۽ خبرداريءَ سان ليڪ چوريءَ پالڻ جو انتظام ڪيو. [ادو
غار اڄ به ڪريٽ ۾ موجود آهي] زوس سڄي هندوري ۾ لڏندي،
جنگلي ڪپوٽن هٿان ماکيون کائيندي ۽ ڄابلو جوڌن جا نغما
ٻڌندي، نيٺ اچي وڏو ٿيو. هڪ ڏينهن هن جي ماءُ ”ريئا“
کيس، سندس پيءُ جي افعالن کان آگاهه ڪيو ۽ ٻڌايو ته سندس

پنج پائر ۽ پينر، هنجي ٻي ۽ جي ٻيٽ ۾ بند آهن، جن کي ڄڻ
 شرط، هو ڳوٺڪاڻي ويو هو. زوس اها ڳالهه ٻڌي، پنهنجي ٻي
 خلاف جنگ جوڻي. هن سڀ کان پهرين، هوشيارِيءَ سان پنهنجي
 ٻيءَ کي هڪ دوا پياري. جنهن سبب هو بيمار ٿي پيو ۽ الٽيون
 ڪرڻ لڳو. پهرين الٽيءَ ۾ اهو پٿر نڪتو، جيڪو هن، پنهنجو
 ٻار سمجهي ڳوٺڪايو هو [اهو پٿر اڄ به ڊيلفيءَ جي عجائب گهر
 ۾ رکيل آهي]. ان کان پوءِ، ڪرونس الٽيون ڪري، پنهنجا پنج ٽي
 ٻار ٻاهر ڪڍيا، جيڪي جوان ٿي چڪا هئا. هاڻ، زوس، پائرن
 پينرن کي گڏ ڪري، ٻيءَ کان اقتدار ڦرڻ لاءِ، جنگ شروع
 ڪئي، جيڪا ڏهه سال جاري رهي، مگر ڪوبه فيصلو نه ٿي
 سگهيو. زوس ڏاڍو پريشان هو. هن ڇا ڪيو جو ڪنوڻ، روشني ۽
 ڪڪرن جي ڳڳوڙ کي قيد مان آزاد ڪري ڇڏيائين. هنن خوش
 ٿي، زوس جي ٻاءُ کي هڪ ٿوبي ڏني، جنهن کي پاڻ وارو
 نظرن کان ڪم ٿي ويندو هو. ان کان علاوه زوس، انهن ٽن وڏين
 بلائن کي به آزاد ڪيو، جن مان هر هڪ بلا جا پنجاهه مٿا ۽
 سؤ هٿ هئا. اهي بلائون، هڪ ئي وقت تي ئي سؤ جبل جا
 وڏا پٿر اچي سگهيون ٿي. اهي ڪم ڪرڻ کان پوءِ زوس، هڪ
 خاص قسم جي دعوت جو اهم ڪيو. جنهن ۾، پنهنجن سڀني
 ساٿين کي ”يا چمار جيئرو رکڻ“ وارو، ديوتائن جو ڪاڏو ڪارايو
 ۽ شربت پياريو. ان بعد، زوس سڀني ساٿين کي گڏ ڪئي، پنهنجي
 ٻيءَ تي ڪاهي ويو. خوفناڪ جنگ لڳي. پنجاهه مٿن ۽
 سؤ هٿن وارين بلائن، جبلن جا جبل کڻي ڪرونس ڏانهن
 اچايا. ڪنوڻ چمڪات ڪيا ۽ وَرَ وَرَ ڏئي ڪرونس مٿان ٻارڻ
 اچايو. ڪڪرن ڳڳوڙيون ڪيون. نتيجي ۾، ڌرتي ڌٻي اٿي،
 سمنڊ ٽهڪي پيو، جبلن کي ٻاهيون لڳي ويون. نيٺ زوس ۽
 سندس پائرن کي پنهنجي ٻيءَ ڪرونس تي فتح حاصل ٿي. هنن
 ڪرونس کي جهلي، ڌرتيءَ جي اونداهي حصي، پاٽال ۾ هميشه
 لاءِ بند ڪري ڇڏيو.

[واضح رهي ته، ڪرونس پاڻ به، پنهنجي ٻيءَ خلاف، ساڳيءَ ريت بغاوت ڪئي هئي]. ان جنگ ۾ ڪاميابي حاصل ڪرڻ کان پوءِ، زوس جي ڀائرن، پاڻ ۾ اقتدار وراعي ڪنيو. ان فيصللي موجب زوس جنت، آسمان ۽ زمين جي مٿئين حصي جو مالڪ بڻيو. زوس جو ٻيو ڀاءُ پوزيڊون سمندر جو حاڪم ۽ ٽيون ڀاءُ هئڊيز پاتال (جهنم يا زير زمين) جو اڳواڻ مڃيو ويو. باقي، زمين تي حڪمرانيءَ جا سڀئي ڪي برابر جا حق مليا.

زوس ديوتا جا عشق، سندس زالون ۽ سُر يتون

زوس ديوتا جي پهرين زال ميٽس سندس ڇاڇي اوشيانس ديوتا جي ڌيءَ هئي جيڪا سندس پٽي به هئي. ميٽس زوس ديوتا کان بچڻ لاءِ گهڻي ڀيلا هلايا ۽ شڪليون بدلايون پر زوس نه ڇڏيس. زوس ديوتا کي ميٽس مان ائينا ديوي پيدا ٿي.

* ميٽس کان پوءِ زوس ديوتا وري پنهنجي پٽيءَ ٿيمس سان جنسي تعلقات قائم ڪيا، جيڪا انصاف ۽ قانون جي ديوي هئي. جنهن جي نتيجي ۾ ڪلاڪ (Hours) ۽ ٽي ڏينهن پيدا ٿيون جن کي ”تقدiron“ (Fates) سڏين ٿا.

* ٿيمس کان پوءِ زوس ديوتا يورينوم سان ميلاپ ڪيو جنهن مان به ٽي ڏينهن پيدا ٿيون جن کي گريسز (Graces) مهوراريون سڏجي ٿو.

* ان کان پوءِ هن وري پنهنجي ڀيڻ ڊيميٽر سان تعلق رکيو جنهن مان هڪ ڌيءَ پرسيفون پيدا ٿي.

* ڊيميٽر کان پوءِ زوس ديوتا سندس ٻي پٽي مني موسين

کي پنهنجي سریت بنايو. جنهن مان کيس ست ڌيون پيدا ٿيون جن کي ميوزس (Muses) پيئون سڏجي ٿو، جن کي فنون لطيفه، موسيقي، شاعري، تاريخ، فصاحت ۽ ناچ گائڻ وڃائڻ وغيره جون جدا جدا ڏاتون مليل هيون ۽ هو انهن نالن سان منسوب ڪيون ويون.

* مني موسين کان هوءَ وري به زوس ديوتا پنهنجي ڏاڏاڻي ٿائين گهرائي مان هڪ ديويءَ لپٽو ڪي پنهنجي سنجوڳ لاءِ چونڊيو. اها ديوتائن جي گهرائي مان سندس چوٿين شادي هئي. لپٽو مان کيس هڪ پٽ اڀالو ديوتا ۽ هڪ ڌيءَ آرئيمس (Danaë) ديوي پيدا ٿيا.

* ديوتائن جي نسل مان سندس آخري شادي سندس ڀيڻ هيرا ديويءَ (Hera) سان ٿي. جنهن کي هن پنهنجي پٽ رائڻي بنايو. چيو وڃي ٿو ته زوس ديوتا آرگوس جي ويجهو هڪ جهنگ ۾ هيرا ديويءَ کي گهمندي ڏسي مٿس هرکي پيو ۽ هٿرادو طوفان پيدا ڪري، ڪوئل بنجي، هيرا جي ڪپڙن ۾ پاڻ کڻي لڪيائين. ان کان پوءِ پاڻ کي اصلي شڪل ۾ آڻي هيرا کي پاڪرن ۾ ورتائين ۽ ساڻس شاديءَ جو اعلان ڪري ان سان ميلاپ ڪيائين. هيرا ديويءَ کي به منجهانس هڪ پٽ ايريز ديوتا ۽ ٻه ڌيون هيبي ۽ الي ٿاڻيا پيدا ٿيون. هيرا ديويءَ هڪ اهڙو به پٽ ڄميو، جنهن ۾ سندس مڙس جو ڪوبه تعلق نه هو. اهو سچڪڙو سندس ئي طاقت سان ممڪن ٿي سگهيو.

پليئڊيز پيئون:

اٽلس ديوتا کي اوشيانس ديوتا جي ڌيءَ پليونيءَ مان ست ڌيئرو ٿيون جن کي پليئڊيز (Pleiades) سڏجي ٿو. انهن ست پليئڊيز پيئن مان ٽن پيئن مایا (Maia)، اليڪٽرا (Electra) ۽ ٿائيگيٽا (Tygete) سان زوس ديوتا هڪ ٻئي پٺيان جنسي تعلقات قائم ڪيا. جنهن جي نتيجي ۾ مایا کي هرمز ديوتا، اليڪٽرا کي

ٻارڊانس ۽ ٺاڏيگيٽا کي لسيڊيمون ٺاڏي پٽ ڄاوا.

زوس ديوتا پنهنجي مرضيءَ موجب ڪا به شڪل اختيار ڪرڻ تي قادر هو. هن انساني نسل جي عورتن سان جانور، پکيءَ يا انهن جي مڙس جي شڪلين ۾ جنسي تعلقات قائم ڪيا.

* انساني عورتن مان نيوبي (Niobe) سندس پهرين سریت هئي، جنهن کي زوس ديوتا پنهنجي هوس جي چار ۾ ڦاسايو. هرءَ فورونيئس جي ڌيءَ هئي. آرگوس جي روايتن موجب فورونيئس دنيا جو پهريون انسان هو. نيوبي کي زوس ديوتا مان آرگس نالي پٽ ڄائو. جنهن تان آرگوس شهر تي نالو پيو.

* زوس ديوتا جي ٻي سریت آءِ او IO هئي جيڪا هڪ دريائي ديوتا اناچس جي ڪنواري ڌيءَ هئي. اناچس آرگوس جو بادشاهه هو. يوناني مورخ ائسڪيلس (۴۵۶-۵۲۵ ق. م) اهو قصو هيئن بيان ڪيو آهي: آءِ او خوابن ۾ ڏسندي هئي ته رات جو زوس ديوتا سندس ڪن ۾ پٺڪو ڪري پيو چوي ته ٻاهر نڪري اچي ساڻس سُمهي. اهي خواب جڏهين اناچس ٻڌا ته هن زوس ديوتا جي ٻپ وچان آءِ او کي گهر مان ڪڍي ڇڏيو. هيرا ديوي کي به ان ڳالهه جو پتو پئجي ويو. هن آءِ او جي شڪل مٽائي کيس هڪ اچي وهڙي بنائي ڇڏيو. ڪن جو چوڻ آهي ته هيرا کان لڪائڻ لاءِ زوس ديوتا آءِ او کي اچي رنگ جي وهڙي بنايو هو. آءِ او وهڙيءَ جي شڪل ۾ جهنگ ۾ پئجي رهندي هئي. هيراديويءَ مٿس هڪ پگهي پجي ڇڏي هئي، جنهن تڪن ڏنگن سان آءِ او کي هڪ هنڌ بيهڻ نٿي ڏنو. هيراديوي پنهنجي جي حسد ۾ اچي سٿو اکين واري بلا آرگس کي آءِ او جي مٿان پوري تي بيهاري ڇڏيو. زوس ديوتا ڏاڍو لاچار ٿيو ته ڪيئن آءِ او کي هٿ ڪريان. نيٺ زوس پنهنجي پٽ هرمز تي ڪم رکيو ته هو آرگس کي ماري آءِ او کي ان بند مان ڪڍائي. پر پگهيءَ آئي او کي هڪ هنڌ بيهڻ

[زوس ديوتا]

(۰۲)

يوناني ڏند ڪٿائون]

نه ڏٺو. هو ۽ آرگوس مان ڊوڙندي ڊوڙندي ملڪن جا ملڪ لتاڙي وڃي مصر مان نڪتي اتي زوس ديوتا کيس وري ساڳي ۽ شڪل ۾ آندو ۽ سندس هٿ جي ڇههءَ سان آءُ او کي پيٽ ٿيو جنهن مان ايبافس پيدا ٿيو. جيڪو مصر ۽ آفريقا جو بادشاه ٿيو.

روسي سورخ ۽ شاعر اوڊ (Ovid) هن قصي کي وري هيئن بيان ڪيو آهي:

زوس ديوتا آءُ او کي هڪ نديءَ جي ويجهو گهمندي ڏٺو ۽ هن سان پنهنجن جو جهنگ ۾ ملڻ جو انجام رکيو ۽ ساڻس جنسي ميلاپ ڪندي پنهنجي مٿان هڪ هٿرادو ڪڪر بيهاري ڇڏيو جيئن ڏند ۾ هيراديوي کين نه ڏسي سگهي، پر هيرا آرگوس مٿان اوچتو ڪڪر پيل ڏسي شڪي ٿي ۽ اچي اتي پهتي. زوس ديوتا آءُ او جي شڪل مٿان کيس هڪ اچي رنگ جي وهڙي بنائي ڇڏيو. هيرا زوس کان وهڙي سوکڙي طور گهري. زوس انڪار نه ڪري سگهيو.

هيرا ديويءَ آءُ او تي آرگس نالي هڪ سئو اکين واري بلا پهري تي بيهاري ڇڏي جنهن کي نيٺ هرمز ماري ڇڏيو. انان پوءِ آءُ او مصر پهتي ۽ زوس کيس وري به ساڳي شڪل ۾ آندو. مصر ۾ آءُ او آئيسس ديويءَ جي نالي سان پوڄي ويندي هئي. سندس هٿ ايبافس کي به ڏيکي جي شڪل ۾ ايس جي نالي سان پوڄيو ويندو هو.

* انتيوپي (Antiope) ٿيس جي هڪ سٺي چوڪري هئي. زوس ديوتا انتيوپي سان هڪ سٺائڙ جي شڪل ۾ جماع ڪيو. سٺائڙ اهي ماڻهو هئا جن جون ٽنگون گهٽتي ڇوٽيون هيون ۽ سندن مٿن تي سڱ هوندا هئا. انتيوپيءَ کي زوس سان ميلاپ جي نتيجي ۾ ٻه پٽ ائمفون ۽ زيتس ڄاوا.

* آرگوس جي هڪ بادشاهه اڪري سيٿس کي جڏهين اها اڳڪٿي ٻڌائي وئي ته سندس ڌيءُ داناءُ (Danae) کي جيڪو به پٽ ڄمندو سو کيس ماري ڇڏيو. تڏهين هن داناءُ کي ڪنجهي مان ٺهيل هڪ مناري ۾ قيد ڪري ڇڏيو. زوس ديوتا شهزاديءَ جي حسن جي هاڪ ٻڌي پنهنجي وجود کي هڪ سوني پاڻيءَ جي ڦوهاري ۾ بدلائي داناءُ تي وسڪارو ڪيو. ان جي نتيجي ۾ داناءُ پيٽ سان ٿي پيئي ۽ کيس هڪ پٽ ٻهريس نالي پيدا ٿيو.

* زوس ديوتا ڪادوس بادشاهه جي ڌيءُ سيميلي (Semele) تي عاشق ٿي پيو ۽ هڪ انسان جي روپ ۾ ساڻس ميلاپ ڪيو. هيرا ديويءَ کي اها ڪڙڪ پئجي وئي ۽ هن شهزاديءَ جي هڪ پاڻيءَ جو روپ ڌاري اچي سيميلي کي برغلائيو ته تنهنجو عاشق جيڪو تو وٽ پاڻڪي زوس ديوتا ٿو سڏائي سو ڪوڙو آهي، ان جي پرک وٺ. سيميلي زوس ديوتا تي ڏاڍو زور وڌو ته پنهنجي اصلي صورت ڏيکار. زوس ديوتا گهڻو لاهرايو پر سيميلي نه ڇڏيس. زوس پنهنجي اصلي صورت ۾ وڃ ۽ گجگوڙ مان اچي جلوه انداز ٿيو. سيميلي زوس جي جلوي جو تاب نه جهلي سگهي ۽ اتي جو اتي سڙي وگهرجي مري ويئي. سيميلي کي زوس مان پٽ ٿيو هو. زوس پنهنجي پٽ ٻهريس جي مدد سان سيميلي جي رحم مان بروقت اهو ٻار ڪڍائي پنهنجي ستر ۾ ڇوڙ ڏئي ان ۾ رکي ڇڏيو. جيڪو ڊائونيسس (Dionysus) (ٻاچوس) جي نالي سان يوناني هيروز ۾ مشهور ٿيو.

* ڪالستو (Callisto)، آرئيمس ديويءَ جي هڪ ڪنواري پوچارڻ هئي ۽ سونهن ۾ پنهنجو مٿ پاڻ هڻي. زوس ديوتا آرئيمس يا اٻالو جي شڪل اختيار ڪري ان جو ڪنوارپڻو ختم ڪيو. زوس مان هن کي ارڪس (Arcas) نالي هڪ پٽ ڄائو. هيراديويءَ بهاج ٻئي جي باهم ۾ ڪالستو کي مادي رڇ بنائي ڇڏيو. گهڻن

ڏينهن کان پوءِ جهنگ ۾ رلندي ڪالستو پنهنجي پٽ ارڪس کي شڪار ڪندي ڏٺو. ارڪس وڏو ٿي چڪو هو. ڪالستو پنهنجو پٽ ڏسي مامتا جي جوش ۾ کيس پاڪر پاتا پر ارڪس پنهنجي ماءُ کي سادي رڇ سمجهي کيس شڪاري ڏڦو هڻي مارڻ تي هو ته زوس ديوتا پنهنجي قدرت سان سندس وار گسائي ڪالستو کي بچائي ورتو. ان کان پوءِ ڪالستو کي هيرا جي حسد کان بچائڻ لاءِ کيس سندس پٽ ارڪس سميت آسمان ۾ هڪ تارن جي ميڙ وانگر ڪري رکيائين، جنهن کي اڄ به دب اڪبر (ڪئون) جي Great Bear سڏيو وڃي ٿو.

* ٽيميس جي بادشاهه ايمفٽريون (Amphitryon) جي زال الڪميني (Alcmene) جي سونهن جي هاڪ هڻي زوس ديوتا ان تي موٽ ٿي پيو ۽ هڪ دفعي وجهه وٺي پنهنجي شڪل مٽائي سندس مڙس جي روپ ۾ الڪمينيءَ سان ميلاپ ڪيائين. جنهن مان راڻي کي هرڪيولس (Hercules or Heracles) نالي پٽ ڄائو جيڪو يونان جي مشهور ۽ وڏن سورمن مان ليکيو وڃي ٿو. هيراديويءَ کي جڏهن هرڪيولس جي پيدا ٿيڻ جي خبر پئي ته هن ۾ نانگ هن کي مارڻ لاءِ سندس پينگوي ۾ موڪليا پر ننڍڙي ۽ معصوم هرڪيولس، انهن نانگن کي هٿن سان چيپائي ماري ڇڏيو.

* زوس ديوتا اسپارٽا جي بادشاهه ٿيندا ريوس جي زال ليڊا سان هنج پڪيءَ جي صورت ۾ ميلاپ ڪيو. نتيجي طور راڻيءَ ۾ انا لائا. هڪ آني مان زوس جا ٻه ٻار پوئڪس ۽ هيلن پيدا ٿيا ۽ باقي ٻي آني مان بادشاهه جي ٻن ٻارن جنم ورتو.

* هڪ ڏينهن زوس ديوتا پرناس جبلن جي چوٽيءَ تان شام ملڪ جو سامونڊي ڪنارو ڏسي رهيو هو ته سندس نظرون وڃي هڪ سونهري وارن واريءَ سهڻي نار تي پيون. هوءُ ٿاڻر جي بادشاهه فونيشيا جي ڌيءَ ”يورپا“ هئي. يورپا کي ڏسندي ئي

يوناني ڏند ڪٿائون [(۲۳)] زوس ديوتا

زوس مٿس عاشق ٿي پيو. هن ڏيکي جو روپ اختيار ڪيو ۽ وري يورپا جي قدمن اڳيان جهڪيو. يورپا ڏيکي ڏانهن ڏٺو. هن جي نراڙ تي ڇانديءَ جو ستارو چمڪي رهيو هو. سندس سهڻا ۽ سنهڙا سڱ، چنڊ وانگر وريل هئا. سندس نيرين اکين ۾ نرمي ۽ پيار هو. يورپا هن جي نياز ۽ نوڙت کان ڏاڍو متاثر ٿي. هن پنهنجا لڙڪ هٿ ڏيکي جي نرم ۽ ريشمي پٺيءَ تي ڦيرايا ۽ پوءِ هوءَ مٿس چڙهي ويئي. ڏيکيو هلڻ لڳو. يورپا کي سواريءَ ۾ ڪوبه ڊپ نه ٿيو ۽ مزو اچڻ لڳو. ڏيکيو آهسته آهسته کيس کڻي اچي سمنڊ جي ڪناري تي پهتو. اهو سمورو وقت ڏيکيو ۽ يورپا مٿس رهيا. انهيءَ ڪري مائٽار جي ڪري يورپا کي مونجهه ٿيڻ لڳي. نيٺ هن ڏيکي سان ڳالهائيو:

پيارا ڏيکيو، تون مون کي ڪيڏانهن ٺو وٺي وڃين؟

اي عجب جهڙا ڏيکيو! تون ڪير آهين؟

ڏيکي انساني آواز ۾ جواب ڏنو: ”ٺاٺر جي پياري، من سوهيندڙ شهزادي، ڊپ نه ڪر، دل وڏي ڪر، سرهي ٿي، شل اپاڳ تنهنجي ويجهو نه اچي، تنهنجي اکين مون کي هڪ ڏيکي جي روپ ۾ ڏٺو آهي، پر جلد ئي تون ڏسندين، ته آئون زوس آهيان - آسمانن جو حڪمران . . . اهڙي طرح آسماني ديوتا زوس ۽ ايشيائي شهزادي يورپا پاڻ ۾ ٺهي ويا. ان معاشقي سبب، يورپا کي زوس مان مينوس (Minos)، رهاڊامنٿس (Rhadamanthys) ۽ سرپيڊون (Serpidon) نالي ٽي پٽ پيدا ٿيا. يورپ ڪنڊ تي پيل نالو به يورپا تان ورتل آهي.

بهرتون ماڻهو جنهن انساني رت سان هڪ رڱيا

* ٿيسيليءَ جي بادشاهه اڪسيون (Ixion)، مئگنشيا جي بادشاهه ايونيئس جي ڌيءَ ’ڊيا‘ (Dia) سان شادي ڪئي ۽ ان

يوناني ڏند ڪٿائون [(۲۴)] زوس ديوتا

سڱ لاءِ هن هڪ وڏي رقم ديا جي ٻيءَ ايونيس کي ڏيئي هڪئي جڏهن ايونيس اها ٻوليءَ رقم وٺڻ لاءِ اڪسيون وٽ ويو ته هن هڪ ڪڏ به ٻرندڙ انگار وجهي ڇڏيا ۽ فريب سان ايونيس کي ان ۾ ڪيرائي ڇڏيائين، جنهن ۾ سڙڻ سبب ايونيس مري ويو. هن ڌرتيءَ تي انسان جو اهو وڏي ۾ وڏو ڏوهه ۽ پهريون خون هو. اڪسيون کان ڪٿي به ان گناه جو داغ ڏو پڇي نه سگهيو. پر جيئن ته سندس زال ديا جي سونهن تي زوس ديوتا عاشق هو، ان ڪري زوس ديوتا اڪسيون کي آسماني ديوتائن جي گادي اولهس ۾ گهرائي هڪ ديوتا جو درجو ڏنو ۽ ان لاءِ هڪ جشن ڪيو ويو. اتي اڪسيون، هيراديويءَ کي ڏسي مٿس چتو ٿي پيو ۽ هيراديويءَ کي حاصل ڪرڻ لاءِ جتن ڪرڻ لڳو. هيراديويءَ زوس ديوتا کي ڏانهن ڏٺي زوس ديوتا اڪسيون کي ڪجهه به نه چيو، پر ان کي آزمائڻ لاءِ هيرا پدران هوبهو ان جهڙي صورت هڪ ڪڪر مان ٺاهيائين. اڪسيون، هيراديويءَ کي ڪائنس چرڪڻ پدران هڪ هنڌ ويٺل ڏسي هن (ڪڪر) سان جنسي ميلاپ ڪيو، ائين ڪندي زوس وڃي کيس جهليو ۽ انهي الزام هيٺ ته هن مهمان ٿي ڪري ميزبان جي امانت ۾ خيانت ڪئي، سزا طور اڪسيون کي تاتار جي اوڙاهه ۾، سدائين گول ٿرندڙ چئن ڪنڊن واري گول ۾ ڪري ۾ پند ڪري ڇڏيائين. يوناني ڏند ڪٿائن مطابق اڪسيون اڄ سوڌو اوڙاهن ۾ ٿري ۾ ڪڪر کائي رهيو آهي. زوس ديوتا، اڪسيون کان وٺي وٺڻ لاءِ سندس راڻي ديا سان ميلاپ ڪيو جنهن مان ديا کي ٻه ٻيا نالي پٽ ڄائو.

* زوس ديوتا ديوين ۽ عورتن کان سواءِ ڪيترين ئي جل پرين سان به همبستري ڪئي هئي، انهن مان ايجينا به هڪ هئي. زوس ديوتا جڏهن ان کي درياءَ جي ڪنڌيءَ تي ڏٺو ته هڪدم پاڻ عتاب پکي بنجي ايجينا کي چنڊن ۾ ڪٽي سمنڊ ڏانهن اڏامن لڳو. پٺيان ايجينا جي ٻيءَ اسوٽس گهڻي گولا ڪئي پر

ايڇيٽا جو پتو نه پيو. آخر واٽ تي ڪارنٽ جي بادشاهه پيسي ٿس
 ڪيس ڏس پتو ڏنو. جڏهن هو زوس جي ويجهو پهتو ته زوس ديوتا
 ڪيس پنهنجي وچ ۽ گوڙ پيدا ڪندڙ لٽ جا ڌڪ هڻي پڇاڻي
 ڪڍيو. پوءِ ايڇيٽا کي ڪڍي زوس ديوتا اوئينوسي پٽ تي پهتو
 ۽ اتي ايڇيٽا سان نويڪلائي ۾ عيش ڪرڻ لڳو. ان جي نتيجي
 ۾ ايڇيٽا اڍاڪس نالي هڪ پٽ ڄڻو. اوئينوسي پٽ ٿي پوءِ
 ايڇيٽا جو نالو پيو.

* هڪ ٻي جل ٻريءَ ايڪس Aex (اڪري) سان به زوس
 ديوتا جنسي تعلق رکيو جنهن جي نتيجي ۾ ايڇيٽا پيدا ٿيو.
 جنهن ٽائون ديوتا سان جنگ ۾ زوس ديوتا جي مدد ڪئي.

زوس ديوتا جو رومي تصور

ڪائنات ۾ پهرين عورت جي تخليق:

روسي ڪٿا مطابق، جوپيٽر ديوتا [زوس جو روسي نالو]
 ڪائنات جي پهرين عورت پنڊورا (Pandora) کي آسمان تي
 خلتيو. ان عورت کي سڀني ديوتائن، مختلف خوبيون عطا ڪيون.
 جهڙوڪ: وينس (افروڊائيٽ) ديويءَ عورت کي حسن سان نوازيو.
 مرڪري ديوتا (هرمز) هن کي ڪشش ۽ من موهن جا جذبا عطا
 ڪيا ۽ اڀالو ديوتا هن کي راڳ ۽ موسيقي ڏني. انهن سڀني خوبين
 سان نوازڻ کان پوءِ، عورت کي زمين تي لاهي ”ايبي ميٿيس“
 جي حوالي ڪيو ويو. ايبي ميٿيس جي گهر ۾ هڪ برٽي رکيل
 هئي، جنهن ۾ ڪي شيون بند هيون. (اها برٽي ڪولڻ لاءِ پنڊورا کي
 منع ٿيل هئي) پر ڪائنات جي هن پهرين عورت کي وڙ وڙ ڏئي
 سن ۾ مونجهه ٿيڻ لڳي. هن چاهيو ٿي ته هوءَ اها برٽي کولي
 ڏسي ته ان ۾ ڇا بند آهي. نيٺ هن اها برٽي کولي وڌي. اهڙي

[زوس ديوتا]

(۲۶)

[يوناني ڏند ڪٿائون]

طرح، ان برٿيءَ ۾ بند، ڪئين مصيبتون عذاب ڏک، بغض، حسد ۽ انتقام جا جذبا ٻاهر نڪري دنيا ۾ ڪاهي پيا. ٻنڌورا فوري طور ان برٿيءَ مٿان يڪ رکڻ جي ڪوشش ڪئي. مگر، سواءِ ”اميدون“ جي باقي ڪابه شئي برٿيءَ ۾ نه بچي. اهو ئي سبب آهي جو دنيا ۾، سڀني مصيبتن، ڏک ۽ عذابن جي باوجود انسان وٽ اڄ به ”اميد“ جو جذبو ڀرپور طور موجود آهي. هو هر تڪليف جي باوجود اميد تي زنده رهندو اچي.

* هڪ ٻي روسي ڪٿا مطابق، جو پيٽر ديوتا (زوس) انسان کي فيض بخشڻ لاءِ ٻنڌورا عورت کي ڌرتيءَ تي لاٿو. هن کي شاديءَ جا گهم گهاٽا ۽ هڪ صندوق ڏني ويئي، جنهن ۾ سڀني ديوتائن دعائون برڪتون، اميدون، ڏک، عذاب ۽ تڪليفون رکيون هيون. هڪ ڏينهن ٻنڌورا بي خياليءَ ۾ ان صندوق کي کولي وڌو. نتيجي ۾ سڀئي برڪتون ۽ دعائون ته اڏامي ويون، باقي ”اميدون“ رهجي ويون، جن جي سھاري اڄ به انسان جيئرو آهي.

زوس ديوتا جو هندي تصور

هندي ڏند ڪٿائن تحت زوس کي دياس، ديوس يا ديوس پٽر (Dyaus or Dyaus-Pitri) سڏجي ٿو، جيڪو آڳاٽن آرين جو آسماني خدا هو. ديوس جي ”ويڌڪ دؤر“ ۾ اهميت گهٽجي ويئي. هو ڌرتي ديوي ڀرٿويءَ جو مڙس ۽ اندر جو ٻيٺ هو.

پوزيدون (نيپچون) ديوتا Poseidon (Neptune)

پوزيدون ديوتا جون صفتون

سمنڊن، دريائن، چشمن ۽ پاڻيءَ جو مکيم ديوتا، ڪرونس ديوتا ۽ ريئا ديويءَ جو پٽ، زوس ۽ هئڊيز ديوتائن ۽ هيرا، هيستيا ۽ ڊيميٽر ديوين جو ڀاءُ. گهوڙن جو ڌڻي، ڌرتي ڌوڏي زلزلا آڻيندڙ، ٻرندڙ جبلن جي لاون ۾ تيرڪي ڪرڻ کان بچائيندڙ، پنهنجي مرضيءَ موجب هرڪا شڪل تبديل ڪرڻ تي قادر. زبردست انتقام پسند، هڪ ڪامياب عاشق، سامونڊي جهازراني ۽ سامونڊي ڪنڌيءَ تي مندرن جو سرپرست. نروجن جنگ ۾ نراء وارن جي

[پوزيدون ديوتا]

(۲۸)

[يوناني ڏند ڪٿائون]

خلاف يونانين جو وڏو مددگار، يونان جي ٻارهن اهم اولمپيائي ديوتائن منجهان، زوس کانپوءِ هڪ اهم ديوتا.

پوزيڊون ديوتا جا نالا

پوزيڊون ديوتا کي سوتر (Soter) (بچائيندڙ)، گائيوچوس Gaieochos (ڌرتيءَ کي چوڌاري جهليندڙ)، اينوسيچٿان Enosichthon (ڌرتي ڌوڏيندڙ)، نئمفيجيٽيز Nymphagetes (چشم ۾ رهندڙ جل ڀرين جو مهندار)، هپپوز Hippios، (آڏاڻندڙ جنگي گهوڙن جو ڌڻي) ۽ فزيشن (ويج) جي لقبن سان سڏيو ويو آهي.

گهوڙو، ڊالفن (سامونڊي مڇي)، صنوبر جو وڻ (جنهن جي ٺارين سان اسٽميا جي فاتحن جي تاجپوشي ڪئي ويندي هئي). سندس خاص نشان آهن.

پوزيڊون ديوتا جا عشق، شادي ۽ اولاد

* ناكسوس ٻيٽ وٽ پوزيڊون ديوتا هڪ سامونڊي جل ڀري ائمفيٽرائيٽ کي ناچ ڪندي ڏٺو ۽ مٿس عاشق ٿي پيو. ائمفيٽرائيٽ کي جڏهن اها خبر پئي ته هن ڀڄي وڃي اٽلس ديوتا وٽ پناهه ورتي. پوزيڊون ديوتا سمند جي مخلوق کي سندس گولا جو حڪم ڏنو. آخرڪار ڊلفن نالي هڪ مڇيءَ وڃي ائمفيٽرائيٽ کي سمجهايو ۽ کيس پوزيڊون سان شادي ڪرڻ تي آماده ڪيو. ائمفيٽرائيٽ کي هن ديوتا مان ٽي ٻار ٿرائيٽن، رهوڊ ۽ بينٿي سيڪائير پيدا ٿيا.

* پوزيڊون ديوتا جو ڀاءُ هئڊيز پنهنجي ڀيڻ ڊيمٽر جي ڌيءَ ڊرس فون کي ڀڄائي ڀاتار ڪئي ويو. ڊيمٽر ڊيوي پنهنجي ڌيءَ جي گولا ۾ اولهس ڇڏي هن ڌرتيءَ تي هيٺاهن هوڏانهن ڀڳو.

لڳي. جڏهن هوءَ آرڪاديا وٽان اچي لنگهي ته واٽ تي پاڻس پوزيدون ديوتا کيس ڏسي ورتو ۽ ساڻس زوري ڪرڻ جو خيال ڪيو. اهو ڏسي ڊميٽر ديوي پنهنجي صورت مٽائي گهوڙي جي شڪل اختيار ڪئي، پر پوزيدون ديوتا وري پاڻ کي نر گهوڙي جي شڪل ۾ آندو ۽ ان حالت ۾ ساڻس ميلاپ ڪيو. جنهن مان ڊميٽر ديويءَ کي آريون نالي هڪ آسماني گهوڙو ۽ ڊيسپوئيغا ديوي پيدا ٿيا.

* سيدوسا نالي هڪ حسين ڪنواري دوشيزه ائينا ديويءَ جي پوچارڻ هئي، پوزيدون ان کي ائينا جي مندر ۾ ڏٺو ۽ مٿس عاشق ٿي پيو ۽ انهيءَ مندر ۾ ساڻس ميلاپ ڪيو، جنهن مان ڪرائيسار ۽ مشهور اڏامندڙ گهوڙو پيگاسس پيدا ٿيا. ائينا ڪنواري ديوي هئي، پاڻ سان ڪنواريون دوشيزائون گڏ رکندي هئي. جڏهن سيدوسا جو ڪنوار پٽو ختم ٿيو ته ائينا ڏسجي سندس شڪل اهڙي ته پوائتي بنائي ڇڏي جو جيڪو به سيدوسا ڏانهن ڏسندو هو ته پنڊ پهن ٿي ويندو هو.

* آرگوس جي شهر جو اقتدار حاصل ڪرڻ لاءِ هن ديوتا هيرا ديويءَ سان مقابلو ڪيو. ان ۾ هيرا ديويءَ کٽيو. تنهن تي هن ديوتا ڪاوڙجي ندين جا پيٽ سڪائي ڇڏيا. لڳيا جي بادشاهه دانائس پنهنجي ۵۰ ڌيئرن کي پاڻيءَ جي ڳولا ۾ روانو ڪيو. ايموني به انهن منجهان هئي. پاڻيءَ جي ڳولا ڪندي واٽ تي ان شهزادي هڪ سٺائڙ (اڌ گهوڙو اڌ انسان) کي، پُٺل وچان تير سان ڦٽي وڌو. ان تي سٺائڙ ڪاوڙ ۾ اچي کيس جهليو ۽ ساڻس زوري ڪرڻ تي هو ته پوزيدون ديوتا اوچتو مٿان اچي نڪتو. هن ديوتا ان شهزاديءَ کي سٺائڙ ديوتا کان بچايو، پر پاڻ به مٿس هرڪي پيو ۽ اتي جو اتي ساڻس ميلاپ ڪيائين، جنهن مان نائو پليس نالي مشهور سلاح پيدا ٿيو. هن ديوتا ايمونيءَ کان خوش ٿي کيس لونا وٽ پاڻيءَ جو هڪ چشمو ڳولي ڏنو.

* هن ديوتا پنهنجي ڏاڏيءَ کي به نه ڇڏيو. ان مان به کيس انتائيس نالي ديو پيدا ٿيو.

* ٿيسيلي ۾ دوشن ملڪ جي بادشاهه ٿريوس جي ڌيءَ افيميڊيا جي شادي الوٽس سان ٿي هئي، پر هوءَ پوزيڊون تي عاشق ٿي پئي ۽ سدائين سامونڊي ڪناري تي سمنڊ ۾ ٻور وجهيو ويئي هوندي هئي. نيڪ پوزيڊون ديوتا ساڻس اتي وڃي ميلاپ ڪيو. جنهن مان اوٽس ۽ افيالٽيس ٻه ديو پيدا ٿيا.

* ايلپوسس جي بادشاهه سرڪيون جي ڪناري ڌيءَ ايلوبي تي هڪ ديوتا عاشق ٿي پيو ۽ ساڻس گجهه گهوهه ۾ ملندو رهيو. ان مان شهزاديءَ کي پيٽ ٿي پيو ۽ هيوٽائوس نالي پٽ ڄائين. جنهن کي ريڊارن گهوڙين جي ڪير تي پالي وڌو ڪيو ۽ اڳتي هلي هو ايلپوسس جو بادشاهه ٿيو. سرڪيون بادشاهه جي غضب کان بچائڻ لاءِ پوزيڊون ديوتا، ايلوپسيءَ کي هڪ ٻائيءَ جي چشمي ۾ بدلائي ڇڏيو.

* پوزيڊون ديوتا ٿوسا نالي هڪ چل پريءَ مان به تعلق رکيو هو، جنهن مان پوليمس نالي هڪ سائيڪلوپ (هڪ اک وارو ديو) پيدا ٿيو.

* بٿينا ۾ بيمبرڪس جي شهر جو بادشاهه اميڪس به هن ديوتا جو پٽ هو. جيڪو هر آيل ساڻهوءَ سان زوري ٽونشيبازي (باڪسنگ) ڪندو هو ۽ هارائيندڙ کي ٻوڙي ماريڻدو هو. اميڪس کي اگرونات پوليدپوس باڪسنگ ۾ ماري ڇڏيو.

* ايلس جي بادشاهه جي ڌيءَ ”ٽائرو“ جي ماءُ مري وئي ۽ هوءَ نڌڪي ٿي پئي ۽ سندس ماءُجي ماءُ سائيڊيرو مٿس ڏاڍو ظلم ڪيو. ٽائرو، سائيڊيرو کان پاسو ڪري ڀر واري نديءَ جي

ڪناري تي اچي گهمندي هئي جتي، اتي جو درياڻي ديوتا اينڊيمس مٿس عاشق ٿي پيو. هڪ لڳا پوزيڊون ديوتا درياھ جي ڪناري تي کيس ڏسي دل هاري ويو ۽ پاڻ اينڊيمس جي شڪل اختيار ڪري ٿاڙو کي درياھ ۾ وٺي ويو ۽ پاڻيءَ ۾ ساڻس ميلاپ ڪيائين. جنهن مان پيليئاس ۽ نيليس ۾ جاڙا پٽ پيدا ٿيا. ٿاڙو پوءِ وري پنهنجي چاچي ڪريٽيس، آيولڪس جي بادشاهه سان شادي ڪئي. ان مان به کيس ٽي پٽ ٿيا جن مان هڪڙو ايسن هو، جو مشهور آرگونات ”جئسن“ جو بچو هو. ڪريٽيس جي مرڻ کان پوءِ پيليئاس ايسن جو حق دٻائي پاڻ آيولڪس جو بادشاهه بنجي ويو هو.

* ٿيسيلي جو بادشاهه ايلائس جي سٺي ڌيءَ ڪائينس، جنهن سڄي ڄمار ڪناري رهڻ جو عهد ڪيو هو، تنهن کي پوزيڊون ديوتا سامونڊي ڪناري تي ڏسي ورتو ۽ ان تي چٽو ٿي پيو. پوزيڊون ديوتا ڪائينس کي ڏسڻ شرط ساڻس ميلاپ ڪيو ۽ خوشيءَ وچان هن کي چيائين ته ”گهر جيڪي گهرڻو اٿئي؟“ ۽ شهزاديءَ جي مرضيءَ تي کيس مرد بنائي ڇڏيائين.

* هن ديوتا پنهنجي هڪ سریت ميسٽرا کان خوش ٿي کيس پنهنجي مرضيءَ موجب شڪل مٽائڻ جي ذات بخشي.

* جل پرن ۽ ديونين کانسواءِ هن ديوتا جو تعلق ڪيترين ئي عورتن سان به هو. جن مان مصر جي بادشاهه ايبافوس جي ڌيءَ لبيا (جنهن تان لبيا ملڪ جو نالو پيو) مشهور آهي. پوزيڊون جي ميلاپ مان لبيا کي ۾ جاڙا پٽ پيليئاس ۽ ايجينار ۽ ٽيون پٽ ليليڪس پيدا ٿيا. ايبافوس جي هاري ۾ چيو وڃي ٿو ته هو زوس ديوتا جو آڻي او ديوي منجهان پٽ هو.

* هن ديوتا لبيا کان سواءِ سندس ٻين لائيسيانسا سان به

يوناني ڏند ڪٿائون [(۳۲)] پوزيڊون ديوتا

جنسي تعلقي قائم ڪيو. جنهن سان کيس هڪ پٽ بيوسيريس ڄائو جيڪو پنهنجي نالي، ايبانس جي مرڻ کانپوءِ مصر جو بادشاهه ٿيو. جنهن ڏڪارين ڏينهن ۾ مينهن پوڻ لاءِ هيءَ رسم جاري ڪئي هئي ته جيڪي به غيرملڪي ماڻهو ملڪ ۾ هوندا هئا، انهن کي زورس جي نالي ۾ ڪهي قربان ڪندو هو. مصر ۾ انسان جي قربانيءَ جي اها رسم حضرت عمر رضه جي ڏينهن ۾ بند ڪرائي وئي.

* ائينس جي عظيم هيرو ٿيسيس لاءِ چيو وڃي ٿو ته هو به پوزيڊون ديوتا جو پٽ هو.

* پوزيڊون ديوتا هڪ چوڪر سان به عشق ڪيو. اهو چوڪر لڊيا جي ظالم بادشاهه ٿائاليس جو پٽ پيلوپس هو. پوزيڊون ديوتا، پيلوپس کي اولهه ۾ وٺي ويو. جڏهن ٿائاليس جو ظالمانه دور ختم ٿيو، تڏهن هن ديوتا پيلوپس کي سهڻن ٻرن سان آڏامندڙ گهوڙن جو هڪ ٿڌ ڏني، وڏي مان شان سان موٽائي سندس ملڪ لڊيا موڪليو.

پوزيڊون ديوتا جا انتقام

* مشهور يوناني هيرو اوڊيسيس پنهنجي سفر تان موٽندي جڏهن سسليءَ جي هڪ غار ۾ پناهه وٺڻ چاهي ته اتي پوزيڊون جي پٽ ٻولي فيمس (هڪ اک واري ديو) کيس غار ۾ بند ڪري ڇڏيو. اوڊيسيس اٽڪل سان کيس شراب پياري باهم جي آماڙ سان سندس اک انڌي ڪري آڻي ڀڳو، ٻولي فيمس مري ويو. اها خبر جڏهن پوزيڊون ديوتا کي پئي، تڏهن هن اوڊيسيس کي سخت سزا ڏني. هن ديوتا فائيشيا جي ماڻهن کي به سزائون ڏنيون، جن اوڊي سيس جي مدد ڪئي هئي.

* پوزيڊون، اڀالو ديوتا سان گڏجي ٿراءَ جي قلعي جون پتيون وڌيون هيون، پر وعدي موجب اتي جي بادشاهه لائوسيلان هنن کي اجوري جي ٻوليل رقم نه ڏني. ان تان ڪاوڙجي هن ديوتا هڪ سامونڊي بلا ٿراءَ ڏانهن پهچي هئي، جنهن انسي وڏو هراس ڦهلايو ۽ شهزادي هسيوني ذري گهٽ ان بلا جو بڪ ٿيڻ تي هئي، پر ڪن سببن ڪري پوزيڊون ديوتا ٿراءَ وارن جو اهو ڏوهه درگذر ڪيو. ٿروجن جنگ ۾ به هن ديوتا انهيءَ سبب ٿراءَ جي خلاف يونانين جي مدد ڪئي.

* لوڪرنيش جي بادشاهه آئيلس جي پٽ اياس، ائينا ديويءَ جي مندر ۾ ٿراءَ جي بادشاهه پريسام جي ڌيءَ ڪسينڊرا سان زوري زنا ڪيو، ان تان ائينا ديويءَ کي ڏاڍي ڪاوڙ آئي، ان جي ڀوڻ تي پوزيڊون ديوتا اياس کي ماري ڇڏيو.

* ڪريٽ جي بادشاهه مينوس، هن ديوتا کان سندس نالي ۾ قربان ڪرڻ لاءِ هڪ سهڻو سامونڊي سان (ڍڳو) ورتو ۽ لالچ ۾ ان کي قربان نه ڪيو پر پاڻ وٽ رکيائين. انهيءَ تان ڪاوڙجي پوزيڊون ديوتا، مينوس بادشاهه جي راڻي پاسيفاءَ جي دل ۾ ان ڍڳي سان ميلاپ ڪرڻ جي خواهش پيدا ڪئي. راڻيءَ ان مقصد سان مشهور يوناني ڪاريگر وايڊي ڊائيڊالس هٿان ڪاٺ جي هڪ اهڙي گهڻون ٺهرائي جا هو بهو اصل جهڙي هئي ۽ ان گهڻون جي اندر ويهي راڻيءَ ان ڍڳي کي جنسي ميلاپ لاءِ آماده ڪيو. ڍڳي سان ميلاپ جي نتيجي ۾ راڻيءَ کي مينوٿور نالي هڪ پٽ ڄائو. جنهن جو مٿيون ٿڌ ڍڳي جهڙو ۽ هيٺيون ٿڌ مائٽو جو هو.

* پوزيڊون ديوتا هن ڌرتيءَ جي ڪيترن علائقن تي پنهنجي تسلط جون دعوائون ڪيون. خاص ڪري اٿينس ۽ ٿروئيزان جي شهرن تان سندس مقابلو ائينا ديويءَ سان ٿيو ۽ آرگوس جي شهر تان سندس هيرا ديويءَ سان تڪرار ٿيو. اٿينس ۾ هن ديوتا،

پنهنجي ٽن منهن واري بڻجي هئي هڪ چشمو پيدا ڪيو، پر ان جو پاڻي ڪارو نڪتو. سندس مقابلي ۾ ائينا ديوي هڪ زيتون جو وڻ اتي جو اتي پيدا ڪيو. ظاهر آهي ته ائينس جي ماڻهن کي ڪاري پاڻيءَ بدران زيتون وڌيڪ وڻيو هوندو. سو اهڙيءَ طرح ائينس تي ائينا ديويءَ جو نالو پيو ۽ هن ديوتا ان تان ڄڻ ڪٺو ڪيو.

* آرگوس جي شهر تان سندس ٽڪر هيرا ديويءَ سان ٿيو. ان مقابلي ۾ آرگوس جي آسپاس جي سمورن درياهي ديوتائن هيراديويءَ جو ساٿ ڏنو، ان ڪري پوزيڊون ديوتا ڪاوڙ ۾ اچي آرگوس وٽ سموري زمين کي سامونڊي ڪاري پاڻيءَ سان ڀري ڇڏيو ۽ دريائن جا پيٽ ڪڪائي ڇڏيا. لڳيا جي شهزادي اسيموني هن ديوتا کي اتي ملي هئي.

* ڪارنٽ جي ملڪ تان وري سندس ٽڪر ارهيليوس (سورج) ديوتا سان ٿي پيو، پر ان ۾ پوزيڊون ديوتا سوڀارو ٿيو ۽ اهڙيءَ طرح ڪارنٽ جو سامونڊي ڪنارو سندس تسلط هيٺ آيو.

* پوزيڊون ديوتا انتقامي جذبي سان گڏ هڪ مهربان ۽ فياض دل جو مالڪ هو. هن پنهنجي سريتن ۽ محبوبائين تي مهربانيون ڪرڻ کانسواءِ ڪيترن ماڻهن توڙي ديوتائن سان به مهربانيون ۽ مددون ڪيون.

* ٿيسيلي جو ملڪ جيڪو اڳي پاڻيءَ جي هڪ وڏي ڍنڍ هئي، اتي هن ديوتا هڪ زلزلو آڻي، پاڻي ختم ڪري، هڪ نئون ملڪ بنايو.

* هن انو ديويءَ کي سندس پٽ سميت ٻڏڻ کان بچايو.

* ملاحن کي سامونڊي طوفانن کان بچائڻ لاءِ هن ديوتا ڪشٽر

يوناني ڏند ڪٿائون [(۳۵)] پوزيڊون ديوتا

۽ ٻولي ڊيوسز کي سلاحن جو محافظ بنائي، انهن کي طوفانن روڪي
سمنڊ کي ماڻو ڪرڻ جي ذات ڏني.

* زلزلن اچڻ وقت ماڻهو هن ديوتا کان مدد لاءِ دعا گهرندا
هئا، کيس اماليوز (هرندڙ جبلن جي لاري ۾ ترڪڻ ۽ کڇڻ کان
بچائيندڙ) جي لقب سان سڏيو ويندو هو.

* هن ديوتا ميسينا جي بادشاهه جي پٽ آنداس کي ماريسا
ماڻن ۾ مدد ڪئي، ماريسا جي پيءُ ايوش گهوڙي کاڌين جي ڍوڙ
جو مقابلو ڪرايو ۽ اهو اعلان ڪيو هو ته جيڪو به اها ڍوڙ
ڪٽندو ان کي ماريسا جو سڱ ملندو. پوزيڊون ديوتا آنداس کي
سهڻن ڀرن وارن اڏامنڊڙ گهوڙن سان گڏي ڏني، جنهن ۾ هو
ماريسا کي پچائي ويو. اهڙا ئي گهوڙا هن ٿريس جي بادشاهه
رهيسس کي به ڏنا، جن گهوڙن لاءِ پيشن گوئي ڪيل هئي ته
جيڪڏهن انهن ٿراءِ جي ميدانن مان گاهه ڀڻو، ڇنو يا اسڪاميئڊر
نديءَ جو پاڻي پيتو ته يوناني ڪڏهن به ٿرائي فتح نه ڪري
سگهندا. ان ڪري اوڊي سيس ۽ ڊايوميڊس وجهه وٺي رهيسس کي
ماري سندس گهوڙا چورائي ويا.

* انجينا جي شهزادي پيليس کي به سندس ٿيس ديويءَ
سان شاديءَ ۾، پوزيڊون ديوتا اهڙا ئي ٻه لافاني ۽ لاثاني گهوڙا
ايڪسانٽس ۽ باليئس نالي سوکڙي ڪري ڏنا هئا.

* پوزيڊون ديوتا نه فقط پنهنجي مرضيءَ موجب ڪهڙي به
شڪل اختيار ڪرڻ تي قادر هو، پر هن کي اها به طاقت هئي
جو ڪنهن کي به اهڙي ذات ڏئي ٿي سگهيو. هن پنهنجي پٽ
پيري ڪلائي مينس ۽ پنهنجي سريت مسٽرا کي به اهڙي ڪرامت
ڏني هئي.

* ميانن کي مڇيءَ جو ڏس ڏيڻ لاءِ سامونڊي ڪناري تي

يوناني ڏند ڪٿائون [(۳۶)] پوزيڊون ديوتا

هن ديوتا هڪ ڳو پيناري ڇڏيو هو. ان ياد ۾ ڪورسائرا ٻيٽ جا ماڻهو هن ديوتا جي پوڄا ۾ پتل جو هڪ ڳو پيش ڪندا هئا.

* ڊيلفي مندر ۾ ٿيل پيشن گوئيءَ موجب، ماڻهو پنهنجي شڪار جو عشر (ڏهنون حصو) هن ديوتا جي نالي ۾ ڪيندا هئا.

* هن ديوتا کي استميا ۾ پوڄيو ويندو هو ان کان سواءِ بوئيشيا ۽ ڊيلفيءَ ۾ به سندس عبادت ڪئي ويندي هئي. سندس مجسمن ۾ کيس ڊگهو قد اور ۽ ڏاڙهيءَ سان هڪ وزنائتو جـوان ڪري ڏيکاريو ويو آهي. روم جا ماڻهو کيس نيپچون سڏيندا آهن.

هئڊيز (پلوٽو) ديوتا

Hades (Pluto)

هئڊيز [ديوتا] - جون صفتون

ڪرونس ديوتا ۽ ريٽا ديويءَ جو پٽ - زوس ۽ پوزيڊون ديوتائن ۽ هيرا - هيستيا ۽ ڊيميٽر ديوين جو ڀاءُ - ڪائنات جي ٽئين حصي جو مالڪ، زير زمين (پاتار) جي دنيا جو ديوتا، مٿل دنيا جو بادشاهه .

نالا ۽ لقب

هئڊيز اکر جي معنيٰ آهي اڻ ڏٺل . هن ديوتا کي ڊس (شاهوڪار) ، ڊيوپوليئس (Eubouleus) (سٺو صلاحڪار) ،

[هئڊيز ديوتا]

(۳۸)

يوناني ڏند ڪٿائون]

ڪلائي مينوس Klymenos (وڏي نالي وارو)، پئلسي ڊيگن
 Polydegmon (مهمان نواز)، پائي لارٽيس (Pyartes) (دربارن)
 ۽ اسٽائي جيروس Stygeros (نفرت انگيز) جي لقبن سان سڏيو ويو
 آهي. سندس هڪ لقب زوس ڪٽاچٿونيئس Zeus Katachthonios
 (پاتار جو زوس) به آهي.

مرڻ کان پوءِ

مرڻ کان پوءِ سڀني ساهوارن جا روح زندهه سمجهيا ويندا
 هئا ۽ ڌرتيءَ تي ساهه ڇڏڻ کان پوءِ سندن لاش روحاني پاڇا
 سمجهيا ويندا هئا ۽ مرڻ شرط انهن کي پاتار ۾ اسٽايو ويندو هو
 جتي هئڊيز ديوتا جي بادشاهي هئي. اتي بنا رت جي سندن مجهول
 ۽ وسائل جسم هڪ عجيب مڪان کي زندگي گذاريندا هئا.

مرڻ کان پوءِ سمورن ساهوارن جي پاڇن ۽ روحن کي گڏ
 ڪري هرمرز ديوتا جي نگرانيءَ ۾ دريا جي ٻئي پار پهچائي ۽
 موڪليو ويندو هو. ان پهچائيءَ جو ناڪڻو جهونو ملاح چارون
 هوندو هو. جيئن پهچي رواني ٿيندي هئي، تيئن سڀني رس نالي
 هڪ ڪٽي جهڙي بلا انهن مڙدن تي بيهي ڪن واپس نه موٽڻ
 لاءِ ڌڙڪا ڏيندي هئي. جڏهن اها پهچي اسٽائڪس دريا جي ٻئي
 پار پهچندي هئي ته سڀني مسافر مڙدن کي او بولوس (Obolos)
 نالي هڪ سڪو ڏيڻو پوندو هو. اهو پاڙو ڀري وري سمورا مڙدا
 آتشي منصفن مينوس رها منٿائين ۽ اياڪس جي اڳيان پيش ٿيندا
 هئا. انهيءَ پهچائي کانپوءِ سڀني کي اسفوديل (Asphodel) نالي
 هڪ اونڊاهي پت ۾ ڇڏيو ويندو هو. اسفوديل جو ميدان سڄي
 دنيا کان ڪٽيل هڪ ويران ۽ پڙبانگ ميدان سمجهيو ويندو هو.

پاتار جي ٻنهي ترم ٽارٽارس جو هڪ ابدي اونڊاهي علائقو
 هو جتي ڏوهارين کي قيد ۾ رکيو ويندو هو.

ٿلهي ليکي پاتار جو تصور هڪ دوزخ جو تصور هو ۽ اهو هڪ اهڙو جهنمي قيد خانو هو، جنهن جو جيلر هئڊيز ديوتا هوندو هو.

پرسى فون سان زنا

هي ديوتا، زوس ديوتا جي ڊيمٽر ديويءَ مان پيدا ٿيل ڌيءَ جي پرسى فون تي عاشق ٿي پيو. جيڪا سندس پائتي به هئي ته پئنج به هئي. ڇاڪاڻ ته زوس سندس ننڍو ڀاءُ هو ۽ ڊيمٽر سندس پيڻ هئي. هن ديوتا زوس ديوتا جي مدد سان پرسى فون کي زوري پڄائي ساڻس ڪارو منهن ڪيو. ڊيمٽر ديويءَ گهڻيون ڪرشنشون ڪيون پر هن ديوتا پرسى فون جي ٻانڌن موٽائي نه ڏني.

جڏهن ڊيمٽر ديوي رنج ۽ ڪاوڙ وڃان هن ڌرتي تي ڏڪار آندو، تڏهن زوس ديوتا سال جو ڪجهه حصو پرسى فون کي مڙس وٺ ۽ باقي حصو ماءُ وٽ گذارڻ جو فيصلو ڪري دنيا کي ڏڪار کان بچايو.

پرسى فون کي مڙدن جي ملڪ سڏيو ويو آهي. هئڊيز ديوتا جو ديوتائن جي دنيا ۾ ٻيو ڪوبه اهڙو خاص ڪردار ڪونهي. سندس پوڄا جو ڪو خاص مندر يونان توڙي روم ۾ نه هو. فقط ايلوسس جي اسرارن ۾ جيڪا مخفي پوڄا ٿيندي هئي. ان ۾ ڊرامي جي صورت ۾ هن ديوتا کي پرسى فون کي زوري زنا ڪرڻ کان پوءِ کيس زوري پڄائيندي ڏيکاريو ويندو هو.

هيسٽيا (ويستا) ديوي

Hestia (Vesta)

صفتون

ڪرونس ديوتا ۽ رهيا ديويءَ جي ڌيءَ، زوس ديوتا جي پيٽ، گهرو زندگيءَ جي سرپرست، گهرو آتش دان (چلمو) جي ديوي، قرباني جي رسمن جي مهندار، ڪائنات جي چلمو جي ديوي. ڪنواري. ٻارنهن اهم اولمپيائي ديوتائن منجهان هڪڙي.

هيسٽيا جا عاشق

هن ديويءَ جي ٻاءُ پوزيڊون ديوتا ۽ پاٽي اٽالو ديوتا ساٿس شادي ڪرڻ جي آڇ ڪئي، پر هن ديويءَ سڄي عمر ڪنواري رهڻ جو عهد ڪري پنهنجي جند ڇڏائي.

[هيسٽيا ديوي]

(۴۱)

[يوناني ڏند ڪٿائون]

هي ديوي گهر و چلمه جي ديوي هئڻ سکري هر ڪنهن گهر جي سرپرست هئي. هر ڪنهن گهر ۾ چلمه ته هوندي آهي. ان ڪري سڀني گهرن ۾ روزانو سندس پوڄا ڪئي ويندي هئي. هر ڪنهن شهر ۾ هڪ گڏيل مڇ ٻاريو ويندو هو ۽ هن ديويءَ جا پوڄاري ان مڇ جي باهم ڪڏهن به آجهائڻ نه ڏيندا هئا. هر ڪنهن نئين ڄاول ٻار کي سندس ڪٽنب جو ڀاتي بنائڻ لاءِ پهريائين ان مڇ تي آندو ويندو هو. ماني کائڻ ڪسان اڳ ۾ هن ديويءَ جي نالي نذرانو ڪڍيو ويندو هو. سندس پوڄاريون هميشه ڪناريون رهنديون هيون. روم ۾ هن ديويءَ جي مڇ جي باهم جي سنڀال لاءِ ڇهه ڪناريون پوڄاريون هونديون هيون، جن کي ويسٽال ڪناريون چيو ويندو هو. جيتوڻيڪ هيستيا کي ڏندڪٿائن ۾ ڪا خاص اهميت ڪانهي، پر تڏهين به سندس عبادت سموري يونان ۽ روم ۾ ڦهليل هئي. هر ڪنهن فرقي ۾ هن ديويءَ جي عبادت لاءِ هڪ گڏيل مڇ ضرور هوندو هو، جنهن ۾ سدائين پٺي باهم پرندي هئي.

هيرا (جونا) ديوي

Hera (Juno)

هيرا ديويءَ جون صفتون

ڪرونس ديوتا ۽ رهيا ديويءَ جي ڌيءَ، زوس، پوزيڊون ۽ هيلين ديوتائن جي ڀيڻ، زوس ديوتا جي زال، آسمان جي ديوتائن جي راڻي ليز بين Lesbian (هم-جنس پرست) عورتن جي ميلن جي اڳواڻ، هڪ حاسد ۽ وير وٺو عورت، ڪلن جي راڻي، چٽل (ويم ڪيل) زالن جي محافظ، شادي ۽ گهرو زندگيءَ جي ديوي.

هيرا ديويءَ جا نالا

هيرا جو نالو لاطيني اکر هيروس (سورمي) مان نڪتل آهي، جنهنجو مذڪر هيرو (سورسو) آهي.

يوناني ڏند ڪٿائون [(۳۳)] هيرا ديوي

* هيرا ديويءَ کي ايليٿايا Eileithya (ٻارن جي ڄم جي ديوي) سڏيو ويو آهي.

* عورتن جي زندگيءَ جي مختلف مرحلن جي نسبت سان، هيرا ديويءَ کي سلسليوار الڳ الڳ نالن سان منسوب ڪيو ويو آهي جهڙوڪ:

پارٿينوس Parthenos (ڪناري)، ٽيليٿا Teleia (جوه - زال) ۽ چيرا Chera (رن زال يا طلاڦيل). انهيءَ لاءِ هيٺن چيو ويو آهي ته هيرا ديوي هر سال ڪئنائس جي هڪ خاص چشمي ۾ وهنجڻ سان نئين سر ڪنوار ٿي ويندي هئي. هيرا ديويءَ کي هيرا لاسينا ۾ سڏيو ويو آهي جو ڪروٽون لاسينا ۾ سندس عبادت جو هڪ وڏو مندر هوندو هو.

* گهڻن هن ديويءَ لاءِ هڪ مقدس جانور هو. ان ڪري هيرا ديويءَ کي گهڻن جي مھاندي واري Cow-Faced يا وڏين اکين واري Large-Eyed جي نالن سان به سڏيو ويو آهي. هيرا ديويءَ جي نالي ۾ گهڻن جي قرباني به عام هئي. هن ديوي جي ڏينهن تي وڏي تعداد ۾ ڀڳي گاڏين جو جلسو ڪيو ويندو هو. ان ڏس ۾ ڪيوس ڀڳن جوڻ جي پانچارين جي ديوي Lady of the yoke ۾ ڪوٺيو ويو آهي.

* گهڻن کانسواءِ پکين ۾ ڪوئل ۽ مور به سندس پاڪ جانور ليکيا ويا آهن. ڏاڙهون ۽ صوف هن ديوي لاءِ مقدس ميو آهن.

هيرا ديويءَ لاءِ چيو ويو آهي ته هوءُ ساموس شهر ۾ ڄائي هئي. هوءُ جڏهين پيءُ جي پيٽ مان نڪتي تڏهن کيس ٽائينن گهراڻي جي اوشيانس ديوتا ۽ ٽي ٿامس ديويءَ پساڻي ٺاهي وڌو ڪيو. هيرا ديوي جي ڄم، نپاڇ ۽ زوس ديوتا مان سندس شادي جي باري ۾ ڪيتريون ئي هڪ ٻئي جي آهڙو روايتون آهن.

يوناني ڏند ڪٿائون [(۴۴)] هيرا ديوي

* هيرا ديوي آرگوس جي ڀرسان جهنگ ۾ ٻئي گهمندي هئي. هڪ دفعي زوس ديوتا کيس اتي ڏسي ورتو ۽ مٿس عاشق ٿي پيو. زوس ديوتا پنهنجي ڪرامت سان هٿرادو مينهن وڃ پيدا ڪئي ۽ پنهنجي شڪل مٽائي ڪوئل پکي بنجي، پاڻ کي ڪٽي هيرا ديويءَ جي ڪپڙن ۾ اڇلايو. ان کان پوءِ زوس ديوتا پنهنجي اصلي صورت ۾ ٺڪري ظاهر ٿيو ۽ ڪٽي هيرا ديوي کي پاڪرن ۾ جهليائين. پوءِ زوس ديوتا هيرا ديوي سان شادي ڪرڻ جو وچن ڪيو.

* هڪ ٻي روايت ۾ چيو ويو آهي ته سندن پهرين ملاقات يوپونيا جي ملڪ ۾ ٿي هئي ۽ زوس ديوتا هيرا ديويءَ کي اتان پڄاڻي سائيٿيران جبل جي هڪ غار ۾ وٺي ويو. پٺيان هيراديوي جي سنڀال ڪندڙ هانهي ماکرس به سندن پيروي ڪئي اچي ان غار وٽ منهن ڪڍيو. پر سائيٿيران جبل وٽان هڪ آواز ۾ کيس اڳتي وڌڻ کان منع ڪئي وئي. کيس اهو ٻڌايو ويو ته زوس ديوتا غار ۾ ليٽو ديويءَ سان گڏ ستل آهي، پر ائين نه هو. اندر ليٽو نه، پر هيرا ديوي زوس سان گڏ ستل هئي.

اهڙيءَ طرح هيرا ديويءَ جي شادي زوس ديوتا سان ٿي.

هيرا ديويءَ کي زوس ديوتا سان شاديءَ جي موقعي تي سندن ڏاڏيءَ گاٿيا ديوي سونا صوف ڏاج ۾ ڏنا.

هيرا ديويءَ جو اولاد

هيرا ديويءَ کي زوس ديوتا مان ٽي ٻار پيدا ٿيا، جن مان هڪ پٽ ايريز (جنگ جو ديوتا) ۽ ٻه ڌيون الي ڏاٿيا (ٻارن جي ڄمڻ جي ديوي) ۽ هيبي (جوڀن جي ديوي) هيون. انهن کانسواءِ

هيرا ديويءَ پنهنجي مڙس جي مدد کان سواءِ هڪ پٽ ”هيفائسٽس“ نالي ڄڻيو.

هيرا ديويءَ جا سندس ٻهاڃين کان انتقام

شاديءَ کان پوءِ زوس ديوتا هيرا ديويءَ سان وفادار نه رهيو ۽ سندس عشق هوس جون ڪارروايون اڳي کان به اڳريون ٿيڻ لڳيون. هن ڪيترين ئي ديوين، جل پرين ۽ عورتن سان جنسي تعلقات قائم ڪيا. جنهن تان هيرا ديويءَ ۽ سندس اولاد جو به زوس ديوتا سان تڪرار ۽ جهيڙو متل هوندو هو. هيرا ديويءَ کي جڏهن به زوس ديوتا جي ڪنهن نئين ڪارگاريءَ جي خبر پوندي هئي ته هوءُ توت زوس جي سريتن کي سيڪتون ڏيندي هئي، ايتري قدر جو انهن جي اولاد کي به سندس ويرو وڌو جو نشانو ٿيڻو پوندو هو. هن سيمييلي، الڪيميءَ ۽ ڪالسمو نالي پنهنجي ٻهاڃين سان وڏا وئلا ڪيا.

* هيرا ديويءَ کي جڏهن خبر پئي ته سندس مڙس هڪ پوچارڻ دوشيڙه ”آئي او“ تي عاشق ٿي پيو آهي ته هن آءِ او کي هڪ اڇي ”وهڙي“ (گئون) بنائي ڇڏيو ۽ وري ان تي وڏين مڪين (پگھين) جا ڪٽڪ ڇاڙهيائين، جن پنهنجي ڏنگن سان آئي او کي هڪ هنڌ بيهڻ نٿي ڏنو. هيرا ان گئون تي پهرو ڏيڻ لاءِ آرگس نالي هڪ سئو اڪين واري بلا، پوري تي بيهاري ڇڏي. جڏهن زوس ديوتا آئي او کي هڪ گئون (وهڙيءَ) جي صورت ۾ سڃاڻي وڃي هٿ ڪيو، تڏهن هن پنهنجي پٽ هرمس ديوتا کي ٻڌيو، جنهن سُرندن سازن ۽ کيٽن سان آڪائيون ٻڌائي، ان سئو اڪين واري بلا کي سمهاري ڇڏيو ۽ پوءِ ستل حالت ۾ ان کي ماري سندس اکيون ڪڍي ڇڏيائين. اهڙي طرح آئي او هيرا جي قيد مان آزاد ٿي، زوس جي حوالي ٿي. آرگس جون اهي

[هيرا ديوي]

(۳۶)

[يوناني ڏند ڪٿائون]

هڪ سٺو اڪيون ڇوڻي هيرا ديويءَ پنهنجي پياري سور ڀڳيءَ جي ڀرڻ ۾ لڳايون. ڇيو وڃي ٿو ته آرگس جون اهي اڪيون اڄ به سور جي ڀرڻ ۾ ڏسي سگهجن ٿيون.

زوس ديوتا جيڪا به سریت رکندو هو ان کي هيرا ديوي نه ڇڏيندي هئي، ڇاڪاڻ ته ان جو ڪوبه ڏوهه نه هجي يا ان ڏوهه ۾ هوءَ به وس ڇو نه هجي. پر هيرا ديوي ان کي سخت سزا ڏيندي هئي.

* زوس ديوتا جي هڪ سریت لیتو ديويءَ کي جڏهن زوس مان پیت ٿي پيو ته هيرا ديويءَ هن کي هن ڌرتي تي ویم ڪرڻ نٿي ڏنو ۽ سندس سڀ واهون بند ڪري ڇڏيائين. آخر زوس ديوتا جي چوڻ تي سندس ڀاءُ پوزيڊون ديوتا لیتو ديويءَ جي ویم ڪرڻ لاءِ هڪ خاص پیت ڊیلوس تخلیق ڪيو.

* زوس ديوتا جون بيشمار سریتون هیون. سڀني سان هيراديوِي ساڙ رکندي هئي. زوس جي فقط هڪڙي سریت هرمز ديوتا جي ماءُ مایا هئي جنهن سان هيرا ديويءَ ڪوبه ویر وروڌ نه رکيو.

زال مٿس جا تعلقات

زوس ديوتا جون ڪيتريون ئي ديويون، جل ڀريون ۽ عورتون سریتون هیون پر سندس زال جو درجو فقط هيرا ديويءَ کي حاصل هو. هيرا ديوي زوس ديوتا جي پٽ رائي هئي. پنهنجي ٻهياڻ لاءِ سندس حسد ۽ ساڙ انتها درجي تي هو. هيرا ديويءَ جي انتقامي ڪاررواین ۾ ڪڏهن ڪڏهن زوس ديوتا به دست اندازي ڪندو هو، پنهنجي سریتن یا انهن جي اولاد کي ٻچائڻ لاءِ وڃر ٿي پوندو هو. ڪڏهن ڪڏهن هو هيرا ديويءَ کي سخت سزائون به ڏيندو هو. جڏهن هيرا ديويءَ زوس جي پٽ هرکیولس کي ساڙ

وچان سمنڊ ۾ ٻوڙڻ ٿي ڇاهيو ۽ ان متحيد لاءِ وڏو طوفان برپا
ڪيائين ته زوس ديوتا اها ڳالهه سڻي نه سگهيو ۽ هيرا ديويءَ
کي سمورن آسماني عهدن ۽ اختيارن کان خارج ڪري ڇڏيائين.

ان کانپوءِ هيرا ديويءَ جي پيرن ۾ سنداڻ وجهي کيس ڇوڪڻو
ٻڌي اولمپس جبل جي اتاهين چوٽيءَ تي لڙڪائي ڇڏيائين.

* ٿراءَ جو شهزادو ”پئرس“ جنهن ”مقابلہ حسن“ ۾ هيرا ديوي
کي رد ڪري، افرودائيٽ کي ڪائنات جي حسين ترين ديوي قرار
ڏنو. جيتوڻيڪ هيرا ديويءَ پئرس کي هن ڌرتيءَ جي بادشاهي ڏيڻ
جي آڇ ڪئي، ان جي باوجود پئرس افرودائيٽ جي حق ۾ فيصلو
ڏنو. ان تان ڪاوڙجي هيرا ديويءَ مشهور ٿروجن جنگ ۾ ٿراءَ
وارن جي خلاف يونانين جي مدد ڪئي. پوزيڊون ديوتا به ان ڏس
۾ سائس پانئن ٻيلي ٿيو جو ان کي به ٿراءَ وارن تي خار هئا.
زوس جو ڌيان جنگ تان هٽائڻ لاءِ هيرا ديويءَ، افرودائيٽ ديويءَ
کان سندس چيلهم پٽو مڱي ورتو، جنهن ۾ اها ڪرامت رکيل
هئي ته جنهن به عورت کي اهو پاتل هوندو ته هوءُ جنهن کي به
ڇاهيندي ته پنهنجو ڪري سگهندي.

هوءُ زوس کي سوني ڪڪر ۾ وٺي وٺي اتي هو ٻئي عيش
عشرت ۾ لڳي ويا.

اهڙيءَ طرح هيرا ديوي اهو طلسمي ڪمر بند پائي زوس ديوتا
کي پنهنجي موه ۾ اهڙو موهت ڪري ڇڏيو جو جنگي صورتحال
جو زوس ديوتا کي ڪوبه سماءُ نه رهيو. حالانڪ زوس ديوتا جو
دلي لاڙو ٿراءَ وارن ڏانهن هو. ائينا جي چڪر ڪري پوزيڊون
ديوتا کي به وجهه ملي ويو. جنهن جنگ ۾ يونانين جو پاسو ڳرو
ڪري ڇڏيو.

* هيرا جو امتحان وٺڻ لاءِ زوس ديوتا هڪ ڊيو پروفائيزون جي دل ۾ هيرا ديويءَ سان ميلاپ ڪرڻ جو خيال پيدا ڪيو. جڏهن اهو ڊيو هيرا ديويءَ سان ميلاپ ڪرڻ جي ڪوشش ۾ ڪاميابيءَ جي قريب ٿيڻ تي هو ته زوس ديوتا ان کي پنهنجي وچ ۽ گوڙ جي لٽ سان ماري ڇڏيو. ايفيلاس نالي ڊيو به هيرا جي لڇ لٽ جي ڪوشش ڪئي هئي پر ان کي آرئيس ديويءَ ماري ڇڏيو.

* هيرا ديويءَ زوس ديوتا جي عشق جو هڪ نئون قصو ٻڌو. ان ڳالهه تان ڪاوڙجي هيرا ديويءَ زوس ديوتا کي ڇڏي ڏنو. حالانڪ، ان قصي ۾ ڪابه حقيقت نه هئي. قصو هيئن ٿيو ته هڪ بادشاهه سائيتائيزون جي صلاح سان زوس ديوتا، ڪاٺ جي هڪ عورت ٺهرائي ۽ ان مٿان برقعو ڇاڙهي، ان کي هڪ گاڏي ۾ رکايو ۽ اهو مشهور ڪرايو ته هيءَ زوس ديوتا جي نئين ڪنوار سائيتائيزون بادشاهه جي ڌيءَ پلاٽانيا آهي. اهو ٻڌي ڪاوڙ مان هيرا ديوي اتي پهتي ۽ ان ڪاٺ جي بوتلي کي پنهنجي پھياچ سمجهي هڻي ڊاهي رکيائين. پر پوءِ جڏهن ڏٺائين ته ڳالهه ۾ ڪجهه به ڪونه هو ته ڏاڍي ڦڪي ٿي ۽ ٻئي زال مڙس کلي کلي ڪيرا ٿي ويا ۽ پوءِ پاڻ ۾ ڪير ڪندڙ ٿي ويا.

* حق شرع ڪندي زال مڙس سان وڌيڪ مزو ڪنهن کي ٿو ملي؟ ان مسئلي کي حل ڪرڻ لاءِ زوس ۽ هيرا جو هڪ ٻئي سان ٽڪرار ٿي پيو زوس چوي ته زالن کي وڌيڪ مزو ٿو اچي. هيرا چوي ته نه مردن کي وڌيڪ مزو ٿو اچي. اهڙيءَ طرح ٻئي ٽائيزياس نالي هڪ شخص وٽ ويا، جو ڪنهن بد دعا سبب مرد مان ڦري، سڄا ست سال عورت ٿي رهيو هو. ان ڪري هن کي زال ۽ مڙس پئجي جي ڪيفيتن جي خبر هئي. ٽائيزياس پنهنجي زال مڙس کي اهو ٻڌايو ته ميلاپ ۾ عورت کي مرد جي مقابلي ۾ ٽو (۹) دفعا وڌيڪ مزو ايندو.

آهي. ٽائيريسياس هيرا ديويءَ جي ڳالهه ڪسي ڪئي، ان تـبـان ڪاوڙجي هيرا ديويءَ ان کي انڌو ڪري ڇڏيو. زوس پنهنجي زال جو فيصلو نه بدلايو باقي ٽائيريسياس تي اها مهرباني ڪيائين جو کيس وڏي عمر مان گڏ، پيشن گوئي ڪرڻ جي ذات به بخشي ڇڏيائين.

* سموري آڳاٽي يوناني دنيا جون عورتون هيرا ديويءَ جي عبادت ڪنديون هيون.

* روسي، هيرا ديوي کي الي ٿاڻيا ليوسينا سڏيندا هئا ۽ پوءِ هن کي جونو ليوسينا سڏڻ لڳا.

* اسٽائيم فالس (آرڪاديا) ۾ هيرا ديويءَ کي عورتپڻي جي جدا جدا روپن جي نمائنده حيثيت ۾ ’ڪنواري ڇوڪري‘، ’زال‘ ۽ ’رَن زال‘ جي نالن سان پوڄيو ويندو هو.

عام روايتي شاديون هن ديويءَ جي مخصوص مهيني گاميليون (مئي) ۾ ٿينديون هيون. ڪنوارين کي ڏاڙهون ڏنا ويندا هئا جيڪي هن ديويءَ لاءِ پاڪ ميوا سمجهيا ٿي ويا. ڪاٺ مان ٺهيل گهٽ ڪنوار جي مورت زوس ۽ هيرا ديويءَ جي شاديءَ جي يادگار طور رکي ويندي هئي.

آڳاٽي يوناني دنيا ۾ زالن کان سواءِ بادشاهه ۽ امير به هن ديويءَ جي پوڄا ڪندا هئا. ڇاڪاڻ ته هيرا ديوي ڪيترين جنگين ۾ اهم ڪردار ادا ڪيو هو ۽ ڪيترن ئي يوناني سورمن جهڙوڪ جئسن وغيره جي گهڻي مدد ڪئي هئي.

ڪيتي ۾ جيڪي ڍڳا هر ۾ جوڙيا ويندا هئا انهن ۾ پهريون ڍڳو هن ديويءَ جي نالي مخصوص ڪيو هو. هن ديويءَ جي نالي ۾ جيڪي ميلا لڳندا هئا، انهن ۾ ڍڳي کاڌين جا جلوس به ڪڍيا ويندا هئا.

هيرا ديويءَ جي تصويرن ۾ کيس وٽندڙ مهانگهي سان شاهي
تاج ٻاتل يا گلن جي تاج سان گڏ، هٿ ۾ شاهي لٽ سميت
ڏيکاريل آهي.

آرگوس هن ديويءَ جو مقدس شهر هو جنهن تان سندس مقابلو
سندس ڀاءُ ٻوزيلون ديوتا سان ٿيو هو، پر سمورن پروان دريائي
ديوتائن هن ديويءَ جو ساٿ ڏئي کيس ڪامياب ڪرايو.

اٿينا (منروا ديوي)

Athena (Minerva)

اٿينا ديويءَ جون صفتون

زوس ديوتا جي ڌيءَ، جنگ، طوفان ۽ جنگي گهوڙن جي ديوي، بانسري، هر ۽ ٻين ڪيترن ئي هنرن جي موجد، ماڻهن کي ڊگها جوڻ ۽ گهوڙي سواري سيکاريندڙ، سمورن هنرن ۽ فنن جي سرپرست، اٿينس جي شهرين کي زيتون جو وڻ عنايت ڪندڙ، جنازاسازي، سونارڪي ڌنڌي ۽ زالن جي گهرو هنرن ۾ گهڻو چاه وٺندڙ، قانون سازيءَ کي ترقي وٺائيندڙ، جيوري سسٽم جاري ڪندڙ، يوناني شهرن جي محافظ، فتح آڻيندڙ، اٿينس جي سمورن ڪٽنبن جي اڳواڻ، انساني زندگي جي سچاڻ، Intellectual حصي جي ديوي، ٻارهن اهم اولمپيائي ديوين ۽ ديوتائن منجهان هڪ ديوي.

اٿينا ديويءَ کي پالاس يا پالاس اٿيني سڏيو ويو آهي. اهو
اڪر يوناني ٻوليءَ جي پالا Pallake (ڪنواري دوشيڙه) مان نڪتل
آهي. ان کان سواءِ کيس پارٿينوس Parthenos (ڪنواري)،
ٽريٽوجينا Tritogenia (ٻائيءَ مان ڄاول)، گلائوڪوپس Glaucopis
(ڇمڪندڙ اکين واري)، ارگيني Ergane (پورهيت)، چنلٽس
Chaniltis (لغام جهليندڙ)، ڊاساسپوس Damasipos (گهوڙن جي
سئيس)، اگلائوروس ۽ پانڊوروسوس (ماڪ سان ڌرتي کي زرخيزي
ڏيندڙ)، هپيا Hippiia (جنگي گهوڙن جي ديوي)، اريئا Arreia
(جنگجو)، به سڏيو وڃي ٿو. هوءَ ڪٽنبن ۽ گهرائڻ جي ميڙن
(پنچاٽ) جي اڳواڻ هئي، ان ڪري کيس اپاتوريسا، فريٽريا ۽
اگورايا Agoraia جي لقبن کانسواءِ جنگ ۾ فتحمنديءَ جي علامت
طور نائيڪي فوروس (فتح آڻيندڙ) به چيو ويندو آهي.

مجسمن ۾ اٿينا ديوي کي مٿي تي تاج ۽ بدن تي زرهه،
پاتل آهي. جنهن تي ايجس ڍال ۽ ميڊوسا گارگون جي سسي
ڏيکاريل آهي.

هٿ وارو نيزو، زيتون جي وڻ جي ٿاري، چپ (آلو)،
نر ڪڪڙ ۽ نانگ سندس خاص نشان آهن، جيڪي سندس مجسمن
۾ به نظر اچن ٿا.

اٿينا ديويءَ جو ڄمڻ

زوس ديوتا پنهنجي ٽائين ڪٽنب جي هڪ ديوي ”ميٽس“
تي عاشق ٿي پيو ۽ وڏي ڄا ڪوڙ کان پوءِ سندس شادي ٿي.
جڏهن ميٽس ديوي پيٽ سان ٿي ته زوس کي مائٽن چٽاءُ ڏنو ته
هاڻي سندس پيو جيڪو به ٻار ٿيندو سو توکان وڌيڪ سگهارو

ٿيڻدو. ان ڀڀ کان زوس پنهنجي حامله زال کي گڙڪائي ڇڏيو. ميٽس زوس جي ڀيٽ ۾ حامله حالت ۾ پئي هئي ۽ سندس ٻار اندر ئي اندر وڏو ٿيندو رهيو، تان جو هڪ دفعي جڏهن هيٺائينس زوس جي مٿي ۾ ڪهاڙيءَ جو ڌڪ هنيو ته ائين، جوانيءَ جي حالت ۾، هٿيارن پنهورن سميت، زرمه پاتل، سندس ٻيءَ جي نراڙ مان نڪري نروار ٿي.

هن ديويءَ ڪڏهن شادي نه ڪئي ۽ نه وري ڪنهن سان جنسي ميلاپ ڪيائين، ان ڪري سندس لقب ”ڪنواڙي“ به هو. ڇيو وڃي ٿو ته هيٺائينس (افروڊائيت جي مڙس) ائينا جي لڄ لٽن لاءِ مٿس هلان ڪئي، پر ائينا پاڻ کسي بچائي وئي. ان ڪشمڪش ۾ هيٺائينس جا ڄم وارا جزا زمين تي ڪري پيا، جنهن مان پوءِ هڪ ديو ”ايڪري ٿوني اس“ يعني (زمين جو پٽ) پيدا ٿيو.

* ائينا ديويءَ ڪيترن باعزت جنگجو ديوتائن ۽ انسانن جي مدد ڪئي. جهڙوڪ: هرڪولس، پرسيسس، بيليروفون، جئسن، ڊائوسيدس ۽ اوڊي سس. هوءَ اوڊي سس تي ته توڙ تائين مهربان رهي.

* نراء واري جنگ ۾ هوءَ سموري يوناني فوج جي محافظ بڻيل رهي.

* ائينا ديويءَ، ميڊوسا جهڙي سهڻي گارگون جي شڪل اهڙي ته پيانڪ ڪري ڇڏي جو جيڪو به ڏانهس نهاريندو هو سو پنڊپهڻ ٿي ويندو هو. آخرڪار پرسيسس ميڊوسا کي ماري سندس سسي لاهي اچي ائينا کي پيش ڪئي جنهن ان کي پنهنجي زرمه جو سينگار بنايو.

* ائينس جي عدالتن ۾ ائينا ديويءَ جيوري سسٽم جي ابتدا ڪئي.

* يونان ۾ ائينا ديويءَ پرڏيهي ماڻهن جي مهمان نوازي جي روايت وڌي.

* ائينس شهر تي قبضو ڄمائن لاءِ ائينا ديويءَ جو سندس چاچي پوزيڊون ديوتا سان مقابلو ٿيو جنهن ۾ ائينا ديويءَ کي ڪاميابي حاصل ٿي.

* ائينس ۾ پوزيڊون ديوتا پنهنجي ڪراست سان هڪ ڪاري پاڻيءَ جو چشمو پيدا ڪيو. ان جاءِ تي ائينا ديويءَ زيتون جو وڻ پيدا ڪيو. يونان جي ماڻهن، ڪاري پاڻيءَ بدران زيتون کي وڌيڪ ڪارائتو سمجهيو. اهڙيءَ طرح يونانين ائينا کي پنهنجي ديوي ڪري مڃيو ۽ سندس شان ۾ سڀ کان وڏو مندر ائينس ۾، پارٿينان وٽ جوڙايو.

هن ديويءَ جي عبادت جو دستور يونان کان مشڪنا گريشيا تائين رائج ٿيو جتي سندس عبادتگاهون وجود ۾ آيون. روم ۾ کيس منرواديوي سان مشابهت ڏني وئي.

ائينا ديويءَ جا جيڪي مجسما ٺاهيا ويا آهن انهن مان ٽن مجسمن کي خاص طور شهرت ملي. (۱) پساترينا ۾ رکيل ”ائينا پارٿينوس“. اهو سون ۽ هاڻيءَ جي ڏندن مان ٽيهه فوٽ ڊگهو بت آهي. (۲) ائينا پروماخوس Promachos نالي هڪ ٻيو زبردست بت. (۳) ائينا ليمنيا Lemnia اهو مجسمو ائينس جي هڪ نوابادي ليمناس ٻيٽ جي آبادگارن ڏانهن منسوب ڪيل آهي جنهن ۾ ائينا هڪ حسين ڪناري دوشوزه جي دلڪش روپ ۾ نظر اچي ٿي.

اپالو (ديوتا)

(Apollo)

پالو ديوتا جون صفتون

الهه ۽ پيشن گويون ڪندڙ ديوتائن جو اگهواڻ، سج جي ديوتائن مان هڪ، ڊگهي چمار ڏيندڙ، ڌرتيءَ کي زرخيزي، شادابي ۽ روشني بخشيندڙ، دوائن جو محافظ، وبائي مرض پکيڙيندڙ ۽ انهن کان چوٽڪارو ڏياريندڙ، جواني ۽ پياڻ ڏيندڙ، فصاحت، شاعري ۽ فنون لطيفه جو ديوتا، طب ۽ صحت جو ديوتا، پاڳين ۽ ڌراڙن جو نگهبان، بگهڙن جو ديوتا، خوفناڪ انتقام وٺندڙ، بي رحم تيزانداز، بستين ۽ شهرن کي وڙهائيندڙ ماڻهن جو محافظ، ناڪام عاشق ۽ ڊيلفي مندر جو باني.

[اپالو ديوتا]

(۵۶)

[يوناني ڏند ڪٿائون]

ڇهن تارن وارو ساز (سرنڊو)، تيرڪمان ۽ لاريل گل جهڙو (جنهن جا پن ڇمڪندڙ هوندا آهن). سندس خاص نشان آهن.

اڀالو ديوتا جا نالا

اڀالو ديوتا کي ”سول“، ”هيلوس“، ”هيلئس“ (سورج ديوتا)، ”هائي پيرين“ ۽ ”فيلس“ (ڇمڪندڙ) به سڏيو ويو آهي. ڊيلوس ٻيٽ ۾ ڄمڻ ڪري کيس ”ڊيلئشن اڀالو“ به چئجي ٿو.

اڀالو ديوتا جو ڄمڻ

زوس ديوتا پنهنجي اباڻي گهراڻي ٽائيٽن جي هڪ ديويءَ ”ليٽو“ تي عاشق ٿي پيو ۽ ان سان جنسي تعلق قائم ڪيائين، جنهنجي نتيجي ۾ ليٽو ديويءَ کي ٻيٽ ٿي پيو. جڏهن سندس وڃڻ جا ڏينهن ويجهڻا اچي پيا ته زوس جي زال هيرا ديويءَ کي به ڪٽوڪ ٻڌجي وئي، تنهن ليٽو ديويءَ جي وڃڻ جي راهه ۾ چوڌرڙو رنڊڪون وجهي ڇڏيون. هوءَ زوس جي ڪنهن به ٻي زال، سريت يا محبوبه جو اولاد برداشت ڪرڻ لاءِ تيار نه هئي. ليٽو ديوي، وڃڻ لاءِ هن ڌرتيءَ جي ڪنڊڪڙڇ ۾ درٻار ڀرڻ لڳي، مگر کيس ڪوبه اجهو نه مليو. هيرا ديويءَ جي ٻپ کان زمين جي ڪاٻه پيئي، ڪاٻه ڄاهه هن کي پناهه ڏيڻ لاءِ تيار نه هئي، هن جي وڃڻ لاءِ سڀني جاين ناڪار ڪئي. آخرڪار زوس ديوتا پنهنجي محبوبه کي ان مصيبت مان نجات ڏيارڻ لاءِ تيار ٿيو. هن ”بورياس“ ديوتا کي حڪم ڏنو ته ليٽو ديويءَ کي ڪٿي وڃي ”پوزيڊون“ (زوس جي ڀاءُ) ديوتا جي حوالي ڪري. پوزيڊون، ليٽو جي وڃڻ لاءِ هڪدم سمند جي وچ ۾ ”ڊيلوس“ نالي هڪ ٻيٽ ٺاهيو جتي ليٽو ديوي جاڙا ٻار ڄڻا. اهي هئا: اڀالو ديوتا ۽ سندس ڄڙي پٽ آرئيمس ديوي.

اڀالو ديوتا ڄمڻ شرط ٿورن ئي ڏينهن ۾ وڌي جوان ٿي ويو
۽ پنهنجي لاءِ جدا عبادت گاهه (دارالاستخاره) ٺاهڻ جي خيال کان
ديلوس ڇڏي يونان ڏانهن روانو ٿيو. وات تي پائڻان نانگن کي
ماريائين ۽ ٿيل فوسا جل پريءَ جو چشمو، (جيڪو هڪ دارالاستخاره)
(هو) جبل جي وڏين ڇين سان ڍڪي ڇڏيائين. هو جڏهن ڊيلفي
پهتو، ته اتي پنهنجي لاءِ هڪ شاندار مندر (دارالاستخاره) ٺهرايائين.

اڀالو ديوتا هڪ دلير ۽ مرد ميدان جنگجو هو. ٿروجن جنگ
۾ سندس جنگي ڪردار تمام گهڻو مشهور آهي.

هن پنهنجي پيڻ آرئيمس سان گڏجي ٿيٽيس ديو کي مارڻ
کان پوءِ کيس دائمي عذاب ڏيڻ لاءِ هميشه لاءِ ”ٿارنارس“ جي
اوڙاهه ۾ رکيو.

هن ”نيٿوبيءَ“ کي سندس ڪيترن ئي ٻارن سميت ماري
ڇڏيو. جنهن اها ٻڌاڪ هنڻي هئي ته هن اڀالو جي ماءُ ليٽوڪان
وڌيڪ ٻار ڄميا آهن.

پنهنجي پٽ ”اسڪلي پيز“ جي موت جو بدلو وٺڻ لاءِ هن
”سائيڪلو پيز“ کي ماري ڇڏيو جنهن زوس ديوتا لاءِ وڃ لٽ
ٺاهي هئي. جنهن جي لڳڻ سان اسڪلي پيز مري ويو هو.

اڀالو ديوتا ڪيترن ئي ماڻهن، ديون، ديوتائن کي عذاب ڏنا.
هڪ ’سٽائر‘ ديو (اڌ گهوڙو، اڌ انسان) جنهن کي پنهنجي ساز
تي ناز هو. تنهن اڀالو سان موسيقي جي شرط رکي مقابلو ڪيو.
اڀالو ديوتا اهو موسيقيءَ جو مقابلو ڪري ورتو ۽ شرط موجب هارائيندڙ
سٽائر جي ڪل لاهي ڇڏيائين.

هن ڪلائيمس نيسٽرا ۽ سندس عاشق ”اجي ٿس“ کي سزا
ڏيڻ لاءِ ڪلائيمس نيسٽرا جي پٽ ”اوريسٽس“ کي آڀاريو، جنهن
پنهنجي ماءُ ۽ سندس عاشق کي قتل ڪري ڇڏيو.

* اڀالو ديوتا، حسن، جواني، سگهه ۽ آسماني قوتن ۽ مرتبن جي ميدان ۾ جيترو خوشنصيب سمجهيو وڃي ٿو، اوترو ئي هو عشق جي ميدان ۾ ناڪام ۽ نامراد رهيو.

* ”لوڪوئي“، ”ڊنڦني“، ”آئي سا“، ”پولينما“، ”ڪورونس“، ”ڪلائي مينڀي“، ”ڪسٽاليا“، ”ڪلائي ٺي“، ”سائي ايني“، ”ڪي اوني“ ۽ ”ڪلوپي“ سڀني تي عاشق هو پر ڪنهن به کيس قبول نه ڪيو.

* نراء جي شهزاديءَ ”ڪسينڊرا“ تي عاشق ٿي، کيس رشوت ۾ پيشنگوئي ڪرڻ جي ذات ڏنائين، پر جڏهن ڪسينڊرا محبت جو جواب محبت ۾ نه ڏنس ته ڪاوڙجي اهو ڀاراتو ڏنائينس ته سندس مڇيءَ پيشنگوئي تي به ڪوبه ماڻهو نه وسهندو ۽ ٿيو به ائين جو هن جڏهن نروجن جنگ جي اڳواٽ اڳڪٿي ڪئي ته ماڻهن ان تي يقين نه ڪيو.

* اڀالو ديوتا، ڪيومي واري مندر جي خوبصورت پوڄارڻ ”سبل“ تي به عاشق ٿي پيو. سبل جڏهن اڀالو ديوتا جي اڳيان آئي تڏهن سندس پنهي هٿن جرن مٿيون واريءَ سان ڀريل هيون. عشق جي پور ۾ اچي اڀالو ديوتا سبل کي واريءَ جي هڪ هڪ ذري جي برابر هزارين سالن جي هڪ تمام ڊگهي (جوانيءَ جي حالت ۾) حياتي ڏني، پر جڏهن نياڳي پوڄارڻ پنهنجي بزرگ ديوتا جي محبت ڏڪرائي ڇڏي، تڏهن ڪاوڙ ۾ اچي اڀالو ديوتا سبل کي هڪ هزار سالن تائين پوڙهي عورت جي شڪل ۾ حياتي گذارڻ جي سزا ڏني.

* ڪسٽاليا جل ڀري تي به اڀالو عاشق ٿيو هو، هن

پريءَ اڀالو جي ور چڙهن کان اڳ، پاڻ ڪي هڪ چشمي ۾
اهلائي ڇڏيو.

* ڊفنڊي نالي هڪ جل پري، جنهن تي اڀالو عاشق ٿيو
هو، تنهن اڀالو جي محبت جي جواب ۾ شڪل مٽائي لاريل جو
هڪ ٻوٽو ٿيڻ پسند ڪيو.

* ”مارپيسا“ نالي هڪ دوشيزه تي اڀالو عاشق ٿيو هو،
ان چوڪريءَ سان بادشاهه جو پٽ آنداس به عشق ڪندو هو.
نتيجي ۾ هي ٻئي پاڻ ۾ وڙهي پيا. آخرڪار، زوس ديوتا فيصلي
جو اختيار چوڪريءَ کي ڏنو جنهن اڀالو کي رد ڪري آئي داس
کي پنهنجو مڙس چونڊيو.

* اڀالو ديوتا سائي نوبلي ديويءَ سان به عشق ڪيو پر
هن ماڻس وڏي ڏکي ڪئي ۽ ان ۾ ڪامياب به ٿي. ”سائي نوبلي“
عشق جي قبوليت لاءِ پنهنجي هڪ خواهش اڳواٽ نبي معائن
ڪاڻ اڀالو کان واعدو ورتو جنهن تي اڀالو عمل ڪيو. ان خواهش
تحت ’سائي نوبلي‘ مرڻ ڪنڌيءَ تائين ڪناري رهڻ جي آرزو
ڏيکاري، اهڙي طرح اڀالو هن ديويءَ کي به حاصل نه ڪري
سگهيو.

* اڀالو ديوتا ڪيترن سهڻن چوڪرن سان به عشق ڪيا
جهڙوڪ؛ هياسنٽس وغيره.

* اڀالو ديوتا انسانن جي غلاميءَ ۽ نوڪري ۾ به رهيو
آهي. سندس پهريون انساني آقا ٿيسيليءَ ۾ فراءِ ملڪ جو بادشاهه
آڊيسٽس هو.

* اڀالو جي دعا سان آڊيسٽس بادشاهه جي، سمورين، ڏکين
گهڻن، جاڙا ٿر ڇڻيا. ان کان سواءِ اڀالو ديوتا آڊيسٽس کي اها
پڪ به ڏني ته هو سدائين جيئرو رهندو.

اڀالو، ٻوزيڊون ديوتا سان گڏجي اجوري تي ٿراءَ جي قلعي جون ديوارون ٺاهيون. هڪ ٻي چوڻي اها آهي ته قلعي جون پتيون فقط ٻوزيڊون وڌيون ۽ اڀالو ”لائوسميڊان“ بادشاهه جو چوپايو مال هاريو. آخرڪار جڏهن ڪم پورو ٿيو ته لائوسميڊان بادشاهه پنهنجي قول تان ڦري ويو ۽ ان ڪري اڀالو ديوتا ڪاوڙجي ٿراءَ جي شهر ۾ وبا پکيڙي ڇڏي.

اڀالو ديوتا جي اعزاز ۾ ڊيلفيءَ وٽ راندين، پهلوانيءَ جي ڪرڻن، ڪسرت ۽ گائڻ وڃائڻ جا مقابلا ٿيندا هئا. جن کي ”پائيتين گيمز“ سڏبو هو.

ڊيلفيءَ جي مندر کان سواءِ ڊيلوس ۽ اٽليءَ ۾ ”ڪيوسي“ وٽ به اڀالو ديوتا جا مندر قائم ڪيا ويا.

افروڊائيت (وينس ديوي)

Aphrodite (Venus)

صفتون

حسن ۽ عشق جي ديوي، جنسي جذبن جي علامت، وفاداري ۽
کان اڻ ڄاڻ، ملاحن ۽ مهائن جي ديوي، سموري نباتات زرخيزي
جي ديوي، جانورن ۾ جنسي کشش ۽ چڪ پيدا ڪندڙ، ماڻهن
جي ڄم، شادي ۽ گهريلو زندگيءَ جي اڳواڻ، باغن جي ديوي،
زمين ۽ آسمان مان پيدا ٿيندڙ زرخيزيءَ جي علامت، عشق حقيقي
۽ عشق مجازي بخشيندڙ، عام انسانن ۾ محبت ۽ جنسي کشش
پيدا ڪندڙ، ڪنهن کي ڪنهن سان ۾ عشق ۾ ڦاسائڻ تي قادر،

[افروڊائيت ديوي]

(٦٢)

يوناني ڏند ڪٿائون]

عاشقن ۽ معشوقن جي مددگار، سڀني ديوين ۾ حسين ترين، بيمحل
انتقام پسند، ٻارهن اولمپيائي ديوين ۽ ديوتائن منجهان هڪڙي.

آرسي، گلاب جو گل، پوست جو ٻوٽو، مينديءَ جو وڻ،
صوف جو ميوو، هنج ۽ گيرو پکي، ڊولفن مڇي ۽ گهيٽو، سندس
مقدس نشان آهن. قبرص ۾ پيفاس جو شهر به هن لاءِ
مقدس آهي.

افروڊائيٽ ديويءَ کي سندس ڄمڻ جي لحاظ کان اندايوميڻي
(سمنڊ مان اڀرندڙ)، سائيٿيريا، پيجين ۽ مئرس (قبرصي) جي نالي
سان سڏيو ويو آهي. کيس يوپلويا Euploia (مٿائو سامونڊي سفر
بخشيندڙ) ۽ گالينايا Galenaea (مٿائي واءُ جي ديوي) جي نالي
سان به سڏجي ٿو. افروڊائيٽ کي روم جا ماڻهو ”وينس“ جي
نالي سان ياد ڪن ٿا.

افروڊائيٽ جي پيدائش

افروڊائيٽ کي، يوناني شاعر هومر، زوس ديوتا جي ڌيءَ
ڄاڻايو آهي، جيڪا کيس ٽائيٽن زال ڊائيونيءَ مان پيدا ٿي.
افروڊائيٽ جي ڄمڻ بابت، هومر جي ان نظريي کي عام طور قبول
نٿو ڪيو وڃي. يوناني شاعر هيسئيڊ جي چوڻ موجب، افروڊائيٽ
سمنڊ جي گهيٽيءَ مان پيدا ٿي. سمنڊ جي گهيٽيءَ کي يوناني ٻولي
۾ افروس Aphros چون ٿا. افروڊائيٽ جو نالو به افروس اکر
مان نڪتل آهي. هيسئيڊ جي ڪٿا مطابق، ڪرونس ديوتا، پنهنجي
پيءُ ”يورانس“ کان آسمانن جو اقتدار ڦرڻ لاءِ جنگ جوڙي. آخر
هن پنهنجي پيءُ کي گرفتار ڪري، سندس گجها عضوا وڍي، قبرص
يا سائيٿيريا جي پيفاس شهر ويجهو سمنڊ ۾ اڇلايا. يورانس جي
جي گجھن عضون ڪرڻ شرط، سمنڊ ۾ گهيٽي پيدا ٿي ۽ پوءِ ان
گهيٽيءَ مان افروڊائيٽ، حسن ۽ ڇوڀن جي جوت ۾ جڳ مڳ ڪندي

يوناني ڏند ڪٿائون [(۶۳)] افروڊائيٽ ديوي

ڪنڊي اگهاڙي اگهاڙي، ڪري نروار ٿي. جڏهن هو تـرنـدي خشڪيءَ تي آئي ته سندس گس ۾، هرطرف گل ڦل ٿڙي پيا.

افروڊائيت جي حسين ترين هئڻ بابت پٿرس جو فيصلو
(Judgement of Paris)

ڪائنات جي حسين ترين ديوي ڪير آهي؟ ان ڳالهه تان افروڊائيت، اٿينا ۽ هيراديوين ۾ جهيڙو ٿي پيو. آخر اهو معاملو زوس ديوتا جي آڏو آندو ويو. هن حڪم ڏنو ته اهو فيصلو 'پٿرس' نالي هڪ حسين جوان کان ڪرايو وڃي، جيڪو نراء جي بادشاه 'پريام' جو پٽ آهي ۽ ايدا جبل وٽ ريون چاري رهيو آهي. زوس ديوتا جي خواهش مطابق، هي ٽيئي حسين ترين ديويون، هرمس ديوتا سان گڏجي، پٿرس وٽ پهتيون ۽ پنهنجو فيصلو ڪرائڻ جي خواهش ظاهر ڪيائون. فيصلو ڏيڻ کان اڳ، هيرا ديويءَ پٿرس کي لالچ ڏني ته، اگر ڪيس حسين ترين قرار ڏيندو ته هو سڄي روءِ زمين جي بادشاهي سندس حوالي ڪندي. اها حالت ڏسي، اٿينا ديوي پٿرس کي ذهانت، عظمت ۽ جنگ ۾ فتحمنديءَ جي ذات ڏيڻ جي آڇ ڪئي. افروڊائيت ڏٺو ته هو پٿي ديويون پنهنجي حق ۾ فيصلو ڪرائڻ لاءِ لالچ ڏئي رهيون آهن، ته هن پٿرس کي دنيا جي خوبصورت عورت 'هيلن' ڏيڻ جو واعدو ڪيو، جيڪا اسپارٽا جي بادشاهه جي زال هئي. پٿرس ان آڇ تي ڀرو ٿي پيو. ۽ افروڊائيت کي "ڪائنات جي حسين ترين ديوي" قرار ڏنائين. درحقيقت، هو ان اعزاز جي لائق پڻ هئي.

پوءِ، واعدن مطابق افروڊائيت، اسپارٽا جي بادشاهه جي زال 'هيلن' کي پڄاڻن ۾ پٿرس جي مدد ڪئي. پٿرس دنيا جي ان حسين ترين عورت کي اغوا ڪري، پنهنجي رياست "نراء" ۾ کڻي آيو. اسپارٽا جو بادشاهه پنهنجي زال هيلن واپس وٺڻ لاءِ زبردست يوناني فوجن سميت نراء تي ڪاهي آيو. هنن ٻنهي ڌرين ۾ خوفناڪ

جنگ لڳي، جا ڏهه سال جاري رهي. (هيءَ جنگ ٽروجن وار Trojan war جي نالي سان سڃي دنيا ۾ مشهور آهي.) ٽراء وارن کي زبردست شڪست نصيب ٿي. اسپارٽا جو بادشاهه پنهنجي زال واپس وٺڻ ۾ ڪامياب ٿيو. هن ڪاوڙ ۽ نفرت وچان، ٽراء جي شهر کي باهيون ڏئي مڪمل طور ساڙائي ڇڏيو. ٽراء جي بادشاهه کي پٽن ۽ ڌيئرن سميت قتل ڪيو ويو. خود پٿرس به جنگ دوران سخت زخمي ٿيو ۽ آخر مري ويو.

افروڊائيٽ جي شادي ۽ هنجاءِ عشق

* سونهن، سوپيا ۽ محبت جي هن ديويءَ جي شادي هيرا ديويءَ جي پٽ 'هيفائسٽس' نالي هڪ ديوتا سان ٿي، جيڪو پڇڙي شڪل وارو ۽ پيرن کان منڊو هو. هيفائسٽس جڏهن پيدا ٿيو هو ته هن جي ماءُ کيس سمنڊ ۾ اڇلائي ڇڏيو، ڇاڪاڻ ته هو شڪل صورت جو تمام پوائتو هو. هيفائسٽس لاءِ چيو وڃي ٿو ته هو زوس جو ناجائز پٽ هو.

* افروڊائيٽ، ڪيترن ئي ديوتائن ۽ انسانن سان عشق ڪيا ۽ انهن سان جنسي تعلقات قائم ڪيائين. زوس ديوتا جي پٽ 'ايريز' ديوتا سان ڪري پيئي. ان ڳالهه جي سٺس، سچ ديوتا هيلينوس، سندس مڙس هيفائسٽس کي ڏسي، جيڪو پنهنجي پلنگ تي لوهي چار لڳائي، لڪي ويهي رهيو. پوءِ جيئن ئي افروڊائيٽ ۽ ارس ديوتا پاڻ ۾ عيش عشرت ڪرڻ لڳا ته هيفائسٽس کين قابو ڪري، بيحيائيءَ واري حالت ۾، سڀني ديوتائن اڳيان کڻي آيو ته جيئن هو به اهو تماشو ڏسن. آخر، زوس جي پاڻ ۾ زورندڙ ديوتا وڃ ۾ پئي، ارس تي ڏنڊ وڌو. اهڙيءَ طرح افروڊائيٽ تان اها خوار ۽ ختم ٿي. افروڊائيٽ ديويءَ کي ايريز ديوتا مان ٽسي پار هار-ونيا، فوريوس ۽ ڊيموس پيدا ٿيا.

* زوس ديوتا جو ڀيو پٽ 'هرمز' به افرودائيت تي عاشق ٿي پيو. پر افرودائيت هن جي قبضي ۾ نه آئي. آخر زوس ديوتا پنهنجي پٽ جي مدد ڪرڻ لاءِ سندس عتاب ٻڪريءَ کي مرڪليو جيڪو افرودائيت جي جيتي کڻي آيو. زوس ادا ڪرائي هرمز جي حوالي ڪئي. افرودائيت ڪرائي حاصل ڪرڻ لاءِ پنهنجي مڙس پاتن کي هرمز جي حوالي ڪرڻ لاءِ راضي ٿي، هنن ٻنهي جنسي لواقت قائم ڪيو. نتيجي طور کين 'هسرم افرودائيت' پيدا ٿيو جيڪو هڪ ئي وقت غريبت ۽ مرد هو.

* افرودائيت ديريءَ ۾ ٻن انسان ايڊونس ۽ اينڪائوس سان به جنسي تعلقات قائم ڪيا، اينڪائوس سان کيس اولاد به ٿيو جن جو شهر جو بانيءَ وڌو.

* افرودائيت زوس جي ٽيڙ پٽ 'ڊائيوئيٽس' سان به ملڪ ڪيو، جنهن سان کيس 'پراٽي' پٽ ٺهي پٽ ڄائو. پراٽي پٽ کي پيو وڃي ٿو ته هو افرودائيت کي ڊائيوئيٽس سان نه ملڪ ڪريو سان پيدا ٿيو.

* افرودائيت، زوس جي ڀاءُ "پوزيڊون" سان به راجب ڪئي ۽ ساڻس جنسي تعلقات رکيا. نتيجي طور، هنن کي 'سپيڪس' نالي پٽ ڄائو.

* افرودائيت جيئن ديوتا سان به عشق ٿيو ۽ ان سان به جنسي تعلقات رکيا آهن.

افروڊائيت - انتقام وٺندڙ ديوي

افروڊائيت ديو، بيحد انتقام وٺندڙ هئي، جيڪي سندس نافرمان ڪندا هئا، يا پاڻ کي وڌيڪ سڳندا هئا، تن کي قهر مارڻ ڪندي هئي.

يوناني ٻڌڪٿائون [(۶۶)] افرودائيت ديوي

* قبرص جي بادشاهه 'سائيراس' جي ڌيءَ "مرعا" پاڻ لاءِ افروڊائيت کان به وڌيڪ خوبصورت هئڻ جي هام هڻي. هن افروڊائيت جي بندگي به ڪرڻ ڇڏي ڏني. ان ڳالهه تان ڏسجي افروڊائيت مرعا کان انتهائي پوانتو ۽ لڱ ڪانڊاريندڙ انتقام ورتو. هن مرعا کي سندس پيءُ جي عشق ۾ مبتلا ڪري ڇڏيو. اهڙي طرح، پيءُ ۽ ڌيءَ پاڻ ۾ ناجائز جنسي تعلقات قائم ڪيا. نتيجي طور، هن کي ائڊونس Adonis نالي پٽ ڄائو، جيڪو انتهائي خوبصورت هو. هن ديوي ان ٻار کي کڻي وڃي ڀرسي فون ديويءَ وٽ لڪايو. ائڊونس جڏهن جوان ٿيو ته ڀرسي فون ديوي ۽ افروڊائيت ٻئي هن تي عاشق ٿي پيون. ان چڪ چڪان سبب هنن ٻنهي ديوين ۾ سخت ويڙهه ٿي. آخر زوس ديوتا، فيصلو لاءِ ميدان ۾ آيو. هن ٻنهي ڌرين جي ڳالهه ٻڌڻ کان پوءِ، فيصلو ڪيو ته ائڊونس سال جا چار مهينا ڀرسي فون وٽ ۽ ٻيا چار مهينا افروڊائيت وٽ گذاريندو. باقي چار مهينا ائڊونس تي ڇڏيائين ته، هو جنهن وٽ به چاهي، ان سان رهي. ائڊونس باقي چار مهينا به افروڊائيت وٽ ئي گذاريندو هو.

* هن ديوي، سڀ کان وڌيڪ انتقام هپوليٽس کان ورتو، جنهن اها ٻڌاڪ هڻي ته مٿس ڪنهن جي به محبت جو جادو نٿو هجي سگهي. هن ديوي هپوليٽس جي مائيجي ماءُ فائڊرا کي سندس محبت ۾ قابو ڪري ڇڏيو. هپوليٽس پنهنجي ماءُ سان ناجائز تعلقات قائم ڪرڻ کان انڪار ڪيو. نتيجي طور سندس ماءُ مٿس لڄ لڙڻ جو الزام هڻي خودڪشي ڪري ڇڏي. هپوليٽس جي پيءُ کي جڏهن اها خبر پئي ته هن پنهنجي پٽ کي ٻاراڻو ڏئي ملڪ مان نيڪالي ڏني ڇڏي. هپوليٽس جي ٻچائي ڏاڍي دکدائڪ ٿي.

* هن ديويءَ تان "ڪليو" نالي هڪ ميوز چٿرون ڪندي

يوناني ڏند ڪٿائون [(٦٤)] افروڊائيت ديوي

ڇيو ته هوءَ ديوي ٿي ڪري هڪ انسان ”ايڊونس“ جي عشق ۾
 ڦاسي پئي آهي. هن ديوي، جوابي ڪارروائي ڪندي، ان ميوز
 کي ”پي رس“ نالي هڪ انسان جي عشق ۾ قابو ڪري ڇڏيو.

* هن ديويءَ، پوزيڊون ديوتا جي ڇوڻ تي، قبرص جي
 راڻي ”پيسيفي“ کي هڪ ڊگهي جي عشق ۾ مبتلا ڪيو. جنهن
 مان ان راڻيءَ کي ”منونور“ (اڌ ڊگهو، اڌ انسان) پيدا ٿيو.

* هن ديوي، گلاڪس کي بم سزا ڏني، جنهن پنهنجي
 گهوڙين کي ويامن نٿي ڏنو، افروڊائيت جي چُرچ تي، گهوڙين
 گلاڪس کي جيئروئي ڪچو کائي ڇڏيو.

* جڏهن ليمناس ٻيٽ جي زالن، هن ديوي جي بندگي
 ڪرڻ ڇڏي ڏني ته هن سندن جسم ۾ تمام بچڙي ڌپ پيدا
 ڪري ڇڏي. نتيجي طور هتي جا مڙس پنهنجن زالن کسان پري
 رهڻ لڳا. ان تان ڪاوڙجي، هن ٻيٽ جي عورتن، پنهنجا سڀئي
 مڙس ماري ڇڏيا.

* هن ديويءَ، پره ڦٽيءَ جي ديوي ”اوس“ کي ٻن انسانن
 ’سيليفس‘ ۽ ’ٽيٽانس‘ جي عشق ۾ ڦاسائي ڇڏيو، ڇاڪاڻ ته،
 اوس ديوي، افروڊائيت جي محبوب ايريز سان سٽي هئي. هن
 هيلئوس سان به ساڳي جٺ ڪئي ۽ ان کي به هڪ عورت ’ليوڪوئي‘
 جي محبت ۾ گرفتار ڪيو، ڇاڪاڻ ته، هيلئوس افروڊائيت جي
 مڙس وٽ چغلي هنئي هئي.

* افروڊائيت ديوي، ديوتائن کي ڇيڙائيندي ۽ مٿن چٿرون
 ڪندي هئي. زوس ديوتا، سندس انهن حرڪتن سبب، کيس سزا
 ڏيڻ لاءِ فاني انسانن جي محبت ۾ مبتلا ڪيو، جن ۾ ”ايڊونس“
 ۽ اين ڪائيسس جا نالا قابل ذڪر آهن.

افروڊائيت، محبت ۽ جنسي ڪشش جي علامت هئي. وٽس اهڙو طلسمي چيلهم - پٽو هو جنهن کي پاڻن سان هوءَ ڪنهن به عورت يا مرد کي پنهنجي وس ڪري سگهندي هئي. هوءَ ڪنهن کي، ڪنهن جي به، محبت ۾ مبتلا ڪري ٿي سگهي. (سواءِ ائينا ۽ آريئس ديون جي). هڪ دفعو هيرا زوس کي ٽروجن جنگ کان پاسو ڪرائڻ جي ارادي سان پنهنجي موه ۾ موٽ ڪرائڻ جي خاطر، هن ديويءَ کان اهو چيلهم جو پٽو اڏارو ورتو. هوءَ عاشق جي مددگار هئي. ايتري قدر جو پنهنجي پٽ اينياس کي به ڪارٽيج جي راڻي ڊائيڊو جي محبت ۾ ڪامياب ڪرڻ لاءِ مدد ڪيائين. هن اٽلانٽا سان عشق ۾ ميلانين جي مدد ڪئي. جئن کي ميڊيا جي عشق ۾ ڪامياب ڪيو. هيلن کي حاصل ڪرڻ لاءِ پئرس جي توڙ تائين مدد ڪئي.

شروعات ۾ ملاح ۽ مهاڻا سندس پوڄا ڪندا هئا. پوءِ يوفاني دنيا ۾ سندس عبادت پڻ حيثيتن سان ڪئي وئي: هڪ افروڊائيت يورپيا يعني آسماني ديوي ۽ ٻي افروڊائيت پنڊي موس يعني عوامي افروڊائيت. ان کان پوءِ هوءَ عشق حقيقي ۽ عشق مجازيءَ جي ديويءَ جي مختلف روپن ۾ سامهون آئي.

يونان جي اوائلي ادب ۾ افروڊائيت جو روپ هڪ بي رحم ۽ مضحڪ خيز ديويءَ وارو آهي ۽ ان جي ابتڙ رومين وٽ هوءَ سنجيده ۽ رحمدل ديوي هئي.

افروڊائيت جا جيڪي ٻه ٺاهيا ويا، تن ۾ ڪيس ڏاڍي من موهيندڙ، سرڪندڙ، پرڪشش عورت جي روپ ۾ ڏيکاريو ويو آهي. هن ديويءَ جو 'ڊيميلو' نالي مشهور مجسمو پئرس جي عجائب گھر ۾ رکيل آهي.

ايرز (مارس) ديوتا

Ares (Mars)

صفتون

هيرا ديويءَ ۽ زوس ديوتا جو پٽ، جنگ، طوفانن ۽ سڄ جي روشنيءَ جو ديوتا، ماڻهن لاءِ خوشحالي ۽ تباهي آڻيندڙ، جنگ ۽ جهيڙي جو ڪوڏيو، يوناني ڏند ڪٿائن ۾ هن ديوتا کي پٿاڪي، پٿرڊل، بي رحم، خوني ۽ بزدل ٻڌايو ويو آهي ۽ ان جي ابتڙ روسي ڏند ڪٿائن ۾ کيس مارس جي نالي سان هڪ بهادر جنگي جوڌو سڏيو ويو آهي. جنهن جي ميدان ۾ اڄن سان جنگي جوڌن ۾ نٿو ولولو پيدا ٿي ويندو هو. روسي هن ديوتا کي ملڪ جو محافظ ديوتا تصور ڪندا هئا ۽ جيوپيٽر (زوس) ديوتا کان پوءِ هئي

[ايرز ديوتا]

(۷۰)

يوناني ڏند ڪٿائون]

نمبر تي هن ديوتا کي ئي اهم سمجهندا هئا. هي ديوتا پاڻين اهم
ارمڀائي ديوتائن منجهان ليکجي ٿو.

نشان

پکن ۾ ڪڪڙ ڪٽو (هندو) ۽ گجهم ۽ جانورن ۾ ڪٽو
۽ بگهو هن ديوتا لاءِ مقدس دٺا ۽ ٻيٽڙ ۾ مشعل ۽ اٻرو سندس
نشان هئا.

جنم

يوناني ڪٽا ۾ سندس جنم ٿيس ۾ ٻڌايو وڃي ٿو جتي ٻا
مانهو ڏايا ظالم هئا.

عشي ۽ اولاد

هن ديوتا شادي نه ڪئي پر ڪترين ديوين ۽ عورتن سان
جنسي تعلقات قائم ڪيائين. سندس خاص محبوب، افروڊائيٽ ديوي
هئي. هن ديوتا کي افروڊائيٽ ديويءَ سان ٻه ڄاڙا پٽ ٿيوس
(دشمن) ۽ ڊيموس (ڀڳ) ۽ هڪ ڌيءَ هارمونيا پيدا ٿيا.

✽ هن ديوتا اگلارس نالي هڪ عورت سان به عشق ڪيو
هر ۽ اگلارس کي هڪ ڌيءَ السيمره هن ديوتا منجهان ڄائي هئي.

✽ ٻراويا سان هن ديوتا کي سائڪس نالي پٽ ڄائو.

✽ سائبريني نالي جل پريءَ سان سندس ميلان جي نتيجي
۾ ٻائيوسيلس پيدا ٿيو جيڪو پستون جو بادشاهه ٿيو.

جنگي ڪردار

ٿروجن جنگ ۾ هن ديوتا پنهنجي محبوبه افروڊائيٽ سان
گڏجي يونانين جي برخلاف، ٿراڻ وارن جو پاسو ورتو. اهوئي سبب

يوناني ٿندڪٿائون [(۱۷)] ايرز ديوتا

آهي جو يوناني مورخن ۽ شاعرن هن ديوتا ۽ سندس محبوبه افروڊائيت جي گهٽتائي ڪري سندن ڪردار کي غلط رنگ ۾ پيش ڪيو آهي. هوڏانهن وري رومي مورخن مارس (ايرز) ۽ وينس (افروڊائيت) کي ساراهيو آهي ڇاڪاڻ ته رومي اصل ٿراءَ جا هئا ۽ ٿراءَ جي تباهيءَ کان پوءِ اتي جا ماڻهو پنهنجو ملڪ ڇڏي وڃي روم پهتا هئا ۽ انهن روم شهر جو بنياد وڌو هو.

ٿروجن جنگ ۾ هن ديوتا پنهنجي پيڻ ايرس ۽ پنهنجي پٽ پٽن سان گڏ ٿراءَ وارن طرفان حصو ورتو، جنگ جي ديويءَ اين يو به ساڻس گڏ هئي. هن ٿراءَ جي فوجن جي صف بندي ڪئي ۽ کين همٿايو. سندس ماءُ هيرا ديوي ۽ پوزيڊون ديوتا ۽ اٿينا ديويءَ يونانين جي طرف هئا. پر زوس ديوتا غيرجانبدار رهيو، جيئوئيڪه دلي طرح سندس لاڙو ٿراءَ وارن ڏانهن هو. هن جنگ ۾ ايرز ديوتا سخت زخمي ٿي پيو هو.

* پوزيڊون ديوتا جي هڪ پٽ هن ديوتا جي هڪ ڌيءَ السبي سان ايڪروپولس وٽ زوري زنا ڪيو. هن ديوتا ان کي اتي جو اتي ماري ڇڏيو. پوزيڊون ديوتا مٿس ديوتائن جي عدالت ۾ فريادي ڏنو. پر ديوتائن ايرز ديوتا کي حق تي سمجهي ڇڏي ڏنو.

* جڏهن هرڪيولس بيلفيءَ ڏانهن ٿي ويو ته واٽ تي ايرز جي پٽ سائڪنس سندس اڳ جهلي ساڻس وڙهيو. ان ويڙهه ۾ هرڪيولس سائڪنس کي ماري وڌو. ايرز ديوتا وير وٺڻ لاءِ هرڪيولس سان جنگ ڪئي پر اٿينا ديويءَ جي مدد سان هرڪيولس کيس زخمي ڪري وڌو.

* اٿينا جنگ جي ديوي هئي ۽ وڏي چالاڪ ويڙهو هئي. هن جو پنهنجي پاڻ ايرز سان سدائين جهيڙو هوندو هو. هڪ دفعي اٿينا ٻن ديون اوٽس ۽ الودائي جي هٿان ايرز کي ٻڌائي پتل جي

هڪ وڏي مٽ ۾ قيد ڪرائي ڇڏيو. هيرا ديويءَ پنهنجي ٻٽ جي ڏاڍي گهولا ڪئي پر هتو نه پيس ۽ هي ديوتا سڄا سارا تيرنهن مڻينا انهيءَ مٽ ۾ قيد رهيو. تان جو هرمس ديوتا گهولا ڪندي اچي کيس اتان ڇڏايو.

۵ صدي ق. م تان اڳ هن ديوتا جا جيڪي مجسما آهن انهن ۾ هن کي ڏاڙهيءَ سان هٿياربند جوان جي صورت ۾ ڏيکاريو ويو آهي.

ان کانپوءِ هن ديوتا جا جيڪي مجسما ٺاهيا ويا تن ۾ هن کي بنا ڏاڙهيءَ جي هڪ جانئي جوان جي روپ ۾ ڏيکاريو ويو هو جنهن ۾ کيس مٿي تي هيليمٽ پاتل آهي.

هن ديوتا جي عبادت لاءِ روم ۾ ڪيترائي مندر هئا. يونان ۾ ڪو خاص هنڌ سندس عبادت لاءِ مقرر نه هو فقط سندس نالي تي هڪ ڪري Hill of Ares مقدس سمجهي ويندي آهي.

هيفائستس (ولڪن) ديوتا

Hephaestus (Vulcan)

هيرا ديويءَ جو ڀٽ، اڻروڻائيت ديويءَ جو مڙس، باهم جو ديوتا، مختلف ڏاتن مان ديوتائن لاءِ هٿيار ۽ اوزار ٺاهيندڙ ڪاريگر، لوهارن جو ديوتا، ٻرندڙ جبلن جي باهم جو ديوتا.

جنم ۽ نياڻ

هي ديوتا، زمين ديوتا جي زال هيرا ديويءَ جي ڀٽ مان بنا ڪنهن سرداني تخم جي ڄائو هو، پر يوناني شاعر هومر کيس زمين ديوتا جو ڀٽ ليکيو آهي. جيئو وڃي توڻي هيرا ديويءَ پنهنجي

يوناني لکند ڪٿائون [(۳۷)] هيفائستس ديوتا

هن ٻار کي جنم ڏيڻ کان پوءِ جڏهن کيس شڪل جو ڪوچيو
 ۽ ٿيڻ کان منڍو ڏٺو ته نفرت وڃان ان کي ديوتائن جي آسماني
 دس اولهيس مان هيٺ اڇلائڻي چڙيو ۽ هو اچي سمنڊ ۾ ڪريو
 جتي سمنڊ ۾ رهندڙ ٻن جل پرين ٿيئس ۽ يورينوم کي مٿس رحم
 اچي ويو ۽ تن هن کي مرڻ کان بچايو. ٿيئس ۽ يورينوم اتي
 هڪ سامونڊي غار ۾ هن ديوتا کي نٽو سالن تائين نڀايو. ڇيو
 وڃي ٿو ته اتي ئي هو لوهارڪو ڪم سگهو ڪيو.

اولهيس ڏانهن موٽڻ

هن ديوتا کي پنهنجي ماءُ هيرا ديويءَ تي ڏاڍا خار هئا.
 ماڻس کان وڌيڪ وڻن لاءِ هن هڪ سونو تخت ٺاهي هيرا ديويءَ
 ڏانهن رکاريو. ان سوني تخت ۾ هيٺائينس گجھيءَ طرح هڪ
 ڦيرڻ ٺاهي رکي هئي. هيرا ديوي ان تخت تي وهڻ شرط هيٺائينس
 جي ٺاهيل شڪنجي ۾ ڦاسي وئي. پاڻ چڙائڻ لاءِ هيرا ديويءَ
 ڏاڍا زور لاڻا پر ان ڦاهي مان نڪري نه سگهي. پوءِ اولهيس جي
 ٻن ديوتائن ٻه ڏاڍو پاڻ پتوڙيو پر هيرا ديوي ان تخت ۾ صفا
 لهر لڳي وئي. آخر ديوتائن هيٺائينس کي اولهيس تي گهرايو
 ۽ کيس ڏاڍو سمجهايو پر هن ماڻس جي چنڊ چڙائڻ کان صفا
 انڪار ڪيو. نيٺ سندس خاص دوست ٻائيوني سس کيس شراب
 جي شئي ۾ الوت ڪري، کانس انهيءَ ڦيرڻ جي ڪنجي هٿ
 ڪري ديرا ديويءَ کي اتان چڙايو.

شادي ۽ اولاد

ڇيو وڃي ٿو ته هن ديوتا جي شادي انروڊائيت ديوي سان
 ٿيل هئي جيڪا سڀني ديويون کان سونئن ۾ سرس هئي. هي ديوتا
 پنهنجي ڪوچي شڪل ۽ سڀني ٿيڻ جي ڪري سڀني ديوتائن
 جو لاءِ ڪل جر باعث هو. اها شادي نه هئي پر هن لاءِ هڪ

ٻواني ڏند ڪٿائون [(۷)] هيٺائينس ديوتا

خواري هئي. سندس زال جي بيوفائين جا داستان ڊگها ٿيندا رهيا
۽ ان جي عاشقن جو تعداد به وڌندو رهيو.

افروڊائيت ديوي پنهنجي ڏير ارس ديوتا سان به ڪريل هئي.
هيفائسٽس کي جڏهين اها خبر پئي ته هن پنهنجي کي سيڪت ڏيڻ
لاڻ پنهنجي بستري مٿان هڪ پنجوڙ لڳائي ڇڏيو ۽ پاڻ گهران
موڪلائي نڪتو ته وڃان ٿو ليمناس پيم ڏانهن ڀر اوڏانهن نه
ويو ۽ لڪي ويهي رهيو. جڏهين افروڊائيت ديويءَ ڏٺو ته مڙس
ڪونهي ۽ ميدان صاف آهي ته هن پنهنجي يار ارس ديوتا کي
گهرايو. جڏهين ٻئي ڄڻا پلنگ تي ويهي عيش عشرت ۾ مشغول
ٿيا ته پلنگ جي لوڏن تي مٿان لڳل چار ۾ وڪوڙجي ويا. اهو
ڏسي هيفائسٽس به ڪري نروار ٿيو ۽ ڪاوڙ ۾ وڌندو، جوڻس
۽ سندس يار کي بدشد گالهائڻ لڳو. پوءِ سڀني ديوتائن کي
گهرائي اهو خواريءَ جو تماشو ڏيکارايائين. افروڊائيت ديوي ۽
ارس ديوتا ٻئي اگهاڙا هئا. نيڪ پوزيدون ديوتا وچ ۾ پئي پنهنجي
ڌرين جو نيرو ڪيو. هن ارس ديوتا تي ڏنڊ رکيو جيڪو هن
هيفائسٽس کي پري ڏنو. انهيءَ تي مس مس وڃي هي مڙس لڙيو.

افروڊائيت ديويءَ کي ارس ديوتا مان ٽي ٻار ٿيا. کيس ٻين
يارن مان به ڪافي اولاد ٿيو پر پنهنجي مڙس هيفائسٽس مان کيس
ڪوبه اولاد نه ٿيو.

هيفائسٽس ديوتا، زوس ديوتا جي ڌيءَ ائينا ديويءَ جي سونين
سوپيا تي مست ٿي ساڻس زوري ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي پر
هن جنگجو ديويءَ وڏن زورن سان تريون هئي، ڌڪا ڏيئي پاڻ
بچايو. ان حالت ۾ شهباني غلبي سبب هن ديوتا جي گهجهي
عضوي مان مٺيءَ جا ڦٽا اچي زمين تي پيا ۽ زمين ۾ ملڻ سان
ان مان ايرچ ٿونس (مٽيءَ مان چاول) نالي هڪ ديو پيدا ٿيو.

يوناني ڏند ڪٿائون [(۷۶)] هيفائسٽس ديوتا

جنهن کي ائينا ديويءَ پالي وڌو ڪيو ۽ آخر ۾ ايرج ٿونس اڳتي هلي ائينس جو بادشاهه ٿيو.

آرگونائت پالائيمون، پيري فيئس ۽ آرڊالس لاءِ اهو چيو وڃي ٿو ته هن ديوتا جا ٻار هئا.

ڪاريگري ۽ ڪارناما

اولمپس ۾ موني اچي هن ديوتا پنهنجي لوهارڪي ڪم جو ڪارخانو لڳايو. جتي هن، ديوين ۽ ديوتائن لاءِ زرهون، زنجيرون، اوزار ۽ ڪيترائي هٿيار ٺاهيا. هن زوس ديوتا لاءِ وڃ ۽ گوڙ پيدا ڪندڙ لٽ آرٽيمس ديويءَ ۽ اپالو ديوتا لاءِ تير ٺاهيا ۽ پنهنجي دائيءَ ٿيس جي پٽ اڪيليز لاءِ ۽ پنهنجي زال افروڊائيت جي پٽ اينئس لاءِ زرهون ٺاهيون. اينئس جو پيءُ اين ڪائسز هو.

اولمپس ۾ هن ديوتا جو سندس ماءُ هيرا ديويءَ سان پرچاءُ ٿي ويو. هڪ ڀيري جڏهن هيرا ديويءَ جو زوس ديوتا سان تڪرار ٿي پيو ته هن ديوتا ماڻس جو پاسو ڪٿي زوس ديوتا سان ڳالهائيندي تڪو ٿي ويو. ان تي زوس ديوتا هيٺائينس کي ٽنگ مان جهلي آسمان مان ڪٽي هيٺ اڇلايو ۽ هو اچي سمنڊ ۾ ڪريو. اتي پاڻيءَ ۾ ٽلندو ٽلندو وڃي ليمناس ٻيٽ مان نڪتو، جتي سن تيان قوم سندس پرگهور ڪئي. هن ديوتا اتي جي ماڻهن جي وڏي خدمت ڪئي، کين ڌاتن مان اوزار ٺاهڻ جو هنر سيکاريو. ان ڪري ليمناس جا ماڻهو ڪاريگريءَ ۾ يونانين کان به وڏي ويا.

* هن ديوتا ڪيترن ئي ديوتائن جي مدد ڪئي. ٿراءِ واري جنگ ۾ اڪيليز جڏهن اسڪامينڊر درياءَ ۾ ڪري پڻڻ تي هو ته هن ديوتا، باهم جي شعلي سان درياءَ کي سڪائي اڪيليز کي بچايو هو.

* ٽائيمَن جنگ ۾ هن ديوتا، زوس ديوتا جي دشمنن مٿي ماس
ديور کي پگهريل لوهه هلي ڪيرايو هو.

ڌرتيءَ جا ساهوارا ۽ باهم

زوس ديوتا هن ڌرتيءَ کي ڀڳاڪرڻ لاءِ پرومئٿيس ۽ اٽمي
پاڻ ايبي ميسٽس ديوتائن تي اهو حڪم رکيو ته هو انسانن ۽ جانورن
جي تخليق ڪن. جن مٿي ۽ انهيءَ سان انسانن ۽ ٻين ساهوارن
جي جڙت جوڙي. هنن انسانن ۽ جانورن کي ديوتائن جهڙو ٻاريو.
پرومئٿيس انسانن کي جانورن کان ممتاز ڪرڻ لاءِ انسانن کي
باهم پيدا ڪرڻ جي قوت ڏني جيڪا هن هيفائسٽس ديوتا جي
ڌنڌي ۽ مان چورائي انسانن جي حوالي ڪيا، جيڪي ان جي
کيس منع ڪيل هئي ته باهم ديوتائن جو شان آهي ٻين ساهوارن
کي نه ملڻ گهرجي. پر پرومئٿيس ديوتا کي پنهنجي تخليق ڪيل
انسانن سان پيار هو ان ڪري هن، زوس ديوتا جي انهيءَ حڪم
جي تعميل نه ڪئي.

زوس ديوتا، جڏهن ته ڌرتيءَ تي روشنيءَ جون لائون ڏٺيون
ته ڪاوڙ ۾ ڳاڙهو ٿي هيفائسٽس ديوتا ۽ پنهنجي ٻين نوڪرن
ڪرائوس ۽ ٻيا کي حڪم ڏنائين ته پرومئٿيس کي گرفتار ڪيو
وڃي. هيفائسٽس جي ٺاهيل لوهي زنجيرن سان پرومئٿيس کي ٻڏي
ڪوهه قاف جبلن ۾ قيد ڪيو ويو.

ڪائنات جي پهرين عورت

انسانن کي باهم جي طاقت ڏيڻ ڪري پرومئٿيس کان
زوس ديوتا ڏاڍو ڏمريل هو ۽ هن کي سيڪت ڏيڻ لاءِ هن هيفائسٽس
ديوتا کي هڪ عورت جي تخليق جو حڪم ڏنو. هن ديوتا
چيڪيءَ مٿي مان هڪ عورت ”پنڊورا“ تخليق ڪئي. جنهن

يوناني ڏند ڪٿائون [(۷۸)] هيفائسٽس ديوتا

کٽي ائينا ڏيڍي ڇڏي زالاڻيون وصفون ڏنيون ، اڀالو ديوتا ٺهائڻ ويهائڻ
جي ذات ڏني، هرمن ديوتا زباني نازنغيا سڪاريلا پندريا جو حسن
ڏسي سڀئي ديوتا دلڪ ٿي ريا .

هن ديوتا جو تصور ايشيا مان ورتل آهي ۽ اتان پڪڙجي
يورپ ۾ پهتو. ايشيا ماڻن ۾ ڪاريا ۽ لائي سڀا ۾ سائنس عبادت
ڪئي ويندي هئي. ايجئاس پٽ، ۽ ۽ هن ديوتا جي عبادت
ڪئي ويندي هئي

آرٽيمس ديوي

Artemus

صفتون

زوس ديوتا ۽ ليتو ديويءَ جي ڌيءَ، اڀالو ديوتا جي ڄاڙي پيڻ، شڪار ۽ تيراندازيءَ جي ديوي، جهنگ جي سمورن جانورن جي محافظ، ٻارن ۽ هيٺن شين جي نگهبان، چنڊ ۽ فطرت جي پاڪ ديوي، زرخيزي آڻيندڙ، نون ڄاول ساهوارن جو بچاءُ ڪندڙ، هڪ زبردست انتقام پسند، ڪنوارين دوشيڙائن ۽ سندن ڪنوار پٽي جي محافظ، عورتن کي اوچتو طبعي موت ڏيندڙ، ٻارن اهم اولهه پيائي ديوتائن ۾ سندس شمار ٿئي ٿو.

[آرٽيمس ديوي]

(۸۰)

[يوناني ڏند ڪٿائون]

هن ديويءَ کي ديبلوس پيٽ ۾ سنڪ جبل وٽ پيدا ٿيڻ
ڪري ڊيليا ۽ سنٿيا جي نالن سان سڏيو ويو آهي. هن جون
خاصيتون سندس ڀاءُ اڀالو سان ٺهڪندڙ هيون، ان ڪري هن کي
اڀولو جي لقبن فيبي ۽ پائيٿيا به سڏيو ويندو هو. هن کي
ڪالستي Kalliste يعني تمام سهڻي جو به لقب مليل آهي.

تيرڪمان ۽ تيرن جي ٻئي (ترڪش)، سرءُ جو ڌڻ ۽ سمورا
جانور خاص ڪري هرڻي ۽ ڪتو سندس مقدس نشان آهن.

آرئيمس جي پيدائش

زوس ديوتا، ليٽو ديويءَ تي عاشق ٿي پيو ۽ ساڻس ميلاب
ڪيائين، ان مان ليٽو ديويءَ کي پيٽ ٿيو. زوس جي پٽ رائي
ميرا ديويءَ، ليٽو ديويءَ کي هن ڌرتيءَ تي ويڙهڻ ڪرڻ ٿي ڏنو.
هن سندس سڀ گهٽ ۽ پيڻيون بند ڪري ڇڏيون. ان ڪري
ليٽو ديوي هن ڌرتيءَ تي درٻار، ڪنهن اجهي جي ڳولا ۾ پٽڪڻ
لڳي. آخر زوس پنهنجي محبوبه جي مدد لاءِ کيس پنهنجي ڀاءُ
پوزيڊون ڏانهن اماڻيو، جنهن هن جي ويڙهه لاءِ ديبلوس نالي هڪ
خاص پيٽ تخليق ڪيو، جتي ليٽو ديوي پن جاڙن ٻارن اڀالو
۽ آرئيمس کي جنم ڏنو.

آرئيمس - انتقام وٺندڙ ديوي

* نيوبي ديويءَ هٿاڪ هنئي ته هن کي ست ڌيئرون آهن
۽ ليٽو کي فقط ٻه ٻار آهن. ان تي هن ديوي پنهنجي ڀاءُ اڀالو
سان گڏجي نيوبي کي سندس ٻارن سميت ماري ڇڏيو.

* اپالو ديوتا جي پوئي اڪتيون پنهنجي ڪتن سان گڏ
 شڪار ڪندي هڪ دفعي هن ديويءَ کي هڪ چشمي ۾ وهنجندي
 اگهاڙي حالت ۾ ڏٺو. ان حالت ۾ هن ديوي جڏهن ڪنڌ کڻي
 اڪتيون کي ڏٺو ته سخت سزا ڏيڻ جي خيال کان، هن کي ماڻهو
 مان ڦيرائي هڪ ڦاڙهو بنائي ڇڏيائين، جنهن کي اتي جو اتي
 سندس ئي ڪتن چيري ڦاڙي کائي ڇڏيو.

* هڪ ڪٿا مطابق، هن ديويءَ جو هڪ شڪاري ديو ”اورين“
 سان عشق ٿي پيو، جيڪو خود به وڏو عشق باز هو ۽ ڪيترين
 عورتن سان سندس تعلق هئا. هن آرئيمس جي هڪ ڪنواري جل ڀري
 اويس سان زوري زنا ڪيو. ان کان سواءِ ٽائيمن ۽ هائيپيرين ۽
 ٽائمن ٿيا جي ڌيءَ ايوس (برهم ڌڻي) جيڪا هيلوس (سج) سيليني
 (چنڊ) جي پيڻ هئي سا اورين تي عاشق ٿي پئي ۽ هن کي
 آرئيمس وڏن پڄاڻي ڊبلوس پٽ ۾ وٺي وئي، جتي هي ديويءَ
 ڄائي هئي.

هن ديويءَ اورين جي انهن حرڪتن تي حسد ۾ اچي کيس
 ماري ڇڏيو. پر ڪن ڪتابن ۾ اهو ڄاڻايل آهي ته هن ديويءَ
 اورين سان شادي ڪرڻ واري هئي ته اپالو ديوتا، حسد وڃان
 دوکو ڪري آرئيمس جي هٿان هن کي ماري ڇڏيو.

* آرئيمس سان، اوئس ۽ ايفيائلس ٻن ڄاڙن ديون، زوري
 ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي پر اپالو ديوتا کين سان پنهنجي وچ ۾
 هڪ مرڻ ڇڏيو جنهن پنهنجي ڀائرن آهون سامهون تير هئا. هرڻ
 وڃان نڪري ويو ۽ پنهنجي جا تير وڃي کين آهون سامهون لڳا
 ۽ مري ويا.

* ڪاليدون جي بادشاهه اوئيس هڪ دفعي لاپاري جي
 مند ۾ هن ديويءَ جي نالي قرباني جي رسم ادا نه ڪئي. ان تي
 هن ديويءَ ڪاوڙجي هڪ خوفناڪ سوئر ڪاليدان کي تباه ڪرڻ
 لاءِ موڪليو.

* فيراء جي بادشاهه آڊيسس کان به اهڙي ڀل ٿي. هن پنهنجي شاديءَ ۾، هن ديويءَ جي عبادت نه ڪئي. نتيجي ۾ هن سندس شادي واري بستري کي نانگن سان ڀري ڇڏيو.

* ڪاسٽرُ جل ڀري جيڪا آرڪاديا جي بادشاهه جي ڌيءَ هئي ۽ هن ديويءَ جي پوڄاڻ هئي. ان سان زوس ديوتا، اسالو يا آرئيمس جي روپ ۾ اچي مياپ ڪيو، ان ڪري سندس ڪنوار پڻو ختم ٿي ويو. اها ڳالهه هن ديويءَ لاءِ ناقابل برداشت هئي. هن ڪالستو کي هڪ رڇ بنائي، پنهنجن تيرن سان کيس ڀڄائي ڪڍيو.

* هن ديويءَ، پنهنجي پوڄاري ڪنوارين جل ڀرين جي ٽولي سان گڏ جبلن ۾ گهمندي هئي ۽ سڀني ساهوارن جي پرڳڻن ۾ لهندي هئي.

ڪريٽ جون ديويون برٽومارس ۽ ڊڪٽينا، سيميني (ڇنڊ) جي ديوي، افيمينا ۽ ائليءَ وارن جي ڏائڻا ديوي، هن ديويءَ سان مشابھت رکن ٿيون.

افيسس ۾ هن ديويءَ جو هڪ زبردست مندر قائم ڪيو ويو هو جيڪو آڳاٽي دنيا جي عجائبات منجهان ليکيو ويندو هو. ان مندر ۾ انتهائي بي حياتي واريون حرڪتون ٿينديون هيون. کدڙا به هن جي پوڄا ڪندا هئا.

افيسس جي مندر ۾ رکيل مجسمي ۾ هن ديويءَ جي ڇاتيءَ ڪيترائي ارهم ڏيکاريا ويا هئا.

ڊيميٽر (سيريس) ديوي

Demeter (Ceres)

صفتون

ڪرونس ديوتا ۽ رهيا ديويءَ جي ڌيءَ، زوس، پوزيڊون ۽ هئڊيز ديوتائن ۽ هيرا ۽ هيسٽيا ديوين جي پيءُ۔ زراعت، ڳوٺاڻي زندگي ۽ شاديءَ جي ديوي. جَوَن جي ديوي، ڌرتي ۽ اناج جي ديوي، زرخيزيءَ جي سرپرست، ايلئوسس جي پراسرار عبادتن جي ديوي.

نالو ۽ لقب

ڊيميٽر ديويءَ کي جدا جدا حوالن سان ڪيترن ئي نالن ۽ لقبن سان منسوب ڪيو ويو آهي، جن مان مکيه هي آهن:

[ڊيميٽر ديوي]

(۸۴)

[جي ڏند ڪٿائون]

ان مائا، وڏي ڌرتي مائا، ايرينس Erinys وير وٺو، ملائينيا Melainia (ڪاري) ڊيمٽر، چلوو Chloe سائي ڊيمٽر ۽ ٿيسمو فوروس (قانون لاڳو ڪندڙ)، ايليوسينيا Eleusinia.

جنسي تعلقات ۽ اولاد

* ڊيمٽر ديويءَ جو پهريون جنسي تعلق سندس ڀاءُ زوس ديوتا سان ٿيو جنهن مان هن کي هڪ ڌيءَ پرسي فون نالي پيدا ٿي. جنهن کي ايليوسس جي پراسرار عبادت ۾ ڪوري Kore يعني ڪناري سڏيندا هئا.

* هن ديويءَ جي ڌيءَ پرسي فون سندس ڀاءُ هئڊيز زوري پڄاڻي ڪئي ويو هو. هوءَ پنهنجي ڌيءَ جي ڳولا ۾ ڊرڊر ٿي هن دنيا جي ڪنڊڪڙچ ۾ کيس ڳولڻ لڳي. جڏهن هوءَ آرڪاديا ملڪ ۾ پهتي ته اتي سندس ڀئي ڀاءُ ”پوزيڊون“ هن کي ڏسي ورتو ۽ هن سان زوري ڪرڻ جي ارادي سان ڏانهس وڌيو، پر هن، ان جي نيت کي سمجهي ورتو. اتي جهنگ ۾ آرڪاديا جي بادشاهه اونسئس جي گهوڙين جي ڌڻ پئي چئو. هن پنهنجي پنهنجي شڪل مٽائي پاڻ کي هڪ گهوڙيءَ جي روپ ۾ آندو ۽ انهن گهوڙين ۾ وڃي چرڻ لڳي. پوزيڊون اهو ڏسي پاڻ کي نتر گهوڙو بنايو ۽ مادي گهوڙيءَ جي شڪل ۾ آيل ڊيمٽر تي ٽپو ڏنو. هن پهرين ته ڪاوڙ ۾ اچي چال ٿي ڏنو، پر پوءِ مات ڪري بيهي رهي. ان کانپوءِ هن لڊون نديءَ ۾ وهنجي پاڻ کي پاڪ ڪيو. انهيءَ سيلاپ جي نتيجي ۾ هن ديويءَ کي ڊيسپوئنيا نالي هڪ ڌيءَ ۽ آريون نالي هڪ نر گهوڙو ڄاوا. ان واقعي پٺيان هن کي ڪاري ڊيمٽر سڏيو ويو.

* ٿيسس جي بادشاهه ڪامڊس جي هارمونيا سان شاديءَ ۾ گهڻو ڪري سمورا ديوتائون شريڪ ٿيا هئا. اتي اياسين Iasion

نالي هڪ ٺاهوڪي انسان کي ڏسي ڊميٽر هن تي هرڪي پيئي .
 هو ٻئي شاديءَ جي هنگامن مان نڪري هڪ ڪيٽ ۾ پهتا ،
 جنهن کي ئي دفعا هر ڏنل هو ، اتي ميلپ ڪيائون . زوس ديوتا
 کي جڏهين اها خبر پئي ته هن وڃ ڳوڙ واري لٽ هئي ايسين
 کي ساڙي ماري ڇڏيو . ايسين مان هن کي پلوئس (دولت) ۽
 فلوپيلس نالي ٻه ڄاوا .

* هنديز ديوتا، زوس ديوتا جي مرضيءَ سان هن ديوي جي
 ڌيءَ پرسي فون کي زوري پڄاڻي ويو هو . پنهنجي ڌيءَ جي ڳولا ۾
 هيءَ انساني ويس ۾ دنيا جي ڪنڊڪڙڇ ۾ رلڻ لڳي . جنهن
 به سندس سڻو آڌر ڀاءُ ٿي ڪيو ان کي پوک ۽ ڪيتيءَ جو هنر
 ٿي ڏنائين ۽ جنهن به هن کي ڏسي ٻوٽ ٻجڙو ٿي بنايو ، ان کي
 سزا ٿي ڏنائين .

ايليوس شهر وٽ هوءَ هڪ ڏکويل ٻوڙهي عورت جي شڪل
 ۾ هڪ ڪوهه جي ڀر ۾ اچي ويئي . اتي جي بادشاهه سيلئس
 Celes جون ڌيون ڪوهه تي پائي ڀرڻ آيون . اهي هن ٻوڙهيءَ
 تي رحم ڪائي کيس گهر وٺي آيون . راڻي ميٿائيرا سندس سڻو
 آڌر ڀاءُ ڪيو ۽ سندس هر طرح سان خدمت ڪئي ۽ پنهنجو ٻٽ
 ديموفون سندس سنڀال ۾ ڏنو .

نيٺ هڪ ڏينهن ڊميٽر پنهنجي اصل صورت ۾ اچي سيلئس
 بادشاهه ۽ سندس گهر وارن کي پنهنجي اصل نسل کان آگاهه
 ڪيو . هن بادشاهه کي سندس عبادت لاءِ هڪ مندر ٺاهڻ جو
 حڪم ڏنو . پوءِ کين پنهنجي عبادت جي مخفي ۽ پراسرار رسمن
 جو طريقو سيکاريو . اهڙيءَ طرح ڊميٽر جي عبادت جي پراسرار
 رسمن جو بنياد ايليوس ۾ پيو .

انهيءَ عبادتگاهه ۾ ڊميٽر کي ٻارهن مهينا لنگهي ويا . هن
 ڪنهن به ديوي ديوتا، مان ملڻ کان انڪار ڪري ڇڏيو . هيءَ

پوک کيتي ۽ زرخيزي جي ديوي هئي. سندس گوشه نشين ٿيڻ ڪري هن ڌرتيءَ ۾ هڪ خوفناڪ ڏڪار اچي منهن ڪيو. زوس اهو ڏسي گهٽي ۾ اچي ويو ته ڏڪار ۾ ماڻهو ۽ جانور سري ويندا، پوءِ ڪير ديوتائن لاءِ قربانيون ڏيندو. اهو سوچي هن آئرس ديويءَ کي ڊيٽر ڏانهن اماڻيو، پر ڊيٽر سندس ڳالهه به نه ٻڌي ۽ اهو چيائين ته جيستائين سندس ڌيءَ پرسي فون عن کي موٽي نه ملي آهي تيسين هو ۽ هي ڪا به ڳالهه نه ٻڌندي.

آخر زوس ٻانهن موٽائي ڏيارڻ جو وعدو ڪيو پر هڪ شرط تي، ته ان وچ ۾ پرسي فون پساتال ۾ هٽلڊز وٽ جي ڪجهه به نه کائڻ هوندو ته کيس ڊيٽر جي حوالي ڪيو ويندو. زوس پنهنجي پٽ هرمس جي هٿان پرسي فون کي گهرائي ورتو. وڃڻ وقت هٽلڊز پرسي فون کي هڪ ڏاڙهون ڏنو. جنهن جا ٻه ٽي ڏاڏا هن کائڻا. اها خبر وٺي زوس فيصلو ڪيو ته پرسي فون سال جو ٽيون حصو (يا اڌ حصو) هٽلڊز وٽ گذاريندي ۽ باقي وقت پنهنجي ماءُ وٽ رهندي. پوءِ جيڪو عرصو هو هٽلڊز وٽ هوندي آهي ڌرتيءَ تي ڏڪار رهندو آهي ۽ باقي پوک کان وٺي لاپاري تائين وارو عرصو هو ماءُ وٽ ايندي آهي ته سُڪار هوندو آهي.

سزائون

ڊيٽر، پنهنجي درٻار حالت ۾ اٽيڪا ۾ هڪ ماڻهوءَ مسمي جي گهر وٺي. اتي هن کي رپ ڏنائون جيڪا هن ٽڪڙو ٽڪڙو ڀيتي. اهو ڏسي مسمي جو پٽ اٽسڪيليپس هن تي کلڻ لڳو ڊيٽر کي ڪاوڙ وٺي وئي ۽ باقي بچيل رپ کڻي ان جي منهن تي هاريائين، تنهنڪري هو ماڻهوءَ مان ڦري سانڍو ٿي ويو.

* سيلپس بادشاهه جي راڻي ميٽائيرا هن ديويءَ کي هڪ غريب

ٻڌي عورت سمجهي مٿس رحم ڪاڌو ۽ کيس پنهنجي پٽ ڊيموفون جي دائي بنايو. ڊيمٽر، ڊيموفون کي دل جان سان سانڍيو ۽ لافاني بنائڻ لاءِ ڏينهن جو امرت ڪاڌو ۽ امرت رس پياريندي هئي ۽ رات جو کيس باهم تي رکندي هئي. هڪ ڏينهن اهو سندس کير راڻيءَ ڏسي ورتو ۽ هن کان رڙ نڪري وئي. اها حالت ڏسي ڊيمٽر کي الڳ ڪاڙو لڳي وئي، هن خاڻ ۾ اچي کڻي ڊيموفون کي پٽ تي اڇلايو.

✽ ٿيسيلي ۾ ڊيمٽر ديويءَ شاهه بلوط جي وڻن سان ڄاڻيل هڪ اهڙي هئي. ايري سڄڻون نالي هڪ شخص ڊيمٽر جي منع ڪرڻ جي باوجود ان اهڙيءَ جا وڻ ويڻ شروع ڪيا. هن پنهنجي لاءِ هڪ ڪاڌو ڪاڻڻ جو ڪمرو ٿي ٺاهرايو. ڊيمٽر ڪاڙو ۾ اچي ان کي اهڙي ته ورهه (بُڪ) ڏني جو جيڪي به هو ڪائيندو هو سو اتي جو اتي هضم ٿي ويندو هو ۽ وري بڪ هن کي ورائي ويندي هئي. ان چٽي بڪ وگهي هو ڪاڻي ڪاڻي ڪنگال ٿي ويو. نيڪ پنهنجي هڪ ڌيءَ ميسٽرا کي به وڪڻي ڇڏيو. ميسٽرا کي هڪ ملاقات ۾ خوش ٿي، پوزيلون ديوتا پنهنجي شڪل مٽائي ڪابه شڪل اختيار ڪرڻ جي ڪرامت ڏني هئي، ان ڪري ايري سڄڻون هن کي روزانو نئين شڪل ۾ وڪڻندو هو، ته به سندس پيٽ نه ڀريو هو. هوءَ جانورن جون شڪليون مٽائي پنهنجي پيءُ جي ڪاڌي جو بندوبست ڪندي هئي. پر پئس جي بڪ اهڙي چٽي هئي جو ڇا به ڪاڻي تڏهين به اهڙي جو اهڙو. نيڪ ايري سڄڻون پنهنجو ماس ڪاڻڻ لڳو ۽ ان وگهي مري ويو.

✽ زوس ديوتا پنهنجي ماءُ رهيا کي ڊيمٽر ڏانهن موڪلائي هن کي پرڄاڻي ٿڌو ڪيو ۽ ڪائنات انسان ذات تي مهربان ٿيڻ جو واعدو ورتو.

* ڊميٽر، ڪور سائرا ٻيٽ جي هڪ غار ۾ رهندڙ هڪ
جاڳو ڀريءَ ماڪرس تي مهربان ٿي سندس مملڪي ماڻهن کي ان
ٻيٽ تي اناج جي ٻوڪ ۽ ٻاهري جي ڪرت سيکاري .

* هن اٽليڪا مملڪ جي ماڻهن کي ڪجهيءَ جو وڻ ڏنو .

* ايليويس ۾ هن ديويءَ سي لیس بادشاهه جي پٽ ٽريپٽوليمس
Triptolemus کي زرعي هنر جي سکيا ڏني ۽ ايليويس جا اسرار
سمجهايا ته جيئن آئنده ان مخفي طريقي سان هن ديويءَ جي عبادت
ٿيندي رهي .

* ٽريپٽوليمس کي هن ديويءَ جادوءَ جي زور سان هڪ
اڏامندڙ گاڏي به ڏني، جنهن کي اڏامندڙ ٻرن وارا نانڪ اڏائيندا
هئا. جڏهن ٽريپٽوليمس کي سيلس بادشاهه ٻيڙائي جي الزام ۾
مارڻ چاهيو ته هن ديويءَ هن کي ٻجايو ۽ سيلس کي تخت تان
هٽ ڪرائي ان جي جاءِ تي ٽريپٽوليمس کي ايليويس جو بادشاهه
بڻايو. جنهن هن ديويءَ جي عبادت کي زور وٺايو .

* ٽريپٽوليمس کان پوءِ يوسولپس Eumolpus نالي هڪ
يونانيءَ هن ديويءَ جي عبادت کي زور وٺايو. يوسولپس لاءِ چيو
وڃي ٿو ته هو هڪ حراسي ٻار هو جنهن کي ماڻس سمنڊ ۾ اڇلايو
اتان ٻوڙيدون ديوتا هن کي ڪڍيو ۽ پنهنجي ڌيءَ کي سانڍڻ لاءِ
ڏنو. ڪن مورخن هن کي ٻوڙيدون جو پٽ سڏيو آهي. هن کي
حبش جي بادشاهه پنهنجي ڌيءَ جو سنگ ڏنو اتان هن کي پنهنجي
ساليءَ سان زوري ڪرڻ جي الزام هيٺ ڪڍيو ويو. حبش مان
هو ٿريس آيو. اتي جي بادشاهه هن کي پناهه ڏني، پنهنجي ڌيءَ
هن سان پرڻائي. يوسولپس کي پنهنجي شهري کي تخت تان لاهڻ
جي الزام هيٺ ٿريس مان به ڪڍيو ويو. اتان هو ايليويس ۾ آيو
جتي هن ڊميٽر ديويءَ جي پراسرار عبادت کي زور وٺايو. يوسولپس

هرڪيولس سورمي هن پاسڪ ڪري انهن مخفي رسمن ۾ شريڪ ڪيو. هو ائيس ۽ ايليوئس جي وچ ۾ لڳل جنگ ۾ مري ويو.

* يومولپس کان پوءِ هن ديويءَ جي عبادت جو انتظام سندس ڪٽنب يومول پڌائي هلائيندو هو.

بمبڙ ديويءَ کي جدا جدا نالن سان دنيا جي مختلف ملڪن ۾ پوڄيو ويندو هو، روسي هن کي اناج جي ديوي سيريس جي نالي سان، مصري هن کي آئيسس Isis جي نالي سان، فرجيا وارا سبل Cybele جي نالي سان سندس عبادت ڪندا هئا.

هن ديويءَ جي اعزاز ۾ ڪيترائي زرعي ميلا ٿيندا هئا، جن ۾ سندس عبادت جون مخصوص ۽ پراسرار رسمن ادا ڪيون وينديون هيون.

ميلا

هالوئا Haloa (اناج گهاٽن) :

هي ميلو لاڀاري کان پوءِ اناج ڪسي گهاٽن واري مند ڪٽيءَ ۾ ٿيندو هو. اهو ميلو پوزيدون جي مهيني (ڊسمبر) ۾ شروع ٿيندو هو. انهيءَ ۾ بمبڙ سان گڏ نباتات جي ديوتا پوزيدون ۽ شراب جي ديوتا ڊاينيوس جي به پوڄا ٿيندي هئي. هن ميلي ۾ مسءُ يعني مذهبي رسمن ادا ڪندڙ فقط عورتون هونديون هيون. انهيءَ عبادت ۾ فحش حرڪتون، چرچا پوڳ ۽ لنگ پوڄا شامل هوندا هئا.

هن ميلي ۾ ماڻهو گاهن، وڻن ۽ وڻن جي پهرين ٿر وارا ميوا ايلوسس پهچائيندا هئا. قربانيءَ جي مانيءَ ۾ ماس يا رتوڇاڻ ٿيل ڪابه شئي استعمال نه ڪئي ويندي هئي. ڏاڙهون ماڪي ۽ بيضن واپرائڻ جي به منع هئي.

چلوئيا Chloeia (سرسيڙي) :

هي ميلو بهار جي مند جي منهن ۾ ڊسمبر ۾ چلو (سائي ڊسمبر) جي اعزاز ۾ ملهايو ويندو هو ان ڪري جو ڊسمبر وڌندڙ ساوڪ ۽ سرسيڙيءَ جي ديوي هئي.

پروئيا Proerosia (ڪيڙ) :

هي ميلو زمين کي هر ڏيئي ڪيڙن کان اڳ ملهايو ويندو هو. ائينس ۾ جڏهن ڏڪار پيو ته ڊيلفي مندر مان الهام ٿيو ته سڄي ملڪ مان سمورا پهريان ميوا ائينس ۾ آڻي ديويءَ کي پيڻا رکيا وڃن. اهڙيءَ طرح هي ميلو ڏڪار لاهي مڪار آڻڻ لاءِ ملهايو ويندو هو. هن ميلي جي خاص مقدس رسم هئي زمين کي ٽي دفعا هر ڏيڻ.

ٿالوسيا Thalusia (ٿورا مڇن) :

هي ميلو سرءُ جي موسم ۾ هن ديويءَ جي شڪر ادا ٿي ڪرڻ لاءِ ملهائبو هو.

ڊيمٽريا Demetria :

هي ميلو ائينس جا ماڻهو ڊسمبر ديويءَ جي اعزاز ۾ ملهائيندا هئا. انهيءَ ميلي ۾ ماڻهو وڻن جي وٽيل ڇوڏن مان ٺاهيل ڇٻڪن سان هڪ ٻئي کي سڻيندا هئا ۽ فحش حرڪتون ڪيون وينديون هيون.

ٿيسمو فوريا Thesmo phoria (هوجا) :

هي نچ ٻچ زالن جي مخصوص عبادت هئي، جنهن ۾ ڪوبه مرد يا غلام عورت (هانهي) شامل نه ٿي سگهندي هئي. آڪٽوبر جي ٻڇاڙيءَ ۾ ٻچ ٻوڪڻ جي مند ۾ لڳندڙ ميلي ۾ اها عبادت ڪئي ويندي هئي. هن عبادت جي رسمن ۾ هيڃان انگيز فحش

ناج ۽ فحش حرڪتون ڪيون وينديون هيون. انهن رسمن ۾ لنگ پوڄا سان گڏ تشبيهن ۽ لنگ جو فحش استعمال به شامل هو.

ايليسوس جا اسرار Eleusinian Mysteries

ايليسوس Eleusis جو آڳاٽو شهر يونان جي گاديءَ جي هنڌ اٿينس کان اتر اولهندي ۱۲ ميل پري آهي. اهو شهر ڊيمٽر ديويءَ جي اعزاز ۾ ٿيندڙ تاريخي ميلن ۽ هن ديويءَ جي عبادت جي پراسرار رسمن کان مشهور آهي. انهيءَ عبادت ۾ شريڪ ٿيندڙ اميدوارن کي پهريائين اٿينس جي ويجهو اگرا وٽ ٿيندڙ هڪ مذهبي ميلي ۾ شريڪ ٿي، مخصوص ڳجهن رسمن جي ابتدائي تربيت وٺي پوندي هئي. اگراءَ جو ميلو بهار جي موسم ۾ ٿيندو هو. کان پوءِ کين پهرين درجي جي گهٽ اهميت واري عبادت ۾ شريڪ ڪيو ويندو هو. ان لاءِ کانئن باقاعدي پڇاڻو وٺي رازداري جو قسم کڻائي پوءِ شامل ڪيو ويندو هو. هرڪنهن ٻار ۽ ٻڏي توڙي جوان عورت ۽ مرد کي انهيءَ عبادت ۾ داخل ٿيڻ جو حق هو. غلامن کي به شموليت جو حق هو. رومي شهنشاهه به انهي عبادت ۾ شامل ٿيڻ پنهنجي لاءِ وڏو شرف سمجهندا هئا.

پهرئين درجي جي عبادت ۾ شريڪ ٿيل ماڻهن کي مستاءَ Mystai سڏبو هو. (جيئن حج ڪيل مسلمان پاڻ کي حاجي ٿا سڏائين) انهن جي اڳواڻ يا سونهي کي مستگاگ Mystagogue سڏبو هو. ان کان پوءِ کين آخري عبادت ۾ شريڪ ٿيڻ جو حق ڏنو ويندو هو. ٻئي درجي جي آخري ۽ اعليٰ عبادت ۾ شريڪ ٿيندڙ کي ايپوپٽاءَ Epoptai سڏبو هو.

عبادت جا چار درجا هئا: (۱) شروعاتي پاڪائي ۽ صفائي، (۲) عبادت جي رسمن جي قاعدن قانونن جي ڄاڻ، (۳) مقدس ڳالهين کي ظاهر ڪرڻ، (۴) آخري مرحلو مستاءَ جي تاجپوشي يا کيس گلن جا هار پهرائڻ.

ايلئوسس واري اها ڀر اسرار عبادت حضرت عيسيٰ جي ڄڻ
 کان اڳ ستين صدي ق. م ۾ شروع ٿي هئي. اها عبادت يونان
 جي قديم هيليني Hellenic دور کان به آڳاٽي عتيق Attic تهذيب
 واري دور ۾ رائج ٿي هئي.

عتيق مهيني بونيل روميون (سيپٽمبر) جي ۱۹ تاريخ ڊسمبر
 جا پوڄاري ۽ زائرين گن جا هار پائي اٿينس جي ايفيبي Ephebi
 مندر ۾ جمع ٿيندا هئا. اتان اياڪس Iacchus ديوتا جو بت کڻي
 هڪ وڏو جلوس ڪڍي ايلئوسس ڏانهن روانا ٿيندا هئا (اياڪس
 کي باخس Bocchus يا ڊائيونيوس به سڏيو ويو آهي). وات تي
 جلوس اياڪس جا نعرا هڻندو رستي ۾ مقدس جاين جا سلام ڀريندو
 ويندو هو.

يوناني ڊرامه نگار ارسٽوفن Aristophanes اياڪس ديوتا کي
 هڪ حسين ۽ نوجوان ديوتا سڏيو آهي. يوناني مورخ اسٽرابو Strabo
 ان کي ڊميٽر جو روح سڏيو آهي. دراصل اياڪس اٿينس جو ديوتا
 هو ۽ اٿينس وارن ايلئوسس ۾ ٿيندڙ عبادتن ۾ پنهنجي ديوتا جي
 عبادت کي به گهڻي ڇڏيو هو.

اٿينس ۽ ايلئوسس جي وچ ۾ سيفي سس جي پل ٺهي شام
 جو اهو جلوس اچي ايلئوسس پهچندو هو. اتي اڌ رات جو اياڪس
 ديوتا جي عبادت ڪئي ويندي هئي. ٻئي ڏينهن ۲۰ تاريخ تي
 ايلئوسس مان مقدس امانتون کڻي اهو جلوس واپس اٿينس موٽندو
 هو. اهي مقدس امانتون دراصل قديم ديوين جا ننڍڙا بت ۽
 تشبيهن هونديون هيون.

ايلئوسس مان زائرين جو جلوس واپس اٿينس ايندو هو
 ۽ اتي سمورا مستاءِ فاليرم وٽ وهجندا هئا ۽ سوئر جو رت پنهنجي
 بدن تي مڪي پاڻ کي پاڪ ڪندا هئا. پوءِ وري اهو جلوس

”اياڪس! اياڪس!!“ جا نعرا هڻي مقدس امانتن سان گڏ وري به ايليوسس ڏانهن ويندو هو. اتي وڃي سمورا مسئلا (پوڄاري) عبادت جون مخصوص ۽ مخفي رسمن ادا ڪندا هئا.

جنهن هال ۾ اهي عبادت جون ڀرپور رسمن ادا ڪيون وينديون هيون، ان کي ٿيليسٽيرين Telesterian سڏبو هو. اهو هڪ وڏو ۽ ۱۷ چورس فوٽن جو هال هو. اهو هال هڪ ڄابلو ٽڪريءَ کي وڍي ٺاهيو ويو هو. ان جي چوگرد ٽڪريءَ کي ڪٽي ان مان درجي وار وهڻ جون پٿرائيون ڄايون ٺاهيل هيون. اها عبادت گاه هڪ روسي آرينا وانگر ٺاهيل هئي.

عبادت جي آخري ۽ اعليٰ مرحلي ۾ تربيت ورتل ۽ پاڪ ڪيل زائرين ايليوسس جي مندر ۾ داخل ٿيندا هئا. انهيءَ عبادت جو مهندار هيروفانت Hierophant سڏبو هو. هيروفانت، يوسولپس جي خاندان يوسول پڌائي Eumolpidai مان چونڊيو ويندو هو. ان جو اصل نالو وٺڻ گناهه سمجهيو ويندو هو. هيروفانت پهرين سڀني جي اڳيان خطبو پڙهندو هو. پوءِ هرڪنهن شريڪ مسئلا (زائر) کان سوال پڇيا ويندا هئا.

اڄ تو ڇا ڪاڏو آهي؟ - اهو ڪاڏو توکي ڪٿان مليو؟
 ڇا تنهنجا هٿ صاف آهن؟ (گناهن کان). تنهنجو روح پاڪ آهي؟
 (بدنيتي ۽ برائين کان).

انهيءَ عبادت جي عرصي ۾ عابد زائرين خاص مذهبي ڪاڏو کائيندا هئا. ڏاڙهون، پيدا ۽ ماکي کائڻ جي منع هئي.

انهن مذهبي رسمن ۾ شريڪ ٿيندڙ مسئلا کي اهو يقين هو ته انهن عبادتي رسمن ادا ڪرڻ کان پوءِ هو سڀني ڏوهن گناهن کان آجا ٿي ويندا. ان ڪري ڪيترائي بدڪردار ۽ ڏوهاري ماڻهو

انهن رسمن کي وڏي اهميت سان ادا ڪندا هئا ۽ پوءِ سڀڪو پوڄاري پاڻ کي ڊميٽر ديويءَ ۽ سندس ڌيءَ ڪوري (ڪنوار) جي رحمت ۽ برڪت جو حقدار سمجهندو هو. شادي شده زالون، آئنده لاءِ پنهنجي مڙسن سان وفادار ٿي رهڻ ۽ پاڪ صاف زندگي گذارڻ جو قسم کڻي، اتان ستيون جتيون ٿي نڪرنديون هيون.

عبادت جون رسمن ادا ڪرڻ کان پوءِ عبادت ۾ شريڪ سڀني ماڻهن کي ٻئي جهان ۾ سڀني گناهن کان آجڪاڻيءَ جو يقين ٿيندو هو. آواڳان (هي جوڻ) نظرڻي جي تصور سان گڏ حيات بعد الموت جو تصور به سندن ذهن ۾ هوندو هو. پر اهي تصور ڪجهه صدين گذرڻ کان پوءِ ايليسس جي پوڄارين جي عبادت ۽ اعتقادن ۾ داخل ٿيا، ته مرڻ کان پوءِ اهي وري ٻي جوڻ ۾ زنده ٿيندا. سندن روح وري ڪنهن انسان يا جانور جي شڪل ۾ داخل ٿي وري نئين حياتي ماڻيندا.

عبادت جي انهن پراسرار ۽ مخفي رسمن ۾ ٻنهي آگاهائي جڳ جا پراڻا ۽ اگهاڙا ناچ ٿيندا هئا ۽ ٻيون به ڪيتريون ئي عجيب غريب رسمن ادا ڪيون وينديون هيون.

ڊميٽر ديويءَ جو ويڙھ، سندس ڌيءَ ڪوري (ڪنوار) جي پيدائش ۽ ڪوري جو پلوڻو (هٿڀڙ) ديوتا هٿان اغوا ٿيڻ ۽ سندس زوري لڄ لٽجڻ، ڌيءَ جي وڇوڙي ۾ ڊميٽر جو درٻار ڦرڻ ۽ آخر ماءُ ۽ ڌيءَ جو ملاپ — هڪ ڊرامي جي صورت ۾ ڏيکاريو ويندو هو. ان ناٽڪ کي ڊرومينون Dromenon سڏبو هو. ڊراما جو اکر اتان ورتل آهي.

ان ڊرامي ۾ اناج جي ديوي ڊميٽر جي شادي آسماني ديوتا زوس سان ڪرائي ويندي هئي. ان ۾ ڊميٽر جي پوڄارڻ (ڊميٽر جي پاران) ڪنوار ٿيندي هئي ۽ وڏو پوڄاري هيروفانت (زوس جي بدران)

يوناني ڏند ڪٿائون [(۹۵)] ڊميٽر ديوي

گهوت ٿيندو هو. پر ان ۾ سندن جنسي ميلاپ فقط نالڪي يا علامتي Symbolic ٿيندو هو. هيروڦانت هڪ ڪٽري زهريلي وڻ جو رس Hemlock پيئڻ ڪري شهوت يا مردانه قوت کان محروم ٿي ويندو هو. مشعلن جي اجهائڻ کان پوءِ گهوت ڪنوار جي جوڙي کي هڪ اونداهي ڪنڊ ۾ اڪيلو ڇڏيندا هئا. ان وچ ۾ پوڄارين جو هجوم انهيءَ آس نراس جي ٻڌڻ ۽ اوسيڙي ۾ هوندو هو ته الاهيءَ جوڙي جي ميلاپ جو ڪهڙو ٿو نتيجو نڪري. سندن عقيدتي موجب سندن چوڻڪاري جو اهڙي وسيلو هو.

ٿوري دير بعد اهو مها پوڄاري هيروڦانت ٻاهر نڪري ايندو هو ۽ هڪ شعلي جي سوجهري ۾ ماڻ مٺيءَ ۾ مڪائي جو هڪ سنگ کڻي اچي ڏيکاريندو هو. پوءِ اهو اعلان ڪندو هو ته راڻيءَ بريمو کي پاڪ بريموس ڄائو آهي ”هڪ زوردار هستيءَ هڪ زوراور شئي پيدا ڪئي آهي.“ ”ان ماءُ“ پنهنجي ٻچي آن’ کي چڻيو آهي.

ان ماءُ ڊميٽر جي (سندس پوڄاڻ جي روپ ۾) وڻ جا سُور، ڊرامائي نموني ڏيکاريا ويندا هئا. اناج جي وڏيل سنگ کي ڏيکارڻ سان انهيءَ نالڪي جو آخري سين ٻورو ٿيندو هو.

پرومي ٿيس (ديوتا)

PROMETHEUS

صفتون

ڪائنات ۾، سڀ کان اول، چيڪي مٽيءَ مان، انسانن جا پوتا خلقيندڙ — (جن ۾ اڃا ديويءَ ساھم وڌو). انسانن کي نيڪي، بدي، ڪوڙ، سچ، سخاوت، بخيلي ۽ ٻيون وصفون ۽ خاصيتون عطا ڪندڙ، انسانن ۾ جانورن ۽ ٻڪرن واريون خصلتون پيدا ڪندڙ — سڀني، قسمن قسمن جانورن جي پوتن جو خالق.

[پروميٿيس ديوتا]

(۹۷)

[يوناني ڏلد ڪٿائون]

ٽيٽن Titan خاندان جو هڪ ڏاهو ديوتا، جنهن انسانن کي باهم جي استعمال کانسواءِ، لکڻ پڙهڻ، حساب ڪتاب، نجوم ۽ طب جا علم سيکايا. ماڻهن کي گڏهڻ، گهوڙن اٿڻ، رين، پڪرين، ڍڳين ۽ ٻين جانورن چارڻ، پالڻ ۽ انهن جي کير گوشت، کائڻ، وارن ۽ آن جي استعمال جا طريقا سيکايا.

نه صرف ايترو، بلڪ پروميٿيس ديوتا انسانن کي سمورن علمن، فنن ۽ هنرن جي بنيادي ڄاڻ ڏني ۽ ڏاهپ جا گس ٻڌايا.

جيئن ته، ابتدا ۾، سڀني انسانن کي، ٿيءَ ٿينديءَ جي خبر پوندي هئي، ان ڪري هو، سڀني ايندڙ مصيبتن ۽ آفتن کان اڳ ۾ واقف ٿي ويندا هئا. ايتري قدر جو، هنن کي پنهنجي موت جي اڳواٽ خبر پئجي ويندي هئي. نتيجي ۾، انسان پنهنجي مستقبل جو حال معلوم ڪري، ڊپ خوف ۽ پريشانيءَ جي زندگي گهاريندو هو. پروميٿيس، انسان کي ان ذهني پيڙا کان آڇو ڪرڻ لاءِ، انسانن کان اڳ ڪٿيءَ جي قوت کسي ورتي ۽ کين ”انڌي اميد“ حوالي ڪيائين ته جيئن انسان اميد جي آسري، بهتر زندگي گذاري سگهي.

پروميٿيس ديوتا جو ٻيءَ اڀاڻ ۽ ماءُ ٿيمي هئي. ڪن روايتن ۾، اوشيانس جي ڌيءَ ڪلائي منيءَ کي سندس ماءُ ڄاڻايو ويو آهي. سندس ٽي ڀائر اٽلس، مينوئيس ۽ اپي ميٿس هئا.

پروميٿيس کي ائينهه ڌيڙيءَ ستارن ۽ جوتش جو علم ڏنو. ان کان علاوه، کيس رياضي، جهاز راني، طب ۽ ڌاتوئن ٺاهڻ جي ڄاڻ سان نوازيو.

پرومي ٿيئس، جيڪي به انسان جا ٻوٽا ٺاهيا، انهن جا
 مهاندا ديوتائن جهڙا رکيائين. ٻوٽا ٺاهي زوس ديوتا کي ڏيکاريندو
 هو. پر ”فائون نالي“ هڪ سهڻي ڇوڪر جو ٻوٽو هن زوس کي
 نه ڏيکاريو. جڏهن زوس کي ان جي خبر پيئي ته هن ان ڇوڪري
 کي چوپيٽر (مشتري) تارو بنائي آسمان ۾ ٽنگي ڇڏيو.

جانورن جي قرباني

پرومي ٿيئس، جيڪي انسان جوڙيا هئا، تن جو هڪ ڀيري
 ديوتائن سان زبردست جهيڙو ٿي پيو. نيٺ پرومي ٿيئس وڃ ۾
 پئي پنهجي ڌرين جو پاڻ ۾ ٺاهه ڪرايو. ان ٺاهه تحت، انسانن لاءِ اها
 سزا مقرر ڪئي ويئي ته هو ديوتائن لاءِ جانورن جي قرباني ڪندا رهندا.
 قربانيءَ جو گوشت ٻن حصن ۾ ورهايو ويندو، هڪ حصو ماڻهن
 پاڻ کڻندا، باقي حصو، جنهن ۾ آندا، هڏا، اوجھريءَ ۽ ڪر،
 وغيره اچي وڃن ٿا، اهي ديوتائن جي نالي ڪيا ويندا.

انسانن تائين باهم پهچائڻ سبب

پرومي ٿيئس کي سزا

پرومي ٿيئس، انسانن لاءِ باهم جو هئڻ ضروري سمجهيو ته
 جيئن هو رڌ پچاءُ ڪري سگهن، لوه پگھاري، ان مان هٿيار پنھوار
 ٺاهي سگهن ۽ ٻيا ڪم وٺن. ان ڪري، هن هيفائسٽس جي
 ڏنوئيءَ مان باهم چورائي ماڻهن جي حوالي ڪري ڇڏي. اهو
 ڳالهه زوس ديوتا کي پسند نه آئي، ڇاڪاڻ ته زوس ديوتا جو

خيال هو ته باهم فقط ديوتائن لاء مخصوص آهي، جيڪا آيس سائڪلويپس جي ديوتائن وٽان ”سوڪڙي“ طور ملي هئي. ان ڪري هن پروميٿيس سان گڏ سڀني انسانن کي به سخت سزا ڏيڻ جي رٿا بڻائي. هن سڀ کان اول، هيڦائسٽس ديوتا کي هڪ ”عورت“ جو بڻيو ٺاهڻ جو حڪم ڏنو. هيڦائسٽس ته شاه ڪاريگر هو. هن پنل مٽيءَ مان هڪ سهڻي ۽ سهڻي عورت جو بڻيو بڻايو. جنهن ۾ اڻينا ديويءَ ساھ ڦوڪي زندگي وڌي. پوءِ سڀني ديوتائن ۽ ديوين کي سڏي اها ڪائنات جي پهرين عورت ڏيکاري ويئي. زوس ديوتا جي خواهش مطابق، اڻينا ديويءَ دنيا جي ان پهرين عورت کي سٺ مان سڳا ٺاهي، سٺا ۽ اوچا وڳا ويس آڻڻ ۽ سٺيءَ سان سڄڻ جو هنر ڏنو.

حسن، عشق ۽ جنسي ڪشش جي ديويءَ افسروڊائيٽ، ان عورت کي سونو هار ۽ ٻانهن ۾ سونا ڪڙا وجهي، اهڙو ته مينگاريو جو ڏسڻ سان سڀ ڪنهن مرد جي دل مٿس هرڪي پوي. هرگز ديوتا ان عورت کي مڻو ڳالهائڻ ۽ زالٿا ناز نغرا، ڊوه ۽ چمڪي بازي سڀاري. دنيا جي ان پهرين عورت جو نالو ”پنڊورا“ رکيو ويو، جنهن جي معنيٰ آهي: سو ڪڙين سان نوازيل.

ان کان پوءِ زوس ديوتا جي حڪم تي، هرگز ديوتا پنڊورا کي ڪٿي اچي هن ڌرتيءَ تي، پروميٿيس جي گهر پهچايو. پنڊورا سان گڏ هڪ ڀيتي يا مٿ ۾ لاڙو ويو جيڪو

کيس ڏاج ۾ ڏنو ويو هو. جنهن ۾ سڄي دنيا جون بچڙايون، خرايون، بيماريون، مصيبتون ۽ ٻيا ڏک سور ۽ عذاب بند ٿيل هئا. ڀروسي ٿيس ديوتا جي غيرحاضريءَ سبب، سندس بي سمجهه ڀاءُ ابيي ميسس، زوس طرفان سوکڙي طور موڪليل اها عورت قبول ڪري، ساڻس شادي ڪئي. جيتوڻيڪ، ڀروسي ٿيس پنهنجي ڀاءُ کي اڳ ۾ ئي سمجهائي ڇڏيو هو ته زوس ديوتا کان پاسو ڪري ۽ ان طرفان موڪليل ڪا به سوکڙي وغيره قبول نه ڪري. مگر هو تحفي ۾ مليل حسين عورت کي موٽائي نه سگهيو.

پنهورا کي پاڻ به، اها خبر نه هئي ته کيس ڏاج ۾ مليل پيٽيءَ ۾ ڇا بند آهي. ان ڪري، جيئن ئي هن پيٽي کولي ته سموريون بيماريون، بچڙايون، خرايون اڏاسي سڄي دنيا ۾ ڪاهي پيون ۽ انسان ذات کي وڪوڙي ويون. اهڙيءَ طرح، زوس ديوتا، باهم حاصل ڪرڻ جي ڏوهه ۾، انسان کي اڻ-ڪٽ ۽ اڌيتناڪ سزا ڏني.

ٻي طرف، انسانن تائين باهم پهچائڻ جي ڏوهه هيٺ زوس ديوتا، ڀروسي ٿيس کي لوهي سنگهرن ۾ ٻڌائي ڪوهه قاف جبل جي چوٽيءَ تي تنگائي ڇڏيو، جتي زوس ديوتا طرفان موڪليل هڪ گجهم روزانو ڀروسي ٿيس جو جيئرو هڻي ڪائيندي هئي. جيئن ته، ڀروسي ٿيس ٽائين خاندان مان هئڻ ڪري ”لافاني“ هو ان ڪري، هن جو ڪاڌل جيرو هڻي ڏينهن تي، ساڳيو اوتري جو اوترو ٿي ويندو هو. نيٺ، هرڪيولس (هيراڪليس)

ن گجھم کي تير هئي ماري، ڀرومي ٿيئس کي ڪوه قاف جي قيد
ان آزاد ڪرايو.

هڪ ٻي روايت مطابق، زوس ديوتا، ڀرومي ٿيئس کي ان
شرط تي آزاد ڪرڻ لاءِ تيار ٿيو ته هو کيس، سندس هڪ محبوبه
”ٿيئس جل ڀريءَ“ مان پيدا ٿيندڙ ٻار جي قوت بابت احوال ڏي.
ابتدا ۾، ڀرومي ٿيئس زوس ديوتا جي ڪابه ڳالهه نه ٻڌي ۽
ڪوه قاف جبل تي ٺنگيو رهيو. ان تان ڪاوڙجي، زوس کيس
پنهنجي وچ ۽ گوڙ پيدا ڪندڙ لٽ وهائي ڪڍي. جنهن سبب
ڀرومي ٿيئس ان جبل جي ٻئيءَ سميت وڃي پاتال ۾ ڪريو.
نيٺ گهڻي وقت کانپوءِ، هن زوس جو شرط قبول ڪيو ۽ کيس
ٻڌايو ته ٿيئس جل ڀريءَ مان پيدا ٿيندڙ ٻار ڪائڻس کان به وڌيڪ
سگهارو ٿيندو. اهڙيءَ طرح، زوس ديوتا جو اقتدار خطري ۾ پئجي
ويندو. زوس اهو ٻڌي ٿيئس جل ڀريءَ جي هميشه لاءِ پڇر ڇڏي
ڏني ۽ واعدي مطابق ڀرومي ٿيئس کي آزاد ڪري ڇڏيو.

دنيا جو وڏي ۾ وڏو طوفان

پنڊورا جي ڀيتيءَ مان نڪتل برائين سبب، سڄيءَ دنيا ۾
ڀڄڻاڻيون ڪاهي پيون هيون. ان ڪري زوس ديوتا به فڪر ۾
پئجي ويو. جڏهن هو پاڻ ڌرتي ڏسڻ آيو ته اتي، آرڪاڊيا جي
بادشاهه کيس مهمانيءَ ۾ پنهنجو غلام ڪهي انجو گوشت ڪارايو.
هاڻ، زوس کي يقين ٿيو ته دنيا ۾ ڀڄڻاڻين جي انتها ٿي ويئي آهي. انڪري

زوس ديوتا انسان ذات کي ختم ڪرڻ لاءِ هن دنيا ۾ هڪ وڏي
۾ وڏي ٻوڏ آندي.

ان ٻوڏ کان اڳ ٻرومي ٿيئس جي ڇوڻ تي پٽس ڊيوڪالين
هڪ ٻيڙي ٺاهي اڳواٽ ان ۾ کاڌي پيئي جو انبار لڳائي ڇڏيو
هو. پوءِ هڪ وڏو طوفان آيو ۽ وڏا مينهن وٺا، سمنڊ ٻلتي پيا
۽ هيءَ دنيا هڪ وڏي ٻوڏ هيٺ اچي وئي جنهن ۾ سمورا انسان
ختم ٿي ويا پر ڊيوڪالين ۽ ٻائراهم ٻئي زال مڙس بچي ويا هئا
۽ نتوڏينهن نو راتيون ٻائيءَ ۾ رهڻ کانپوءِ سندن ٻيڙي وڃي
ٻارناس جبل تي پهتي. اهو به چيو وڃي ٿو ته ٻرومي ٿيئس يا
ان جي ماءُ ٿيئس جي نصيحت تي پنهنجي زال مڙس پٿر اڇلايا جن
مان زالن مردن جو نئون انساني نسل پيدا ٿيو.

اٽيڪا جي ملڪ ۾ ڪاريگرن جي ديوتا جي حيثيت ۾
ٻرومي ٿيئس جي ٻوڏا ڪئي ويندي هئي.

اڪليز ديوتا

Achilles

صفتون

سونهري وارن وارو، جانئو، ڦڙتيلو ۽ سگهارو يونان جو هي ناليرو بهادر سورمو، ڏروجن جنگ ۾ شريڪ سڀني يوناني سورمن کان مٿاهون درجو رکندڙ هو. هوسڪندر اعظم لاءِ به هڪ مثالي هيرو هو. هڪ جذباتي، خود غرض، ظالم، بداخلاق، ڪريل ۽ نيچ سورمو، هڪ وڏو زاني، عورتن ۽ ڇوڪرن سان ٻرو فعل ڪندڙ، مثل عورتن سان به جنسي فعل ڪندڙ. سندس ماءُ ٿيٽس Thetes کيس آب حيات ۾ پير جي ڪٽڙيءَ کان جهلي آبتو

[اڪليز ديوتا

(۱۰۸)

يوناني ڏند ڪٿائون]

وهنجاريو هو ان ڪري هو لافاني بنجي ويو پر سندس پير جي ڪٽڙي لافاني ٿيڻ کان رهجي وئي.

نالو ۽ لقب

ماءُ پيءُ جو نالو اڪليز هو ۽ لائيڪوميڊيز جي محل ۾ کيس سرڪائي سيرا Sercysera، آئيسا Aissa ۽ پائرها Pyrrha جي زنانن نالن سان سڏبو هو. هومر هن سورسي کي پوڊارڪيس Podarkes (تيز ڊوڙندڙ) سڏيو آهي. کيس پيمپٽس به سڏيو ويو آهي.

جنم

اڪليز جو پيءُ پيلس Peleus ڦيٽا جو بادشاهه هو ۽ سندس ماءُ ٿيس هڪ سامونڊي جل پري هئي، جنهن تي زوس ديوتا ۽ پوزيڊون ديوتا ٻئي پائر عاشق هئا. پر پوءِ جڏهن ڇتر پين تـم ٿيس مان ٿيندڙ پٽ پنهنجي پيءُ کي تڙي ڇڏيندو تڏهن شاديءَ تان هٽ ڪئي ويا ۽ زوس ٿيس جي شادي هڪ انسان پيلس سان ڪرائي. انهيءَ شاديءَ ۾ بنا دعوت جي ايرز Eris (مصببت) ديوي گهڙي آئي ۽ ائين، هيرا ۽ افروڊائيٽ ديوي جي اڳيان اچي هڪ سونو صوف اڇلايائين. ان تي لکيل هو ”سڀني کان وڌيڪ سٺيءَ لاءِ“. اهو صوف نيڪ ٿراءِ جي شهزادي پيرس جي هٿان وڃي افروڊائيٽ (وينس) ديويءَ کي مليو. ان ڪري ائينا ۽ هيرا ديوين کي وينس ديويءَ مان حسد ٿي پيو ۽ اها ڳالهه ٽروجن جنگ جو بنياد ثابت ٿي.

ٿيس کي پيلس مان ست پٽ ٿيا. جن مان ڇهه ڄڻا لافاني بنائڻ جي خواهش ۾ باهم ۾ تپائيندي سندس هٿان مري ويا، باقي ستين پٽ اڪليز کي پيلس زوريءَ وڃي باهم مان ڪڍيو هو.

[اڪليز ديوتا]

(۱۰۵)

[يوناني ڏند ڪٿائون]

ان ڪري هو ٻچي ويو ۽ ان ڳالهه تان ڪاوڙجي ٿيس پيلس
 کي ڇڏي وئي. ان کان اڳ اڪليز کي هوءَ اسٽار نديءَ ۾
 کڙي ڪان آبتو جهلي ٻي ڏياري ڇڪي هئي، ان ڪري کڙيءَ
 کان سواءِ سندس سمورو بدن لافاني ٿي چڪو هو.

پيلس اڪليز کي وٺي وڃي قنطور خيرون Centour chairon
 وٽ پيلن جبل تي ڇڏيو. اتي خيرون هنن ڪسي شينهن ۽ سوئر
 جو گوشت ۽ رڇن جي هڏين جي مڇ ڪارائيندو هو، جيئن مڇهس
 سورهيائي پيدا ٿئي. کيس ڊوڙ ۾ تڪو ٿيڻ لاءِ هرئين جي هڏين
 جي مڇ ۽ ما کيءَ جو مائارو به ڪارايو ويندو هو. خيرون کيس
 گهوڙي سواري ۽ شڪار سان گڏ بانسري وڄائڻ به سکاري.
 کيس ويجهن جي ٽڪين هڪن کان به واقف ڪيو. ڪيلي اوپي
 Calliope نالي هڪ ميوز کيس وڏين دعوتن ۾ ڳائڻ جو هنر به
 سکاريو. ڇهن سالن جي عمر ۾ هن هڪ جهانگو سوئر جو شڪار
 ڪيو. پوءِ هو اچي هريو ۽ روزانو جهنگ مان سوئر ۽ شينهن
 ماري خيرون جي غار ۾ آڻڻ، سندس وتيرو ٿي ويو. هو ايلڊو ته
 ڊوڙ جو سگهو هو جو ڪن کان سواءِ هرڻ به جهليو ايندو هو.
 آرئيس ۽ ائينا ديون کي به اڪليز جي ڦڙڙسي ڏسيو ڏندين
 آگرين اوچو وينديون هيون. سندس ماءُ ٿيس کي اڳ ۾ ئي
 اهي ٻڙا ٻنجي ويا هئا ته نراء واري جنگ مان اڪليز جيئرو
 ڪونه موٽندو. اڪليز جي تقدير ۾ اهو لکجي چڪو هو ته نراء
 جي جنگ ۾ وڏو نالو ڪوي مري يا پنهنجي ملڪ ۾ خوريءَ
 جهڙي وڏي ڇمار مائي. انهن ڳالهين کي ڳڻي مائس کيس هڪ
 هڪ چوڪريءَ جو ويس ڍڪائي، اسڪائي روس جي بادشاهه
 لائي ڪوميڊيز جي حوالي ڪيو.

عشق ۽ اولاد

لائي ڪوميڊيز بادشاهه جي محل ۾ اڪليز هڪ ڪنواري

[اڪليز ديوتا]

(۱۰۶)

[يوناني ڏند ڪٿائون]

ڇوڪريءَ پائڙعا جي نالي ۾ رهيل هو. پر بادشاهه جي ڌيءَ ڊيڊاميا Deidameia وٽ سندس پردو کلي پيو. ٻئي پاڻ ۾ ٺهي ويا ۽ لڪ ڇوريءَ پاڻ ۾ سمهن سهڻن لڳا. ڊيڊاميا کي پيٽ ٿي پيو ۽ هن نيوپٽوليمس نالي هڪ پٽ ڄائو.

* هن جي ڦيٽا ۾ سندس هڪ دوست پٽروڪليس سان گهڻي گهرائي هوندي هئي. هن پٽروڪليس سان غيرفطري تعلقات قائم ڪيا هئا. پٽروڪليس هن کان عمر ۾ وڏو هو. ۽ هن تي عاشق هوندو هو.

* ڇيو وڃي ٿو ته هن سورسي، اني جينيا سان به شادي ڪئي هئي.

* ٿراه جي بادشاهه ٻريام جي هڪ سهڻي پٽ ٽروئلس Troilus سان به هن بدفعلي ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي پر هن انڪار ڪيو ۽ ڀڄي ويو. هن ان کي وڃي جهليو ۽ ساڻس وحشي جانور وانگر زوري غيرفطري فعل ڪرڻ کانپوءِ کيس ماري ڇڏيو.

* برائي زيز، ٽرلٽ جي مال ۾ سندس پتيءَ ۾ آئي هئي ان کي اگمان وڃان ٿيڻي ويو هو. ان ڪري اڪليز يونائين جو ساٿ ڇڏي جنگ ۾ ٻي طرفدار ٿي ويهي رهيو. پر پوءِ نيڪ جڏهن هو جنگ جي ميدان ۾ واپس موٽيو تڏهن کيس سندس سريت برائي زيز واپس موٽائي ڏني وئي.

* ٻريام جي ڌيءَ پولڪزينا تي به هي عاشق هو. پر ان جي ڀاءُ هيڪٽر پولڪزينا لاءِ ڏکيا ۽ بي عزتيءَ جهڙا شرط رکيا هئا، جيڪي هن پورا نه ڪيا. پوءِ وري به هن پولڪزينا کي هٿ ڪرڻ جون ڪوششون ڪيون پر ڪامياب نه ٿي سگهيو. هڪ روايت ۾ اهو چيو ويو آهي ته پولڪزينا جي آسري ۾ هو هڪ اٽڪل جو شڪار ٿي جهلجي پيو ۽ ماريو ويو.

* نروجن جنگ کان اڳ هو هيلن تي عاشق هو ۽ هڪ رات خواب ۾ کيس هيلن ڏسڻ ۾ آئي ۽ ان سان خواب ۾ جنسي ميلاپ سبب کيس تڙ پئجي ويو هو. ان ڪري جڏهين جنگ هلندي هن نراء جي قلعي جي ڀت تي هيلن کي جيئرو جاڳندو ڏٺو ته چتو ٿي پيو. ڪن روايتن ۾ اهو چيو ويو آهي ته مرڻ کانپوءِ پوئين دنيا ۾ پاتال هيلن سان سندس شادي به ٿي هئي.

* اهو به چيو ويو هو ته عالم ارواح ۾ ميديا سان به سندس شادي ٿي هئي.

* اميزان راڻيءَ پينٿي سيليا نراء وارن جي مدد ۾ هن سورمي سان جنگ ڪئي. جنگ ۾ پينٿي سيليا مري وئي. پوءِ هن سورمي نهايت ذلالت سان هن راڻيءَ جي لاش سان جنسي ميلاپ ڪيو.

نراء جي جنگ ۾ شريڪ ٿيڻ

نراء جو شهزادو پئرس اسپارٽا جي راڻيءَ هيلن کي پڄاڻي ويو هو. هيلن جي ڀانئن وٺڻ لاءِ يونان جي ماڻهن اسپارٽا جي بادشاهه مينني لس جي ڀاءُ اگامنان جي اڳواڻيءَ ۾ هڪ وڏو ٻڙو ٺاهي نراء تي چڙهائي ڪئي. جنهن ۾ ان دور جي وڏن وڏن يوناني ديوتائن ۽ سورن حصو ورتو. اگامنان هن سورمي کي آڻڻ لاءِ اوڊي سر، سينٽر ۽ اجاڪس کي موڪليو جن اچي بادشاهه لائي ڪوسيديز کان موڪل وٺي سندس محل ۾ هن سورمي جي ڳولا ڪئي. اڪليز اتي پائرها جي نالي سان هڪ ڪناري چوڪريءَ جي روپ ۾ رهندو هو. اوڊي سيئس چالاڪي ڪري محل ۾ قسمين قسمين جي شين جو ڍير لڳايو ۽ محل ۾ رهندڙ سڀني عورتن ۾ هوڪو ڏنو ته جنهن کي جيڪا به شئي وٺي سا

ڪٿي وئي. ان سان گڏ اوديسس محل جي پٺيان جنگي توتارا وڇائڻ ۽ تلوارن جي ٽڪرائڻ جو حڪم ڏنو. توتارن جو آواز ۽ تلوارن جو چٻڪاٽ جڏهين هن سورسي جي ڪنن تي پيو ته هن کي جوش وٺي ويو ۽ سوکڙين جي انبار مان گولي وڃي تلوار ۽ ڍال کنيائين، ۽ زناڻو ڇولو لاهي ڇڏيائين. اهڙيءَ طرح گالهه جو ڀول ڪلي ويو ته هو ڇوڪري ناهي پر ڇوڪرو آهي. ان کان پوءِ پنهنجي سرميڊون قبيلي جي جوانن کي ساڻ ڪري خوشيءَ سان جنگ تي روانو ٿيو.

هڪ ٻي روايت ۾ چيو ويو آهي ته اوديسي ۽ نيسٽر جڏهين پيليئس بادشاهه وٽ پهتا ته هن فونڪس Phoenix جي نگرانيءَ ۾ پنهنجي پندرهن سالن جي عمر جي پٽ اڪليز کي ساڻن گڏي وٺيو. ٽيئس پٽس اڪليز لاءِ هڪ سهڻي پيٽي سُن ڪپڙن ۽ قيمتي گاديون سان ڀري ساڻ ڪري ڏني. هن سورسي سان گڏ سندس هڪ دوست پيٽروڪلس به هو. جيڪو عمر ۾ کانئس وڏو هو پر حيثيت ۾ کانئس گهٽ هو. هن جي پيٽروڪلس سان گهڻائي ياراني هئي. ايتري قدر جو ائين چيو ويو آهي ته هنن جا پاڻ ۾ غير فطري تعلقات به هئا. هن جي مهنداريءَ ۾ يوناني سامونڊي ٻيڙو يوناني فوج کي ڪٿي ڏراءُ ڏانهن روانو ٿيو وٽ ۾ ٻلجي يوناني ٻيڙي وڃي مائيشا ۾ لنگر هنيو. اتي جي بادشاهه ٿيلي فس، جيڪو هيراڪليز جو پٽ هو. تنهن يونانين کي ڏاڍو ماريو ۽ کين موٽائي سندن جهازن ڏانهن اماڻيائين پوءِ اڪليز ۽ پيٽروڪلس به اتي وڃي پهتا. هن سورسي نيزو هئي ٿيلي فس کي ڦٽي وڌو. پوءِ ٿيلي فس ۽ سندس ساٿين پڇي چنڊ ڇڏائي. وٽ تي اسڪائي روس پيٽ تي لهي پيا ۽ اتي لائي ڪوسميديز بادشاهه جي ڌيءَ ڊيڊيميا سان هن ساڻن موٽڻ سان شادي ڪئي. هوڏانهن ٿيلي فس جا ڌڪ نه چٽا، تنهن کي اڀالو ديوتا اهو ٻڌايو ته اهي ڦٽ اهو ڇٽائيندو جنهن لڳايا هوندا، اهو ٻڌي هو اڪليز وٽ ويو، جنهن

هڪ ٻوٽي کي سندس نيزي جي زنگ سان ملائي ٿيلي نسر جي زخمن تي رکيو جنهن ڪري هو چڱو ڀلو ٿي ويو.

ان کان پوءِ وري ٻيو ڀيرو يوناني سامونڊي ٻيڙو اولس Aulis ۾ گڏ ڪيو ويو. اتي مشهور جوتشي (اڳڪٿيون ڪندڙ) ڪالچس Calchas اها پيشن گوئي ڪئي ته جيستائين آگاسينان پنهنجي سهڻي ڌيءَ آفي جينيا کي آرنيمس ديويءَ جي نالي قربان نه ڪندو تيستائين مٿائو واءُ نه لڳندو ۽ ٻيڙو وڃي نه سگهندو. آگاسينان ٺڳي ڪري پنهنجي زال هڪليٽير نيسٽرا کي ڇوڏي موڪليو ته آفي جينيا کي ڏياري موڪل ته سندس شادي اڪليز سان ڪرايان. آفي جينيا کي جڏهن اصل ڳالهه جي خبر پئي تڏهن هن رضا خوشيءَ سان پنهنجي ملڪ جي مفاد لاءِ ڪسڻ قبوليو. ائين به چيو وڃي ٿو ته هن سورمي کي جڏهن خبر پئي ته سندس نالي جو ڊوھ ڪري آفي جينيا کي گهرايو اٿن ته هن ڪنهن طرح آفي جينيا کي مرڻ کان بچائي سائيٽيا موڪلي ڇڏيو. ائين به چيو ويو آهي ته هن ڊيليميا مان نه پر آفي جينيا سان شادي ڪئي هئي جنهن مان نيوپٽوليمس ڄائو هو.

جڏهن يوناني ٻيڙو ٿراه جي ويجهو هڪ ٻيٽ ٿينيڊوس وٽ پهتو ته اتي جي بادشاهه ٿينيس Tenes جيڪو اڀالو ديوتا جو پٽ هو. تنهن يونانين جو مقابلو ڪيو ۽ هڪ پٿر جي وڏي چپ کڻي يونانين کي هٿن تي هو ته اهو ڏسي اڪليز ٻيڙي مان تڪڙو تري اچي ڪناري تي پهتو ۽ نهڙو هڻي ٿينيس کي ماري وڌائين. جڏهن اڪليز کي اها خبر پئي ته ٿينيس اڀالو ديوتا جو پٽ آهي، ته ڪاوڙ مان پنهنجي نوڪر مٺي مون کي ماري وڌائين جو هن کيس اڳواٽ اهو چيو ته ٻڌايو ته ٿينيس ڪو اڀالو ديوتا جو پٽ هو. هن کي سندس ماءُ اڳ ئي اهو چٽاءُ ڏنو هو ته جي اڀالو جي ڪنهن پٽ کي ماريندين ته اڀالو وير نه ڇڏيندو ۽ توکي به ماريندو.

ان کان پوءِ هن ٽينيس جي پيٽن هيمپٽيا جي لڇ لٽن لاءِ ان جي پٽ ورتي. پر قدرت سان زمين ڦاٽي پئي ۽ هيمپٽيا زمين دوز ٿي وئي. انهيءَ پيٽ ٽيني ڊوس ۾ ئي هن جو يوناني فوجن جي سپهه سالار اگامينان سان جهنگڙو ٿيو هو. اڪليز جو چوڻ هو ته اگامينان کيس سڄيءَ دل سان ٽراءِ واري جنگ ۾ شامل ڪرڻ ٿئي چاهيو.

اڪليز پيو يوناني هو جنهن ٽراءِ جي سرزمين تي سڀني کان اڳ قدم رکيو. ڪن جو چوڻ آهي ته هو سڀني کان پوءِ اتي آيو هو. ڇاڪاڻ ته اها پيشن گوئي ٿيل هئي ته جيڪو حملو آور ٽراءِ جي زمين تي پهرين قدم رکندو اهوئي سڀ کان اڳ ۾ مرندي. پروٽيسي لاس اهو پهريون يوناني هو جنهن پهرين ٽراءِ ۾ قدم رکيو ۽ سڀني کان اڳ ماريو ويو هو.

اڪليز پنهنجي جهاز کان سڌو ٽپ ڏئي اچي ٽراءِ جي ڪناري تي بيٺو، جتي سندس پير لڳا اتي پاڻيءَ جو چشمو ٺهي ويو، اتي لهندي شرط سڪنس Cycnus سان سندس ويڙهه ٿي، جنهن تي ڪنهن به تير تلووار يا نيزي جو اثر نٿي ٿيو. اڪليز پنهنجي خود جي ڏاڳن سان کيس ڦاهو ڏئي ماريو. اهو سڪنس پوزيڊون ديوتا جو پٽ هو. ان کان پوءِ يونانين ٽراءِ جو گهيرو ڪري پنهنجي جهازن کي ڪناري تي بيهاري ڇڏيو.

ٽراءِ جي فتح ٿيڻ جي باري ۾ پيشن گويون

* جيڪڏهن پريام بادشاهه جو پٽ ٽروئيلس ويهن ورهين جي ڄمار جو ٿي ويو ته پوءِ ٽراءِ فتح نه ٿي سگهندو.

* ٽروئيلس جو موت يونانين لاءِ ضروري ٿي پيو. ان کي هن سورمي وڏي ذلالت سان ماريو. اپالو ديوتا جي مندر جي بيجرمتي

[اڪليز ديوتا]

(۱۱۱)

يوناني ڏند ڪٿائون]

ڪري، ان مندر ۾ کيس زخمن سان چور چور ڪري سائس غيڙهه ڪري
فعل ڪيائين .

* مشهور جوتشي ڪالچس اها پيشن گوئي ڪئي هئي ته
آگاسينان جي ڌيءَ آفي جينا کي ڪهي قربان نه ڪيو ويندو ته
يونانين جي سامونڊي سفر لاءِ واءِ سٺائو نه لڳندو ۽ سف نه
ٿي سگهندو.

* جيڪو به ٽراءِ جي جنگ ۾ ٽراءِ جي سرزمين تي پهرين
قدم رکندو اهو سڀني کان اڳ مڙي ويندو.

* جيڪڏهن ٿريس جي بادشاهه رهيسس جي گهوڙن
اسڪامينهر دريا جو پاڻي پيئو ۽ ٽراءِ جي زمين جو گاهه کائو ته
ٽراءِ فتح نه ٿي سگهندو.

اوچتا حملا

* هن هڪ رات اهو هئي پريام بادشاهه جي باغ مان سندس
پٽ لائي ڪائون کي جهلي، ٻانهه بنائي پٽروڪلس جي حوالي
ڪيو. جنهن کيس يونيس بادشاهه وٽ وڪڻي ڇڏيو. پر پوءِ انجي
مائنن فديو ڏئي ان کي آزاد ڪرائي ڇڏيو.

* لائي ڪون کي گهر آڻي اڃا ٻارنهن ڏينهن مس ٿيا ته هن
سورسي وري به ان کي حملو ڪري ماري ڇڏيو.

* هن پنهنجن ڪن چونڊ سائين سان گڏجي ٽراءِ جي
آسپاس وارن ڳوٺن ۾ ڦرمار ۽ تباهي ڪرڻ شروع ڪئي. اڃا جبل
تي هن بادشاهه پريام جي هڪ پٽ ميسٽر کي ماري ڇڏيو. هڪ
ٻئي شهزادي اينياس Aeneas کي سندس چوٽايو مال ڇڏي ڀڄڻ
تي مجبور ڪيائين.

* لائرنيسس جي شهر کي تباه ۽ ويران ڪري ڇڏيا.

* ميسٽر جو ڇوڀايو مال ڪاهيائين.

هن هيٺين شهرن تي حملا ڪري انهن تي قبضو ڪيو.

۱- ليسبوس Lesbos ۲- فوڪائيا ۳- ڪولوفون ۴- سمرنا

۵- ڪلازومينا ۶- سائسي ۷- ايجيالس ۸- ٿينوس

۹- ايڊراميس ۱۰- ڊائيڊي Dide ۱۱- اينڊير ۱۲- لبتائيم

۱۳- ڪولون ۱۴- انٿانڊرس.

انهن ڪانسواءِ هن هيڪڙجي زال انڊراسڪي Andromache

جي پيءُ ايشن جي شهر ٿيبي تي حملو ڪري، ايشن کي سندس ستن پٽن سميت ماري ڇڏيو. اتي اڀالو جي مندر جي ڀوڄاري ڪرائي سس Chryses جي ڌيءَ ڪراهي سيز Chryseis کي به ٻانهي بنايو ويو. ڪراهي سيز مال غنيمت جي ورهائجي ۾ اگامينان جي هٿيءَ ۾ آئي هئي.

ان کان سواءِ هن سورمي ٿيبي شهر مان پيڊاسس نالي مشهور گهوڙو به پاڻ سان آندو. اڍا جبل وٽ اڪليز جي هڪ حملي ۾ ٽراءِ جي مشهور سورمي اينيس Aeneus کي پنهنجو ڇوڀايو مال ڇڏي ڀڄڻو پيو. هن لائيري نيسس جي شهر تي حملو ڪري ان کي برباد ڪري ڇڏيو. اتي جي بادشاهه مائي نيس Mynes ۽ سندس ڀاءُ مقابلي ۾ مارجي ويا. مائي نيس بادشاهه جي زال برائي سيس Briseis کي قيد ڪري اڪليز جي ٻانهي بنايو ويو. انهيءَ ڏک وگهي برائي سيس جي پيءُ برائي سس Brisius غيرت ۾ پاڻ کي ٿاهو ڏئي ماري ڇڏيو. اڪليز ۽ اگامينان جي وچ ۾ قوت جو ڪارڻ اها ئي برائي سيس هئي. اڀالو ديوتا کسي سندس ڀوڄاري ڪرائي سيس جي ڌيءَ ڪڇڻ جو ٻڌي ڪاوڙ وٺي وئي. هن اگامينان کي حڪم ڪيو ته يڪدم ٻانڙن موٽائي منهنجي ڀوڄاري

[اڪليز ديوتا]

(۱۰۰)

يوناني ڏند ڪٿائون]

جي حوالي ڪر. اگامينان لاچار ٿي ڪراهي سيس کي ان جي پيءُ جي حوالي ڪيو پر پاڻ وري برائي سس کي پاڻ وٽ وهاري ڇڏيائين. ان تان اڪليز ۽ اگامينان جي وچ ۾ جهيڙو ٿي پيو ۽ اڪليز يونانين جو ساٿ ڇڏي بي طرفدار ٿي ويو.

ٿراءَ جي جنگ

جنگ کي ۹ سال گذري ويا پر يوناني ٿراءَ فتح نه ڪري سگهيا. ان زماني ۾ سپاري ۾ جنگ کان پاسو ڪيو ويندو هو. سپاهي جنگي ڪسرتن ۾ ڏينهن پورا ڪندا هئا.

هڪ ڏينهن پريام بادشاهه جي راڻيءَ هڪوبا Hecuba پنهنجي سڻي ڌيءَ پوليكزينا سان گڏ اڀالو ديوتا جي مندر ۾ وئي. اتي هي سورمو پوليكزينا کي ڏسي مٿس عاشق ٿي پيو. هن پوليكزينا جي وڏي ڀاءُ هڪٽر کان سنگ گهريو. هڪٽر کيس چوائي موڪليو ته ”جنهن ڏينهن تون يوناني ڪئمپ ڇڏي ٿراءَ ۾ اچي اسان جي لشڪر سان شامل ٿيندين، ان ڏينهن پوليكزينا جي ٻانهن پنهنجي حوالي ڪنداسون، پر جي تون يوناني ڪئمپ ڇڏي نٿو سگهين ته پنهنجي سوٽ اڃاڪس وڏي کي مارڻ جو قسم ڪڍ.“ پر اها پوئين ڳالهه هن جي ڪرڻ کان ٻاهر هئي. نيٺ بئار جي موسم سان گڏ جنگ جي باهم به پڙڪا کائڻ لڳي. جنگ جي ميدان ۾ اڪليز هڪٽر جي ڪڍ لڳو پر هڪٽر جي ڀاءُ هيالي سس جي تيرن کيس ڦٽي وڌو. هوڏانهن پنهنجي ٻوڇاريءَ جي ڌيءَ ڪچن تي اڀالو ديوتا به ڪاوڙ ۾ پرڄي يونانين تي تيرن جو مينهن وسايو.

اهو به چيو وڃي ٿو ته زوس ديوتا جو دلي لاڙو به ٿراءَ وارن ڏانهن هو، تنهن اڪليز جو يونانين سان جهيڙو ڪرائي ڇڏيو.

اهو به چيو وڃي ٿو ته پولڪرينا جي سڱ جي لالچ ۾ بادشاهه پريام کي خوش ڪرڻ لاءِ هن جنگ کان منهن موڙيو هو. هوڏانهن هيڪٽر جڏهن هن کي مقابلي لاءِ للڪاريو ته هن چيو ته آئون جنگ تان هٽ ڪڍي چڪو آهيان.

اڪليز جي نه هئڻ ڪري جنگ جي ٻڙ ۾ ٽراءِ وارن جو پاسو گهرو ٿي ويو. ٽراءِ جون فوجون يونانين کي ٽڪي اچي سندن جهازن تائين پهتيون. انهيءَ مايوسيءَ ۾ ٽڪاڻجي اگامنان، فونڪس، وڏي اڃاڪس Ajax the great ۽ اوڊيسيئس کي ٻن نقين سان اڪليز وٽ موڪليو ويو ته ڪنهن طرح کيس راضي ڪري اچن. هنن ڪيترين قيمتي سوکڙين سان گڏ برائيئس جي هاننن مونائي ڏيڻ جي آڇ ڪئي ۽ اهو به ويساهه ڏنائون ته اڃا تائين اگامنان برائيئس جي اوڏو به نه ويو آهي ۽ هوءَ ڪنواري آهي. ان سان گڏ هن کي اگامنان جي طرفان اهو به چيو ويو ته سندس ٽن ڌيئرن مان جيڪا وڻيئي سا وهار ۾ مارت نه ڇڏي. ٻراڪليز جي ڪاوڙ ڏيئي هن ٽي هن کين ٿڙو ٻڙو جواب ڏئي ڇڏيو.

ٻئي ڏينهن ٻنهي ڌرين جي وچ ۾ چٽي ويڙهه لڳي. ٽراءِ جي سپه سالار هيڪٽر يونانين جي بچاءَ واري لائين ٽوڙي کين پاڇ ڪائڻ تي مجبور ڪيو. ان جنگ ۾ يونان جا ٽي هزار سورما اگامنان، ڊيوئيديز، اوڊيسيئس، ٻيوري پلس ۽ يونانين جو وڏو ويڇ مڪائون به سخت زخمي ٿيا. ايتري قدر جو وڏو اڃاڪس به ٻڙ ٻالهو ڪري پڇي نڪتو. انهيءَ جنگ ۾ اڃا ٿورو ٽراءِ وارن جي طرف هو ۽ ٻيوريون ۽ هيراڊيوي يونانين جي مدد ڪئي. اڪليز پروٽيسيئس جي جهاز کي ڏٺو، جنهن کي ٽراءِ وارن ٻانهن ڏئي ڇڏي هئي، اهو ڏسي هن کي پنهنجو وير وسري ويو. سندس دوست پٽروڪليس سندس زردم ۽ هٿيار ڏيکيو وڙهيو پئي. ۽

يوناني جهازن کي باهيون ڏيندڙ نراء وارن تي تيرن جو وسڪارو لائي ڏنو هئائين.

يونانين جي هار تي اڪليز جي دل تان ويرو وڌ وري ويو ۽ هن پنهنجي پوئلڳ مريدون کي حڪم ڏنو ته پيٽروڪلس جي پوئاري ڪن. پيٽروڪلس کي نراء وارن اڪليز جي ويس ۾ ڏٺو هو، تن سمجهيو ته اهو اڪليز آهي، سي پوئتي هٽي ويا. پيٽروڪلس همت ڪري جهازن مان باهم وسائي ۽ سر پيڊون کي ماري وڌائين. جنهن لاء چيو ويو آهي ته زوس يا پوزيڊون جو پٽ هو. ڪن جو چوڻ آهي ته ان جنگ ۾ پيٽروڪلس جيڪر اڪيلي سرفتح ڪري وڃي ها پر اڀالو ديوتا ئي دفعا کيس قلعي جي پٽ تان ڪيرائي ڇڏيو. نيڪ هيڪٽر هڪ ئي ڌڪ سان پيٽروڪلس کي ماري وڌو ۽ يونانين جي ڏسندي ڏسندي سندس پٽ تان اڪليز واري زرمه ۽ هٿيار لاهي ورتا. ان کان پوءِ مينڀي لس ۽ وڏي اجاڪس مڙسي ڪري پيٽروڪلس جو لاش ڪٿي يوناني ڪئمپ ۾ پهچايو. پيٽروڪلس جو لاش ڏسي اڪليز ڌڪ وچان پٽ تي ڪري پيو ۽ ڌوڙ ۾ ليهڙڙڻ لڳو.

ان کان پوءِ ٽيمس پنهنجي پٽ اڪليز لاءِ نئين زرمه ۽ هٿيار هيٺائين ڏيوتا کان ٺهرائي ڪٿي اچي هن سورسي کي ڏنا. اڪليز انهيءَ زرمه تي هٿيار لڳائي اچي جنگ جي پڙ ۾ پير وڌو. هن نراء وارن ۾ چوٽر ڦڙڦوٽ ۽ ڏهڪاءُ وجهي ڇڏيو. هو اٽي اسڪامينڊر درياءُ ڏانهن ڀڳا ۽ باقي بچيل ٻين نراء جي ماڻهن ۽ هيسيل ۽ ڊنل هرئين وانگر وڃي نراء جي قلعي ۾ پناهه ورتي.

نيڪ جڏهن هيڪٽر ۽ اڪليز هڪ ٻئي جي سانهون اچي ٿيا ته ٻنهي ڌرين جي فوجن پٺيان هٽي جاءِ ڏني. پهرئين هيڪٽر ڇا ڪيو جو اڪليز کي ٽڪائڻ لاءِ نراء جي قلعي جي چوٽي تي ڊوڙون وڌائين پر هي نه ٿڪو ۽ آخر هيڪٽر پاڻ ٽڪي پيو

[اڪليز: ديوتا]

(۱۱۶)

يوناني ڏند ڪٿائون]

۽ پوءِ نيزو اڇلائي اڪليز کي هنياين پر نيزو زرمه جي ڪري نه لڳو ۽ مٿان جو اڪليز جوابي نيزي جو وار کيس ته هيڪٽر جي سيني مان آرهار نڪري ويو.

مرڻ وقت هيڪٽر کيس اها منٿ ڪئي ته سندس لاش فديو وٺي به سندس مائٽن جي حوالي ڪج پر هن انڪار ڪيو ۽ هيڪٽر جي زرمه لاهي سندس پيرن جي ڪڙين ۾ ٽنگ ڪري سندس جئين جي ڏاڳن سان ان جا ٻئي پير ٻڏي ڇڏيائين ۽ پوءِ هيڪٽر جو لاش ٿي دفنا قلعي جي ٻاهران گهلياين. اهو به ڇڏيو وڃي ٿو ته ان لاش کي پنهنجي رت جي پٺيان ٻڏي جهازن تائين گهليندو ويو.

بيٽروڪلس کي ڇڪيا تي ڇاڙهڻ

اڍا جيلن مان ڇڪيا لاءِ ڪاٺيون گهرائي هن سورمي پنهنجي دوست بيٽروڪلس جي ڇتا تيار ڪئي. هن بيٽروڪلس مٿان سندس گهوڙا ۽ ٻه گستاڪهي قربان ڪيا. ان کان سواءِ ٿراءِ جي قيدن مان ٻارنهن مکيم اميرن ۽ سردارن کان سواءِ پريام بادشاهه جي ڪيترن ئي پٽن جون نڙيون وڍي انهن کي بيٽروڪلس مٿان ڪڍي قربان ڪيو. هن هيڪٽر جي لاش کي ڪتن کان ڪارائڻ چاهيو ٿي، پر پوءِ افروڊائيم کيس انهيءَ ڪڍي ڪم کان روڪيو. پوءِ هو روزانو هيڪٽر جي لاش کي بيٽروڪلس جي قبي جي چوڌاري ٿي پيرا گهليندو هو.

بادشاهه پريام جو اڪليز وٺان هيڪٽر جو لاش ڇڏائڻ

هن سورمي هيڪٽر جي لاش کي روزانو گهلي ڪنوڪرڻ ٿي چاهيو پر اڀالو ديوتا هيڪٽر جي لاش جي سنڀال ڪئي ۽

ان کي ڪنو ٿيڻ کان بچايو. نيٺ زوس ديوتا وچ ۾ ٺهي پيو. هن پنهنجي پٽ هرمز کي حڪم ڏنو ته پريام بادشاهه کي حفاظت سان اڪليز تائين پهچائي. پريام دل جهلي رات جو وڃي هن سورمي جي جهوپڙيءَ وٽ پهتو. هي گهري ننڊ ۾ ستل هو. پريام جيڪر آسانيءَ سان سٽي کيس ماري وجهي ها پر پريام پنهنجي ننڊ ۾ غافل دشمن کي دوکي سان مارڻ مناسب نه سمجهيو ۽ کيس اٿاري نمائڻيءَ سان هن کان پنهنجي پٽ جو لاش گهريو. هن سورمي کانئس هيڪڙ جي وزن جيترو سون گهريو. پوءِ لالچي يونانين ٿراءَ جي شهر جي ٻاهران ساھميءَ جا ٻه وڏا پٿر ڪڍا ڪيا ۽ هڪ پٿر ۾ هيڪڙ جو لاش رکيائون ۽ ٻئي پٿر ۾ پريام جي خزاني جو سمورو سون، هيرا جواهر ۽ سونيون مھرون وڌائون. پوءِ ٻه هيڪڙ جو پٿر گهرو نڪتو. تڏهن قلعي جي پٽ مٿان پولڪزينا پنهنجا سونا ڪنگڻ ساھمي جي ان پٿر ۾ اچي وڌا. پولڪزينا کي ڏسي هن سورمي پريام کي چيو ته جيڪڏهن هن شهزاديءَ جو سڱ مون کي ڏيو ته آئون سون تان هٿ ڪڍي ڇڏيندس ۽ جي هيلن کي موٽائي ميني لاس کي ڏيو ته آئون ٿراءَ ۽ يونان جي وچ ۾ لاهم به ڪرائي ڇڏيندس. پر پريام سون موٽائي نه ورتو ۽ هيائين ته هيلن تان هٿ ڪڍي، جي يوناني موٽي ويندا ته آئون توکي پولڪزينا جو سڱ ڏيندس. هن چيو ته آئون ڪوشش ڪندس پر گالهه نه ٺهي. پريام پنهنجي سورهيءَ پٽ جو لاش ٿراءَ ڪڍي ويو.

ٿروجن جنگ ۾ ٿراءَ وارن جي مدد ۾ حبش جو بادشاهه سيمنان ۽ اميزان راڻي پينٿي سيليا به پنهنجي فوجن سان شامل ٿيا هئا. هن جنگ کان اڳ اميزان راڻي پينٿي سيليا پنهنجي ڀيڻ کي اتفاق سان اوچتو شڪار ڪندي تير هڻي ڦٽي وڌو هو ۽ پوءِ پنهنجو ملڪ ڇڏي اچي ٿراءَ ۾ پناهه ورتي هئائين. راڻي پينٿي سيليا وڏي بهادر ۽ ويڙهو سورمي هئي. انهيءَ جنگ ۾ هوءُ ٿراءَ جي

يونانين سان وڏي سورهياڻي سان وڙهي هئي. هن يونان جي وڏن سورسن سان وڏا مهاڏا اٽڪايا ۽ ايتري قدر جو ڪيترائي ڀيرا هن اڪليز جا ٻه جنگ جي پڙ ۾ پير چڙائي ڇڏيا ۽ هو ٻنهي هٿن تي مجبور ٿي ويو. ايتري قدر به چيو ويو آهي ته هن سورهيه راڻيءَ، هن کي مقابلي ۾ ماري ڇڏيو هو، پر ٿيمس جي منڻ تي زورس ديوتا سندس حياتي بچائي. اڪليز راڻيءَ تي عاشق ٿي پيو هو ۽ جڏهن ٻئي مقابلي ۾ هن راڻيءَ کي ماري وڌو ته ان جي لاش سان هن جنسي ميلاپ ڪيو هو. ٿيريسٽيز Therstes نالي هڪ يونانيءَ اها ٻي حياتي ڏسي اڪليز کي ٺوڪيو ان تي هن ڪاوڙجي ٿيريسٽيز کي اهڙو ته مٿ هنيو جو هو سري پيو. انهيءَ ڪريل ۽ ذليل حرڪت ڪري يونانين ۾ هن لاءِ ڌڪار پيدا ٿي ويو. ڊيوسيليز جيڪو ٿيريسٽيز جو سوٽ هو تنهن ٻنهي سيليا جو لاش گري آئي اسڪامينڊر درياءَ ۾ ٽٽوڪيو. جنهن کي پوءِ اتان ڪڍي هن سورس درياءَ جي ڪنڌيءَ تي وڏي عزت احترام سان دفن ڪيو.

اڪليز جو موت

پريم بادشاهه پوءِ پنهنجي اڳي ڀاءُ ٿيونس کان مدد گهري. ٿيونس آشوريا جو شاهنشاهه هو. هن پنهنجي پٽ ميمنان حبش جي بادشاهه کي وڏي فوج ڏئي ٿراء جي مدد ۾ موڪليو. ميمنان هڪ وڏو جنگي جوڌو هو. هن اچڻ شرط يوناني فوج ۾ ناڪوڙو وجهي ڇڏيو. هن ڪيترن يوناني سورسن کي قتل ڪيو جن مان اڪليز جو دوست اينٽي لوڪس مشهور آهي جيڪو نيسٽر Nestor جو پٽ هو. ميمنان جي حبشي فوجن جي اچڻ سان جنگ ۾ ٿراء وارن جو پاسو زور ٿي ويو ۽ ذري گهٽ سمورا يوناني جهاز تباه ٿيڻ تي هئا ته رات پئجي وئي ۽ جنگ ختم ٿي وئي. ٻئي ڏينهن صبح جو اڃاڪس سان ميمنان جو مقابلو هليو پئي ته ان کي هٿائي اڪليز پاڻ اچي ان کي سندرو ڏنو. مقابلي ۾ هن ميمنان کي

[اڪليز ديوتا

(۱۱۹)

يوناني ڏند ڪٿائون]

قتل ڪري سندس لاش، اينٽي لوڪس جي ٻرندڙ چٽاءُ تي کڻي رکيو. ان کان پوءِ هن سورمي، ٿراءَ جي فوجن ۾ افراتفري رهندي ڇڏي. اتي پٿرس وجهه وٺي پنهنجي تيرڪمان سنڀالي چٽائي اڪليز کي تير هنيو ۽ هي مري ويو. چيو وڃي ٿو ته هيڪڙ کي ماري پوءِ ان جي لاش تي اڪليز وڌائي ۽ ۾ ڀرجي، جيڪي گڏ، لفظ ڳالهائيا هئا انهن تان ديوتائون ڪاوڙجي پيا هئا ۽ اڀارو ديوتا پٿرس کي ڳولي ان جي هٿان يا خود پاڻ تير هڻي هن سورمي کي ماريو هو ۽ کانئس ٿروٽيلس ۽ سائيڪنس جي موت جو پلانڊ ورتو هو. جنگ هلندي اجاڪس اعظم ۽ اوڊي سيس ڏاڍي سورهياڻي ڪري هن سورمي جو لاش صحيح سلامت يوناني ڪئمپ ۾ آندو.

اڪليز جي موت لاءِ ڪن يوناني مورخن جو وري هيئن چوڻ هو ته پولڪزينا کانئس سندس مرڻ جو راز ورتو هو ۽ کيس اها خبر پئي ته ڪٿي ۾ ڏک لڳڻ سان هي مري ويندو. پولڪزينا جي آري تي ان جي ڀاءُ ڊي فوس کيس اڀارو جي مندر ۾ گهرائي پٿرس جي هٿان ماريو هو. مرڻ وقت هن سورمي اها وصيت ڪئي ته سندس قبر تي پولڪزينا کي به ڪهي مٿانئس قربان ڪيو وڃي. ڪن مورخن وري هيئن چيو آهي ته ٿراءَ وارن هيڪڙ جي لاش جي منهن ۾ ڏنل سون وري يونانين کان موٽائي ورتو ۽ ۾ اڪليز جو لاش موٽائي ڏنو هو.

اڪليز جي مرڻ تي يونانين تي مايوسي ڇانئجي وئي. سندس موت جي ماتم ۾ جل ڀريون ۽ ميوزز به شامل ٿيون. جن پٽي ڀار ڪيدا (نوحه خواني ۽ مرثيه خواني ڪئي) ۱۷ ڏينهن هن جو ماتم ڪيو ويو. جيتوڻيڪ يوناني سردارن به ڳوڙها ڳاڙيا ڀر عام سپاهين تي هٿڙي خوار ۽ بدنام غدار جي موت تي ڪوبه ڏک ڪونه ٿيو.

اڪليز جي لاش کي چٽا تي رکي ساڙيو ويو. ۽ سندس

ڦلهيار (رڪ)، بيٽروڪلس جي ڦلهيار سان گڏ هڪ سوني مٺ ۾ رکيو ويو. اهو سونو مٺ هيٺائينس ديوتا جو ٺاهيل هو ۽ يوناني-سٿيٽس کي سندس شاديءَ ۾ سوکڙي ڪري ڏنو هو. هيلسيپانٿ وٽ سيگام جي هنڌ تي ان مٺ کي پوريو ويو. انهيءَ پٺ تي هڪ ڳوٺ جو نالو اڪيليم Acilleum رکيو ويو. جتي جي مندر ۾ اڪليز جو هڪ بت رکيل هو جنهن کي ڪن ۾ ايرنگ پاتل هئا.

اڪليز جي اعزاز ۾ راندين جا مقابلا

اڪليز جي مرڻ تي لاش ساڙڻ يا ڍڪڻ جون عام رسمون ادا ڪيون ويون. انهن ۾ راندين ۽ ڪسرتن جا مقابلا ٿيا، جن ۾ يوناني پهلوان پنهنجي مهارت جا انگ ڏيکاريا. وڏي اڃاڪس ٿالي اڇلائڻ جو مقابلو ڪيو، يوميليس اٺن جي ڊوڙ کڻي ۽ ڊيوميديز ڊوڙ ۾ پڌريون نمبر آيو ۽ ٿيوسر Teucer تيراندازيءَ جو مقابلو ڪيو.

اڪليز جون مرڻ کان پوءِ شاديون

ڇو وڃي ٿو ته پنهنجي مرڻ کان ڪجهه ڏينهن اڳ هن پنهنجي ماءُ جي مدد سان هڪ خواب ۾ هيلن سان هم بستريءَ ڪئي ۽ خواب ۾ هيلن کي ڇيائين ته حقيقي زندگيءَ ۾ به پنهنجو ديدار ڪرائي. پوءِ سچ پچ هيلن ٿراءِ جي قلعي جي پٺ تان کيس ديدار ڪرايو ۽ ڏاڍا ناز نغرا ڪيا. اهي جلوا ڏسي هو هيلن تي عاشق ٿي پيو. ۽ مرڻ کان پوءِ ٻي دنيا ۾ هن هيلن سان شادي ڪئي. ان ڪري کيس پيمپٽس Pemptus يعني پنجن سڏيو ويندو آهي. ان کان اڳ ۾ هيلن جا چار مڙس هئا.

ائين به ڇو وڃي ٿو ته ٻيءَ دنيا ۾ هن جئسن جي زال ميهڊا سان به شادي ڪئي ۽ پوءِ هو ايليوسس جي ميدانن ۾ رهڻ لڳو.

[اڪليز ديوتا]

(۱۲۱)

[يوناني ڏند ڪٿائون]

ليوسي ٻيٽ ۾ اڪليز جي عبادت ڪئي ويندي هئي. هڪ الهام موجب اولمبيا جي جهوني آکاڙي ۾ هن جي مورتِي بيهاري وئي. اتي سڄ لڳي مهل ايلين جون عورتون هن سورمي جي عبادت جون رسمون ادا ڪنديون هيون. ٿيسلي جا ماڻهو به هر سال هن جي نالي قربانيون ڏيندا هئا. اسپارٽا ۾ هڪ رستي تي هن جي هڪ ٻڙ پوئي پراڪس Prax هڪ مندر جوڙايو هو جنهن ۾ عام ماڻهن کي وڃڻ کان منع ٿيل هئي.

هيراڪليز (هرڪيولس) ديوتا

Heracles

صفتون

يونان جو عظيم ترين هيرو - سورمو، جنگجو پهلوان، عام انسان ۽ ديوتائن جو مددگار، رومين لاء فتح جو ديوتا، God of victory، زوس ديوتا ۽ الڪمينيءَ جو (ناجائز) پٽ، وڏو شرابي، عورت باز، سهڻين عورتن ۽ سهڻن ڇوڪرن جو شوقين، هڪ مهربان جنگي جوڌو، ڪاوڙ جي حالت ۾ بيحد وحشي ٿي ويندڙ، روسي واپارين جو خاص ديوتا - پوري پني قد بت وارو، ٺاهوڪو، ڪاٺ پيڻ جو شوقين. کيس جسماني قوت جي ڪري ڏاڍي شهرت ملي.

[هرڪيولس ديوتا

(۱۲۳)

يوناني ڏند ڪٿائون]

هڪ روايت مطابق سندس لاءِ چيو وڃي ٿو ته هو ستارن جي علم، فلسفي ۽ موسيقيءَ جو به ڄاڻو هو.

هيراڪليز شينهن جي ڪل مان ٺاهيل لباس پهريندو هو. تير ڪمان ۽ گرڙ سندس خاص هٿيار هئا.

روم ۾، هن سورمي جي عبادت ڪئي ويندي هئي. ان مقصد کان ”فورم بوريا“ ۾ هڪ وڏو مندر ”آرامئڪسيما“ نالي قائم ڪيو ويو هو. روم جا واپاري پنهنجي آمدنيءَ جو ڏهون حصو (عشر) نذراني طور هن ديوتا جي مندر ۾ پيش ڪندا هئا.

* هڪ ڀيري، هيراڪليز جي اڳي-مائه هيرا ديويءَ، پنهنجي ڪرامت سان هنکي ڀريو ڪري ڇڏيو. ان ڇريائپ ۾ هن پنهنجا ڇهه پٽ ماري ڇڏيا.

* هن ديوتا کي فونيشيا جي ديوتا ”ميلڪارٽ“ سان به پڻيو وڃي ٿو.

* مرڻ کان پوءِ، هيراڪليز کي آسمان تي سدائي ديوتا god جو درجو ڏنو ويو.

نالا ۽ لقب

هن سورمي کي شروع ۾ الڪائيس Alcaeus ۽ پيليمنون Palaemon به چوندا هئا. مشهور يوناني مورخ سيسرو Cicero جو چوڻ آهي ته هيراڪليز (هرڪيولس) جي نالي سان ڇهه سورما هوندا هئا ۽ روم جي هڪ ٻئي عالم ”وارو“ Varro جو چوڻ آهي ته هيراڪليز جي نالي سان چوٽيتاليهه، (۲۴) سورما ٿي گذريا آهن. پر عام طور چيو وڃي ٿو ته هن نالي سان ٽي سورما ٿي چڪا آهن جن مان هڪ مصر وارو هيراڪلين سام يا ڄام، ٻيو

ڪريٽ جو ڊيڪٽائل Dactyl ۽ ٽيون زوس ۽ الڪمينيءَ جو پٽ، جنهنجو اسين هتي ذڪر ڪري رهيا آهيون.

* هيراڪليز جي اڪري معنيٰ آهي ”هيرا جي عظمت“ (هيرا ديوي - زوس ديوتا جي وڏي زال ۽ پٽ، جنهن هن سورمي کي ٺاڻيو هو.)

جنم

ٿرورين جي بادشاهه ايمفي ٿريان جي شادي الڪمينيءَ سان ٿي. شاديءَ واري پهرين رات الڪمينيءَ، پنهنجي مڙس اڳيان هي شرط رکيو ته، تيسٽائين هوءَ کيس پنهنجي ويجهو اچڻ نه ڏيندي جيستائين هو سندس اٺن پائرن جي قتل جو بدلو نه وٺندو جيڪي هڪ ويڙهه ۾ مارجي ويا هئا. ايمفي ٿريان سندس زال جي گالهه رکندي، بدلو وٺڻ لاءِ روانو ٿي ويو. ايمفي ٿريان جي وڃڻ بعد، زوس ديوتا، جيڪو الڪمينيءَ تي عاشق هو، سندس مڙس جي شڪل ۾ وٽس اچي سهڙيو ۽ چيائينس ته، تنهنجي پائرن جي قتل جو بدلو وٺي آيو آهيان. الڪميني، زوس ديوتا کي نه سڃاتو ۽ کيس پنهنجو مڙس سمجهي ميلاپ جي اجازت ڏنائين. زوس ديوتا سڄيءَ رات الڪمينيءَ سان لڳو رهيو. نه صرف ايترو بلڪه، هن جنسي ميلاپ جو پورو مزو وٺڻ لاءِ، ان رات کي ڊگهو ڪري ۳۶ ڪلاڪن واري رات بڻائي ڇڏيو. ان رات کي ڊگهي ڪرڻ جو مقصد اهو به هو ته زوس ديوتا هڪ عظيم سورمي کي پيدا ڪرڻ گهريو ٿي، جيڪو نه فقط انسان ذات پر ديوتائن جي به مدد ڪري سگهي. جڏهن زوس هليو ويو ته مٿان الڪمينيءَ جو اصلي مڙس ايمفي ٿريان به اچي پهتو ۽ چيائين ته آئون تنهنجي پائرن جي قاتلن کي ختم ڪري آيو آهيان. اها صورتحال ڏسي الڪميني منجهي پيئي ۽ ساڻس ٿيل سڄي رات واري ويڙن پنهنجي

مؤس کي ٻڌايائين. ايمي ٿريان اهو واقعو سٺي ڏاڍو ششدر ٿيو. پوءِ استخارا ڪڍايائين، جنهن مان کيس خبر پئي ته ”زوس ديوتا سندس زال جا ڪم لاهي ويو آهي.“ پوءِ سڄي رات زوس جي ٻپ وچان پنهنجي زال جي ويجهو به نه ويو.

نئون مهينن بعد، زوس ديوتا، ديوتائن جي ديس اولمپس ۾ اها خوشخبري ٻڌائي ته کيس پٽ ڄمڻ وارو آهي جنهنجو نالو هيراڪليز رکڻ ٿيو. جيڪو پريسس جي نالي پري گهراڻي جو حڪمران ٿيندو. زوس جي زال هيرا ديويءَ کي جڏهن اها خبر پئي ته هوءَ حسد ۽ ساڙ وچان آبي کان ٻاهر نڪري ويئي ۽ هيراڪليز خلاف سٽون سٽڻ لڳي. هن سڀ کان اول، زوس کان وڃڻ ورتو ته پريسس جي ڪٽنب ۾ هاڻ جيڪو به ٻار سڀ کان اول پيدا ٿيو ته ان کي بادشاهي ڏني ويندي. جيئن ته زوس کي پڪ هئي ته پريسس جي ڪٽنب ۾ سڀ کان پهرين هيراڪليز پيدا ٿيندو ان ڪري هن کي اهو وڃڻ ڏيڻ ۾ ڪوبه اعتراض نه ٿيو. پنهنجي مؤس کان وڃڻ بعد، هيرا ديوي تڪڙو ماڻي سين ملڪ ۾ پهتي. اتي جي راڻي پيٽ سان هئي. مگر هن جي وير جا ڏينهن تمام پري هئا. هيرا ديوي پنهنجي ڪرامت سان ان راڻيءَ کي وير جا سور ڪرائي وڌا ۽ الڪمينيءَ کان اڳ هن راڻيءَ کي پٽ ڄائو جنهن جو نالو ”يوريسٽيس“ رکيو ويو.

ٻي پاسي الڪمينيءَ جو به وير ٿيو. هن به جاڙا ٻار ڄڻا. هڪ هيراڪليز. زوس ديوتا جو پٽ ۽ ٻيو افي ڪليز. ايمفي ٿريان جو پٽ. جيئن ته الڪمينيءَ کي هيرا ديويءَ جي ناراضگيءَ جي خبر پئجي چڪي هئي، ان ڪري ٻپ وچان، پنهنجي پٽ هيراڪليز کي، کڻي وڃي ٿيس جي قلعي کان ٻاهر ميدان ۾ اچائي آڻي. اها حالت ڏسي زوس ديوتا کي پنهنجي پٽ جو خيال پيو. هن

پنهنجي ڪنواري ڌيءَ ائينا تي ڪم رکيو ته هو هيرا ديويءَ جي آماده ڪري ته جيئن هو هيراڪليز کي پالڻ جو انتظام ڪري. ائينا هيرا ديويءَ کي وٺي اچي اهو سگهارو پار ڏيکاريو. هيرا ديوي کي هڪ لاوارث معصوم ٻار تي رحم اچي ويو ۽ کيس ڏني پنهنجي ٽچ پيارڻ لڳي. هيراڪليز اهڙي ته زور سان هيرا ديوي جون ڇاتيون ڌاڻيون جو سور وڃان هن ديويءَ کان رڙ نڪري ويئي. هيرا سور وڃان، ٻار کي زوري پٺي ٽچ ڇڏائي هيٺ ڦٽو ڪيو. مگر هيرا جي ڇاتيءَ مان وهندڙ ڪور جي هڪ تڪي سڙهم وهي آسمان ۾ ڦهلجي تارن جي صورت اختيار ڪري ويئي، جنهن کي اڄ به ڪير ڌارا (ڪهڪشان) Milkway سڏجي ٿو.

ٿيس جو اهو هوندو، جتي هيرا ديوي هن سورمي کي ٽچ ڏني، ان کي ”هيراڪليز جو ميدان“ سڏيو ويو. هڪ عظيم ديويءَ جو ڪير پيڻ ڪري هيراڪليز لافاني بڻجي ويو. آخرڪار هن کي سندس ماءُ الڪمينيءَ پالڻ جو انتظام ڪيو، مگر هيرا ديوي ان ٻار کي سڃاڻي وئي ۽ ان کي مارڻ جون سڌون سڻيندي رهي. هڪ ڀيري، جڏهن ننڍڙو هيراڪليز ۽ سندس ڀاءُ افي ڪليز هڪ پينگهي ۾ گڏ سٽا پيا هئا ته هيرا ديويءَ هنن کي مارڻ لاءِ ٻه نانگ موڪليا. نانگن کي ڏسي افي ڪليز رڙيون ڪرڻ لڳو. انهن رڙين تي سندن ماءُ الڪميني ڀڄندي آئي. هن ڏٺو ته ننڍڙي هيراڪليز، بنا ڀڄڻ جي، پٺي نانگن کي پنهنجن هٿن ۾ ڇڄائي ماري ڇڏيو هو. ان واقعي بعد، الڪميني پنهنجي پٽ هيراڪليز بابت، ان ملڪ جي بيغمبر ”ئيريزليس“ کان پڇيو جنهن ٻڌايس ته هي ٻار وڏو ٿي، هڪ عظيم هستي بڻبو.

ابتدائي تعليم

هن سورمي کي نيليٽن ۾ ائفي ٿريون بادشاهه رت (جنگي

گماڏي جنهن کي گهوڙا چڪيندا هئا) هلائڻ سيکاري ۽ ان کي رٿ جي سواريءَ ۾ پڙ ڪيو. ڪاسٽر کيس تلوار بازي سيکاري. هرمرز ديوتا جي پٽن مان هڪڙي بدشڪل ۽ پوائنٽي پٽ، جنهن جو نالو آئولڪس يا هار پالڪس هو هن کي ٿونشي بازي سيکاري. تيراندازيءَ ۾ سندس استاد يورپي ٽس يا ائمفي ٽريون جو هڪ ٽراڙ ٿيوتارس هو، جيڪو سٿين نسل جو هو. ڪن مشهور يوناني مورخن ايولودورس ۽ ڊيوڊورس سڪلس هيراڪليس جو تيراندازيءَ جو استاد اٻالو ديوتا کي ڄاڻايو آهي.

ڇيو وڃي ٿو ته تيراندازيءَ ۾ هي سورمو ايندو ته پڙ هو جو جهيڙس ڪو مت ٿاني نه هو. مشهور يوناني مورخن جو چوڻ آهي ته هو ستارن جو علم ۽ فلسفو به ڄاڻندو هو پر علين ۾ سندس استاد ڪير هو اهو چئي نٿو سگهجي. ايلئوسس جي اسرارن جي باني يومولپس کيس گهاٽڻ ۽ سرنڊو (برهٽ) وڃائڻ سيکاريو. لينس کيس علم وادب پڙهايو. يومولپس جي غيرحاضريءَ ۾ لينس کيس سرنڊي وڃائڻ جا سبق ڏيندو هو. هڪ ڀيري لينس هن جي ڪا چوڪ سڌارڻ جي ڪوشش ڪئي پر هن چيو ته مون کي استاد يومولپس جيئن سيکاريو آهي تيئن ڪندس. ان جي ابتڙ ڪوبه سبق نه وٺندس. ان گهالهه تان سندس استاد سائس ٽڪو ٿيو. ان تان ڪاوڙجي هن پنهنجو سرنڊو لينس جي مٿي تي وهائي ڪڍيو. جنهن سبب هو مري ويو. استاد کي مارڻ جي ڏوهه هيٺ مٿس ڪيس هليو، مگر زوس ديوتا جي پٽ راڌا منٿائيس جو ٺاهيل بچاءَ واري حق جو قانون Self defence پيش ڪري هو پاڻ کي ڇڏائي ويو.

شهر ڇڏي بهراڙيءَ ۾ وڃي رهڻ

ائمفي ٽريون بادشاهه ڏٺو ته متان هي چوڪرو اڃا به ڪو

وڏو ڏڄو نه ڪري وجهي. ان ٻڌ کان هن هيراڪليز کي ٻهراڙي ۾ پنهنجي چوپائي مال جي واڙي ۾ ڏياري موڪليو. جتي هو ارڙهن سالن جي عمر تائين رهيو.

ان وقت سندس قد اٽڪل ڇهه فوٽ هو، نيزي بازيءَ ۽ تيراندازيءَ ۾ سندس مٿ نه هو. کاڌي جو شوقين هو. خاص ڪري ڀڳل گوشت ۽ جئون جي اني جا مٿا کيس ڏاڍا وڻندا هئا. هو هڪ ننڍڙي ڌوئل ٻوٽل قميص پائيندو هو. کلي ميدان ۾ سمهندو هو. گجهم سندس دل گهريا پکي هئا. هن جو چوڻ هو ته گجهم ڪنهن به جيئري ساهواري تي حملو لڌا ڪن. هي هروڀرو ڪنهن سان جهيڙو نه ڪندو هو پر جي کيس ڪو اجايو تنگ ڪندو هو ته ان کي ڏاڍي سيڪت ڏيندو هو. هڪ ڀيري ٽرميرس ساڻس مٿو ٽڪرائڻ جو مقابلو ڪيو. هن هڪ ئي ٽڪر ۾ ٽرميرس جو مٿو ڀڄي ڇڏيو. ٽرميرس پهلو ان هلندي ڦرندي عام ماڻهن کي مٿو ٽڪرائڻ جون دعوتون ڏيندو هو. اهڙيءَ طرح هن ڪيترن ئي جا مٿا ڀڄي ڇڏيا هئا.

هيراڪليز سمي اخلاق وارو سورسو هو. هو پهريون انسان هو جيڪو پنهنجي دشمنن کي مقابلي ۾ مارڻ کان پوءِ انهن جا لاش دفن ڪرائڻ لاءِ سندن وارثن جي حوالي ڪندو هو.

ٿيس بيٽس بادشاهه جون ڌيئون

هي سورسو جڏهن ارڙهن سالن جو اچي ٿيو ته مٿس هڪ خطرناڪ شينهن کي مارڻ جو ڪم رکيو ويو. ان شينهن مائٽرون جي آسپاس ائفني ٽريون بادشاهه ۽ بوٽشيا ۾ سندس ٻاڙيسري ملڪ ٿيسيا جي بادشاهه ٿيسپيس جي چوپائي سال ۾ ٺاڪوڙو وجهي ڇڏيو هو.

هيراڪليز شينهن جي ڳولا ڪندي وڃي ٿيسپيا شهر وٽان نڪتو. جنهن جي ويجهو هيليڪون جبل وٽ ان شينهن جو پيو ٿاڪ هو. ٿيسپيا جا ماڻهو هيليڪون جبل جي چوٽيءَ تي ميوزز Muses جو ميلو ملهائڻي رهيا هئا. ٿيسپيا جي بادشاهه ٿيسپيئس هن سورسي جي اچڻ جو ٻڌي پنهنجي محل ۾ سندس مهماني ڪئي. ٿيسپيئس بادشاهه جون پنج ڌيئون هيون. هن هيراڪليز سورسي جي سورهيائي جي هاڪ جو ٻڌي اهو فيصلو ڪيو ته سندس سمورين ڌيئرن کي هن سورسي سان همبستري ڪرائي، جيئن انهن مان اندوڙي سورهيي اولاد پيدا ٿئي. اها رت رتي بادشاهه جن کي چيو ته تون منهنجي وڏي ڌيءَ پروڪرس Procirs سان سهي سگهين ٿو. پهرين رات هن پنهنجي وڏي ڌيءَ کي هن جي سمون واري ڪمري ۾ ڌياري موڪليو جنهن سان هو ستو سهڙيو. ٻيءَ رات پروڪرس جي بدران وري ٻي شهزاديءَ سائس همبستري ڪئي. اهڙيءَ طرح هر رات هڪ نئين چوڪري سندس بستري جي زينت ٿيندي رهي. هن ۵ راتين ۾ سمورين شهزادين سان جنسي ميلاپ ڪيو.

ڪن مورخن هيئن چيو آهي ته هن سورسي هڪڙي ٿي رات ۾ ۹ شهزادين سان جنسي ميلاپ ڪيو جن مان ڪل ۵۱ پٽ ٿيا. وڏي پروڪرس کي ٻه ڄڙا پٽ ٿيا ۽ ان کان ننڍي کي ٻه ڄڙا پٽ ڄاوا. باقي ٻين ۴۷ ڄڻن هڪ هڪ پٽ ڄڻيو.

۵ ڏينهن جي هن لاڳيتي جڳڙا ڪان پوءِ هيراڪليز بادشاهه ۽ سندس ڌيئرن کان موڪلائي انهيءَ خوني شينهن جي پٽ ورتي ۽ وڏي جاکوڙ کان پوءِ هيليڪون جبل ۾ ان کي ماريائين. هن شينهن جي ڪل لاهي ان مان پنهنجي پوشاڪ ٺاهي ۽ شينهن جي سيسيءَ واري ڪل مان ٽوپي ٺاهي پاتائين. ڪن

روايتن ۾ اهو ڄاڻايو ويو آهي ته هن پنهنجي پوشاڪ ۽ ٽوپي ان شينهن مان نه پر نيميا يا ٽيوسي-س واري شينهن مان ٺاهي هئي ۽ سيٿيرا واري شينهن کي هن سورسي نه پر الڪائوس ماريو هو.

ارجينس بادشاهه سان جنگ

پوزيلون ديوتا جي هڪ ميلي جي موقعي تي، ٿييز جي هڪ رت هلائيندڙ جي پٽر لڳڻ سان منيان Miuyan قوم جي بادشاهه ڪلاني مينس مري ويو. ان جي وصيت تي عمل ڪندي سندس وڏي پٽ ارجينس ٿييز تي وڏو حملو ڪري ٿييز وارن کي شڪست ڏني ۽ مٿن ويهن سالن تائين هر سال هڪ سئو ڇوپايا جانور ڏيڻ جو ڏنڊ رکيو جيڪو هو هر سال منيان قوم کي پري ڏيندا هئا. جڏهن ان سال بادشاهه جا ماڻهو ڏنڊ وصول ڪرڻ لاءِ ٿييز آيا ته هن سورسي انهن جا نڪ ۽ ڪن وڍي سندن ڳچين ۾ لٽڪائي انهن کي خالي هٿن ارجينس ڏانهن ڏياري موڪليو. ارجينس اهو ڏسي ٿييز تي حملو ڪيو. ٿييز جي ماڻهن هيراڪليز جي اڳواڻيءَ ۾ مقابلو ڪري ارجينس کي شڪست ڏني.

ان کان پوءِ هن سورسي ماڻهو گڏ ڪري ارجينس جي ملڪ تي حملو ڪيو ۽ سندس قلعي جون پتيون پٽي شهر تي قبضو ڪيو ۽ بادشاهه جو محل ساڙي ڇڏيو ۽ بادشاهه تي ٻيو ڏنڊ رکيو يعني اورچومينس جي ماڻهن کي ٻه سئو ڇوپايا جانور ٿييز وارن کي هر سال ڏيڻا پيا.

ٿييز جي بادشاهه ڪريون هن سورسي جي سورهيائيءَ کان متاثر ٿي کيس پنهنجي ڌيءَ ميگارا جو سڱ ڏنو. هن مان ميگارا کي ڪافي اولاد ٿيو.

ان کان پوءِ هن سورمي يوبوئز جي بادشاهه پائراڻيڪ تي وڙهائي ڪئي، جنهن ارجينس جي مدد ڪئي هئي. جنگ ۾ پائراڻيڪ مري ويو. هن سندس لاش درياهه جي ڪنڌيءَ تي اڇلائي ڇڏيو.

هيراڪليز جو چريو ٿيڻ

هيراڪليز، هيرا ديويءَ جي پهچاڻ ڪمپنيءَ جو پٽ هو. پهچاڻ پٽي جي باهم ۾ هيرا کي هن سورمي جي ڪاميابين تي حسد ٿيو. ان ڪري هيرا هن کي چريو ڪري ڇڏيو. انهيءَ چريائيءَ ۾ هي ايتري قدر بي وس ٿي ويو جو پنهنجن ڇهن پٽن کي تيرن سان ڦٽي ڪين باهم ڏئي ساڙي ڇڏيائين. انهن سان گڏ پنهنجا ٻه معصوم ڀائيتيا به ماري ڇڏيائين.

هن دردناڪ واقعي کان اڳ، جڏهن هوسنئون سبتوانسان هو تڏهن هن پنهنجي پٽن جي مستقبل کي شاندار بنائڻ لاءِ زبردست رٿائون رٿيون هيون. هن پنهنجي هڪ پٽ کي آرگوس جو بادشاهه بنائڻ ٿي گهريو ان کي پنهنجي شينهن جي ڪل جو وڳو به ڏنو هئائين. ٻئي پٽ کي هن ٿييز جو بادشاهه بنائڻ ٿي گهريو. ان کي پنهنجي هٿ جو گرر ڏنو هئائين. ٽئين پٽ کي اوئيخاليا جو حاڪم بنائڻو هئس. هن پنهنجي سڀني پٽن لاءِ ٽساهوڪيون وڌگهراڻيون ڪنواريون به چونڊي ڇڏيون هيون جيڪي اسپارٽا ۽ ٿييز جي بادشاهي گهراڻي مان هيون. هن کي پنهنجن پٽن لاءِ ايڏو ته زبردست پيار هو جو ڪنهن کي يقين ٿي نٿي آيو. ايتري قدر جو ڪيترن مورخن ائين لکيو ته اهوڪم شايد سندس مهمانن ڪيو هو. پر اها حقيقت هئي. انهيءَ چريائيءَ جي جنون ۾ هن

پنهنجي ٻجن جي ماءُ ۽ پنهنجي محبوب زال ميگارا کسي به ماري ڇڏيو.

ڪن روايتن ۾ اهو ڄاڻايل آهي ته هيراڪليز فقط پنهنجن پٽن کي ماريو هو ۽ ان ڏوھ ھيٺ، پنهنجو پاڻ کي سزا ڏيڻ خاطر پنهنجي زال ميگارا جي شادي پنهنجي ڀائٽي ۽ ايولاس سان ڪرائي ڇڏيائين.

هيراڪليز جو هوش ۾ اچڻ

نيٺ هڪ ڏينهن هيراڪليز تان ڀرپڻ جو دورو لٿو ۽ هو سامت ۾ آيو تڏهن خبر پيس ته پاڻ ڇا ڪري ويٺو هو ۽ ڏک وڃان پنهنجو منهن مٿو ٻڌي هڪ اونڊاهي گهر ۾ پاڻ کي بند ڪري ڇڏيائين.

انئمفي نريون بادشاهه کيس سمجهايو ته جيڪي ڪجهه ٿيو تنهن ۾ سندس ڪوبه ڏوھ نه هو. ڇاڪاڻ ته هو پنهنجي وس ۾ نه هو. پر هي پنهنجو پاڻ کي اهو ڏوھ معاف ڪرڻ لاءِ تيار نه هو ۽ پنهنجو انت آڻڻ جو پڪو پهم ڪيائين. ان وچ ۾ سندس دوست ٿيسيمس اچي نڪتو ۽ سندس رت ٻڌل هٿن کي پنهنجي هٿن ۾ جهليائين. اهڙيءَ طرح هو به يوناني رسم موجب هيراڪليز جهڙوئي ڏوهي ٿي چڪو هو، پوءِ ٿيسيمس هن کي سمجهائي، ٿڌو ڪري پاڻ سان گڏ اٿينس وٺي ويو. ٿورن ڏينهن کان پوءِ هي اٿينس کان ڊيلفي مندر ڏانهن ويو. جتي هن ڊيلفيءَ جي پوڄارڻ کان فال ڪڍايو ته ڪيئن هو اهڙن گناهن مان آڇو ٿيندو. ڊيلفيءَ جي پوڄارڻ فال ڪڍي کيس ٻڌايو ته هو پنهنجي سوٽ پوريس ٿيس وٽ وڃي ان جو غلام ٿي سندس حڪمن جي پوئواري ڪري. پوريس ٿيس ماڻي سين جو بادشاهه هو ۽ ٿريانس جو شهر سندس گاديءَ جو هنڌ هو.

يوناني ڏند ڪٿائون [(۱۳۳)] هيراڪيولس

واضح رهي ته هي اهوئي يوريس ٿيس هو، جنهن جي پيدائش هيراڊيويءَ، هيراڪليز جي مقابلي ۾ وقت کان اڳ ڪرائي هئي ته جيئن، زوس ديوتا جي واعدي مطابق پرسيئس جي گهراڻي ۾ پهرين پيدا ٿيندڙ ٻار کي بادشاهت ملي سگهي. ان ريت هيراڪليز جي بجاءِ يوريسٿيس بادشاهه بڻيو. هاڻ، هن کي پنهنجا گناهه بخشائڻ لاءِ، ان ئي بادشاهه وٽ وڃڻو پيو.

هيراڪليز جو غلام بڻجڻ

بيلفي مندر مان مليل هدايتن مطابق، هيراڪليز پنهنجا گناهه بخشائڻ کان، يوريس ٿيس بادشاهه وٽ پهتو ۽ هن جو غلام ٿي رهڻ قبول ڪيائين. يوريس ٿيس وڏو حرفتي هو. هن کي هيراڪليز تي اڳيئي خار هئا. ان ڪري، هن هڪ ٻئي پٺيان تمام ڏکيا نه ٿيڻ جهڙا ٻارنهن ڪم هيراڪليز کي سونپيا، جن کي سرانجام ڏيڻ ۽ صحيح سلامت موٽي اچڻ محال هو. چيو وڃي ٿو ته هيراڪليز کي اهڙا ڏکيا ڪم ڏيارڻ ۾ هيراڊيويءَ جو به هٿ هو، جنهن پنهنجي ٻهاج جي پٽ کي زنده ڏسڻ نٿي چاهيو.

پهريون ڪم

نيميا جو شينهن

THE NEMEAN LION

پهريون شرط يا پهريون ڪم جيڪو بادشاهه يوريس ٿيس هن سورمي کي سونپيو، سو هو نيميا يا ڪليوناءِ ۾ هڪ خطرناڪ

شينهن کي ماري ان جي ڪل لاهي اچڻ. نيميا واري شينهن جي اصليت جي باري ۾ جدا جدا چوڻيون آهن. هڪڙن انهيءَ شينهن کي ٺاڻيفون (نانگ جي منهن وارو جانور) جو اولاد ٻڌايو آهي نه ڪن وري ان شينهن کي، خيميرا جانور مان اوڻس نالي هڪ ڪٿي جو اولاد ٻڌايو آهي.

ان مادي خيميرا جو اڳيون اڌ ڌڙ شينهن جو ۽ باقي ڌڙ ٻڪريءَ جو هوندو هو. سندس ٻچ نانگ مڻل هو. ڪن مورخن ان شينهن کي چنڊ جي ديوي سيلينيءَ مان پيدا ٿيل ڄاڻايو آهي ۽ ان لاءِ چيو ويو آهي ته سيلينيءَ کيس ڄڻي نيميا جي ويجهو ٿريٽوس جبل وٽ هڪ ۾ - منهي غار وٽ ڇڏي وئي هئي. اها به روايت آهي ته هيراڊيويءَ جي مرضيءَ موجب سيلينيءَ انهيءَ شينهن کي هڪ وڏي ٻيڙيءَ ۾ گڏ ٿيل گچيءَ مان پيدا ڪيو ۽ پوءِ آئرس ديوي ان کي پنهنجي چيلهم - پٽي ۾ ويڙهي نيميا جي جبلن تي کڻي وئي هئي.

انهيءَ خطرناڪ شينهن ڏاڍا ماڻهو ماري هئا. سندس ڪل اهڙي ته ڏاڍي هئي جو مٿس لوهم، ڪنجهي يا پٿر جو به ڪو اثر نٿي ٿيو. هيراڪليس انهيءَ شينهن جي گولا ۾ ڪارنٽ ۽ آرگوس جي وچ تي ڪليوناءِ وٽ وڃي پهتو. جتي هو هڪ پورهيت يا ڌراڙ مولورڪس سان وڃي مليو، جنهن جي پيءُ کي انهيءَ شينهن ماريو هو. هن ڌراڙ کي چيو ته ٽيهن ڏينهن تائين منهنجو اوسيڙو ڪڇ، پوءِ جي شينهن ماري آيس ته زوس ديوتا جي نالي قرباني ڪڇ. هي سورمو ابي ساس جبل وٽان ٿيندو، اچي ٿريٽوس جبل وٽ پهتو. اتي انهيءَ شينهن کي ڏسي مٿس تيرن جو وسڪارو ڪيائين. پر شينهن جي ڪل تي رهڙ به نه آئي. هن جي تلوار به شينهن جي ٿلهي ۽ مضبوط ڪل تي لڳن سان نرم جست وانگر مڙي ٿي وئي. پوءِ هن گرزهنيس، پرگرزجو ٽڪ

به بي اثر ٿي ويو. نيڪ هن سورمي ان غار جي هڪڙي منهن
 کي چارو هڻي بند ڪري ڇڏيو ۽ ٻئي منهن مان گهڙي شينهن
 ساز هڻين پيو. پهرين هن شينهن جي چنبي جي هڪ آگر چڙهي
 ڪري ڇڏي ۽ پوءِ شينهن جو گلو پنهنجي سگهارن هڻن سان ڦاڙي
 ان کي ماري ڇڏيائين. نيڪ ٽيهين ڏينهن تائين پنڌ ڪري هو شينهن
 جو لاش کڻي ڪليوناءِ وڃي پهتو ۽ زوس ديوتا جي حضور بر قرباني
 پيش ڪيائين. هن ديوتا انهيءَ شينهن جي ڪل مان پنهنجي لاءِ
 لباس تيار ڪيو، جيڪو زره طور ڪم ايندو هوس، ان کان علاوه
 شينهن جي مٿي مان پنهنجو ٽوپ بنائين.

بيو ڪم

لرنا واري هئڊرا بلا

LERNAEN HYDRA

نيسيا واري شينهن کي مارڻ کان پوءِ، هيراڪليس ڪي
 پوريس ٿيس لرنا ۾ هائڊرا نالي هڪ خوفناڪ بلا کي مارڻ جو
 ڪم سونپيو.

هائڊرا بلا ٽائيفون نالي هڪ ديو ۽ هڪ نانگڙ عورت
 ايڪي ٻئي جي جنسي ميلاپ مان پيدا ٿيل هئي. چيو وڃي ٿو
 ته خاص هرڪيولس کي تنگ ڪرڻ لاءِ هن بلا کي هيراديوئي
 ٻڌايو هو. لرنا آرگوس شهر کان پنج ميل پري سامونڊي ڪناري
 تي آهي. لرنا جي اولهه ۾ پونتي نوس جبل آهن. لرنا ۾ پاڪ
 عئذرن جا وڻ سمنڊ تائين ڦهليل هئا. انهيءَ پاڪ هڙي جي
 هڪڙي سري تي پونتي نس ندي آهي، جتي ائينا ديوئيءَ جو مندر

آهي ته ٻئي سر تي رمائي موني ندي آهي، جتي ڊسٽر ڊيوٽي ۽
 ڊيوناٽيس ۽ پرونائمني جون مورتون رکيل هيون. انهن جي
 ويجهو ڊيوناٽيس جي اعزاز ۾ رات جو ساليانيون تقريبن ٿينديون
 هيون ۽ انهيءَ جي ويجهو ڊسٽر ڊيوٽي جو لڙا وارو ”پراسرار
 ميلو“ به لڳندو هو. جنهن ۾ عبادت جون گجهيون رسمن ادا
 ڪيون وينديون هيون. انهيءَ وسندڙ پٽ تي هانڊرا بلا ڏاڍي
 دهشت ڦهلائي هئي. انهيءَ بلا جو ٿاڪ امائي موني نديءَ جي
 منهن ۾ هڪ وڏي وڻ جي هيٺان هو جتي انهيءَ نديءَ ۾
 ست ڀرتي ڪندڙ وهڪرا اچي پاڻ ۾ ملن ٿا. اتان اتي اها بلا
 لڙا جي ڏهين وارن علائقن ۾ هيٺانن هونديون ٻئي هلندي هئي.
 هن بلا جو بدن ڪتي جهڙو ۽ ان جون اٺ يا نوسسيون نانگ
 جهڙيون هيون. انهن مان هڪڙي سسي لافاني هئي. ڪن روايتن
 ۾ انهي بلا جون پنجاهه کان وڌيڪ ڏهن هزارن تائين سسيون
 ڄاڻايون ويون آهن. اها اهڙي ته زهريلي آت هئي، جو سندس
 ٿوڪ لڳڻ سان به ماڻهو مري ويندو هو. هرڪيولس ايولاس سان
 گڏ رت ۾ ڇوڙي اوزانن ويو هو. ائينا ڊيوٽي هن کي هدايت
 ڪئي ته هو هانڊرا بلا تي هلندي تير هلائي، ۽ انهيءَ بلا کي
 سوگهو ڪرڻ شرط پنهنجو ساڻه جهلي ڇڏي. نيٺ هن سورمي جو
 هانڊرا بلا سان زبردست مقابلو ٿيو، تان جو هانڊرا سندس ٽنگن
 ۾ ڇهڻي پئي ۽ هن ان کي ڪيرائڻ لاءِ وڏو زور لڳايو. هن بلا
 جي مٿي کي پڇڻ لاءِ گرز هنيا پر هڪ سسي ڇڄي ته مٿان
 وري ٻه ٽي سسيون لهيو ٿي ويون. ايتري ۾ انهيءَ ڏهن مان
 هڪ ڪيڪڙو نڪري آيو ۽ هيراڪليز جي پيرن ۾ ڇڪ هڻڻ لڳو
 پر هن ان کيڪڙي کي لٽڙي ڇيائي ڇڏيو. ايولاس وڻن جي
 هڪ پاسي باهه ڏئي ڇڏي، پوءِ هانڊرا جي رت ٻڌل بدن جي
 وڌيل پاڻن کي باهه جو سيڪ ڏنو جنهن سان بلا مان نڪرندڙ
 رت بيهي ويو. ان ڪري بلا جون ٻيون سسيون ٺهڻ بند ٿي

ويون. پوءِ هن سورسي پنهنجي سوني ڪٽاريءَ سان بلا جي سسي کي وڌي هڪ وڏي ٽڪريءَ جي هيٺان لٽي ڇڏيو. ان کانپوءِ هن هائڊرا جي زهريلي رت مان پنهنجا تير ٻوڙي انهن کي زهريلو بنايو. هيراڪليس، خوفناڪ بلا کي مارڻ کانپوءِ جڏهن يوريس ٿيس بادشاهه وٽ پهتو ته هن داد نه ڏنو ۽ چيو ته وڏو هڪم باهم جي ڪري ٿيو، جيڪا هيراڪليس نه پر ايولاس لڳائي هئي. هيراڪليس غلام هئڻ سبب ڪجهه به ڪچي نه سگهيو.

نيون ڪم

سيريانيا جي هرئي

CERYNEIAN HIND

نيون ڪم جيڪو هيراڪليس تي مڙهيو ويو هو سراننڀيا مان سونن سڱن واري هرئيءَ کي جيئرو جهلي اچڻ. اها هڪ پٽ پٽائين هرئي هئي. سندس ڪٽر ڪنجهي جا هئا ۽ اڏاوت ٻارنهن سڱي سامڙ جهڙي هئي. هوءَ ٻوڙ جي تڪي هئي، ۽ آسپاس جي ٻوڪن کي پيليندي هئي. ان هرئيءَ لاءِ چيو ويو ته آرئيمس ديويءَ ننڍپڻ ۾ ٿيسيلي ۾ انورس نديءَ جي ڪنڌيءَ تي سان ڍڳن کان به وڏي قد بت وارا پنج مادي هرڻ روجهون (وڏيون هرڻيون) ڏٺيون. آرئيمس ديويءَ انهن جو پيڇو ڪري انهن مان ڇئن روجهڙين کي جهلي ورتو ۽ انهن کي پنهنجي رت ۾ جوئي ڇڏيو ۽ پنجن روجهه (هرئي) ڪلائي ڊون ندي ٺهي دريا پار ڪري سيريانيا جي جبل تي ٻڙهي وئي هئي ۽ هيرا ديويءَ جي به اها مرضي هئي ته جيترو ڏکئي هنڌ تي هوندي اوترو ئي هيراڪليس لاءِ ان کي هٿ ڪرڻ ڏکيو ٿيندو.

ٻين روايتن ۾ هيئن ڇڏيل آهي ته انهن ڪيئن ۽ ٻين لاءِ هاجيڪار هرئيءَ جو ڪوبه مالڪ نه هو.

ان هرئيءَ کي جهلڻ ڏاڍو ڏکيو هو، ڇاڪاڻ ته اهو شرط لڳل هو ته ان کي مارڻو يا ڦٽڻو ڪونهي پر جيئرو جهلي اچڻو آهي. هيراڪليز سڄو سال ان جي ٻٺيان رايو ۽ ڊوڙيو پر هرئي اصل جهل ئي نه ڏٺيس. تان جو ان هرئيءَ جي ٻٺيان ڊوڙي ڊوڙي هي وڃي استريا ۽ هائپروريئن ملڪن مان نڪتو. نيٺ هرئيءَ به پڇي پڇي ٿڪي وڃي آرئي ميريم جبل ۾ پناه ورتي ۽ اتان پوءِ لاڊون نديءَ تي وڃي ساهه ٻڌيائين. هيراڪليز اتي اهڙي ته اٽڪل سان ان جي اڳين پيرن تي تير هنيا جو رت جي ڦوڙي به نه نڪتي ۽ هرئي جهلجي پيئي. هي هرئيءَ کي ڪلهي تي کڻي آرڪاديا جي رستي تان مائي سين ڏانهن روانو ٿيو.

انهيءَ هرئيءَ جي جهلجھڻ جي باري ۾ هيئن به چيو ويو آهي ته جڏهين اها هرئي ٿڪي ٺٽي اچي هڪ وڻ جي ڇانوَ ۾ ستي ته هيراڪليز ان جي چوڌاري چار وڇائي، ان ۾ هرئيءَ کي ڦاسائي جهلي ورتو. وات تي شڪار ڪندي آرئيمس ديويءَ هن کي هرئيءَ سان ڏسي ورتو ۽ مٿس ڏاڍو ڪاوڙي، پر هيراڪليز سڄو الزام يوريس ٿيس تي لڳايو ۽ پنهنجي بيوسي ظاهر ڪري پاڻ ڇڏايو. اهڙيءَ طرح هن اها هرئي بادشاهه کي زنده سلامت پڄائي پنهنجو ٿيون ڪم پورو ڪيو.

هڪ ٻي روايت ۾ چيو ويو آهي ته اڪيونئيءَ جي پڻ نيگيٽي (اٽلس ديوتا جي ستن ڌيئرن منجهان) انهيءَ هرئيءَ کي آرئيمس ديويءَ جي نذراني طور پيش ڪيو هو، ڇو ته جڏهين زوس ديوتا، نيگيٽيءَ سان جنسي ميلاپ ڪرڻ ٿي چاهيو تڏهن آرئيمس ديوي، نيگيٽيءَ جي شڪل مٽائي کيس هرئي بنائي زوس

ديوتا مان جند ڇڏائي هئي. پر ان هوندي به زوس کان ٽيگيئي
جي جند نه ڇڏي ۽ زوس ديوتا ماڻس ميلاب ڪيو هو جنهن مان
ليسي ڊيمون پيدا ٿيو. پوءِ پنهنجي لڄ لڙجڻ جي ڌڪ وڇان هن
پاڻ کي ڦاهي ڏئي ماري ڇڏيو. ٽيگي ئس جبل تي ٽيگيئي تان
نالو پيو.

چوٿون ڪم

ايري منٿس جو سوئر

Erymanthian Boar

يوريسٿس بادشاهه سوني هرڻي هٿ ڪرڻ کانپوءِ هن هيراڪليز
کي حڪم ڏنو ته ”ايري منٿس جبلن واري خوفناڪ جهانگو سوئر
کي جيئرو جهلي اچ!“

انهيءَ خطرناڪ خوني سوئر، ايري منٿس جبل جي لاهين
وارن جهنگن ۾، آرڪاديا جي ليمپا جبل جي ڪنڊائين پٺن تي
۽ پسوس شهر جي آسپاس ڏهڪاءُ وجهي ڇڏيو هو.

هيراڪليز همت جو سندرو ٻڌي ايسري منٿس جبل ڏانهن
روانو ٿيو. فولوئي وٽان لنگهندي واٽ تي هن هڪ رهڙن ڌاڙيل
سورس کي مساريو. هڪ همڌ فولس نالي هڪ قنطور (اڏگهوڙو
اڌ انسان) سندس مهماني ڪئي. فولس هڪ جل پري سلي نس
جو پٽ هو. هن پڳل گوشت هيراڪليز کي ڏنو ۽ ڪچو گوشت
پاڻ کائين. اتي غار ۾ هڪ وڏو مٽ رکيل هو جنهن لاءِ
هن، فولس کي ٻڌايو ته انهيءَ مٽ ۾ اهو شراب پيل آهي جيڪو
ڊيوناٽس ديوتا پنهنجي لاءِ رکيو هو. انهيءَ مٽ تان جڏهن

[هرڪيولس]

(۱۴۰)

[يوناني ڏند ڪٿائون]

ڊڪ لائو ويو تڏهين شراب جي پوءِ ٻين قنطورن به سنگهي ورتي
۽ پوءِ سڀ اچي مڙيا. ڪن وڏا وڏا پٿر کنيا، ته ڪن پاڙن
سوتو وڏا وڻ پٽي هڻن ۾ جهليا ته ڪن قنطورن وري وڏا ڪهاڙا
سنڀاهي ان غار تي اوچتو ڪٽي جهلم ڪئي. پوءِ ته ٻيگهي مچي
وئي فولس قنطور ته ٻپ ۾ چڙهي ويو، پر هي سورمو مٿس
ماڻهو ٿي سندن سامهون ٿيو. پهرين ايندڙ ٻن قنطورن ايسيس ۽
آگرائوس کي ٽانڊي جا هرندڙ اماڙ هڻي پوئتي هٽايائين. ايتري ۾
قنطورن جي ڪڪرن واري ڏاڏيءَ نيڦيلي جو به رت وري پيو،
تنهن ڪڪرن کي ڪٽي ڇڏيو ته مينهن جا گهوگهت ٿي ويا.
هيراڪليز جي ڪمان جي تار پُسي ڏيئي ٿي پئي ۽ ميدان ۾
گپ ڪن کان هلڻ ڏکيو ٿي پيو. پر هن همت نه هاري ۽ قنطورن
مان ڪيترائي ماري وڌائين، جن سان گڏ اوريڊس ۽ هائي لئس جهڙا
نامور قنطور به ختم ٿي ويا. اهو ڏسي ٻيا قنطور به ڪن ڪڙا
ڪري اٿي پڳا ۽ سڏو وڃي پنهنجي بادشاهه خيرون وٽ مالي ۾
ٺڪا ڪيائون.

قنطورن جو بادشاهه خيرون هڪ نيڪ دل قنطور، ڄاڻو عالم
۽ دانا حڪيم هو. هيراڪليز کان سواءِ ڪيترن ٻين سورمن جو
به استاد هو. ڇا ٿيو جو ان جنگ ۾ هن سورمي جو هڪ تير
ايلائس جي ٻانهن وٽان ٿيندو وڃي خيرون کي لڳو. پنهنجي
انهيءَ پراڻي دوست جو هن کي ڏاڍو ڏک ٿيو. خيرون گهڻي ئي
ڦڪيون ڦڪيون ڪيون پر ڪجهه نه ٿيو. خيرون ڦٽ جي سورن
۾ نجهلندو وڃي غار ۾ پيو. کيس مرڻ جو حڪم نه هو ڇاڪاڻ
ته هو لافاني هو. پوءِ قنطورن ۾ اچي پاڇ پيئي. هو چئني ڪنڊن
ڏانهن پڄڻ لڳا، انهن مان ڪن قنطورن کي پوزيلون ديوتا-
اليوس ۾ لڪائي ڇڏيو.

ان کان پوءِ جن ماڻهن کي هن سورمي ماريو هو تن ۾

آرڪاڊيا جو هوماپس به هو، جنهن پوريس ٿيس بادشاهه جي ڀيڻ
الڪيونڊ جي لڄ لٽڻ ٿي گهري. اهڙيءَ طرح، پنهنجي دشمن
جي عزت وڌندڙ کان انهيءَ ذات جو انتقام وٺڻ سان هن سورسي
وڏو نالو ڪڍيو. اتي فولس جيئن هيراڪليز جو هڪ تير ٿي
ڏٺو ته ڪمان ڇڏي وئي ۽ تير مٿي ۾ لڳڻ سان فولس به مري
ويو. هن سورسي فولس کي وڏي مان شان سان دفن ڪرايو.

ڇيو وڃي ٿو ته اٽني گرس نديءَ جو پاڻي بدبودار اٿڪري
ٿيو جو هڪ قنطور پاڻي لٽيار هيراڪليز جي تيرن سبب پنهنجو
ڦٽيل بدن، اتي ڌوڏو هو.

اتان ٿي هن خوني سوئر جي پٽ ورتي ۽ ايري مٿس جبل
جي ڪنڌي وٺي گهائي جهنگ ۾ لڪل سوئر کي هڪلين
ڪري ٻاهر ڪڍيو ۽ پوءِ ان کي برفاني علائقن تائين ڊوڙائي
ٽڪائي وڌو. نيٺ وڏي جاکوڙ کان پوءِ سوئر کي جهلي زنجيرن
۾ لوهم ڪيائين ۽ ان کي جيئرو جيئرو پنهنجي ڪلهن تي کڻي
ماڻي سين روانو ٿيو.

جلهين کيس اها خبر پئي ته آرگونات هڪ اهم سامونڊي
سفر تي وڃڻ لاءِ گڏ ٻيا ٿين ته هن جو به روح نه رهيو ۽
پوريس ٿيس جي ٻئي ڪنهن حڪم جي انتظار کان سواءِ سوئر کي
زنجيرن سان کڻي شهر جي ٻاهران پٽ تي سڙيائين ۽ هاڻي لاس
کي ساڻ وٺي آرگوناتس جي مهم ۾ شريڪ ٿيڻ لاءِ روانو ٿي ويو.

اها خبر ٺاهي ته ان سوئر کي ڪنهن ماريو يا بادشاهه وٽ
پڇايو پر اها خبر آهي ته ان سوئر جا ڊگها ڏند اڀالو ديوتا جي
ڪومي Comae مندر ۾ رکيل آهن.

پنجون ڪم

اوجيس جا واڙا

The Stables of Augeas

هيراڪليز تي پنجون ڪم اهو رکيو ويو ته هو ايلس جي بادشاهه اوجيس جي واڙن مان جانورن جي ڇيڻي ۽ مٺ واري ڪند ڪي هڪڙي ڏينهن ۾ صفا ڪري.

اوجيس دنيا جو وڏي ۾ وڏو مالدار ڀاڳيو هو. سندس ڇوپايو مال گهاٽيئي ڪان ٻاهر هو. مال ۾ گهڻو رڳو ماديون هيون ۽ نر ٿورا هئا، گهاٽيئي ۾ نر به پنج سئو کان مٿي هئا. جن مان ٽي سئو اڇن پيرن وارا ڪارا پاڙا هئا ۽ انهن کان سواءِ ٻه سئو سان ڍڳا فقط ڍڳين کي ڦرڻ لاءِ هوندا هئا. سموري ڇوپائي مال جي بچاءُ ۽ سنڀال لاءِ ٻارنهن اڇي رنگ جا ڏاڍا سهڻا ۽ ٺاهوڪا جڙ ڍڳا هوندا هئا، جيڪي ٻاهرين خوفناڪ جهنگلي جانورن جي حملن کان مال بچائڻ لاءِ ٻيهاريا ويا هئا.

اوجيس بادشاهه جي گهڻن، مينهن ۽ رين جي واڙن مان ڇيڻي ۽ ڦولڙين جي صفائي سالن کان وٺي نه ٿي هئي. انهيءَ ڪندگيءَ جي باوجود هڪ دعا جي اثر سبب اوجيس جي مال کي ڪجهه به نه ٿيو هو ۽ سندس سمورو ڇوپايو مال سڀني مرضن کان آجڻو ٿيو. پر آسپاس جي سمورن واڙن ۾ جيڪو به ڇوپايو مال هو، انهن ۾ وبائي بيماريون ڦهلجي ويون هيون. اوجيس جي وٽائن ۾ تمام گهڻو گند جمع ٿي چڪو هو. اهو سمورو گند هيراڪليز کي هڪ ڏينهن ۾ صاف ڪرڻو هو.

هيراڪليز بادشاهه کي چيو ته هو هڪڙي ڏينهن ۾ سندس

سمورا واڙا صاف ڪري ڇڏيندو. اهو ٻڌي بادشاهه ڪامي پيو ۽ پنهنجي پٽ فائي ليس کي ڇيائين ته هو هيراڪليز کي قسم کڻائي. هن سورمي سڄي حياتيءَ ۾ اهو پهريون ڀيرو پنهنجي پيءُ (زوس ديوتا) جو قسم کنيو. پوءِ اوجيس به قسم کڻي چيو ته هيراڪليز هڪ ڏينهن ۾ منهنجا سمورا واڙا صاف ڪندو ته ڪيس پنهنجي سموري چوپائي مال جو ڏهون حصو ڏيندس. جڏهن هن بادشاهه جي واڙن ڏانهن قدم وڌايو ته اچي رنگ جي ٻارنهن ڍڳن جي اڳواڻ ڍڳي هن تي جُلمه ڪئي. هن سورمي ان ڍڳي کي سڳن کان جهلي ڪئي هيٺ ڪيرايو.

ان کان پوءِ هن سورمي، ايلين قوم جي ميني ڊيوس نالي هڪ ماڻهوءَ جي صلاح سان ۽ ايولاس جي مدد سان بادشاهه جي واڙي جي ٻنهي طرفن کان ڀتين منجهان ٻه وڏا ٽنگ ڪري ڇڏيا. پوءِ الفيس ۽ مينيس يا پينيس ندين جي وهڪرن جو رخ بدلائي پاڻيءَ کي بادشاهه جي واڙي ڏانهن منهن ڏنائين. اهڙيءَ طرح دريائي پاڻيءَ اڏي ته ڌم لاتي جو ڏسندي ڏسندي واڙن جو سمورو گند پاڻي ڏوٽي ڪئي ويو ۽ اها زبردست وڏي واڙن (جنهن ۾ ڪيترائي واڙا هئا) صاف ٿي ويا. اهڙي طرح هن پنهنجو پنجن سونڀل هڪم ٻورو ڪيو.

اوجيس جي واڙن جي صفائي ڏسڻ ۽ ڪم جي پورائي جي خاطري ڪرڻ لاءِ يوريسٿيس بادشاهه جا قاصد ۽ ڪوپريس (ڇيٽو) به آيو. جڏهن اوجيس کي خبر پيئي ته سندس واڙن جي صفائي ته هونئن به هر حال ۾ هيراڪليز کي ڪرڻي هئي سو پنهنجي قول تان ڦري ويو ۽ پنهنجي مال جي ڏهين ڀتي (عشر) هيراڪليز کي ڏيڻ کان ٽڙلپ جواب ڏنائين.

هيراڪليز آسپاس جي ڇڳن مڙسن کي دانهن ڏني. جن وٽ بادشاهه جي پٽ فائي ليس به هيراڪليز جي حق ۾ شاهدي ڏني.

اهو ڏسي اوجيس بادشاهه ڪاوڙجي هن سان گڏ پنهنجي پٽ
فائي لیس کي به راج نیکالی ڏئي ڇڏي، مٿان آلتو هن سورسي
کي ڇيائين ته تو مون سان دوکو ڪيو آهي ۽ پاڻ ڪجهه به نه
ڪيو اٿئي. دريائن جو پاڻي ته دريائي ديوتائن ڏٺو هو. ڪم
انهن ڪيو اجورو تون ٿو وٺين.

هوڏانهن وري يوريسٿس بادشاهه هن جو اهو ڪم نه، ڇيو
۽ کيس ڇيائين ته هن اهو ڪم اوجيس بادشاهه جي اجوري جي
عيوض ڪيو هو.

هي سورمو اتان فائي لیس سان گڏجي ڊيڪامينز بادشاهه
وٽ اولينس جي شهر ويو ۽ ان بادشاهه جي ڌيءَ منيسي ماچي
Mnesi Mache کي يوريشن قنطور وٽان ڇڏيائين.

ڇهون ڪم

اسٽائمر فالس جا پکي

(خولي ڪونجون)

The Stym phalion Birds

هيراڪليز کي بادشاهه يوريسٿس وري اهو ڪم ڏنو ته
وڃي اسٽائمر فالس جي ٽهين مان خوني پکين کي ڪري.

اهي ڪونجن جهڙا خوني پکي بگهڙن کان ڊڄي اچي اسٽائمر
فالس جي ٽهين ۾ لڪا هئا ۽ اتي وڌي ويجهي انهن پنهنجو هميشه

لاء ٿاڪ ٺاهي ڇڏيو هو. انهن آدمخور ۽ خوني پکين جون ڇهنٻون، پر ۽ پير پتل جا هوندا هئا. ڪڏهن ڪڏهن اهي خوني ڪونجون پاڻ ۾ جهجهيون ٿي اڏامنديون هيون ۽ ماڻهن ۽ جانورن تي پنهنجي پتل جي پٿرن جو وسڪارو ڪري انهن کي ماري ڇڏينديون هيون. اهو ته ٺهيو پر سندن وات مان به اهڙو ته زهريلو اوڳار نڪرندو هو جو لڳڻ سان فصلن کي باهم وٺي ويندي هئي.

جڏهن هيراڪليز اسٽائمر فالس جي ڏهين وٽ پهتو ته انهن پکين کي ڏسي هو سمجهي ويو ته پکي گهڻا آهن ۽ سندس تيز ڪٽي ويندا. انهن ٻائيائين ڏهين ۾ هر طرف جهنگ ئي جهنگ هو. ايتري به جاءِ نه هئي، جو هلي ڦري سگهجي ۽ نه ايترو مٿاهون پاڻي هو جو پيڙي تري سگهي. انهيءَ ڳڻ ڳوٺ ۾ ائينا ديويءَ کي مٿس ترس اچي ويو ۽ کيس ڪنجهي جون ڇهينون (ڪوٽالون) ڏنائين، جيڪي شايد هيٺائين ديوتا جون ٺاهيل هيون. اهي ڇهينون ڪٽي هو ڏهين مٿان بيٺل سائيليني جبل جي چوٽيءَ تي چڙهي ويو ۽ ڪنجهي جون اهي ڇهينون پنهي هٿن ۾ جهلي زور سان وڇائڻ شروع ڪيائين ۽ پنهنجي وات سان به اهڙو ته هل بکيڙو ۽ هڪلون ڪيائين جو انهيءَ گوڙ گهمسان ۾ خوني پکي به پڇڻ لڳا. وري هيراڪليز مٿن تيرن جو وسڪارو لائي ڏنو. تان جو اهي خوني پکي اسٽائمر فالس جون ڏهينون ڇڏي وڌين قطارن ۾ ايريز ٻيٽ ڏانهن هليا ويا.

خوني پکين بابت وڌيڪ معلومات

اسٽائمر فالس وارا اهي خوني پکي ڪونجن جيڏا هئا ۽ آئس Ibis پکين جهڙا هئا پر سندن ڇهنٻون مڙيل نه هيون ۽ ڪنهن به ڌاتوءَ جي ڇاٽيءَ جي پٽي ۾ ٽنڊجي وينديون هيون. اهي پکي عرب جي رڻ پٽ ۾ به هوندا هئا ۽ اتي مسافرن لاءِ شينهن ۽

چيئن کان بہ وڌيڪ وڏي مصيبت جو ڪارڻ ٿي ويا. عربستان جا شڪاري انهن پکين کان پاڻ بچائڻ لاءِ وڏن ڇوڏن سان وٺيل زرهون پائيندا هئا. جن ۾ انهن پکين جون پنهنجون ٿسيو وينديون هيون ۽ پوءِ اهي شڪاري انهن کي جهلي ماريندا هئا.

مشهور يوناني مورخ پلسانياس جو چوڻ آهي ته عرب جي انهن ساڳين پکين جي ڪنهن ولر، اهو ملڪ ڇڏي وڃي، اسٽائرم فالس وسايو هوندو. ڪن روايتن ۾ اهو بہ چيو ويو آهي ته اصل ۾ اهي پکي اسٽائرم فالس ۽ اورنس جون ڌيئون هئا جن هيراڪليس جي مهماني نہ ڪئي ۽ هيراڪليس هنن کي ماري ڇڏيو هو.

اسٽائرم فالس وٽ آرٿيمس ديويءَ جو هڪ جهونو مندر هو. ان جي ڀتين تي انهن پکين جون مورتون ٺنڀيل هيون ۽ ان عمارت جي پويان اهڙين ڪنوارين ڇوڪرين جا بت رکيل هئا جن جون ٺنڀون پکين جهڙيون هيون.

ستون ڪم

ڪريٽ وارو سان

The Cretan Bull

بادشاهه يوريس ٿيس جو مڙهيل ستون ڪم جيڪو هيراڪليس کي ٻورو ڪرڻو هو سو هو، ڪريٽ واري ستان ”ڊگهي“ کي جهلي اچڻ. جنهن ڪريٽ ٻيٽ ۾ وڏي تباهي آڻي ڇڏي هئي. ان کان

علاوه ٽيٽرس نديءَ جي ويجهڙائي وارن ميدانن ۾ آسپاس جي فصلن ۽ باغن کي به ان ڏکي پيلي ڇت ڪري ڇڏيو هو.

ڪريٽ جي بادشاهه منوس کي اهو ڏيکيو پوزيڊون ديوتا قربانيءَ لاءِ ڏنو هو. اهو هڪ تمام سهڻو سامونڊي ڏيکيو هو، جيڪو منوس بادشاهه پوزيڊون ديوتا کان مٿو ڪري قربان نه ڪيو ۽ پاڻ وٽ بيهاري ڇڏيو. انهيءَ ڏيکي کي ڏسي بادشاهه جي راڻي پاسيفاءِ هرکي پيئي ۽ ان ڏيکي سان جنسي ميلاپ ڪرڻ جي شديد خواهش هيٺ ڪاٺ جي نقلي گهڻون ٺهرائي، ان جي ڍانچي ۾ ويهي ڏيکي سان جنسي ميلاپ ڪيائين. ان مان راڻيءَ کي مٿانور نالي هڪ پٽ ڄائو جنهن جي سڀني ڏيکي جي ۽ باقي ڌڙ ماڻهوءَ جو هو. بهرحال اهو ڏيکيو اتان تڙجي جهنگ مٿهن ڪري پڇي نڪتو ۽ هيڏانهن هوڏانهن ڀوڪن ۾ راسڻا ڪري ملڪ ۾ چوڻي رڙ وجهي ڇڏيائين.

ان کان سواءِ ان ڏيکي جي اصليت جي باري ۾ ڪي ٻيون به هڪ ٻئي جي ابتڙ روايتون آهن. بهرحال هيراڪليز سامونڊي جهاز ۾ چڙهي وڃي ڪريٽ ڀيٽ ۾ پهتو ۽ بادشاهه منوس کيس هر طرح جي مدد ڪرڻ جي آڇ ڪئي، پر هن سورمي سڀ ڪجهه پاڻ تي پاڙيو ۽ وڏي جاکوڙ ڪري اڪيلي سر وڏن زورن سان ان ڏيکي کي جهلي، ڪاهي اچي يوريس ٿيس بادشاهه جي حوالي ڪيو، جنهن ان ڏيکي کي هيرا ديويءَ جي نالي نذر ڪري کولي ڇڏيو. هيرا ديويءَ لاءِ هيراڪليز جو نالو به گار هو تنهن ڪارڻ ۾ اچي ان ڏيکي کي اسپارٽا ڏانهن پڄائي ڇڏيو جتان آرڪاديا وٽان رلندو رلندو اهو ڏيکيو وڃي مراثون واري ملڪ ۾ پهتو. جتان ان کي ٿيسيس گهلي وڃي اٿينس مان ڪڍيو ۽ اتي اٿينا ديويءَ جي مندر ۾ ان ڏيکي کي ڪهي قربان ڪيو ويو.

ديوميديز جون خوني گهوڙيون

Mares of Diomedes

ڪريٽ مان خطرناڪ ڏيکيو جهلي اچڻ کانپوءِ يوريس ٿيس بادشاهه هيراڪليز کي حڪم ڏنو ته ٿريس ۾ وڃي بستون قبيلي جي بادشاهه ڊيوميديز جون خوني گهوڙيون جهلي اچي. هي سورمو پاڻ سان گڏ ڪيترائي ساٿي وٺي ٿريس ڏانهن روانو ٿيو. ٿريس ڏانهن ويندي واٽ تي پنهنجي آرگونات دوست فيراء جي بادشاهه آڊيسس وٽ وڃي ترسيو. ان رات آڊيسس جي زال السيسس مري وئي هئي. پر اها ڳالهه هيراڪليز کي نه ٻڌائي وئي.

موت سان ويڙهه

اصل ڳالهه هيئن هئي ته آڊيسس کي اڀالو ديوتا وٽان اوچتو اها خبر پئي ته سندس حياتي پوري ٿيڻ واري آهي. پر جي ڪو ماڻهو سندس پاران موت قبولي ته هو ٻچي ويندو. هن پنهنجي ٻيڙي ماءُ ۽ پيءُ کي چيو، دوستن کي منٽ ڪئي، پر ڪنهن به سندس بدران مرڻ قبول نه ڪيو. نيڪ سندس وفادار زال السيسس هن لاءِ اها قرباني ڏني. جڏهن اها خبر هيراڪليز کي پيئي ته هن کان پنهنجي دوست جو غم سڻو نه ٿيو ۽ هو جوش ۾ پرڃي موت سان وڙهڻ لاءِ روانو ٿيو. نيڪ موت ٿانائوز ۽ هيراڪليز جي پاڻ ۾ جنگ ٿي. هڪ ٻئي سان هٿين پيا. نيڪ هيراڪليز موت کي ڪشتيءَ ۾ هاريو ۽ السيسس کي موت کان بچائي آڊيسس وٽ پهچايو.

هيراڪليز فيراءَ کان ٿيندو اچي ٿريدا پهتو، جتي ڊيوميليز جي گهوڙين جي ڪڙھ هئي، جيڪي اتي پتل جي ڪوندين سان گڏ لوهي زنجيرن ۾ پتل هيون. بادشاهه وٽ جيڪي ٻه مهمان ايندا هئا تن کي ڪٺي انهن جو گوشت وڏي تڙون تڙون ڪري هو پنهنجي آدمخور گهوڙين کي کارائيندو هو. ان ڪري ملڪ ۾ چوڻي انهن گهوڙين جو زبردست ڏهڪاءُ ٿيل هو.

ڊيوميليز ٿريس جي جنگجو سمنون قبيلي جو بادشاهه (سردار) هوندو هو. ڪن مورخن کيس ايريز ديوتا جو سائرين مان ڄاڻو پٽ ليکيو آهي. ڪن وري کيس اينلس ديوتا جو سندس ڌيءَ آسٽريءَ سان ناجائز تعلق مان پيدا ٿيل ڄاڻايو آهي. هڪڙي روايت ۾ انهن آدمخور گهوڙين کي نر گهوڙا ٻڌايو ويو آهي، جن جا نالا پوڊارگس، لامپون، ايڪزانتاس ۽ ڊينس هئا.

ڊيوميليز جي گهوڙين جي ڪڙھ ۾ وڃڻ سان هيراڪليز گهوڙين جي راڪن کي قابو ڪري گهوڙين کي کولي سمنڊ ڏانهن پڇاڻي ڇڏيو. اتي هڪ ٺڪري وٽ گهوڙيون پنهنجي ساٿيءَ ايڊريس جي حوالي ڪري پاڻ سمنڊ مان هڪ سير ڪري سامونڊي پاڻيءَ کي هيٺين ميدانن تي وهائي ڇڏيائين. ان ڪري سندس پيڇو ڪندڙ ڊيوميليز جا ماڻهو ڊڄي پڳيا ۽ هن سورسي وري سندن پٺ ورتي. هوڏانهن آدمخور گهوڙين ايڊريس کي پيڇاڻي ڪڇو کائي ڇڏيو هو. هيراڪليز ڊيوميليز سان دويدو مقابلي ۾ کيس گرز هڻي سندس هوش حواس خطا ڪري ڇڏيا. پوءِ بيهوش ڊيوميليز کي ڪٿي سندس ئي گهوڙين جي اڳيان اچي اڇلايائين. آدمخور گهوڙين ايڊريس وانگر پنهنجي زخمي مالڪ کي امالڪ کائي چٽ ڪري ڇڏيو.

هيراڪليز پنهنجي مثل ساٿيءَ ايڊريس جي قبر تي مقبرو اڏايو ۽ ان جي نالي تي هڪ شهر ايڊيرا جو بنياد وڌو. پوءِ هن

انهن آدمخور گهوڙين کي جهلي، ڊيوسيليز جي رٿ ۾ جوڻيو...
 انهن گهوڙين کي ان کان اڳ ڪڏهن به لغام نه پيو هو، پر
 هيراڪليز انهن کي سڌو ڪري ڇڏيو ۽ ان رٿ ۾ ڇڙهي اچي
 مائي سين ملڪ ۾ پهتو ۽ ٿريانس ۾ اچي بادشاهه يوريسٿيس جي
 اڳيان اهي آدمخور گهوڙيون ڇڏيائين. جنهن انهن کي هيراديويءَ
 جي نالي ڪري اولمپس جبلن ۾ کولي ڇڏيو، جتي نيٺ انهن
 کي جهنگ جي جانورن ماري ڇڏيو. چيو وڃي ٿو ته، ٿراه جي
 جنگ کان وٺي سڪندر اعظم جي زماني تائين انهن گهوڙين جو
 نسل قائم رهيو آهي.

نائون ڪم

اميزان راڻيءَ هپولائيٽيءَ جو چيلهم پٽو

Amazon's Girdle

يوريسٿيس وري به هيراڪليز کي حڪم ڏنو ته سندس
 ڌيءَ اڊميٽي لاءِ ايريز ديوتا وارو سونو چيلهم پٽو هٿ ڪري اچي
 جيڪو اميزان زالن جي حڪمران راڻيءَ هپولائيٽي يا (هپولائيٽا)
 جي قبضي ۾ هو.

قصو اميزان زالن جو

ويڙهو عورتن جو هڪ قبيلو جيڪو ايشيا مائنر ۾ ڪاري
 سمنڊ جي ويجهو، يوناني بيمڪن جي اڀرندي پاسي ۾ آباد هو.
 اميزان زالن پنهنجي ڇاتيءَ جا ساڄي پاسي وارا آرمه وڌي ڇڏينديون

[هرڪيولس]

(۱۵۱)

يوناني ڏند ڪٿائون]

هيون ته جيئن کين نيرڪمان هلائڻ ۾ سولائي ٿئي. اهي زالون مردن کان پري رهنديون هيون، فقط ٻار پيدا ڪرڻ لاءِ مردن کي پاڻ وٽ اچڻ ڏينديون هيون. هو جنگين ۾ هٿ آيل مردن سان به ٿوري وقت لاءِ جنسي تعلق قائم ڪنديون هيون. انهن زالن کي جيڪي پٽ ڄمندا هئا انهن کي هو ماري ڇڏينديون هيون يا غلام بنائي وڪڻي ڇڏينديون هيون. باقي ڇوڪرين جي پيدائش تي ڏاڍو خوش ٿينديون هيون ۽ انهن جي وڏي لاڏڪوڏ سان پرورش ڪنديون هيون. هن کان اڳ يونان جا مشهور سورما بيلروفون اڪيلس، پرسيس ۽ ٿيسيس وغيره اميزان عورتن سان وڙهي چڪا هئا.

ڇيو وڃي ٿو ته هارمونيا نالي جل پريءَ مان ابريڙ ديوتا کي جيڪو اولاد ٿيو، ان مان ئي اميزان جو نسل وڌيو ويجهيو. اميزان عورتون ابريڙ ديوتا جي پوڄا ڪنديون هيون. ان کانسواءِ آرميس ديويءَ جي به پوڄا ڪنديون هيون.

هڪ اميزان عورت لائي سيپي Lysippe جي پٽ ٿانيس کي جنگ جهيڙي سان گهڻو ٻوندي هڻي ۽ شاديءَ کان نفرت هئي. ان ڪري افروڊائيت ديوي ان کان ناراض ٿي پئي. افروڊائيت خاڻ ۾ اچي ٿانيس جي ماءُ لائي سيپيءَ کي پنهنجي پٽ ٿانيس جي محبت ۾ مبتلا ڪري ڇڏيو. پر هن پنهنجي ماءُ سان واهيت جنسي تعلق قائم نه ڪيو، پر ان کان بچڻ لاءِ پاڻ کي ٻوڙي ڇڏيو. ان جي روح جي ملايت کان بچڻ لاءِ لائي سيپي پنهنجي ڌيئرن کي وڻي ڪاري سمنڊ جي ڪناري وارن ميدانن ۾ اميزان جبلن وٽ، جتان ٿرمون ندي وهندي هئي، اتي جبلن ۾ وڃي رهي. گهڻي وقت کان پوءِ لائي سيپيءَ جو اولاد ٽن قبيلن ۾ ورهائجي ويو. جن ٽي شهر جدا جدا آباد ڪيا هئا. هيراڪليز جي زماني ۾ اميزان عورتن جي انهن ٽن شهرن تي ٽي راڻيون هڻولائي، اينتي اوپي ۽ ميلاني راج ڪنديون هيون.

هن سورمي رضاڪارن جي هڪ جماعت ساڻ وٺي هڪ يا ڪن جي چوڻ موجب نون جهازن جو ٻيڙو ڀري ٿرموڊن نديءَ ڏانهن روانو ٿيو. مشهور سورما ايولاس Iolaus، ٿيلامون Telamon، پيليوس Peleus ۽ ٿيسيس Theseus به انهي مهم ۾ ساڻس گڏ هئا. هيراڪليز جو جهاز پهرين پاروس ٻيٽ وٽ وڃي لنگر هنيو. پاروس ٻيٽ جو بادشاهه انڊروڪيوس، ڪريٽ جي بادشاهه مينوس جو پٽ هو. سندس ئي ڀائر به ساڻس گڏ هئا. انڊروڪيوس هن سورمي جا ٻه ساٿي ماري وڌا، ان ڪري هن، شهر تي گهيرو ڪيو. بادشاهه پنهنجا ٻه پٽ الڪائيس ۽ اسٽي نينيس هيراڪليز کي يرغمالي ڪري ڏنا ۽ پنهنجو شهر بچايو. ان کان پوءِ هيلس پالٽ ۽ باسفورس مان لنگهندي هيراڪليز ۽ سندس ساٿي مائيشيا پهتا، جتي هن بيرائي سيس جي خلاف مائيشيا جي بادشاهه لائي ڪس جي مدد ڪئي. لڙائيءَ ۾ هن سورمي بيرائي سيس جي بادشاهه مائيجڊون کي ماري وڌو جيڪو امانئي ڪس جو ڀاءُ هو. لائي ڪس بادشاهه کي هيراڪليز جيڪو ملڪ ڪٿي ڏنو ان تي سندس شڪرگذاريءَ ۾ هيراڪليا جو نالو رکيو ويو.

اتان هلي هيراڪليز جو ٻيڙو اچي ٿرموڊون ندي جي منهن مان لنگهي ٿيمس ڪائرا جي بندر تي لنگرانداز ٿيو. اتي جي راڻي هپولائٽي بندر تي بيٺل ٻيڙي ۾ اچي سندس آڌرڀاءُ ڪيو ۽ سندس سهڻي ۽ ڏاهوڪي سڀول جسم تي موهجي راڻيءَ کيس ايريز ديوتا وارو سونو چيلهم پڻو پنهنجي پيار جي نشانيءَ ۾ پيش ڪيو. هيرا ديويءَ کي هيراڪليز ۽ هپولائٽي جو سبب نه وٺيو ۽ هن هڪدم اميزان عورتن ۾ اهو افواهه ڦهلائي ڇڏيو ته هيراڪليز ۽ سندس ساٿي سندن راڻيءَ هپولائٽي کي زوري پڇايو پيا وڃن.

اهو هٺل ٻڌي ويڙهو اميزان عورتن، هٿيار ٻنوهاري ڏيکي گهوڙا ڀلائي،
 تڪڙو سامونڊي ڪناري ڏانهن ڪاهيو ۽ جنگ شروع ڪري
 ڏنائون. اهو ڏسي هيراڪليز ائين سمجهيو ته راڻيءَ هپولائيٽي
 ساڻس دوکو ڪيو آهي. انهيءَ شڪ ۾ هن نڪا ڪئي هم نڪا
 تم يڪدم تلوار کڻي معصوم هپولائيٽي کي ماري وڌائين ۽ ان
 جي ڇيلهه تان ڇيلهه پٽو ڇڪي ڪڍي ورتائين. مشهور يوناني
 مورخن اپولونيس روڊيس جو چوڻ آهي ته جڏهين هيراڪليز راڻي
 هپولائيٽي کان اهو ڇيلهه پٽو گهريو ته راڻيءَ ڪٿو جواب ڏنو ۽
 ان ڪري ٻنهي جي وچ ۾ دودو مقابلو ٿيو جنهن ۾ هيراڪليز
 هن کي گهوڙي تان ڪيرائي سندس ڇاتيءَ تي پنهنجو گرز رکيو
 ۽ هن کي ان مڃڻ لاءِ ڇيائين پر هن بهادر راڻيءَ ان مڃڻ کان
 مرڻ بهتر سمجهيو.

ڪن مورخن هيئنن به چيو آهي ته جنگ ۾ راڻي ميلاني
 گرفتار ٿي ٻئي هئي، جنهن کي راڻي هپولائيٽي پنهنجو سونو ڇيلهه
 پٽو ڏئي ڇڏيو هو. پر ڪن مورخن وري هيئنن چيو آهي ته ان
 جنگ ۾ ٿيسيس سورمي راڻي هپولائيٽي کي جهلي هن سورمي جي
 حوالي ڪيو ۽ ان جو ڇيلهه پٽو هيراڪليز کي پيش ڪيائين. ان
 خوشيءَ ۾ هن سورمي، اميزان راڻي اينٽي اوپيءَ جي ٻانهن ٿيسيس
 جي حوالي ڪئي.

هيراڪليز جو موڏ

سونو ڇيلهه پٽو ساڻ ڪٺي هي سورمي راڻي هپولائيٽي جي شهر
 ٿيس ڪائرا مان واپس ٿيو. وات تي ميرين ڊائن وٽ اتي جي
 بادشاهه لائي ڪس جي ڀاءُ پريولاس جي دفن ٿيڻ جي ميلي ۾
 شرڪت ڪئي. جنهن جي غم ۾ رانديون ڪيون وينديون هيون

۽ مائٽي مرثيا پڙهيا ويندا هئا. ڀرڍولاس کي مائيشيا جي ماڻهن ماريو هو.

اتي راندين ۽ ڪسرتي مقابلن ۾ هن سورسي به حصو ورتو ۽ اتي جي مشهور باڪسر نيتيس کي ٺوڻا هڻي سندس ڏندن جو پٽيهو ٺٽي پڇي ڇڏيائين، ان وڳهي هو مري ويو. پوءِ هن مائيشيا جي ماڻهن سان جنگ ڪري انهن کي شڪست ڏني. ان کان پوءِ هن بٿائينيا جي ملڪ تي چڙهائي ڪري ڪولون جبلن تائين سمورو بٿائينيا جو ملڪ فتح ڪيو. ان کان پوءِ هي ۽ سندس ساٿي ٿراءَ جي شهر ويا ۽ اتي جي شهزاديءَ هيسيونيءَ کي هڪ سامونڊي بلا جو لقمو ٿيڻ کان بچايائون. جڏهن هيراڪليز ۽ سندس ساٿي ٿوروني پهتا ته اتي ڪشتيءَ جي هڪ مقابلي ۾ هن ڀروئيس جي ٻن پٽن پالي گونس ۽ ٽيلي گونس کي ماري ڇڏيو. تان جو هلندي هلندي هو اچي مائي سين پهتا. جتي هن بادشاهه يوريسٿيس کي اميزان راڻيءَ جو سونو ۽ يلهم پٽو حوالي ڪري پنهنجو نائون سونيل ڪم پورو ڪيو.

ڏهون ڪم

جيريون جو چوپايو مال

The cattle of Geryon

نائون ڪم پورو ڪرڻ کان پوءِ به يوريسٿيس بادشاهه سندس جند نه ڇڏي، هن هيراڪليز کي ڏهون ڪم سونپيو ته هو ٿارٿيس جي بادشاهه گيريون جا ڍور ڪاهي اچي، جيڪي ڳاڙهي نسل جا، ملڪان ملڪ مشهور هئا. بادشاهه گيريون طاقت

۾، پنهنجو مٿ پاڻ هو، سندس ٽي سسيون، ڇهه هٿ ۽ ڇهه سان لڳل ٽي مردانا بدن هئا. سندس چوپائي مال جو ڌراڙ ”بوزي شن“ هو، جيڪو ايريز ديوتا جو پٽ هو ۽ ان سان گڏ اورٿس نالي ٻن سسين وارو ڪنو به هو.

هيراڪليز ڪيئن اهو مال هٿ ڪيو ان لاءِ جدا جدا روايتون آهن. بهرحال، سڀ کان اول، هن مال جي ڌراڙ ۽ ڪٽي کي ماريو. پوءِ بادشاهه گيريون سان هن جي جنگ ٿي. هيرا ديويءَ گيريون جي مدد لاءِ ميدان ۾ ٺهي پئي مگر هيراڪليز تير هڻي ان کي به ڦٽي وڌو. آخر بادشاهه مارجي ويو. اهڙيءَ طرح، هي چوپايو مال ڪاهي روانو ٿيو. پوءِ اتان مال ڪاهي ڪيترن ئي ديون، جانورن ۽ بلائن کي ماريڻو مقابلو ڪندو اچي اسپين مان لنگهيو. اتان ٿيندو پائيرينيوز جبلن ۾ پهتو اتي جي شهزاديءَ پائيرينيءَ سان سندس تعلقات ٿي ويا، جيڪا پوءِ مري وئي. کيس هن پنهنجن هٿن سان ڍڪيو. پوءِ وري گال (فرانس) ملڪ ۾ پهتو. چيو وڃي ٿو ته گال قبيلي جي شهزادي گالاٿيا سان هن همبستري ڪئي جنهن مان جنگجو گال پيدا ٿيا. وات تي ليگورا وٽ پوزيٽون ديوتا جي ٻن پٽن سندس چوپايو مال چورائڻ جي ڪوشش ڪئي، پر ٻئي هن سورمي جي هٿان مارجي ويا. البولا جي بادشاهه ٽائبر نديءَ وٽ سندس سٺي آڌر ڀاءُ ڪئي. اتي هڪ غار ۾ رهندڙ ٽيسيو راکاس ڪاڪس رهندو هو. جنهن جي وات مان ٿانڀا نڪرندا هئا. هن هيراڪليز جا ڇهه ڏور چورائي پنهنجي غار ۾ ٽهي ڇڏيا ۽ پوءِ غار جي منهن تي بليءَ جيڏي پٿر جي هڪ چپ رکي ڇڏي جنهن کي ڏهه ڏيڳا وڏي زور تي لوڏي سگهندا هئا. پر هيراڪليز هڪ ئي سٺ سان ان کي ڪٽي اڇلايو ۽ ڪاڪس کي ماري پنهنجا وڃايل ڏور ورايا. سندس ڌڻ مان هڪ ڏور تري وڃي سيليءَ جي پٽ مان نڪتو ۽ اتي جي

بادشاهه ايرائيڪس جي مال ۾ گڏجي ويو. هيراڪليز به ٻڌي وئي اچي اتي سهيڙيو. هتي جي بادشاهه هيءَ ڳالهه هلائي ڇڏي هئي ته جيڪو به شخص ساڻس ملهه وڙهي ان کي هارائيندو ته هو پنهنجو ملڪ ڪئمڊر کي ڏيندو. ڪشٽيءَ جي مقابلي ۾ هيراڪليز ايرائيڪس کي ڪيرائي ماري ڇڏيو ۽ ان ملڪ جي بادشاهي اتي جي ماڻهن جي حوالي ڪيائين. مگر بادشاهه جي ڌيءَ پ سوفس سان پاڻ شادي ڪيائين جنهن مان هن کي ٻه پٽ پيدا ٿيا.

جڏهن هيراڪليز ڀور ڪاهيندو اڀريائڪ نار وٽ پهتو ته هيراديوءَ هڪ مک کي سندس مال پويان پڇي ڇڏيو. جنهنجي ڏنگن لڳڻ سان سمورو ڇوڀايو مال ٺهي اتي پڳو ۽ ٿريس مان لنگهي وڃي سيٽيا جي رڻ ۾ پهتو. هن سورمي مال جي ٻڌ ورتي تان جو وڃي رات ٿي. هو شينهن جي ڪل مٿان ڪري سمهي رهيو. صبح جو اتي ڏٺائين ته سندس رڻ ۾ ٻڌل گهوڙيون به غائب آهن. هو انهن کي ڳوليندي ڳوليندي وڃي هائيليا جي ٻڌ ۾ هڪ غار وٽان نڪتو. اتي هن جي ملاقات هڪ عورت سان ٿي، جيڪا اڌ نانگ ۽ اڌ عورت هئي. ان ئي هن جون گهوڙيون ڇوراڻيون هيون. هن سورمي نانگن عورت کي گهوڙيون موٽائي ڏيڻ لاءِ چيو، مگر ان عورت ساڻس جنسي ميلاپ ڪرڻ جو شرط رکيو. هيراڪليز گهوڙيون حاصل ڪرڻ لاءِ ان سان ميل ڪيو جنهن مان هن کي ٻيٽ ٿيو. هن سورمي وڃڻ وقت ان نانگن کي پنهنجو تيرڪمان ڏنو ۽ چيو ته منهنجي اولاد مان جيڪو به ٻار هن ڪمان کي موڙي سگهندو، ان کي هن ملڪ جي بادشاهي ڏج. انهيءَ نانگن مان هڪ ئي وقت ٻه پٽ پيدا ٿيا، جن مان سڀني ڪمان موڙي سيٽيا جي بادشاهي ورتي.

آخرڪار هن پنهنجي گهوڙين ڪان پوءِ پنهنجو گم ٿيل ڇوڀايو مال به هٿ ڪيو ۽ پوءِ اسٽرائي مون درياهه ٽپي اچي،

يوريسٽيس بادشاه وٽ پهتو ۽ کيس سال حوالي ڪيائين. هيڏي
 ڏکي مهم تان زنده سلامت اچڻ تي بادشاهه کي ڏاڍي حيراني
 ٿي. آخر، ان بادشاهه هيراڪليز جي آندل يورن کي هيرا ديويءَ
 جي نالي قربان ڪري ڇڏيو.

يارهون ڪم

هيسپيرائيڊ جا سونا صوف

The golden apples of the Hesperides

ديلفيءَ جي پيشنگوئي موجب هيراڪليز مٿس مڙهيل ڏھ
 ڪم پورا ڪيا، انهيءَ ۾ هن کي اٺ سال ۽ هڪ مهينو لڳو.
 پر يوريسٽيس جي نيت خراب هئي، هن کي مڙئي نڪڇپ وڌي
 وارا شرط پورا ڪرائڻا هئا ۽ هن سورمي کي ڪٽڻ ۾ ڪٽائي
 مارائڻو هو، تنهن وري يارهون ڪم مٿس مڙهيو ته ايٽلس جبلن
 جي لاهيءَ ۾ هيسپيرائيڊ باغ جي هڪ وڻ ۾ لڳل سونا صوف
 کڻي اچي.

اهي صوف گائيا ديويءَ (ڌرتي ماءُ) پنهنجي پوٽيءَ هيراديوي
 کي زوس ديوتا سان شادي وقت ڏاج ۾ ڏنا هئا. جنهن اهي
 ايٽلس ديوتا جي نظرداريءَ ۾ انهيءَ باغ ۾ رکايا. اهو باغ ايٽلس
 جي ٽن ڌيئرن، جن کي هيسپيرائيڊ سڏيندا هئا، تن جي نالي پٺيان
 سڏبو هو. اتي ايٽلس جون رڌون هڪرين چرنديون هيون. هيرا
 ديويءَ کي خبر پئي ته ايٽلس جون اهي هيسپيرائيڊ ڌيئون، سونا
 صوف پيون چورائين ان ڪري هن لادون نالي هڪ مٿو مسين

واري بلا انهن سونن صوفن واري وڻ تي وهاري ڇڏي جيڪا وڻ جي چوڌاري ڪنڍي هئي ويهي رهي.

هيراڪليز هيسپيرائيڊ باغ ڏانهن ويندڙ گس وٺي وڃي مقدونيه پهتو جتي هڪ ننڍي چشمي وٽ سندس مقابلو ايرنڊ ديوتا جي پٽ سانڪنس سان ٿيو، پر زوس ديوتا پنهنجي وڃ گور واري لٽ هڻي جهيڙو ٺاريو. نيٺ اتان هو اچي پو نديءَ وٽ پهتو جتي زوس ديوتا ۽ ٿيمس جل پري جون ڪناريون دريائي ڏيئون رهنديون هيون انهن کيس سامونڊي ديوتا نيريس ڏيکاريو جيڪو ستو پيو. هيراڪليز ستل ديوتا کي زوري جهلي هن کان انهن سونن صوفن حاصل ڪرڻ جي باري ۾ صلاح ورتي. نيريس هن کي صلاح ڏني ته وڃي ائٽلس ديوتا کي جهول. ائٽلس ديوتا سڄي آسمان کي ڪلهن تي کنيو بيٺو هو. تنهن منٿ مڃي ۽ ٿوري دير لاءِ آسمان جو بار کڻي هيراڪليز جي ڪلهن تي رکيو ۽ پاڻ ويو صوف ٻڌڻ. ان کان اڳ ۾ ئي هيراڪليز لاپڻن بلا کي تير هڻي ماري ڇڏيو هو. ائٽلس باغ مان ٿي سونا صوف يعني آيو ۽ هن کي چيائين ته ”تون آسمان جهليو بيٺو هج، مان پاڻي ٿو يوريسٽيئس بادشاهه کي صوف پهچائي اچان.“

هيراڪليز چيو: ”پلي، پر تون ٿوري دير آسمان کي جهل ته تيسين آئون مٿي تي سينهون ٺاهي وٺان.“ ائٽلس آسمان ڪلهن تي کنيو ته هيراڪليز ۾ هن کان مرڪنڊي موڪلايو. آسمان کي جهلڻ سان هن سورمي کي ڏاڍي اڃ لڳي هئي، ان ڪري زور سان زمين ۾ لت هنيائين ته اتي پاڻيءَ جو چشمو ڦٽي نڪتو. جنهن مان لپيا ۾ ڦٽل آرگونسس ۾ پاڻي پيتو هو.

لپيا مان لنگهندي اتي جي بادشاهه انتائيس هن سان مقابلو ڪيو. انتائيس پوزيڊون ديوتا جو پٽ هو ۽ هڪ وڏو متارو

۽ سگهارو پهلو ان هو. منجهس اها ڳالهه رکيل هئي ته سندس بدن جڏهين به ڌرتيءَ سان لڳندو هو ته سندس سگهه پيئي ٿي ويندي هئي پر هن سورمي انتائيس کي زمين تان کڻي مٽي ڪيو ۽ مٽي جو مٽي کي ٺوڙي سندس ساه ڪڍي ڇڏيائين. اهو مقابلو ماريطانيم جي هڪ ننڍي شهر لڪزس ۾ ٿيو هو، جيڪو تانجير کان ۵۰ ميلن تي هو. هن انتائيس کي ماري ان جي زال ٺنگا سان شادي ڪئي جنهن مان هڪ پٽ سوفڪز ڄائو. اتان هو مصر پهتو جتي انتائيس جو ڀاءُ بيوزيرس راڄ ڪندو هو، هو هر سال زوس ديوتا جي نالي پاهران آيل ڌارين ماڻهن سان هڪڙو پناههگير جهلي ان کي قربان ڪندو هو. هرڪيولس کي به بادشاهه جا ماڻهو جهلي ڪڙهن لاءِ وٺي ويا. اتي کيس وارن ۾ مڃا پئي زنجيرن سان جڪڙي ڪهاڙي سان مارڻ تي هئا ته هن زنجيرون ٺوڙي پاڻ ڇڏائي بادشاهه ۽ سندس پٽ سميت ٻين سڀني پوچارين کي به ماري ڇڏيو.

ان کان پوءِ هيراڪليس ايشيا ۾ داخل ٿيو ۽ ڪوهم قاف جبلن وٽ پروميٿيس کي زنجيرن ۾ جڪڙيل ڏٺائين، جنهن جو جگر روزانو هڪ ڳجهه پٽيندو رهندو هو. ان جي حال تي رحم ڪائي هن سورمي، زوس ديوتا کي پروميٿيس جو ڏوھ معاف ڪرڻ جو عرض ڪيو. پروميٿيس زوس ديوتا جي نافرماني ڪري انسان ذات کي اولمپس مان باهم ڇورائي ڏني هئي. بهرحال زوس ديوتا پروميٿيس جي بدران خيرون کي سندس مرضيءَ تي پاتار ۾ موڪلي پروميٿيس جي سزا ختم ڪئي ۽ ڳجهه کي اڀالو ديوتا تير هئي ماري ڇڏيو.

اهڙيءَ طرح هن اهي سونا صوف کڻي بادشاهه جي حوالي ڪيا.

ٻارھون ڪم

سر برس ڪٿي ڪسي جھلڻ

The Capture of Cerberus

بادشاهه يوريسٽيس اتي ٻه بس نه ڪئي، هن وري ٻه ڪم ڏسيو. ڪم ڇا هو؟ نڪ ڇپ وڌي وارا شرط هئا. چئي: ”وڃي پاتار جي مٿن واري دنيا مان سر برس نالي ڪٿي ڪسي جھلي هتي وٺي اچ!“

ان ڪم لاءِ پهرين اهو لازم هو ته هو ايلويسينيا جي پراسرار رسمن ۾ حصو وٺي، پر هيراڪليس اٿينس جو رهاڪو نه هو ان ڪري ان کي ايلويسينيا جي رسمن ۾ شريڪ نه ڪيو ويو. ان ڪري هن لاءِ ٻئي درجي جون رسمن جاري ڪري هن کي ان ۾ شريڪ ڪيو ويو، انهن رسمن ۾ هڪ مادي سوئر جي قرباني به شامل هئي. ان کان پوءِ هن ڪاري سمند وٽ آخروشيا وٽان زمين جي هيٺ پاتار ڏانهن لهڻ شروع ڪيو. خيرون سونهي ڪيس ٻيڙيءَ ۾ ڇاڙهي زير زمين دريا اسمائڪز پار اڪاريو، جتي ملياگر ۽ ميڊوسا گارگون جي پوتن کانسواءِ ٻيا سمورن مردن جا پوت، هن کي ڏسي وٺي ٻڌا.

اتي ملياگر تي جڏهن هن ڪمان مان تير ڪڍي سڃيو ته هن چيس ته مٿن کان ڊچو بيڪار آهي. پوءِ ٻئي پاڻ ۾ ٺهي ويا. هن ملياگر سان واعدو ڪيو ته هتان موٽي هو پنهنجي دنيا ۾ سندس ڀيڻ ڊيانٿرا سان شادي ڪندو. ٿارناس جي اوڙاهن جي درن تي هن پنهنجي دوست ٿيسٽس کي زنجيرن جي قيد مان

ڇڏايو. آخرڪار هو هئڊس (پلوٽو) ديوتا وٽ پهتو ۽ ڪائوس سربرس ڪٿو گهريائين. هئڊس ديوتا کيس چيو ته جي هو بنا شتيارن جي ڪٿو جهلي ته ڀلي وٺي وڃي. سربرس ڪٿي جون ٽي مسيڙن هيون، جن تي ناڻگ ويٺل هئا، ڪٿي جو ٻچ ڪنڊن وارو هو. ڪٿي ڏاڍا زور لڳايا پر هيراڪليز ان کي گهڻيءَ مان جهلي سوزهو ڪيو. پوءِ انان ڪٿو وٺي ائينا ديويءَ جي مدد سان اسٽاڙڪز دريا آڪٽو ۽ نروزيڪن وٽان زمين منجهان اڇي ظاهر ٿيو.

هيراڪليز جي ڀاتار ڏانهن وڃڻ ۽ موٽي اچڻ جي رستن بنسبت هڪٻئي جي آبتو جدا جدا روايتون آهن.

جڏهن هيراڪليز سربرس ڪٿي کي وٺي مائي سين پهتو ته يوريسٿيس قربانيءَ جو گوشت پنهنجي پٽن ۽ خاص ماڻهن لاءِ رکيو ۽ باقي غلامن کي ملندڙ اوڀر مان ڪجهه حصو هيراڪليز جي حوالي ڪيو. ان تان ڪاوڙجي هن، بادشاهه جي پٽن کي ماري ڇڏيو.

اهڙيءَ طرح هيراڪليز مٿس سمورا سونپيل ڪم پورا ڪري موٽي ٿيسس آيو. هن پنهنجي زال ميگارا کي جنهن جي عمر ۳۳ سال هئي، نياڳي سمجهي پنهنجي ۱۶ سالن جي ڀائٽي آيولس جي حوالي ڪيو. ميگارا مان پيدا ٿيل سندن سمورن ٻارن کي هر اڳ پر ئي پنهنجي هٿن سان ماري چڪو هو.

آئيفيٽس جو موت

THE MURDER OF IPHITUS

پنهنجي زال ميگارا کي پنهنجي ڀائٽي جي حوالي ڪري هن نئين مياڳي زال پرٽجن جو خيال ڪيو. اوئيخاليا جو بادشاهه

يوناني ڏند ڪٿائون [(۱۶۲) هرڪيولس]

يوريسٽس پنهنجي ڌيءَ آيلولي جي شاديءَ لاءِ اهو شرط رکيو هو ته جيڪو به سندس چئن پٽن کي تيراندازيءَ ۾ هارائيندو تنهن کي آيلولي جو سڱ ڏيندس. اها خبر ٻڌي هيراڪليز خوش ٿيو ۽ يوريسٽس جي چئن ئي پٽن کان مقابلو ڪيائين. پر پوءِ يوريسٽس بادشاهه ميگارا ۽ سندس ٻارن سان هيراڪليز جي ڪيل ظلم جو ٻڌي، پنهنجي وعدي تان اهو چئي ڦري ويو ته هن جا تير جادوئي هئا ۽ هو خود هڪ غلام هو ان سان هڪ شهزاديءَ جي شادي ڪيئن ٿي ٿي سگهي. بادشاهه جي چئن پٽن مان ٽي ساڻس شامل ٿيا. باقي وڏي پٽ آئي فيسٽس ساڻس اختلاف ڪيو ۽ چيو ته وعدو وفا ڪري آيلولي جي ٻانهن هيراڪليز کي ڏني وڃي.

ان وچ ۾ يوريسٽس جا ۲۴ گهوڙا ۽ گهوڙيون ڇوراڻجي ويون، جن جو شڪ هيراڪليز تي رکيو ويو. گهوڙن جو ڌڻ مشهور ڌاڙيل آئولائيڪس ڇورايو هو ۽ انهن جا رنگ ٻار بدلائي هيراڪليز کي وڪڻي ڇڏيائين. آئي فيسٽس پيرا ڪئي اچي اتي پهتو. هن سورسِي سندس ٺاهوڪي مهماني ڪئي ۽ کيس هڪ ڊگهي مناري تي وٺي سڃاڻپ لاءِ گهوڙن جو ڌڻ ڏيکاريا. پوءِ جڏهن هن پنهنجا گهوڙا نه سڃاتا تڏهن ڪاوڙ ۾ اچي ان کي چيائين ته مون کي ناحق ڇو خوار ڪيو اٿو؟ ائين چئي هن آئي فيسٽس کي ڌڪو ڏئي، مناري تان ڪيرائي ڇڏيو. ان ڪري هو ٿڌي تي مري ويو.

اهو هڪ وڏو ڏوھ هو. ڏوھ بخشائي پاڻ کي ٻاڪ ڪرڻ لاءِ هيراڪليز ڊيلفيءَ جي مندر مان جواب وٺڻ ويو. اتي جي پوڄارڻ کيس منهن نه ڏنو ۽ چيائينس ته تو پنهنجي مهمان جو خون ڪيو آهي، ان ڪري توکي ڪوبه جواب ۽ ڪابه هدايت نه ملندي. هي پوڄارڻ سان وڙهي پيو. ان ڪري اپالو ديوتا مٿس ڪاوڙيو ۽ هن سان وڙهڻ آيو، پر زوس ديوتا وچ ۾ بيٺي صلح

ڪرايو. نيٽ ڊيلفيءَ جي پوچارڻ هن کي اهو ٻڌايو ته: ”تئون وڃي ليهيا جي راڻي اوم فيليءَ وٽ پاڻ کسي وڪڻ ۽ پنهنجي قيمت جي رقم آفيئس جي ٻارن کي ڏي.“ هيراڪليز کسي راڻي اوم فيلي چانديءَ جي ٽن ٽيلينٽ (سڪن) ۾ خريد ڪيو جيڪي سڪا آفيئس جي ٻارن کي ڏنا ويا. اوم فيلي مٿس عاشق ٿي پئي ۽ ٻين ڪمن سان گڏ رات لاءِ همبستري جو ذمو به مٿس رکيائين. اوم فيلي پاڻ هيراڪليز جا ڪپڙا ڍڪيندي هئي ۽ سندس هٿيار هائيندي هئي ۽ هن کي سندس زانا ڪپڙا پارائيندي هئي.

هيراڪليز جي ڪاوڙ، سزائون ۽ سيڪٽون

* يوريا جي دريائي ڪناري تي سائيلس نالي هڪ ماڻهو کي جيڪو به ڪو آيو ويو، ور چڙهندو هو ان کي زوري جهلي پنهنجي انگورن جي باغ ۾ کوٽائي ڪرائيندو هو. جڏهن اهو مسئلن شخص هن سورمي جي ور چڙهيو ته بجاءِ کوٽائي ڪرڻ جي هيراڪليز سندس باغ جي سموريون انگوري وليون پاڙن سوڌيون پئي، سندس باغ برباد ڪري ڇڏيو.

* ليٽرسيس نالي هڪ شخص جي آزار کان ماڻهن جي جند ڇڏيائين. هو ماڻهن کي مهمان بنائي پوءِ انهن کان زوري لاپارو ڪرڻ جو مقابلو ڪرائيندو. هن سورمي مقابلي ۾ کيس هارائي ماري ڇڏيو.

* هڪ خطرناڪ بلا کي به هن ماريو جنهن سا گارس جي ڪناري وڏي تباهي ڪئي هئي. هن سورمي اوم فالي راڻيءَ وٽ هڪ سال يا ڪن جي چوڻ موجب ٽي سال رهيو ۽ ٻين ڪارنامن سان گڏ راڻيءَ کي هن مان ٽي پٽ به ٿيا. آخرڪار راڻيءَ اوم فالي کي جڏهن اها خبر پئي ته هيراڪليز ڪير آهي

۽ ڪهڙي خاندان منجهان آهي ته هو ڏاڍو متاثر ٿي ۽ هن کي
سوڪلائڻ وقت قيمتي تحفا ڏنائين .

هيسيني

HESIONE

هيراڪليز پنهنجي ملڪ موٽي آيو. هاڻي هن ٿراءَ تي
چڙهائي ڪرڻ جي سٺ سٽي. ان چڙهائيءَ جو ڪارڻ
هيئن ٿيو:

هڪ سامونڊي بلا جو بڪ بنائڻ لاءِ، ٿراءَ جي بادشاهه
لائوسيدان پنهنجي ڌيءَ هيسينيءَ کي ٿراءَ جي سامونڊي ڪناري
۾ هڪ ٺڪريءَ تي اگهاڙو اگهاڙو زنجيرن سان ٻڏي ڇڏيو.
هيراڪليز سنگهرون وڌي ان شهزاديءَ کي اتان ڇڏايو ۽ بادشاهه
کي چيو ته مون کي زوس ديوتا جا سوکڙي ڪري ڏنل ۾ لافاني
آسماني گهوڙيون ڏي. ان عيوض آئون هن بلا کي ماري شهزادي
کي بچائيندس. اهڙيءَ طرح هيراڪليز ان سامونڊي بلا کي ماري
ڇڏيو جيڪا پوزيڊون ٿراءَ بادشاهه جي وعدي خلافي ڪري ٿراءَ
تي ٻڄي هئي، پر ٿراءَ جي بادشاهه هيراڪليز سان ٺڳي ڪري
کيس ۾ عام گهوڙيون پيش ڪيون.

هن سورسِي ٿراءَ تي حملو ڪرڻ لاءِ ٿيلامون، پيلس،
اوئڪلز ۽ ڊيماکس کي ساڻ ورتو، هڪ فوج ڀرتي ڪئي ۽
پوءِ هڪ ٻيڙو تيار ڪري ٿراءَ تي چڙهائي ڪئي. هوڏانهن
لائوسيدان ۾ پنهنجي فوج کي يوناني جهاز ساڙڻ جو حڪم ڏنو. اوئڪلس
کي جهازن جي بچاءَ لاءِ ڇڏيو ويو. جيڪو بهادريءَ سان مقابلو ڪري
مري ويو پر جهاز بچائي انهن کي بچايائين. هيراڪليز شهر کي گهيرو ڪيو.
ٿيلامون قلعي جي ڀت ۾ ڌار وجهي ڇڏيا. ان جي اها سوڀ هيراڪليز

کان سٺي نه ٿي ۽ هو اٽلو ٿيلامون کي مارڻ تي هوپر ٿيلامون
 نهٺائي ڪري جند ڇڏائي. هن سورمي شهر تي قبضو ڪري
 بادشاهه جي سمورن پٽن کي بادشاهه سميت ماري ڇڏيو. فقط
 هڪ شيرازو ڀوڊارڪيز وڃي جيئرو بچيو، جنهن کي غلام بنايو
 ويو. هن سورمي شهزادي هيسيوني جي ٻانهن ٿيلامون جي حوالي
 ڪئي. هيسيوني پنهنجي ڀاءُ ڀوڊارڪيز کي خريد ڪري آزاد
 ڪرايو. پوءِ ان جو نالو ڀريام پئجي ويو يعني ڇڏايل يا آزاد
 ڪرايل. ان کان پوءِ هن ٿراء جي بادشاهي ڀريام جي حوالي
 ڪري پاڻ پنهنجي ملڪ روانو ٿيو. هو پاڻ سان گڏ گلاسپا نالي
 هڪ جل پريءَ کي به پاڻ سان گڏ وطن وٺي ويو. جنهن پوءِ
 منجهانئس اسڪامينڊر نالي هڪ پٽ ڄڻيو. هيسيوني ٿيلامون سان
 گڏ ان جي ملڪ سلاس رواني ٿي. واٽ تي هيراڊيوئي سامونڊي
 طوفان وسيلي هيراڪليز جي پڙي کي گهلي آڻي ڪوس پٽ ۾
 اچلايو. ڪوس جي ماڻهن کين سامونڊي ڌاڙيل سمجهي مٿن حملو
 ڪيو، پر هن سورمي مٿن رات جو اوچتو حملو ڪري سندن
 بادشاهه يوري پائلس کي ماري اسٽائي پيليا تي قبضو ڪيو. هڪ
 ڇوٽي اها به آهي ته هو ڪوس جي بادشاهه يوري پائلس جي ڌيءَ
 چالسي اوپي تي عاشق هو، ان کي حاصل ڪرڻ لاءِ ئي هن
 ڪوس تي حملو ڪيو هو. چيو وڃي ٿو ته ان جنگ ۾ هو پاڻ
 چالڪوڊون جي هٿان زخمي ٿيو هو پر زوس ديوتا جي مدد سان
 بچي ويو هو.

هڪ روايت موجب طوفان ۾ سندن ڇهن مان پنج جهاز ٻڏي
 ويا هئا ۽ باقي بچيل هڪڙي جهاز ۾ هو ڪوس پٽ ۾ پهتو
 هو. جتي هڪ گهٽي تان سندس هڪ ريار سان جنگ ٿي
 جنهن ۾ هيراڪليز کي زانا ڪپڙا پاتل هئا. ان ڪري ڪوس
 پٽ ۾ شاديءَ تي گهٽ زانا ڪپڙا پائيندا هئا. هن جي مندر
 جو پوڄاري به زانا ڪپڙا پائيندو هو.

نراه کان موئندي هن سورمي جي ٻيڙي کي طوفان ۾ تباھ
ڪرڻ جي ڏوھ ۾ زوس ديوتسا هيرا ديويءَ کي سخت سزا ڏني
کيس سمورن اعزازن کان محروم ڪري اولهه ۾ اٿو ڪري
ننگي ڇڏيائين .

هيراڪليز جو ايلس ملڪ تي حملو

ڪوس ٻيٽ مان هن سورمي اڻينا ديويءَ جي رهنمائيءَ ۾
فلي گرا پهتو. جتي هن ديون خلاف ديوتائن جي مدد ڪئي ۽ اتان
پوءِ بوئيشيا ويو جتي هن پنهنجي ڀٽ اسڪاميڊر کي اتي جو
بادشاهه بنايو. ايلس جي بادشاهه ايجيس جي مال جو واڙو هن
پنهنجي پنجن مهم جي دوران صاف ڪيو هو. ۽ ايجيس ان جو
عيوض ڏيڻو ڪيو هو پر نه ڏنو هئائين، ان کي سزا ڏيڻ لاءِ هن
سورمي هڪ فوج گڏ ڪري ايلس تي چڙهائي ڪئي. انهيءَ
جنگ جي شروعات ۾ ئي هو بيمار ٿي پيو ۽ سندس ٽي سو سٺ
ساٿي مارجي ويا جن مان گڏ سندس جاڙو پاڻ افي ڪليز به
مارجي ويو.

ڊيانيرا Deianera

اتان هو پوءِ پنهنجي هڪ دوست ڊيڪسامينس ڏانهن
هليو ويو. جنهن جي ڀٽ ملياگر جي روحاني پوت سان، پاتار ۾،
سندس پيڻ ڊيانيرا سان هيراڪليز شاديءَ جو وعدو ڪيو هو. هن
اتي پهچڻ شرط ڊيڪسامينس جي ڌيءَ ڊيانيرا سان سمهڻ سهڻ
شروع ڪيو. ان کان پوءِ هيراڪليز ان سان شاديءَ جو واعدو
ڪري هليو ويو ته پوري شين نالي هڪ قنطور (اڌ گهوڙو
اڌ انسان) به اچي نڪتو ۽ ڊيانيرا جو سڱ گهرائين، جنهن کي
کتو جواب ڏيڻ جي ڊيڪسامينس کي طاقت نه هئي. پوري شين
جي شاديءَ جون تياريون هليون پئي ته مٿان ٺڪ هيراڪليز اچي
پهتو. هن ايندي شرط پوري شين ۽ سندس پائرن کي تير هڻي

ماري ڇڏيو ۽ ڊيانيرا کي پنهنجي زال بنائي وٺي پنهنجي شهر ٺاڻي رينز Tirines پهتو پر اتي به يوريسٽيس بادشاهه نه سٺس ۽ مٿس بغاوت جو الزام لڳائي کيس سندس ماءُ الڪميني ۽ سندس ڀائٽي ايوليس سميت ڏيهه نيڪالي ڏني ڇڏيائين. ٺاڻيرينس کي ڇڏي هيراڪليز قينيس پهتو ۽ جتي هن لائونومي کي پنهنجي سریت بنايو. اتي هن هڪ ڊگهو واه کوٽيو ۽ پاڻي ڪڍوڪرڻ لاءِ جابلو لاهين ۾ ڪيترا غار کوٽيا. ايلس جي ماڻهن جي هڪ مذهبي جلوس تي اوچتو حملو ڪري هن ايجيس بادشاهه جو پٽ ماري ڇڏيو، پوءِ هن آرگوس ٿيڙ ۽ آرڪاڊيا مان فوجي ڀرتي ڪئي ۽ وڏي فوج وٺي ايلس تي چڙهائي ڪري اهو ملڪ فتح ڪيائين. ايجيس ۽ سندس سمورا پٽ جنگ ۾ مري ويا ۽ اهو ملڪ تخت جي اصل حقدار فائي لیس جي حوالي ڪيائين. ايليس جا گهڻا مرد جنگ ۾ مري ويا هئا ۽ اتي ماڻهن جي آبادي گهٽجي وئي، ان ڪري هيراڪليز اتي جي رن زالن کي سندس فوجين جي حوالي ڪيو. اتي جي زالن ائينا ديويءَ کان دعا گهري ته کين انهن فوجين سان پهرين ميلاپ ۾ ئي اولاد ٿي وڃي ته سٺو. اها دعا اگهي وئي ۽ شڪرائي طور اتي جي زالن گڏجي ائينا ديويءَ جي عبادت گاهه ٺهرائي. ايليس جي فتح کان پوءِ هن پيسا شهر ۾ پنهنجي پيءُ زوس ديوتا جي اعزاز ۾ اولمپڪ جو ميلو هڻايو. ان کان پوءِ ايلس جي ماڻهن جي مدد ڪرڻ جي دعو ۾ هن نيليس بادشاهه جي ملڪ پائلس تي حملو ڪري نيسٽر کان سواءِ نيليس جي سڀني پٽن کي ماري ڇڏيو. انهيءَ خوفناڪ جنگ ۾ ديوتائن به پنهي ڌرين جي طرفان حصو ورتو.

ائينا ديوي هيراڪليز سان گڏ هئي ته هوڏانهن هيرا ديوي پوزيڊون، هيڊيز ۽ ايرير پائلس وارن جو ساٿ ڏنو. هن جنگ ۾ هن سورمي هيرا ديوي ۽ ايرير کي ڦٽي وڌو ۽ پوزيڊون کي ڀڄائي ڪڍيو. نيليس جي وڏي پٽ ڀيري ڪلائي مينس کي پوزيڊون

ديوتا زبردست، طاقت سان گڏ پنهنجي شڪل بدلائڻ جي به قدرت ڏني هئي. انهيءَ جنگ ۾ هن شينهن نانگ، مک، ۽ عقاب جون صورتون اختيار ڪيون هيون، پر هن ڳالهه ۾ هن هارايو ۽ نيٺ هيراڪليز جي تير لڳڻ سان هو مري ويو.

اسپارٽا جي هپوڪون ۽ سندس پٽن هيراڪليز جي دوست اوئي سنس جو خون ڪيو هو. انهن کي سيڪٽ ڏيڻ لاءِ هن اسپارٽا تي چڙهائي ڪئي. هو هڪ ننڍڙي فوج وٺي ٿيگيا پهتو، جتي هن ٿيگيا جي بادشاهه آليس جي پٽ سي فيس ۽ سندس ويهن پٽن سميت ساڻ ڪنيو ۽ اسپارٽا تي چڙهائي ڪئي. ان جنگ ۾ سيفس ۽ سندس سترهن پٽ مارجي ويا ۽ ٻئي طرف هپوڪون ۽ سندس ٻارهن پٽ ماري ويا ۽ شهر تي هن سورسي جو قبضو ٿي ويو. جنهن اتي جي حڪومت ٽائين ڊاريس جي حوالي ڪئي. هن جنگ ۾ هيراڊيوئيءَ هن کي پريشان نه ڪيو، ان ڪري هن، هيراڊيوئيءَ جي مان ۾ اسپارٽا ۾ هڪ مندر قائم ڪيو ۽ هڪرن جون قربانيون ڏنيون، هن اتي اٿيناڊيوئيءَ ۽ اٿسڪلي پيس لاءِ به هڪ هڪ مندر جوڙايو.

جڏهن هي سورمو اسپارٽا مان جنگ کٽي واپس ٿيگيا وٽ پهتو ته اتي جي بادشاهه ALEUS سندس مٿو آڌر پاءُ ڪيو پر هن، اتي اٿيناڊيوئيءَ جي هڪ ڪنواري پوچارڻ اوجيءَ جي لڄ لڏي جيڪا آليس بادشاهه جي ڌيءَ هئي ۽ سندس دوست فيسسي جي پيڻ هئي. آليس کي ڪجهه عرصي کان پوءِ خبر پئي ته سندس ڌيءَ پيٽ سان آهي. اوجيءَ روئي ڏنو ۽ پنهنجي بي گناهي بيان ڪندي ٻڌايو ته هيراڪليز نشي جي حالت ۾ سندس لڄ لڏي آهي. آليس بادشاهه اوجيءَ کي ناپليس بادشاهه جي حوالي ڪيو ته اوجيءَ کي ٻوڙي ماري ڇڏي.

ناپليس اوجيءَ کي ٻوڙڻ لاءِ وٺيو پئي ويو ته واٽ تي اوجيءَ کي وڃڻ جا سور پيا ۽ هن ٽيلي فس نالي هڪ پٽ کي جنم ڏنو. انهيءَ چوڪري کي اتي هارينس جبل وٽ ڇڏي ڏنائون جنهن کي هرئين پنهنجو کير تارائي پاليو. ناپليس اوجيءَ کي ٻوڙڻ بدران ڪاريا جي واپارين وٽ وڪڻي ڇڏيو. جن وٽان کيس ٽيوٽرانيا جي بادشاهه ٽيوٽراس خريد ڪيو. جڏهن ٽيلي فس وڏو ٿيو ته گوليبندي گوليبندي وڃي ماٿريا ۾ پهتو، جتي پنهنجي ماءُ سان مليو جيڪا ٽيوٽراس بادشاهه جي راڻي ٿي چڪي هئي. ٽيوٽراس بادشاهه پنهنجي ڌيءَ جي شادي ٽيلي فس سان ڪرائي ڇڏي.

هڪ ٻي روايت ۾ وري هيئن چاڻايو ويو آهي ته ٽيلي فس پنهنجن مامن کي ماري اچي ماٿريا پهتو. اتي جي بادشاهه اوجيءَ کي پنهنجي گود جي ڌيءَ بنايو هو. هن اوجيءَ جي شاديءَ ٽيلي فس سان ڪرائي. اوجيءَ جي دل ۾ هيراڪليز کان سواءِ ٻي ڪا تات طلب نه هئي، تنهن شاديءَ رات تلوار سان ٽيلي فس کي مارڻ جو فيصلو ڪيو پر پوءِ کيس پنهنجي سچي حقيقت ڪري ٻڌايائين. اهو ٻڌي هن پنهنجي ماءُ کي سڃاڻي سندس پيرن تي ڪري پيو. ان کان سواءِ ٽيلي فس جي باري ۾ ٻيون به متضاد روايتون آهن.

هوڏانهن هيراڪليز اتان ٿي وڃي آرڪاديا ۾ استائمر فيلس بادشاهه جي ملڪ پهتو ۽ ان جي ڌيءَ سان جنسي ميلاپ ڪيائين جنهن نتيجي ۾ ايوريس EVERES نالي سندس پٽ ڄائو. ان کان پوءِ هيءَ اسٽراسينا جبل تي گهمڻ ويو ۽ مشهور هيرو السيميلان جي ڌيءَ فيالو سان ميلاپ ڪيائين جنهن مان کيس ايجيگورس نالي پٽ ڄائو.

ان کان پوءِ هن کي ميلياگر جي روح سان ڪيل واعدو ياد آيو ته ان جي پيڻ ڊيانيرا سان شادي ڪرڻ جو فيصلو ڪري. ڊيانيرا ڊيونائيٽس ديوٽا جي ڌيءَ هئي. سندس ماءُ ٿائيا اوئي نيس جي زال هئي. ڊيانيرا جو سڱ وٺڻ لاءِ هيراڪليس کي هڪ ٻئي اميدوار سان به سخت مقابلو ڪرڻو پيو. اهو اميدوار هڪ درياڻي ديوٽا اڪي لوئس Achelous هو. جو ٽن شڪلين مٽائڻ تي قادر هو. هو پهرين ڊگهو ٿيو، پوءِ نانگ بڻيو ۽ ٽيون ڀيرو ڊگهي جھي منهن وارو ماڻهو ٿيو. آخري شڪل ۾ هو هن سورمي سان ڪشتي وڙهيو ان ۾ هلائي نانگ ٿيو ته هيراڪليس سندس گچي مروڙي زمين تي اچائي ڇڏيو. پوءِ پڇاڙيءَ جو هڪ ڊگهي واري منهن جهڙي انسان جي شڪل ۾ وڙهيو. هيراڪليس کيس سڱن کان جهلي ائين ته زمين تي سٽيو جو سندس ساڄو سڱ نڪري ويو. ٻيو وڃي ٿو ته اهو سڱ ڏني. هن اماليٽا هڪڙيءَ جو سڱ ورتو ۽ اوئي نيس کي پنهنجي شاديءَ جي خوشيءَ ۾ سوکڙي ڪري ڏنو.

ڊيانيرا سان شادي ڪرڻ کان پوءِ هو ڪلائي ڊون جي ماڻهن سان گڏجي ٿيسفوريا جي شهر ايفائي را تي چڙهائي ڪئي. ان کان پوءِ هن سڄي رس Cichyrus شهر تي چڙهائي ڪري اتي جي بادشاهه کي جنگ ۾ ماريو ۽ سندس ڌيءَ اسٽيوپي کي پنهنجي هانوي بنائين، ان سان جنسي تعلق جي نتيجي ۾ هڪ پٽ ٺلي پوليمس پيدا ٿيو. هڪ ٻي روايت ۾ اهو چيو ويو آهي ته ٺلي پوليمس جي ماءُ امائين نر Amyntor جي ڌيءَ آسٽي ڊيميا هئي جنهن کي هيراڪليس ايلس جي شهر ايفائرا مان پڇائي آندو هو.

هڪ الهامي اشاري مطابق هيراڪليس پنهنجي دوست ٿيسپيئس Thespious کي پيغام موڪليو ته پنهنجي ٽن پٽن کي ٿيس

موڪلي، ستن پٽن کي پاڻ وٽ رکي ۽ باقي چاليهن پٽن کي ساردينيا ڀيٽ ۾ آباد ٿيڻ لاءِ موڪلي. ٿيسپيس هن سورسي جو ڇوڻ مڃيو. سندس پٽن جو ٿيس ۾ اڄ ڏينهن تائين احترام ڪيو وڃي ٿو. ٿيسيا ۾ جيڪي ست ڄڻا رهيا، انهن جي نسلن جو به اڃان ويجهڙائي جي دور تائين ان شهر تي تسلط رهيو.

ٽن سالن کان پوءِ هڪ دعوت ۾ هيراڪليز اوٿي نس جي هڪ مائٽ ايونومس Eunomus سان فقط هن ڳالهه تي ڪاوڙجي هن کي ٺوڻشو هڻي ماري ڇڏيو جو هن سندس هٿ ڏوٽاريندي پائيءَ جا ڇنڀا سندس پيرن تي ڪيرايا هئا. اهڙيءَ طرح جو هڪ ٻئي واقعي ۾ ٻڌايو ويو آهي ته جڏهين هو هيسپرائيڊس جي باغ ۾ سونا صوف ڪڍڻ لاءِ ويو هو ته اتي جي پيالي بردار ڪيائس Cyathus کيس سندس ٺاپسنديده مشروب پيش ڪيو، ڪاوڙ ۾ هيراڪليز کيس هڪ آگر هنڌي ۽ آگر لڳڻ سان هو مري ويو. ڪن جو چوڻ آهي ته آئي فيٽس کي مارڻ کان پوءِ هو اڪي لوس سان ڪشتي وڙهيو هو، بهرحال ڪنهن به سبب ڪري هن سورسي کي ٽراڪس ڏانهن جلاوطن ڪيو ويو. هو پنهنجي زال ڊيانيرا ۽ پٽ هائلس کي وٺي ٽراڪس روانو ٿيو. وات تي ايوي نس دريا ٽوڪن تي ڦاٽو پر نيسس نالي قنطور جنهن جو اڌ ڌڙ گهوڙي جو ۽ اڌ ڌڙ انسان جو هو. تنهن سندس زال کي واجبي پاڙي تي ٻڙيءَ رستي دريا پار ڪرائڻ جو ذمو کنيو. باقي هيراڪليز پاڻ تري پار پهچڻ جو فيصلو ڪيو. نيسس پار پهچڻ سان واعدي تان ڦري ويو ۽ ڊيانيرا کي پٽ تي دسي زوري ڪرڻ لڳو. ان جي رڙين تي هيراڪليز دريا جي اوڙئينءَ ڪنڌيءَ تان پنهنجي تير ڪمان کڻي تير سان ان قنطور کي ماري وڌو. نيسس مرڻ وقت ڊيانيرا کي چيو ته منهنجي رت ۾ زيتون جو تيل گڏي جيڪڏهن هيراڪليز جي قميص سان سڪيندين ته هو ڪڏهن به

توسان بيوفائي نه ڪندو. ڊيانيرا نيسس جو رت، هڪ برنيءَ ۾
 وجهي رکي ڇڏيو ۽ هيراڪليز کي نه ٻڌايائين.

ڊيانيرا مان هن سورسي کي چار پٽ هائي لس، نيسي پس
 گلي نس ۽ هوڊيز ۽ هڪ ڌيءَ مڪاريا نالي پيدا ٿي.

ٽراڪس ۾ ڪجهه وقت رهڻ کان پوءِ اتان موٽي ڊريوپين
 Dryopian آيو ۽ پارناسس جبل وٽ اتي جي بادشاهه ٿيوڊاماس
 Theodamas کي ڍڳن جي جوڙي سان هرڪيڙيندي ڏٺائين. وڙهڻ
 لاءِ بهانو ڪري ان کان هڪ ڍڳي جي گهر ڪيائين، هن جي
 ناڪار ٿي ان کي ماري سندس هڪ ڍڳو ڪهي ان جو گوشت
 کائڻ ۽ ٿيوڊامس جي پٽ فيلاس Phylas کي پاڻ مان وٺي
 ويو. چيو وڃي ٿو ته فيلاس اڀولو ديوتا جي مندر جي بيحرمتي
 ڪئي هئي ان ڪري اڀالو ديوتا کي خوش ڪرڻ لاءِ ان جي
 طرفان هن فيلاس کي ماري ڇڏيو. سندس ڌيءَ ميڊا Meda کي
 پاڻ مان وٺي ويو. جنهن جي پٽ مان اينٽيوڪس پيدا ٿيو.
 جنهن پوءِ ڊريوپينز کي ملڪ مان ڪڍي اهو ملڪ مالياڻز جي
 حوالي ڪيو. ڊريوپينز جي مکيه ماڻهن کي غلام بنائي ڊيلفي وٺي
 ويو جن کي پوءِ پليوپونيس اٽلي ڇڏيو. هيسٿياڻيز جي ڊورين
 قبيلي جي بادشاهه ايجي ميس ۽ اولمپس جبلن جي لاپيٽ قبيلي
 جي بادشاهه ڪورونس جي وچ ۾ ملڪي سرحدن تان تڪرار
 ٿي پيو.

ڊورين قبائلن هيراڪليز کان مدد گهري ۽ کيس پنهنجي
 حڪومت ۾ ٽيون حصو ڏيڻو ڪيائون. هيراڪليز پنهنجي آرڪاڊيا
 وارن ساٿين سان گڏجي لاپيٽن کي شڪست ڏني. سندن بادشاهه
 ڪرونس کي قتل ڪري ڇڏيو. هيراڪليز پنهنجي ٽئين حصي
 وارو ملڪ ايجي ميس جي امانت ۾ ڇڏي، هيراڪليز اتان

ٽٿيوٽس Phthiotis جي هڪ شهر اٿونس ۾ پهتو جتي اٿينا جو پراڻو مندر هو. اتي سندس ملاقات ايريز ديوتا جي پٽ سيڪنس Cynus سان ٿي جيڪو پنهنجي مهمانن کي قيمتي انعام آڻي رڻ جي ڊوڙ جو مقابلو ڪرائيندو هو ۽ هارائيندڙ جي سڀني وڏي پنهنجي پيءَ جي عبادت گهر ۾ رکندو هو. اڀولو ديوتا ان کان ناراض هو، تنهن هن سورسي کي ان سان مقابلي لاءِ آڻياريو. مقابلي ۾ هيراڪليز، هيڦائسٽس جا ٺاهيل پتل جا ساق پوش (گودڙي کان پير جي ٺٺيءَ تائين ٺنڪ جا پتل سان ٺهيل پوش) پاتا، اٿينا ديويءَ جي ڏنل سوني زهره ڍڪي ۽ لوهه جا ڪلهي پٽا لڳائي تيرڪمان ڪشي رت تي سوار ٿيو.

اٿينا ديويءَ اولمپس مان اچي اتي هيراڪليز کي چٽاءُ ڏنو ته سيڪنس کي پلي مار پر ايريز کي ڪوبه جوڪو نه رسي. سيڪنس پنهنجي رت ۾ هن سورسي ڏانهن تيزي سان وڌيو. رڻون (گهوڙن سان گاڏيون) هڪ ٻئي ۾ ٽڪرائجي ويون ان ڪري ٻئي ڪري پيا. پوءِ ٻنهي چئن نيزن سان هڪٻئي تي حملو ڪيو. ٿوري دير مقابلو ٿيو، نيٺ هن سورسي پنهنجو نيزو سيڪنس جي گچيءَ ۾ هڻي ڪڍيو. پوءِ هو ايريز ديوتا جي مقابلي لاءِ اٿي بيٺو. ايريز پنهنجو نيزو هن تي اڇلايو پر ان کي وچ مان ئي اٿينا ديويءَ جهڙي ورتو. پوءِ ايريز تلوار کڻي هن سورسي ڏانهن وڌيو، پر هن جي هٿان زخمي ٿي ڪري پيو جيڪڏهن زوس ديوتا وچ ۾ نه پوي ها ته هيراڪليز ان کي پيو وار ڪري شديد زخمي ڪري وجهي ها.

ان کان پوءِ هيراڪليز ۽ اڀولاس (ٿيسيليءَ جي بادشاهه افي ڪليز جي پٽ) سان گڏ پنهنجي سفر تي روانا ٿيا.

سنگم پبليڪيشن جا ڇپايل ڪتاب

- ۱- آرزو [مختلف ليکڪن جون ڪهاڻيون] ختم
- ۲- سڀنا ” ”
- ۳- اسڪاءِ لپ ” ”
- ۴- سنگم ” ”
- ۵- ماڻڪ موتي ” ”
- ۶- صبح - ازل ” ”
- ۷- آسنگ ” ”
- ۸- تخليق جو موت ” ”
- ۹- ليڊر جو عشق ” ”
- ۱۰- آب حيات ” ”
- ۱۱- ماما ” ”
- ۱۲- سالگره نمبر ” ”
- ۱۳- من تنها منزل دور ” ”
- ۱۴- سندري اتمچنداڻي جون شاهڪار ڪهاڻيون ” ”
- ۱۵- قمر شهباز جون چونڊ ڪهاڻيون ” ”
- ۱۶- سنڌو [انڊيا جي برڪ سنڌي ليکڪن جون ڪهاڻيون] ۱۲-۰۰
- ۱۷- جڏهن ڀونءِ ٻئي (شاعري) تاجل بيوس ختم
- ۱۸- انبن جهليو ڀور (شاعرانو نثر) تاجل بيوس (ٻيو ڇاپو) ۱۲-۰۰
- ۱۹- سنڌ جي سياسي جدوجهد ڊاڪٽر عجب لائق زرداري ختم
- ۲۰- حمل فقير (چونڊ مضمون) ” ”
- ۲۱- ڪنواري ڌرتي (يادگيريون) ليکڪ: ليوند بريزنيف ۲۰-۰۰
- سنڌيڪار: منير ڇاٽڊيو
- ۲۲- هر دل اندر هڪ ڪربلا (ڪهاڻيون) خالد سنڌي ۲۰-۰۰
- ۲۳- سگهاريو هماليه هيٺا ماڻهو [نيپال جو سفرنامو] فدم- لاشاري ختم

- ۲۴- نہ مرڻ جو دڪ (ڪهاڻيون) ايشور چندر ۱۰-۰۰
- ۲۵- سرچيندڙ سائيه جا (بيت) تاجل بيوس ۱۲-۰۰
- ۲۶- ترقي پسند ادب جا معيار (تحقيق) خاڪي جوڍو ۱۲-۰۰
- ۲۷- واچوڙن ۾ لات (ريڊيو ۽ ٽي وي ڊراما) قمر شهباز- ۳۰/- ۵۰/-
- ۲۸- ڪاڪ محل (ٽيليويزن ڊرامو) شمشير الحيدري ۵۰-۰۰ ۴۳۵-۰۰
- ۲۹- رنڌ ۽ ٻنڌ (تاريخي ڪالم) پير علي محمد راشدي ۲۵-۰۰
- ۳۰- چنڊ رهين ٿو دور (چونڊ شاعري) قمر شهباز ۵۰-۰۰
- ۳۱- سنڌ منهنجي آمان (چونڊ شاعري) تاجل بيوس ۳۶/-
- ۳۲- انون ڪٿر قمر شهباز ۵۰/- ريڙها
- ۳۳- يوناني ڏندڪٿاڻون - يوسف شاهين ۳۶/-

يوسف شاهين

عالمگير مذهبن جي وجود ۾
اچڻ کان اڳ دنيا جي تقريبن
سڀني علائقن / ملڪن ۾
ڏند ڪٿائون مذهبي حيثيت
رکنديون هيون. اڄ به دنيا جي
وڏي آبادي ڏند ڪٿائن کي
مذهبي حيثيت ڏي ٿي ۽ ان ۾
جا ايل خدائن، ديوتائن تي
ايمان رکي ٿي... ڏند ڪٿائون
بنيادي طور انساني تاريخ جو
اهم ترين حصو آهن، جن کي
پڙهڻ ۽ پروڙڻ، هر باشعور
انسان لاءِ بيحد ضروري آهي.
هي ڪٿائون انسان جي شعوري،
تمدني، تهذيبي ۽ مذهبي سفر
جو پرڀور داستان بڻاڪن ٿيون.

سنگم پبليڪيشنس

پڙهندڙ نسل . پ ن

The Reading Generation

1960 جي ڏهاڪي ۾ عبدالله حسين ”اُداس نسلين“ نالي ڪتاب لکيو. 70 واري ڏهاڪي ۾ وري ماڻڪ ”لُڙهندڙ نسل“ نالي ڪتاب لکي پنهنجي دور جي عڪاسي ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي. امداد حُسينيءَ وري 70 واري ڏهاڪي ۾ ئي لکيو:

انڌي ماءُ جڻيندي آهي اونڌا سونڌا ٻارَ
ايندڙ نسل سَمورو هوندو گونگا ٻوڙا ٻارَ

هر دور جي نوجوانن کي اُداس، لُڙهندڙ، ڪُڙهندڙ، ڪُڙهندڙ، ٻرندڙ، ڄرندڙ، ڪرندڙ، اوسيئڙو ڪندڙ، پاڙي، ڪاڻو، پاڇوڪڙ، ڪاوڙيل ۽ وڙهندڙ نسلن سان منسوب ڪري سگهجي ٿو، پر اسان انهن سڀني وچان ”پڙهندڙ“ نسل جا ڳولائو آهيون. ڪتابن کي ڪاڳر تان ڪڍي ڪمپيوٽر جي دنيا ۾ آڻڻ، ٻين لفظن ۾ برقي ڪتاب يعني e-books ٺاهي ورهائڻ جي وسيلي پڙهندڙ نسل کي وَڌڻ، ويجهڻ ۽ هڪ ٻئي کي ڳولي سَهڪاري تحريڪ جي رستي تي آڻڻ جي آس رکون ٿا.

پڙهندڙ نسل (پڻ) ڪا به تنظيم ناهي. اُن جو ڪو به صدر، عهديدار يا پايو وجهندڙ نه آهي. جيڪڏهن ڪو به شخص اهڙي دعويٰ ڪري ٿو ته پڪ ڄاڻو ته اهو ڪوڙو آهي. نه ئي وري پڻ جي نالي کي پئسا گڏ ڪيا ويندا. جيڪڏهن ڪو اهڙي ڪوشش ڪري ٿو ته پڪ ڄاڻو ته اهو به ڪوڙو آهي.

جهڙيءَ طرح وٽن جا پَن ساوا، ڳاڙها، نيرا، پيلا يا ناسي هوندا آهن اهڙيءَ طرح پڙهندڙ نسل وارا پَن به مختلف آهن ۽ هوندا. اُهي ساڳئي ئي وقت اُداس ۽ پڙهندڙ، پَرندڙ ۽ پڙهندڙ، سُست ۽ پڙهندڙ يا وڙهندڙ ۽ پڙهندڙ به ٿي سگهن ٿا. ٻين لفظن ۾ پَن کا خُصوصي ۽ تالي لڳل ڪَلب Exclusive Club نه آهي.

ڪوشش اها هوندي ته پَن جا سڀ ڪم ڪار سَهڪاري ۽ رِضاڪار بنيادن تي ٿين، پر ممڪن آهي ته ڪي ڪم اُچرتي بنيادن تي به ٿين. اهڙي حالت ۾ پَن پاڻ هِڪٻئي جي مدد ڪرڻ جي اُصول هيٺ ڏي وٺ ڪندا ۽ غيرتجارتي non-commercial رهندا. پَن پاران ڪتابن کي ڊجيتائيز digitize ڪرڻ جي عَمَل مان ڪو به مالي فائدو يا نفعو حاصل ڪرڻ جي ڪوشش نه ڪئي ويندي.

ڪتابن کي ڊجيتائيز ڪرڻ کان پوءِ اهم مرحلو ورهائڻ distribution جو ٿيندو. اِهو ڪم ڪرڻ وارن مان جيڪڏهن ڪو پيسا ڪمائي سگهي ٿو ته ڀلي ڪمائي، رُڳو پَن سان اُن جو ڪو به لاڳاپو نه هوندو.

پَن کي کليل اڪرن ۾ صلاح ڏجي ٿي ته هو وَس پٽاندڙ وڌ کان وڌ ڪتاب خريد ڪري ڪتابن جي ليکڪن، ڇپائيندڙن ۽ ڇاپيندڙن کي هِمٿائين. پر ساڳئي وقت علم حاصل ڪرڻ ۽ ڄاڻ کي ڦهلائڻ جي ڪوشش دوران ڪنهن به رُڪاوٽ کي نه مڃن.

شيخ اياز علم، ڄاڻ، سمجھ ۽ ڏاهپ کي گيت، بيت، سٽ، ڀُڪار سان
 تشبيه ڏيندي انهن سڀني کي بمن، گولين ۽ بارود جي مد مقابل بيهاريو
 آهي. اياز چوي ٿو ته:

گيت به ڄڻ گوريلا آهن، جي ويريءَ تي وار ڪرڻ ٿا.

... ..

ڄڻ ڄڻ جاڙ وڌي ٿي جڳ ۾، هو ٻوليءَ جي آڙ چڻ ٿا،
 ريتيءَ تي راتاها ڪن ٿا، موٽي منجهه پهڙ چڻ ٿا،

... ..

ڪالهه هيا جي سُرخ ڪُلن جيئن، اڄڪلهه نيلا پيلا آهن؛
 گيت به ڄڻ گوريلا آهن.....

... ..

هي بيت اٿي، هي بم- گولو،

جيڪي به ڪٿين، جيڪي به ڪٿين!

مون لاءِ ٻنهي ۾ فرقُ نه آ، هي بيتُ به بم جو ساٿي آ،
 جنهن رڻ ۾ رات ڪيا راڙا، تنهن هڏ ۽ چم جو ساٿي آ -

ان حساب سان اڻڄاڻائي کي پاڻ تي اهو سوچي مڙهڻ ته ”هاڻي ويڙهه ۽
 عمل جو دور آهي، اُن ڪري پڙهڻ تي وقت نه وڃايو“ نادانيءَ جي نشاني
 آهي.

پڻ جو پڙهڻ عام ڪتابي ڪيڙن وانگر رڳو نصابي ڪتابن تائين
 محدود نه هوندو. رڳو نصابي ڪتابن ۾ پاڻ کي قيد ڪري ڇڏڻ سان سماج
 ۽ سماجي حالتن تان نظر ڪڍي ويندي ۽ نتيجي طور سماجي ۽ حڪومتي
 پاليسيون policies اڻڄاڻن ۽ نادانن جي هٿن ۾ رهنديون. پڻ نصابي ڪتابن
 سان گڏوگڏ ادبي، تاريخي، سياسي، سماجي، اقتصادي، سائنسي ۽ ٻين

ڪتابن کي پڙهي سماجي حالتن کي بهتر بنائڻ جي ڪوشش ڪندا.

پڙهندڙ نسل جا پڻ سڀني کي چو، چالاءِ ۽ ڪينئن جهڙن سوالن کي هر بيان تي لاڳو ڪرڻ جي ڪوٺ ڏين ٿا ۽ انهن تي ويچار ڪرڻ سان گڏ جواب ڳولڻ کي نه رڳو پنهنجو حق، پر فرض ۽ اڻٽر گهرج unavoidable necessity سمجهندي ڪتابن کي پاڻ پڙهڻ ۽ وڌ کان وڌ ماڻهن تائين پهچائڻ جي ڪوشش جديد ترين طريقن وسيلي ڪرڻ جو ويچار رکن ٿا.

توهان به پڙهڻ، پڙهائڻ ۽ ڦهلائڻ جي ان سهڪاري تحريڪ ۾ شامل ٿي سگهو ٿا، بس پنهنجي اوسي پاسي ۾ ڏسو، هر قسم جا ڳاڙها توڙي نيرا، ساوا توڙي پيلا پن ضرور نظر اچي ويندا.

وڻ وڻ کي مون پاڪي پائي چيو ته ”منهنجا پاءُ
پهتو منهنجي من ۾ تنهنجي پڻ پڻ جو پڙلاءُ.“
- اياز (ڪلهي پاتم ڪينرو)

سند سلامت

www.sindhsalamat.com

سند سلامت جو مشن ۽ مقصد سنڌي ٻوليءَ جي ڊجيٽلائيزيشن ۽ پکيڙ کي وسيع ڪرڻ آهي ۽ پڻ دنيا سان گڏ سندس رفتار سان هلڻ جو سانباھو آهي، ڇو ته تاريخ هميشه انهن قومن جو احترام ڪيو آهي جن پنهنجي علمي سرمايي جي حفاظت ڪئي آهي. سند سلامت پڻ پنهنجي ٻوليءَ جي بقاء خاطر سنڌي ٻوليءَ ۾ لکيل قيمتي ۽ ناياب ورثي کي ضايع ٿيڻ کان بچائڻ ۽ ان کي نه رڳو محفوظ رکڻ پر پنهنجي اديبن، ليکڪن، محققن ۽ شاعرن جي علم، هنر ۽ تخليق کي ڊجيٽلائيز ڪندي دنيا جي ڪنڊ ڪڙڇ ۾ موجود سنڌين تائين مفت ۾ آسانيءَ سان پهچائڻ جو عزم ڪيو آهي.

اسان جي خواهش هئي ته سنڌي مواد تي مشتمل هڪ اهڙو ڪتاب گهر قائم ڪجي جتي هر موضوع تي مشتمل ڪتاب موجود ملن. ڪتابن کي ڳولڻ ۽ ڏاڻوڻوڊ ڪرڻ اسان هجي ۽ ايندڙائيد سميت آڻي فون يا ونڊوز آپريٽنگ سسٽم سميت هر قسم جي ڊوائيس تي آساني سان آن لائين پڻ پڙهي سگهجي.

۽ اهو سڀ ”سند سلامت ڪتاب گهر“ ذريعي ئي ممڪن ٿي سگهيو. اميد ته سند سلامت ڪتاب گهر ذريعي سموري دنيا ۾ موجود سنڌي نه صرف پر پور لاڀ حاصل ڪندا پر سند سلامت ڪتاب گهر کي وڌيڪ فائديمند بنائڻ لاءِ پنهنجو پورو ساٿ نڀائيندا.

books.sindhsalamat.com

سند سلامت ڪتاب گهر جي ايندڙائيد اپليڪيشن پلي اسٽور جي هن لنڪ تان ڏاڻوڻوڊ ڪريو:

<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.sindhsalamat.book>